Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

JOH. MICH. LANGII D.
PHILOLOGIÆ
BARBARO-
GRÆCÆ
PARS PRIOR,

continens

I. *Meletema de Origine, Progeſſu & variis Fatis Linguæ Græcæ, tam veteris, quàm hodiernæ, ſive Vulgaris* ῥωμαϊκῆς:

II. *Grammaticæ Barbaro-Græcæ Synopſin: & tandem*

III. *Gloſſarii Barbaro-Græci Compendium.*



BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

BIBL. ROM. PROF. ... IHS

Proſtat NORIBERGÆ & ALTDORFI.
Typis & Impenſis JODOCI WILHELMI KOHLESII, Univerſ. Altdorf. Typogr.
A. O. R. CIƆ IƆ CCVIII.

Digitized by Google

Digitized by Google

LECTORI BENEVOLO

S. P. D.

AUCTOR.

EN Tibi, Lector æſtumatiſſime, *partem* quoque *priorem noſtræ Philologiæ Barbaro-Græcæ*, quam nuperis nundinis fueramus polliciti, quò plenius quoddam ſyſtema Barbaro-Græcum haberes. Invenies I. totius *Linguæ Græcæ Hiſtoriam* Synopticè recenſitam, quæ non debet neſciri ab eo, qui huic linguæ operam navare decrevit. II. Reperies Synopſin quandam *Præceptorum Grammaticorum*, quibus *Linguam Græcorum Vulgarem* commodiore, quàm *Simon Portius* aliique hactenus feciſſe videri poterant, methodo tradere anniſi fuimus. Nec enim alium numerum declinationum & conjugationum vel alios earundem characteres, atque in Veteri Grammatica Græca jam uſu recepimus, conſtituere eſt neceſſe, niſi Grammaticam Neo-Græcam dare velis, & imperfectam, & quæ plus crucis diſcentibus figat, quàm ipſi Textus Neo-Græci Lectoribus veteris linguæ notitiâ tin-

ctis adferre ſolent. III. Compendium quoque *Lexici* cujusdam, ſive (ut maluimus appellare) *Gloſſarii Barbaro-Græci*, hac in parte priore noſtræ Philologiæ Barbaro-Græcæ deprehendes. *Gloſſarium* diximus ad imitationem ſummorum in his literis virorum, qui Scriptores mediæ & infimæ Græcitatis, ratione vocum obſcuriorum minusque in Græcia veteri probatarum ſibi ſumpſerunt illuſtrandos. Hactenus enim nobis in hiſce terris non tam cum vivis Græcis, quàm cum Scriptoribus quibusdam agendum fuit: quem in finem potiſſimum Gloſſaria varia (unde & noſtra hauſimus) adornata videntur. Parum igitur nos movebit objectio, quòd non omnia vocabula hodienum ſint ubique inter natos Græcos obvia & vulgari uſu trita: Sufficit, quòd in Scriptoribus Græcis inveniatur. Certè in noſtra quoque Germanica lingua, imo in ipſis Bibliis noſtris Germanicis, aliquot vocabula Germanica exſtant, quorum uſus deſiit ſaltem in noſtris terris: nec tamen culpandi fuerint Lexicographi Germanici, qui illorum evolutioni vacant; etſi nemini Germanorum in uſu quotidiano illas voces antiquatas commendemus. Ut ergo nati Græci, pro uſu linguæ vulgaris quotidiano, novum componant Lexicon Neo-Græcum, quo in linguæ vulgaris exercitio uti poſſimus, ſummopere optandum eſt. Tu, Lector colende, interea his qualibuscunque utere, & noſtro conatui fave. Dat. ex muſeo, pridie Calend. Septembr. 1707.

MELE

Digitized by Google

MELETEMA

De

Origine, Progreſſu & variis Fatis Linguæ Græcæ, tam veteris, quàm hodiernæ ſive Vulgaris, quàm vulgò Barbaro - Græcam noſtrates dicunt.

§. I.

ILLUSTRE, cùm viveret, Reipubl. patriæ decus, GEOR. PHIL. HARSDORFERUS, origines Germanorum evoluturus, in *Specim. Philolog. Diſquiſ. III. §. 1. p. 35.* ex re & vero ſcripſit: „*Hebræorum Proverbium eſt*: Porta itineris longiſſimum. *Hoc* „ *alio ſenſu antiquitatem ſcrutantes imprimis compertum habent.* „ *Terminum enim à quo (præter illum, quem in Sacris habemus) ob-* „ *livio & ſilentium involvit; ſilentium antiquitatis fabulæ excepe-* „ *runt; fabulis tandem ſucceſſerunt Majorum traditiones & ſcripta.* „

§. II. Originem Græcorum & Linguæ, qua ipſi primitus fuerunt uſi, evoluturis veritas dicti Harsdorferiani facilè pateſcet. Cùm enim, quæ in Sacris de Græcorum Veterum ortu leguntur, adeo pauca ſint, ut nonniſi per interpretum conjecturas conſtet, eſſe hanc rem à MOSE, *Geneſ. X, v. 2, 3, 4, 5.* tactam; in Profanorum monumentis verò, præter obſcuram incertamque famam, vix quicquam inveneris, quod ultimam Græcorum originem illuſtret: quis dubitet dicere, *Terminum à quo, oblivione & ſilentio involvi.* Audiamus tamen, quid conjectanea doctorum virorum non temeraria de Græcorum originibus tradant.

§. III. MOSES *cit. loc.* Japhetho, filio Noachi, adſignat cum aliis filiis, quendam JAVAN dictum, & tandem addit: *ab iſtis ſepara-*

Digitized by Google

„*ſeparatæ ſunt inſulæ Gentium in terris ſuis, ſingulæ ad linguam* „*ſuam, ad familias ſuas in ſuis gentibus.* Volunt interpretes vulgò, hunc, qui יָוָן *Javan* dicitur à MOSE, eſſe primum Nationis Græcæ conditorem; & ab hoc prodiiſſe illos, qui poſtea fuerint ἕλληνες nuncupati. Et ſanè hoc caret dubio, in Scripturis divinis, Græcos, & eorundem terram, nomine יָוָן (*Javan*) venire. Vaticinium DANIELIS, *Cap. IIX. v. 21.* ubi Monarchia Græca deſcribitur, & primus in illa Monarchia Rex, *Alexander Magnus*, eleganter depingitur, hunc apertè nuncupat מֶלֶךְ יָוָן *Regem Javan*, quæ vocabula INTERPRETES LXX. tranſtulerunt, βασιλεὺς ἑλλήνων. Iisdem Interpretibus (qui ſanè auctoritate non contemnenda gaudent) ſolenne eſt, vocem Ebræorum JAVAN, nunc per ἑλλὰς, nunc per ἕλληνες exponere. Verbi gratia, JOEL *Cap. III. v. 11.* (ut vulgatior Textus Ebr. diviſio habet) exprobrat hoſtibus Judæorum truculentioribus, quòd filios Judæ & filios Hieruſchalaim vendiderint לִבְנֵי הַיְּוָנִים *filiis Jevanim*, ubi tutò poſuerunt Septuaginta, τοῖς υἱοῖς τῶν ἑλλήνων, *filiis Græcorum.* Confer ad hunc Joëlis textum, Virum Eruditiſſimum, EDVARDUM POCOCKIUM *in Commentario*, ex Sermone Anglico, Latinè facto, *Lipſiæ 1695. pag. 301.* Quod ſi loco Joëlis junxerimus textum EZECHIELIS, *Cap. XXVII. v. 13,* videbimus, pro Ebræo יָוָן in Græca verſione legi, ἡ ἑλλὰς σύμπασα, *Græcia univerſa.* Alia loca, v. gr. *Eſaiæ LXVI. 19. Daniel. X. v. 20. XI. v. 2. Zachar. IX. v. 13. &c.* nunc prætermittemus. Neque hæc mens eſt ſolorum LXX. Interpretum, De CHALDÆORUM & JUDÆORUM ſententia videatur JOH. BUXTORF. in *Lexic. Chaldaico-Talmud. colum. 941.* De ARABIBUS autem refert JAC. GOLIUS in *Lexic. Arabico-Latino colum. 2774.* quòd ipſis Gens Græcorum antiqua, h. e. *Græci ante tempora CONSTANTINI MAGNI viventes, appellentur* يونان *(Junâno) ab Hebr.* יון, *cùm qui poſt Conſtantini tempora fuére, potius* الروم „*(Arrûmo)* h. e. *Romani, fuerint dicti, tanquam Imperio Romano ſub-*

ſubditi, aut quòd apud ſe haberent ejuſdem Imperii ſedem. Plura" hanc in rem idem vir Arabicè doctiſſimus diſſeruit in ſuis *Notis*, quibus Scriptoris cujusdam Arabis non incelebris, ALFERGANI, *Elementa Aſtronomica, Amſtelodami Anno 1669. Arabicè & Latinè* edita illuſtravit, *pag. 16.*

§. IV. Quod ſi profanos Hiſtoricos Græcos de ſuæ Gentis originibus ultimis conſulueris, conditorem Græcorum audies adduci HELLENEM quendam, DEUCALIONIS & PYRRHÆ filium. STRABO, *Geogr. lib. IX.* (edit. Baſileenſ. Anno 1549.) *pag. 416.* poſtquam varias de Hellade ſententias adduxiſſet, Deucalionem, Hellenis Patrem, Phthiotidos Regem & ſimpliciter Theſſaliæ Principem conſtituit, ſcribens: Ἱστορεῖται ὁ Δευκαλίων τῆς Φθιώτιδος" ἄρξαι καὶ ἁπλῶς τῆς Θετταλίας, h. e. *Narratur, Deucalionem" Phthiotidos regnum tenuiſſe, & ſimpliciter Theſſaliæ.* Ejus monumentum Athenis olim oſtendebatur, ut idem refert *Strabo, cit. edit. pag. 409.* Ἐν τῷ Κύνῳ Δευκαλίωνα φασὶν οἰκῆσαι, καὶ τῆς πύῤῥας αὐ-" τόθι δείκνυσθαι σῆμα, τοῦ δὲ Δευκαλίωνος Ἀθήνῃσι, h. e. *Deucalion Cynum," ut ajunt, habitabat, ubi & Pyrrhæ monumentum oſtenditur, Deu-" calionis autem Athenis.* Pyrrhæ & Deucalioni filius tribuitur Ἕλλην" ſive HELLEN, à quo Hellenes ſive Græci, & ipſa Græcia ſive Hellas, nomen accepiſſe traduntur à *Strabone ſub finem libri noni pag. 427.* quem in libro citato videas varia diſputantem de antiquis Græciæ populis, obſcurisque de eorundem diviſionibus & cognominibus, quæ excudere noſtri penſi non eſt. Hoc adhuc addere placet, doctum Scriptorem Græcum, JOH. GRAMMATICUM, qui aliàs PHILOPONI nomine celebris eſt, in ſcriptis *de Arte*, (ex quibus varia Græco-Latine attexta leguntur *Lexico Græco, Baſileæ apud Valentinum Curionem Anno 1538.* edito, *Columm. 7.*) Hellenem illum, cui Græci nomen debere creduntur, JOVIS fuiſſe filium, cognomento Deucalionis, à cujus filiis deinde dialecti Græcæ ſint ſpecialia quædam nomina ſortitæ. Ipſa verba dicti Scriptoris hæc ſunt: Ἑλληνικὰς διαλέκτους συνέβη καλεῖσθαι ὡς Ἕλληνος, τοῦ Διὸς μὲν υἱοῦ, κατ' ἐπίκλη-" σιν δὲ Δευκαλίωνος, τοὺς κατὰ τὴν Ἑλλάδα τόπους κατεσχηκότας πάσας μὲν"

συνέβη

"συνέβη λέγεσθαι ἑλληνικὰς φωνὰς, καθ' εἶδος δὲ τὰς προσωνυμίας ἀπὸ τῶν ἐκείνε
" παίδων λαβεῖν. Διασπαρέντων γὰρ τούτων εἰς πλείονας τόπους καὶ τὴν αὐτὴν
"φωνὴν οὐκ ἔτι φυλαξάντων, ἀλλὰ τῇ τῶν τόπων μεταβολῇ ἅμα καὶ τὴν φωνὴν
"μεταβαλλόντων, συνέβη διαλέκτους λέγεσθαι. h. e. *Hellenicas dialectos con-*
"*tigit appellari, quòd, cùm Hellen, Jovis quidem filius, cognomento*
"*autem Deucalionis, loca per Græciam occupaſſet, omnes quidem con-*
"*tigit dici Hellenicas voces; ſpecialiter autem denominationes ab*
"*illius filiis accepiſſe. Diſperſis enim his in plura loca, atque eandem*
"*vocem non amplius ſervantibus, ſed unà cum locorum mutatione,*
"*vocem quoque mutantibus, accidit dialectos dici.*

§. V. Ipſa dialectorum Græciæ populorum diviſio vulgò quadruplex perhibetur, *Attica*, *Æolica*, *Dorica*, *Jonica*, ſic tamen ut primò nonniſi duo rami innoteſcerent, *Jonica*, nempe & *Dorica* lingua, ex quibus deinde lapſu temporis, quaternarius numerus ſurrexit. Nimirum primitus Atticus & Jonicus ſermo non differebant. Sic enim **Strabo** *cit. loc. libr. IIX. p. 320.* "Τὴν Ἰάδα τῇ πα-
"λαιᾷ ἀτθίδι τὴν αὐτὴν φαμέν. καὶ γὰρ Ἴωνες ἐκαλοῦντο οἱ τότε ἀττικοί. h. e.
"*Jonicam eandem, quam priſcam illam Atticam aſſerimus: Ejus*
"*enim ætatis Attici Jones vocabantur.* Similiter *Dorica* & *Æolica*, quondam ad idem recidebant, ut idem Strabo *ibid.* monet.

§. VI. Placet, antequam in plura nos conferamus, laudare Virum Doctiſſimum & in Græcia veteri verſatiſſimum, B. BALTHAS. STOLBERGIUM, Profeſſorem Wittebergenſem, cùm viveret, longè celeberrimum, cujus Tractatus manuſcriptus de ***Lingua Helleniſtica*** in noſtris manibus hæret: ubi quidem Caput primum, quod *de Græcarum Dialectorum Origine & Numero* inſcribitur, ita comparatum videtur, ut ex eo pluſcula huc transferenda veniant, maximè cùm (quantum nobis conſtat) hoc elegans beati viri opus ἀνέκδοτον hactenus delituerit; dignum aliàs quod ederetur & integrum orbi docto ſiſteretur. Servabimus per aliquot paragraphos integra beati viri verba. Ea enim fides debetur viris doctis, qui bene de re literaria meruerunt, ut etiam quæ publici juris facta non ſunt, ſuis tamen auctoribus integra adſerantur, & citra interpolationem vindicentur.

§. VII.

§. VII. Ita vero laudatus *Stolbergius* : 1. *Una olim Græ-*“
corum lingua fuit, quæ in Theſſalia & Macedonia initium accepit“
& originem. Nam qui Theſſaliæ partem φθιῶτιν, *incolebant,*“
ἕλληνες *primum dicebantur ab HELLENE, Deucalionis, ſeu, ut alii*“
volunt, Phthit, filio, Theſſaliæ Rege. Conf. STRABO-libr. IX.“
Geograph. Ibi quoque ἑλλὰς *urbs & regio vocata, cùm adhuc nulla*“
alibi cognoſceretur ἑλλάς. *Nam & HOMERI ætate longè poſt Tro-*“
jana tempora, nulli alii vocabantur ἕλληνες, *quam qui Theſſaliam*“
incolebant, unde cùm Achillis exercitum (qui è Phthia Theſſaliæ“
venerat, Iliad. 1. *v.* 439.) *deſcribit, peculiariter* ἕλληνες *nomi-*“
nat, & Phthiam atque ἑλλάδα *conjungit,* Iliad. B. *v.* 683. *Conf.*“
Euſtath. ad h. l.

2. *Idem teſtatur DICÆARCHUS, doctiſſimus Græciæ Autor*“
in illo libro, cui titulum fecerat, Βίος ἑλλάδος *ſeu* Vita Græciæ,“
quô de exigua hodie reſtant fragmenta. Diſputat eò loci contra“
eos, qui negabant, Theſſaliam eſſe Græciæ: Quomodo enim, ait,“
Græcia non eſſet ſive ἑλλάδος, *cùm antiquitùs* ἑλλὰς *ſic propriè dicta*“
in Theſſalia ſita foret, & ἕλληνες *dicerentur Theſſaliæ populi, an-*“
tequam nomen hoc communicaretur cæteris Græciæ ita poſtea ap-“
pellatæ populis?

3. *Nimirum Athenienſes urbem ſuam & linguam propriè*“
ἑλληνικὴν *dici debere contendebant. Hinc Oratores Attici* Philip-“
pum, Alexandri Magni Patrem Macedoniæ Regem *contu-*“
melioſè appellabunt Theſſalum, perditum Macedonem, *ac non*“
modò Barbarum, *ſed nec inter ipſos Barbaros honeſto loco natum.*“
Mira rerum viciſſitudo! Qui Græciæ dederunt, unde appellaretur,“
& quod loqueretur, h. e. Nomen, Incolas, & Linguam; ipſi poſtea“
indigni viſi ſunt, qui Græci ſive ἕλληνες *nominaretur. Sed defen-*“
dit eos POSIDIPPUS, Comicus, qui contendit, æquè τὸ ἑλληνίζειν *ad*“
illos pertinere, ac τὸ ἀττικίζειν, *Atticorum proprium ſit.*

4. *Horum in Theſſalia* Ἑλλήνων *propria & peculiaris fuit dia-*“
lectus ἑλληνικὴ, *qua qui utebantur,* ἑλληνίζειν *dicti ſunt Dicæ-*“
archo. Hæc antiquiſſima & prima Græciæ lingua eſt, qua vetu-“

 ſtiſſimi

„ſtiſſimi quoque Scriptores, cùm Pedeſtres, tum Poëtæ uſi ſunt, „ORPHEUS, MUSÆUS, PHERECYDES, atque HELLANICUS, ſe„cundùm Salmaſium. Hi enim neque Attice dicuntur ſcripſiſſe, ne„que Jonicè, neque Doricè, neque Æolicè. Scripſerunt ergo ἑλλη„νικῶς ſeu ἑλληνιστί. PHERECYDIS teſtimonia nonnulla citat CLE„MENS ALEXANDRINUS & APOLLONII Scholiaſtes, quæ paucis „exceptis, quibus ἰονίζειν videtur, ex communi dialecto characte„rem præferunt.

5. Hæc Lingua fons eſt & principium atque Mater omnium „aliarum Græciæ dialectorum. Hellenis enim filii Colonias è Theſſa„lia in omnes Græciæ regiones duxerunt, quibus & nomen poſtmo„dum & lingua ΕΛΛΗΝΩΝ hæſit. Nam quæ ſic deinde appellata „eſt Græcia, à Barbaris habitabatur; ante Hellenum Theſſalorum „adventum, qui illos Græcis & moribus & lingua erudierunt.

6. „Quemadmodum verò contingit, ut plantæ in ſolo ſatæ „alieno degenerent & aliam induant formam, guſtumque vel „odorem diverſum referant ex mutato terræ genio. Sic quoque „Hellenes illi per μετοικεσίας ſive commigrationes & Barbarorum „admixtionem ſonum atque formam nativi ſibi ſermonis in pluri„bus, temporis lapſu, mutaverunt ac perverterunt.

7. Egreſſi autem primò è Theſſalia in Græciam deinde dictam „ſunt XUTHUS atque DORUS, filii Hellenis, Theſſaliæ Regis. Ter„tius verò natu, ÆOLUS in Theſſalia manſit, diuque ibi impe„ravit, à quo dicti ſunt Æoles. Poſtea tamen & hi ab Endymione „in Peloponneſum traducti ſunt. Factum inde eſt, ut Hellenes illi „Theſſaliæ, & Peloponneſum & cæteras extra Iſthmum Græciæ „provincias occuparent.

8. „Ab his Lingua Græca initio in duos quaſi ramos diducta „duas peperit dialectos. Jonicam atque Doricam, illa à JONE, „Xuthi filio, qui in Attica conſedit cum ſuis: hæc à DORO, qui loca „circa Parnaſſum & in Peloponneſo occupavit, nomen accepit. „Primis enim temporibus eadem fuit Attica & Jonica dialectus, „teſte Strabone Libr. IIX. Terra quoque Attica appellata initio Jonica

*Jonica eſt. Hanc occupavit Xuthus, & in ea quatuor condidit,,
urbes.,,*

*9. Poſtquam autem horum aliqua pars, Duce Neleo ex"
Attica in Aſiam minorem conceſſit, easque regiones cum coloniis"
ſuis, quas Chares ante & Leleches incolebant, occupavit, lingua"
eorum ſonus, cùm ſolo mutatus eſt. Condiderunt autem Coloniæ"
illæ civitates XII. in Aſia, quæ deinde* Joniæ *regionis appellatione"
continebantur. Hinc duplex dialectus facta eſt, & illorum quidem"
qui in Aſiam conceſſerunt,* Jonica; *qui in Europa & Attica man-"
ſerunt,* Attica *dicta eſt."*

10. Tunc Jones *pro* ἑαυτὸς *dixerunt* ἑωυτὸς, *pro* τραῦμα,"
τρῶμα, *pro Genitivo* πηλέιδȣ, πηληίδεω, θωυμαςὸν, *pro* θαυμαςὸν,"
κρadιη *pro* καρδία, δεσπότεα *pro* δεσπότῃ, *& alia infinita, quæ"
barbariem olent, quæque à Charibus & Lelechibus, inter quos"
permixti degebant, acceperunt. Nam &* ἀπ' ἧς *dixerunt pro"*
ἀφ' ἧς, ἀπαιρέεσθαι ἀφαιρέεσθαι, *quod barbaricum eſt. Ita enim"
Scytha apud Ariſtophanem introducitur, pronuncians,* πυλάξαι,"
pro φυλάξαι: παίνεται, pro φαίνεται: κεταλή pro κεφαλή: *Nihil hujus"
apud Atticos, nec in priſca lingua uſitatum."*

11. Eadem ratione Æolica *&* Dorica *dialectus, quæ"
eadem primò fuit, teſte* Strab. *c. l. gemina facta eſt ac diverſa."
Unà enim Æoles & Dores habitabant initio in Peloponneſo. De-"
inde verò Æolii in Aſiam commigrarunt, ibique regiones Myſiam"
& Troada ſive Phrygiam occuparunt, multasque ad Helleſpontum"
condiderunt urbes, & in inſula Leſbo. Sed ita puritatem Sermo-"
nis corruperunt ex Barbarorum illius loci mixtione, ut tunc pro"*
θυγάτηρ pronunciare cœperint θυγάτηρ, λιγυρὸς, pro λιγυρὸς, βρόδον pro"
ῥόδον, ὄππατα pro ὄμματα, ὄνω pro ἄνω, σπάδιον pro σάδιον, πέρραμος"
pro πρίαμος *& alia quam plurima, quæ Æolicam non modò à"
Dorica, ſed etiam à matre Hellenica & reliquis dialectis diver-"
ſam conſtituerunt. Nam & proſodiam planè contrariam inſtitue-"
runt reliquis dialectis; in quo genere barbarica & extranea"
pronunciatio maximè ſolet diſcerni. Æoles in nominibus triſyllabis"*

 ex

Digitized by Google

,,*ex ultima accentum in antepenultimam ; in diſſyllabis ex ultima*
,,*in penultimam retrahebant , exceptis tantùm præpoſitionibus &*
,,*conjunctionibus , v. gr.* βάσιλευς , πώταμος , κάλος , ὄξυς *&c.*

12. ,,*Nec tamen & illi Hellenes , qui in Europa & Græcia*
,,*manſerunt , eundem ſemper ſonum atque formam nativi ſui ſer-*
,,*monis retinuerunt. Cùm enim Attica , antequam Hellenes ſive*
,,*Græci ex Theſſalia in eam adveniſſent , habitaretur à Barbaris,*
,,*Græci illi à converſatione , quasdam traxére proprietates in lingua,*
,,*quibus effectum , ut* Attica *dialectus diverſa , & à matre Hel-*
,,*lenica & reliquis etiam exiret. Nam ξ pro σ in multis poſuerunt*
,,*Attici ; cujus ſonus* βαρβαρικώτερος , *quàm literæ* σ. *Hinc* ξυμβάλλω , ξύμ-
,,βολον &c. pro σύμβάλλω , σύμβολον : item τ pro σ τεῦλον pro σεῦτλον,
,,γλῶττα pro γλῶσσα &c. λ pro ν λίτρον pro νίτρον , ἀλάβαστρον pro ἀνάβαστρον.
,,*Multaque alia habent idiomata , quæ apud Grammaticos videri*
,,*poſſunt.*

13. ,,*Certum verò & hoc , quod Lingua Græca primigenia*
,,*minus degeneraverit in Attica , ab antiquo ſono & forma , quàm*
,,*in reliquis tribus. Etiam vetus Attica propius accedebat ad Hel-*
,,*lenicam , quàm recentior ſub Oratoribus , qui Athenienſium Rem-*
,,*publ. moderabantur.*

14. ,,Dores *pariter ac cæteri patriam linguam , in quam*
,,*plurimis mutaverunt , adeo ut dialectus horum longius diſſideat*
,,*ab Hellenica , ſono vocis & ſermonis forma , quàm quævis alia ex*
,,*reliquis. Hoc accidiſſe ipſis videtur à Cadmæis Phœnicibus. Cad-*
,,*mus enim primus è Phœnicia in Græciam attulit literas majuſcu-*
,,*las , non minuſculas , quæ ad celeritatem ſcriptionis ſunt inventæ,*
,,*venitque in Bœotiam , cui vicina Doris atque Phocis. Hic procul*
,,*dubio cum literis* πλατειασμὸν *Syriacum , & pronunciationem lato*
,,*oris hiatu faciendam invexit in ſermonem Græcorum illius loci.*
,,*Hoc vitium apud ipſum THEOCRITUM mulieribus Syracuſanis*
,,*objicitur ab hoſpite , Idyll. XV. v. 88. ideo quoque ab ARISTO-*
,,*PHANE non rarò exagitantur Dores in Comœdiis. Frequentiſſimè*
,,*uſurpabant in vocibus ſuis* τὸ α. *Hinc dixere* αἶκα *pro* εἶκε , τόκα

pro

pro τότε , ὄκα pro ὅτε , σελάνα pro σελήνη , ἄβα pro ἥβη , μωσᾶν "pro μυσῶν , aliaque innumera , nam & ἀκκὰρ pro ἀσκὸς , πολρ pro "παῖς &c. poſuerunt.

*15. Ita demum IV. prodierunt dialecti ex una matrice Helle-"nica non parùm inter ſe & à matre diverſæ ac differentes , **Attica** "**Jonica , Dorica** , & **Æolica.** Totidem STRABO numerat libro "IIX. Geograph. quot nempe nationes olim in Græcia. Poſtea quidem "plures exſtiterunt gentes ; plures tamen dialecti non numerantur, "quia una dialecto plures populi uſi ſunt. Totidem quoque recenſet "PLUTARCHUS in Tractat. de Dialect. Homer. & APPOLLONIUS "DYSCOLUS , qui de Dialectis ſcripſit ſub Marco Antonino , Imp. "Proinde omnes Græciæ Gentes revocari poſſunt ad quatuor ſumma "genera & appellationes : vel enim **Attici** ſunt , vel **Jones** , vel **Do-**"**res** , vel **Æoles.** Multi fuerunt Æolici generis , plures Dorici &c."*

§. VIII. Hæc voluimus dare ex laudati Stolbergii Tractatu de Lingua Helleniſtica ; unde ſatis conſtare poterit de Linguæ Græcæ Origine & propagatione per quatuor dialectos cardinales: quanquam ulterius ſit obſervandum , (1) quòd ipſarum harum dialectorum non eadem ſemper manſerit facies , ſed pro temporum tractu varias mutationes ſubierint. (2) quòd ſingulæ ſub ſe ſuas habuerint τοπικὰς ſeu ſpecialiores dialectos, quales erant *Bœotica, Cretica , Laconica , Cyprica , Cilica* & ſimiles plurimæ , ad quas nunc digredi non libet.

§. IX. Hoc tantummodo ratione Conditorum gentis adhuc adjicere placet , ſapere ingenium illorum ſententiam, qui credunt, cum *LAURENTIO INGEWALDO ELINGIO , quondam in Regia Upſalienſi Acad. Prof. Ordinario* , *Hiſtoriæ Græcæ Linguæ pag. 35.* duplicem fuiſſe *Jonem* , unum antiquiorem , quem propter ſacrarum literarum ignorantiam neſciverint Græci Scriptores; & alterum recentiorem , qui fuerit filius Xuthi , Hellenis nepos , & pronepos Deucalionis : maximè ſi cum JOH. GRAMMATICO (cujus verba ſuperius §. IV. jam dedimus) Hellenem , Græcorum Conditorem habueris pro filio *Jovis* , cognomento Deucalionis ; ita enim in

)( )(3 fabula

Digitized by Google

ſabula umbram hiſtoriæ Sacræ forſan inveneris, ex mixtione hiſtoriarum NOACHI, JAPHETI & JAVANIS ſive JONIS primi, qui Hellenis Pater non incommodè habebitur, Joh. Grammatico, JOVIS nomine celebratus. Sed hac de re videant, quibus ad hæc inveſtiganda, plus otii atque nobis obtingit. Sanè JANI, JAPETI, & ſimilia ex fabulis non ignota nomina ſuſpicionem pariunt obſcuræ alicujus famæ, quæ ex veritate hiſtoriarum veterum, inter Gentiles utcunque hæſerit.

§. X. Nos ad Linguæ Græcæ hiſtoriam redibimus. Quemadmodum hactenus vidimus, ex antiqua Theſſalorum & Phthiotidis lingua *Hellenica* prodiiſſe quatuor Generales dialectos, *Atticam, Jonicam, Doricam* & *Æolicam*; ita notiſſimum eſt, alios quosdam Grammaticos Græcos nominaſſe dialectum quintam, *Communem*, quam tamen vix ipſi, qui illam adjecerant, ſatis aſſecuti videntur. Comparant hanc linguam τετραφαρμάκῳ ſive medicamento ex quatuor ſpeciebus mixto, cui nihil ſit proprii, ſed virtus omnibus ſpeciebus communis. Enim vero non malè B. STOLBERGIUS dixit: *Falſam eſſe illam cum tetrapharmaco comparationem: ſiquidem hoc ita componatur ex quatuor ſimplicibus pharmacis, ut quamvis illa commixta in unum ſint confuſa, omnia tamen in eodem tetrapharmaco reperiantur, quod de communi dialecto dici nequeat.* Sanè enim nec Attica, nec Jonica, nec Dorica, nec Æolica proprietas deprehenditur in *Communi*, quam vocant, dialecto. Nam nec σσ in ττ, nec α in η, nec η in α &c. mutat. Non ergo eſt ex dialectis quatuor mixta.

§. XI. *Dicis*: Cùm tamen exſtet præter quatuor dialectos illas celebres, hæc communis lingua Græca: quid tandem iſta fuerit? *Reſpond.* Non eſſe eam dialectum propriè ſic dictam, ſed ipſum *Macedonicum Sermonem*, qui olim erat ἑλλήνων, antequam per varias migrationes illæ dialecti quatuor enaſcerentur. Etſi enim negari nequeat, antiquum ſermonem Græcum apud Macedonas & Theſſalos etiam nonnihil mutationis, accepiſſe, & aliquandiu fuiſſe vix dialectis ſpecialibus annumeratum, maximè cum Atticiſmus regnaret:

nihil-

nihilominus facies rerum eſt mutata, cùm PHILIPPI MACEDONIS, & ALEXANDRI MAGNI temporibus, ad ſupremum culmen & tertiæ Monarchiæ gloriam res Macedonicæ ſurgerent. His enim Græca lingua Macedonum, maximè ſi uſum vulgarem ſpectare velis, non modò quatuor dialectos illas celeberrimas obſcurare, ſed etiam alias linguas premere cœpit. Juvat audire locum SENECÆ Philoſophi inſignem, qui in *Conſolatione ad Helviam*, *Cap. VI.* ſcribit: "*Quid ſibi volunt in mediis Barbarorum regionibus Græcæ urbes? Quid inter Indos Perſasque MACEDONICUS ſermo?* Eundem hunc Macedonicum ſermonem ſine dubio præcipuè in animo habuit M. T. CICERO, in *Orat. pro Archia Poëta*: *Si quis,*" (ait) *minorem gloriæ fructum putat ex Græcis verſibus percipi, quàm*" *ex Latinis, vehementer errat; propterea quòd Græca leguntur*" *in omnibus ferè gentibus, Latina ſuis finibus, exiguis ſanè continentur.*" Tutior ergo & verior ratio, ob quam dialectus, quam communem vocant, nomen *Linguæ Communis* gerat, in eo quæritur, διότι ἐκ ταύτης ἄρχονται, ὡς ταύτης οὔσης πάσαι h. e. *quod ex hac incipiunt, tanquam ea ſubjecta omnes*: itemque ὅτι κοινῶς αὐτῇ πάντες χρῶνται, h. e. *quia communiter ea omnes utuntur*: quæ ſunt verba JOH. GRAMMATICI, *cit. loc.* Unde idem ibidem non malè addit, *remittendas eſſe, hanc quidem* (linguam communem) *ad Regulam*, *reliquas verò* (dialectos Græcorum) *ad proprietatem.*

§. XII. Hæc lingua Græcorum ampliſſima per omnes orbis cultioris partes ſuo tempore diffuſa, eſt illa *Communis Græcanica*, cui tamen, qui eloquentiæ magis dediti volebant videri, ſubinde quædam ex Atticiſmo miſcebant, qui (vel ipſis etiam Novi Teſtamenti Scriptoribus non invitis) ex hac lingua vulgari Græca paſſim elucet, ut, quòd Nomina Neutrius Generis cum verbo ſingulari conſtruunt, Genitivos ſecundæ contractarum Declinationum in εως formant &c. Nimirum Attica Dialectus ſemper cultiſſima credebatur, quam etiam viri Græcè docti præcipuè ſectabantur. Hinc illa Atticiſmi in Linguæ Communis vulgatioris Scri-

ptori-

ptoribus veſtigia paſſim enata videntur : non quidem acſi credendum ſit, ſtuduiſſe v. gr. N. T. Scriptores Atticiſmo, ſed quòd lingua vulgaris Græca, qua Apoſtoli uſi erant, jam tunc fuerit etiam nonnullis Atticiſmis tincta.

§. XIII. Patet hinc non modò (1) *cur in N. T. habeantur quidam Atticiſmi ?* Sed etiam (2) *undenam ſint variæ voces & phraſes, quas vetuſtioris linguæ Græcæ, & maximè Eloquentiæ Atticæ ſtudioſi, vix pro puris habuerint ?* Ex Latio & Ebræorum Syrorumque natione non poterat non eo tempore lingua Græca etiam paſſim aliquandiu Judæis uſitata, aliquid indolis attraxiſſe. Etſi enim non ſit opus, cum DANIELE HEINSIO, aliisque ipſi adſtipulantibus, celebre illud *Linguæ Hellenisticæ & Judæorum Helleniſtarum* commentum recoquere; temere tamen negari non debet, quòd vox linguæ Helleniſticæ poſſit admitti, "*ſi nihil aliud inferre debeat,* „*quàm phraſin Ebraiſmo largiter tinctam, adeoque à communi* „*Græca diſcrepantem*, prout loquitur B. D. AUGUSTUS PFEIFFERUS *in Crit. Sacra Cap. III. Sect. II. Quæſt. IX. (edit. 1688.) p. 56.* Sed fortè neque ſic ſatisfactum fuerit iis, qui cum Celeberrimo STOLBERGIO rem altius ad mentem revocant. Equidem hoc à tanto viro non negatur, quòd in N. T. inveniantur nonnulla vocabula peregrina, v. gr. Syriaca, Latina &c. fortè etiam quasdam phraſes Ebraiſmum redolentes ibidem reperiri concedit: iſtud verò negat ipſe pernegatque, quòd dictio in N. T. occurrens ſit alia, atque ipſa *Communis Græca ſive Hellenica*, etſi ex ſua amplitudine & ore tot peregrinarum nationum, nonnihil ſordium, in comparatione ad veterem linguam Græcam ſibi attraxerit : quales quidem mutationes paſſim linguis paulo amplioribus accidere ſolent. In ipſo patrio ſolo, etiamſi novæ Gentes non interceſſerint, linguæ ſuas mutationes experiuntur, ut quæ v. gr. noſtri Germani majores ante aliquot ſecula ſermone patrio condiderunt, nos eorum poſteri, ægrè legamus & interpretemur. Periculum facturus evolvat vel ſola illa, quæ vir, cùm viveret, Illuſtris, CHRISTIAN. HOFFMANN ab HOFFMANNSWALDAV in *Præfat. Operum ſuorum*

ex

Digitized by Google

ex veteribus Poëtis Germanis adfert. Quid igitur non acciderit linguæ Græcæ per tot gentium regiones volutæ ? Certè hoc rerum ſtatu vix potuiſſet tanta adhuc puritas eidem conſervari, quantam in N. T. ſimilibusque Scriptoribus, quos *Helleniſtas* nonnulli doctorum vocant, deprehendimus, niſi Græca ſubinde præceptis æquè ac uſu fuiſſet à gentibus peregrinis culta, eodem ferè modo, quo lingua Latina in Occidente plerorumque populorum communis Mercurius eſt, & utcunque per præcepta Grammatica ita traditur, ut non planè in linguam novam, quales Italica, Gallica, Hiſpanica &c. ſunt, abeat: Quamvis non omnes, imo pauciſſimi, qui Latinam linguam Grammaticè tenent, Latinitatis purioris indolem exprimant: qua de re Latinitatis Magiſtri ſunt audiendi. Nos è diverticulo in viam redibimus.

§. XIV. Lingua *Macedonica* ſive *Hellenica Communis*, de qua hactenus diximus, inter doctiores & natos ipſos Græcos diu fuit ſervata, & (ut Philoponus loquitur) *ad Regulam remittebatur*, ſive per Regulas tradebatur, cùm *dialecti reliquæ omnes revocarentur* non tam ad regulam, quàm *ad proprietatem.* Hoc tamen non obſtante, ſenſim in pejus ipſa etiam hæc Lingua vetus ruebat, & novas contrahebat ſordes, maximè cùm tempore CONSTANTINI MAGNI Imperii Romani ſedes ad Græcos eſſet translata, ex qua mutatione Imperatoriæ ſedis, uti illarum Regionum populi novo *Romanorum* titulo ſuperbire inceperant; ita eorundem Linguæ græcæ, quam hodie *Romaicam* vel *Romanam* vocant, plura Latiniſmum referentia ſunt immixta, prorſus atque poſt oppreſſionem Turciam, qui hodie inter Turcas vivunt græci, plura Turcica habent, ut hodiernam vulgarem Linguam græcorum, ſolam edoctus linguam veterem, non amplius intelligat. Porro non ex his ſolis mutationibus imperii, inter ipſos græcos, hinc inde lingua græca corrupta fuit; ſed conſtat, pro varietate provinciarum, hodiernos græcos, etiam ipſo diſtingui ſermone. Hinc multa habent, qui Italis vicini ſunt, ex lingua Italica, quæ alii Græcorum neſciunt. Alii autem varia ſumſerunt ex Valachorum, Bulgarorumque, aut

aliorum vicinorum populorum uſu, adeo, ut *Cabaſilâ* judice, ultra ſeptuaginta dialectos Græcas hodie numerare liceat. En fontes ***Linguæ Græcæ vulgaris***, quam vulgo Noſtrates Græcè docti ***Linguam Barbaro-Græcam*** ſalutant.

§. XV. Non malè nimirum Linguæ Græcæ hodiernæ origines detecturus, EDOARDUS BREREWODUS, in *Scrutin. Linguar. cap. II. p. m. 16.* dixit: *Maxima corruptio domi nata & à propria Græcorum negligentia ſeu affectatione proceſſit.* Huc pertinet mira literarum ſimilium vicinarumque confuſio, vocularum ipſarum mutilatio & multiplex corruptio, unde tandem paſſim nova declinandi conjugandique ratio eſt exorta, qua de re noſtram conſulas *Grammaticam Barbaro-Græcam Capp. II. ſeqq.* Hæc certè omnia, aut ſaltem pleraque domi nata videntur. Acceſſit negligentiæ varia calamitas Græcæ gentis, quæ propioribus præcipuè ſeculis tanta fuit, ut muſæ elegantiores vel in patria cum Græcis exilium paterentur, omniſque ſermonis cultus ceſſaret. Hinc prodiit ex vulgi uſu quotidiano, analogiam Grammaticam & Linguæ cultum, vel neſciente, vel negligente, lingua illa, quæ ſingulari nomine Græcis πεζὴ, h. e. *pedeſtris*, vel ῥωμαϊκὴ ſive *Romana*; noſtris autem *Barbaro-Græca* audit.

§. XVI. Non tamen negarim, multum contuliſſe ad linguæ hujus natales, & indolem, quam hodie habet, partim Romanorum, & deinde Turcarum imperia Conſtantinopolin tranſlata; partim commercia cum populis vicinis. Hinc ſunt multa vocabula, aliquibus tantùm in provinciis Græcorum uſitata, aliis autem Græcorum hodiernorum penè ignota. Ut fidem aſſerto faciam, Clariſſimi Viri, MICHAELIS ANASTASII, *Macedonis*, (quem *Hieromonachum* eſſe à nonnemine, ſed falſa narrante, acceperamus; unde hic error in noſtra ad *Poëſin Barbaro-Græcam Introductione*, aliquoties recurrens emendari debet) verba adducam, quæ leguntur in ejus Epiſtola Barbaro-Græca, quam una cum verſione Latina edidit Celeberrimus M. JO. TRIBBECHOVIUS, *in Appendice Elementorum Græcæ vulgaris Linguæ*, *F. 3. fac. 2.* *Niſi* (ait) *ego aliquam Italicæ linguæ cogni-*

cognitionem habuiſſem, ne comprehendere quidem potuiſſem, quid "
ſignificaret, quando Simon Portius *dicit*, ςανιάρω, *quod in vul-* "
gari Græca (puta illa, quam Macedo noſter ex ſua provincia tenet) "
dicitur γανώνω, *& derivatur ab antiquo* γανόω *ſplendidum reddo:* "
unde ſignificat lituram illam, quando ſtanno obducuntur vaſa ærea, "
aliaque, ut lucida appareant. Similiter illud ῥιγάρω, *id quod vul-* "
garis ſermo effert per χαρακώνω *à* χαράσσω, *denotatque ſigna, quæ* "
imprimimus chartæ foliis, ut ſcribamus æqualiter, nec obliquè aut "
tortuosè. Sed quando dicit: ὅγοιος, ὅγοια, ὅγοιον, *ut ſignificet idem,* "
quod ὅποιος, ὅποια, ὅποιον, *profectò ſcribit Valachicam vocem literis* "
Græcis. Multa quoque alia hujus generis ex peregrinis vocibus "
transfert optimus ille Portius." Hæc Anaſtaſius de *Simone Portio*, qui origine *Græcus Cretenſis* erat, ut eſt apud *Carolum du Freſne in Præfat. Gloſſ. fol. X.* Quid? Etiam CAROL. DU FRESNE in *Præfat. Gloſſarii ſui Mediæ & Infimæ Græcitatis, pag. VIII.* obſervat, SIMEONEM CABASILAM in quadam ad CRUSIUM Epiſtola teſtari, ultra ſeptuaginta dialectos Græcas hodie haberi, nullibi tamen deteriorem, atque Athenis. Et quamvis *pag. præced. VII.* idem dixerit, quòd, *qui unam illarum dialectorum tenet, reliquas facile intelligat*, neutiquam tamen negat, quasdam dari hinc inde voces, quæ nonniſi in certis Græcorum regionibus & provinciis notæ ſint. Accedit præterea etiam hoc, quod multa vocabula olim uſu recepta hodie ferè ſqualorem contraxerint & obſoleta habeantur. Hinc ex Græcorum ſuorum ore & judicio laudatus *Dn. Tribbechovius* de *Dictionario Græco-Barbaro* P. GERASIMI ULACHI CRETENSIS, in *Diſſertatione Præliminari Element. Ling. Græc. Vulg. §. XXIV.* monet, *ex decem vocabulis, quæ ibi occurrunt, vix unum eſſe in communi Græcorum uſu.* Mox etiam de MEURSII GLOSSARIO GRÆCO-BARBARO, quod Scapulæ recens edito adjectum habetur, tale adfert judicium: *Magis utile eſt ad autores ſequiorum ſeculorum intelligendos, quàm ut nunc poſſit adhiberi; ſiquidem ne vigeſimum ſæpe vocabulum amplius eſt in uſu.* Debemus tamen ſine dubio illis quoque gra-

tias, qui ſuis dictionariis efficiunt, ut poſſimus auctores ſequiorum ſeculorum evolvere, etſi voces illis receptæ, fortaſſis hodie non amplius, aut ſaltem non ubique locorum inter Græcos æquè vigeant.

§. XVII. Videlicet certum eſt, hiſtoriæ Byzantinæ Scriptores paſſim à veteri Græciſmo jam recedere incepiſſe, licèt alii eorundem puriores, alii magis barbari deprehendantur. Poſtquam enim Sedes Romana Conſtantinopolin deveniſſet, ſenſim ſenſimque in praxi vulgari & vita communi, utraque lingua, & Romana & Græca, in illis provinciis vim eſt paſſa, quam ne docti quidem viri penitus in ſuis commentariis declinare poterant. Talia ſcripta cenſentur à Doctis, quæ THEOPHYLACTUS, SIMOCATTA, CEDRENUS, CONSTANTINUS MENASSES, NICETAS CHONIATES, ſimileſque ediderunt, in quæ CAROLI ANNIBALIS FABROTI, PETRI POSSINI, imo & NICOLAI RIGALTII, ipſiusque JOH. MEURSII *Mixo-Barbara & Barbaro-Græca* Gloſſaria exſtant, quæ opera laudantur in **Actis Eruditor.** Lipſiæ edi ſolitis Anno 1689. *p. 62. 63.*

§. XVIII. Quemadmodum verò cum ſeculorum decurſu & Græcorum fatis adverſis incrementa cepit Barbaries: ita quò juniores ſunt Græci auctores vulgares, eò etiam impuriores ordinariè deprehenduntur, ut vix ſine & novæ Grammaticæ & novi Gloſſarii ſubſidio poſſint legi. Tales ſunt DEMETRII ZENI ſimiliumque lucubrationes, ſeculo decimo ſexto in noſtram Germaniam, maximam partem operâ viri, cùm viveret, hiſce in Literis ſummi, B. MARTINI CRUSII, Tübingenſis olim Profeſſoris, translatæ, & doctis notis illuſtratæ. Ipſe propterea non modò in ſuo ***Turco-Græcia*** (quæ Baſileæ in folio A. C. 1584. prodiit, quam mox A. C. 1585. ejusd. ***Germano-Græcia***, ead. forma ſecuta eſt) *fol. 185.* ſemetipſum, *πρῶτον Barbaro-Græcæ linguæ in noſtram Germaniam introductorem* nuncupat; ſed etiam aliorum judicio neminem ante ſe habuit, qui in his terris Græco-Barbara æquè ſtrenuè urſiſſet. Hinc laudatum ipſius opus pridem meruit non modò propter hiſtoriam, ſed etiam propter Linguam Græcam omnibus commendari.

Dolen-

Digitized by Google

Dolendum tamen eſt, quod quæ ipſe dedit, nimium ſint confuſa, diffuſa, imo etiam admodum manca & imperfecta. Non invenies ibidem Lexicon, non Grammaticam Synopſin, ſed varios textus Barbaro-Græcos in ſoluta & ligata oratione, quos notulis Grammaticis hinc inde illuſtravit, lectoremque utcunque juvit. Vocabula autem, quæ ex ore quorundam Græcorum natorum collegit, nec iſtum ordinem habent, nec ad eum numerum ſurgunt, ut poſſint titulum Lexici cujusdam ſuſtinere. Laudandum interim eſt viri ſtudium, quô ſequentium annorum doctis facem egregiè prætulit, & multa primus noſtros edocuit in Lingua Neo-Græca Germanos.

§. XIX. Proximum à Cruſio locum damus JOH. MEURSIO, Batavo Celebratiſſimo, qui in literatura Græca paucos pares, ſuperiorem neminem habuit. Mira ſedulitate omnia Græciæ monumenta perluſtravit, omniumque ætatum Scriptores Græcos evolvit: qua occaſione Viro doctiſſimo enatum eſt *Gloſſarium Barbaro-Græcum*, quod ſeculo decimo ſeptimo ſæpius, nec ſine acceſſionibus variis, impreſſum fuit. Edidit quoque CONSTANTINI MENASSIS Annales verſibus politicis adornatos, cum verſione Latina & notis doctiſſimis, aliosque ſimiles auctores, qui ad indolem Græcitatis mediæ & infimæ intelligendam faciunt. Nec JACOBI GRETSERI opera (qui multos ex Græcis Latinè illis tranſtulit temporibus) penitus eſt negligenda; nec DIONYSII GOTHOFREDI, JACOBI GOARI, ſimiliumque labores, in his literis laude Doctorum Virorum carent: ſi quidem paſſim Græcorum ſequiorum officia & voces illuſtrant.

§. XX. Maximum de Lingua Neo-Græca meritum HIERONYMO GERMANO Panormitano, & SIMONI PORTIO, *Cretenſi, Romano Doctori Theologo* illi doctorum vindicant, qui præcepta Grammatica, ad ea uſque tempora, hac in lingua deſiderarunt. GERMANO tribuit Grammaticam Barbaro-Græcam *CAROLUS du Freſne Præfat. cit. fol. IX:* & B. KOENIGIUS in *Bibliotheca Veteri & Nova fol. 343.* teſtatur, eum *An. 1622. Vocabula-*

)( )( )(3 *rium*

rium Italico-Græco-vernaculum Romæ emiſiſſe. Quos viri labores nunquam vidimus; PORTII verò opus oculis uſurpavimus. Prodiit illud primùm *Pariſiis A. C. 1638.* adeoque eodem, quo Verſio Novi Teſtamenti Barbaro-Græca lucem publicam conſpexit, anno, fuitque ***Cardinali de RICHELIEV*** inſcriptum. Titulum hunc gerit libellus: Γραμματικὴ τῆς ῥωμαϊκῆς γλώσσας. Quaſi diceres, ***Grammatica Romaicæ Linguæ.*** Appellatur verò vulgaris Græcorum lingua ῥωμαϊκὴ, ſive *Romæa*, quia Chriſtiani Græci *CPolin* ſuam, *Novam Romam* pridem dixerant, prout aliunde conſtat, Confer ſuperius §. III. circa finem. De reliquo Portii libellum dignum judicavit CAROL. DU FRESNE, quem totum ſuo ***Gloſſario mediæ & infimæ Græcitatis*** præmitteret *Lugduni 1688. in folio.* Hunc eundem ſecutus eſt B. GEORGIUS MATTHIAS KOENIGIUS, Prof. Altdorf. Celeberrimus, cui & Grammaticam & Lexicon Barbaro-Græcum, (quamvis publicam lucem neutra illarum lucubrationum hactenus viderit) debemus: ſecutus etiam eſt eundem laudatus aliquoties DN. JOH. TRIBBECHOVIUS in *Brevibus*, quæ vocat, ***Linguæ ῥωμαϊκῆς ſive Græcæ Vulgaris Elementis***, *Jenæ 1705. in 8vo* editis, quod ipſe in *Diſſert. Proœmiali ſua §. XXV.* fatetur quidem, ſed tamen ſimul monet, plurima ſe quoque debere doctiſſimo Græco Macedoni, ANASTASIO, qui Fridericianam his in ſtudiis aliquandiu egregiè juvit, ornavitque.

§. XXI. Tandem, ut taceamus P. GERASIMI ULACHI, CRETENSIS ***Dictionarium Græco-Barbarum***, *cum Interpretatione Italica & Latina, Venetiis Anno MDCLVIII. in 4to excuſum*, quod plenius CL. Tribbech. cit. Diſſert. §. XXIV. recenſuit: ut taceamus etiam quæ de ***Corona pretioſa***, (eidem auctori cit. loc. recenſita) adferre poſſemus: illud ſolùm monebimus, magni theſauri loco in hoc literarum genere à multis haberi Illuſtris quondam Viri, CAROLI DU FRESNE *Gloſſarium ad Scriptores mediæ & infimæ Græcitatis, in quo Græca vocabula novatæ ſignificationis, aut uſus rarioris, Barbara, Exotica, Eccleſiaſtica, Liturgica, Tactica, Nomica, Jatrica, Botanica, Chymica explicantur,* *eorum-*

Digitized by Google

eorumque notiones & originationes reteguntur &c. è libris editis, ineditis, veteribusque monumentis. **Lugduni** *apud Aniſſonios, Joan. Poſuel & Claud. Rigaud. An. 1688. cum privilegio Regis Chriſtianiſſimi*, in folio. Præmiſſa eſt Præfatio prolixa & docta de cauſis corruptæ Græcitatis, nec non SIMONIS PORTII, græci Cretenſis, *Grammatica Lingua Græca vulgaris*, unà cum *Imaginibus rerum quarundam ad rem præſertim Liturgicam aut veſtiariam Græcanicam ſpectantium, quarum vocabula in Gloſſario exponuntur.* Pleniorem qui deſiderat hujus prolixi operis deſcriptionem, adeat *Acta Eruditorum Lipſiæ Anno 1689.* edita, *pag. 62. ſeqq.*

§. XXII. Hæc potiora ſcripta ſunt, quæ ad Linguæ Græcæ Vulgaris ſive Romaicæ cognitionem pleniorem faciunt. *Auctores* nunc paucis etiam ſunt attingendi, qui hoc linguæ genere ſunt uſi, quorum quidem numero pauciores in his noſtris terris noti ſunt, maximè ſi ad codices impreſſos velis oculum reflectere. Nec enim tam in noſtris Bibliopolis, quàm quibusdam Bibliothecis inſtructioribus Auctores Barbaro-Græci inveniuntur. Qui primus in *Germania* libros Barbaro-græcos edidit, erat *Martinus Cruſius*, in cujus *Turco-Græcia* (de qua §. XIIX. jam diximus) aliquot Scriptores huc pertinentes exſtant. Invenimus ibidem *fol. 105. ſeq.* cum verſione Latina & Notis, EMANUELIS MALAXI PELOPONNESII *Hiſtoriam Patriarchicam*, item *fol. 237. ſeqq. varias Epiſtolas*, in Linguam vulgarem græcam à THEODOSIO ZYGOMALA, Protonotario Patriarchæ Conſtantinopolitani, converſas. Habetur in eodem opere quoque DEMETRII ZENI ZACYNTHII *Batrachomyomachia Homerica*, quam nuper recudi curavimus. B. HENRICUS HILARIUS in ſuis ad PHILIPPI CYPRII *Chronicon Eccleſiæ Græcæ*, *Commentariis pag. 425.* ex Cruſii *Turco-Græcia* (Conf. fol. 496.) refert, D. MICHAELEM CANTACUZENUM curaſſe Conſtantinopoli, *Auguſtanæ Confeſſionis verſionem Barbaro-Græcam* Sed libris impreſſis illa verſio non eſt accenſenda. Plures auctores græco-Barbaros *Romæ* impreſſos doctus orbis poſſidet. Ut enim alios taceamus,

plura

plura certè opuſcula Neo-græca ibidem vel ſolus edidit NEOPHYTUS RHODINUS, *Cyprius*, *Hieromonachus Ordinis S. Baſilii*, & deinde apud Romanos per plures annos Miſſionarius Sacræ Congregationis fidei propagandæ. Libellus ipſius (quem Polyhiſtor & Medicus Noricus Excelientiſſimus, Dn. D. THOMASIUS nobiſcum communicavit) *de Viris illuſtribus Cypriis* (ſive ut ipſe Titulus Græcus habet, Ἡρώων, ϛρατηγῶν, φιλοσοφων, ἁγίων, ϗ ἄλλων ὀνομαϛῶν ἀνθρώπων, ὀπȣ̃ ευγήκασιν ἀπὸ τὸ νησὶ τῆς Κύπρȣ) excuſus eſt *Romæ*, unà cum *Martyrio ſancti Mamantis*, apud *Maſcardum* in 12. Totus Barbaro-Græcus eſt, niſi quòd præter dedicatoriam Latinam, etiam Latinus Catalogus operum à Neophyto Rhodino ſive editorum, ſive elaboratorum, ex *ſecunda Recenſione Apium Urbanarum*, *ſive de Viris Illuſtribus*, *LEONIS ALLATII*, præmittitur, quem totum, cum brevior ſit, Lectori Benevolo dabimus. Ita verò *Allatius*: "*Neophytus Rhodinus*, *Hieromonachus* „*Ordinis S. Baſilii Cyprius*, *& per plures annos Sacræ Congregationis* „*fidei propagandæ Miſſionarius*, *& maximum in modum ab Hære*„*ticis & Schiſmaticis ob fidem Catholicam afflictus*, *& diris tor*„*mentis confectus*, *edidit vernacula Græcorum lingua* (1) *Com*„*pendium divinorum Sacramentorum. De præceptis Deca*„*logi. De Peccatis. De Cenſuris Eccleſiaſticis. De officio* „*Divino recitando. Omnia ſimul Romæ*, *apud Hæredem Bartho*„*lomæi Zannetti 1628. in 8.* (2) *Panopliam Spiritualem libris V.* „*In qua res ad fidem pertinentes dilucidè exponuntur*, *Romæ apud* „*eundem 1630. in 8vo.* (3) *Interrogatorium Confeſſorum*, *Romæ* „*Typis Sacræ congregationis Fidei propagandæ 1630. in 12.* (4) *Ho*„*milias XII. Canticum B. Mariæ Virginis Magnificat ex*„*ponentes*, *additur Homilia in Dormitionem Deiparæ &* „*Martyrium Sancti Neophyti*, *omnia Græcorum lingua verna*„*cula. Romæ typis ejuſdem Sacræ congregationis 1636. in 8vo. Vertit* „*in eandem Græcorum linguam* (5) *Auguſtini*, *Epiſcopi Hip*„*ponenſis Soliloquium*, *ibid. 1637. in 12.* (6) *Auguſtini Epiſcopi* „*Hipponenſis Manuale*, *ibidem 1637. in 12.* (7) *De viris illu-*

ſtribus

ſtribus Cypriis , *Romæ apud Maſcardum 1659. in 12. additur* “
Martyrum ſancti Mamantis eadem lingua: (9) *Epiſtolam ad Joan* “
nem Presbyterum Paramithyenſem de ſupremo Pontifice & aliis. “
Vertit etiam in eandem linguam nondum editos libros de Imita- “
tione Chriſti Joannis Gerſonis. Scripſit præterea de Synodis “
tractatum, qui apud me eſt. Parabat eadem lingua vitam Gregorii “
XIII. Pontificis Maximi. Tandem in linguam Græcam Atti- “
cam Martyrologium Romanum , quod aſſervatur ejusdem manu “
ſcriptum in Bibliotheca Barbarina.“ Hæc LEO ALLATIUS,
natione quidem *Chius* , ſed Romanæ Curiæ admodum addictus,
qui ipſe quoque plurimis ſcriptis editis , partim Romæ , par-
tim Pariſiis , partim alibi impreſſis , Hiſtoriam Græcorum &
auctorum Notitiam juvare eſt anniſus , quanquam parum applau-
ſus, ob nimium in Eccleſiam Pontificiam ſtudium , apud Græcos
meruerit. Exſtat etiam AGAPII , Græci cujusdam Monachi ex
monte Atho , opus , ſub Titulo , *Θαυμάσια τῆς ὑπεραγίας
Θεοτόκȣ* , unde Max. Reverendus Antiſtes Eccleſiæ Laurentianæ
Norimb. DN. JOH. WULFERUS , vir harum literarum peritiſſi-
mus , prolixum locum ſuis doctiſſimis Notis ad *Tract. Talmud.
Schekalim , pag. 117. ſeq.* inſeruit. Ipſum librum noſtris uſibus ex ſua
inſtructiſſima Bibliotheca commodavit. Conſtituunt illa *Θαυμάσια*
Mariæ Partem tertiam operis , quod inſcribitur , *Ἁμαρτωλῶν
σωτηρία , μετὰ πλείστης ἐπιμελείας συντεθὲν εἰς κοινὴν τῶν Γραικῶν
διάλεκτον παρὰ Ἀγαπίȣ μοναχȣ̃ τȣ̃ Κρητὸς , τȣ̃ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει τȣ̃
Ἄθω ἀσκήσαντος.* Editio operis facta eſt *Venetiis anno 1671.* in for-
ma quarta , aut veriùs , octava auguſtæ chartæ. Totus liber mul-
tis fabulis ſcatet, præcipuè *Pars illa tertia de Miraculis Ma-
riæ* ; quam Agapius ex Pontificiorum Legendis & Græculorum im-
preſſis narrationibus contexuit , ita ut ſub initium dictæ partis,
pag. 319. poſtquam DEUM teſtem adpellaſſet , bona fide ſcribat:
*δὲν ἔγραψα τίποτας ἀπὸ τὸν νȣ̃ν μȣ. ἀλλὰ καθὼς τὰ ηὗρα τετυπωμένα εἰς
διαφόρȣς βίβλȣς διδασκάλων Ἰταλῶντε καὶ Γραικῶν , οὕτω καὶ ἐγὼ τὰ ἱστόρησα.*
Videlicet , quia narratiunculas ſuas ex libris Italorum & Græco-

rum

Digitized by Google

rum impreſſis depromſit, jam ſatis putat, ſe ſuam fidem liberaſse, nixus forte vulgari illo: *Impreſſum eſt: Quis non credat?* De NOVI TESTAMENTI Verſione Barbaro-Græca nos integram dedimus Diſſertationem, quæ in Parte altera noſtræ hujus Philologiæ exſtat, ad cujus §. V. ubi de incertô primæ editionis loco varia diximus, nunc ſupplementi inſtar addere juvat, nuper nos pro ſuâ humanitate modò laudatum Antiſtitem Noricum, B. PROF. KOENIGII generum & hæredem, DN. WULFERUM docuiſſe, atque benevolè admiſſo libro Græco., cui titulus eſt, Τῶν ἐκκλησιῶν τῆς Βελγικῆς χριστιανὴ καὶ ὀρθόδοξος διδασκαλία καὶ τάξις, quaſi ad oculum demonſtraſſe, primam N. T. Barbaro-Græci editionem fuiſſe adornatam *Lugduni Batavorum*, *typis Elzevirianis.* Cùm enim dictus liber apertiſſimè eodem typo conſtet, quo eleganter prima illa editio N. T. impreſſa habetur; ſimulque ibi adſcriptum ſit & nomen *Lugduni Batavorum* & nomen *Bonaventuræ & Abrahami Elzeviriorum*, qui illam *Belgicæ Eccleſiæ Chriſtianam & orthodoxam Doctrinam atque Ordinem* Græcè Anno αχμη h. e. 1648. impreſſerint; res dubio caret, etiam primam illam N. T. editionem Barbaro-Græcam eſſe Lugduni Batavorum, & quidem Elzevirianis typis factam. De reliquo optandum eſſet, ut nova editio N. T. Barbaro-Græca adornaretur, quæ majori, ac Londinenſis habet, charactere conſtaret, ſimulque præfationes à *Serapheimo* omiſſas (videl. *Cyrilli Lucaris*, Patriarchæ Conſtantinopolitani, & *Maximi Calliupolitæ*, qui auctor verſionis Barbaro-Græcæ eſt) ex prima editione reſtitueret. Exſtant etiam nonnulla ſcripta metrica, quæ attigimus in noſtra ad Poëſin Barbaro-Græcam Introductione. Nec pauca dabit GLOSSARIUM CAROLI DU FRESNE, in quo plures codices Barbaro-Græci hinc inde citantur & excerpuntur: etſi negandum non ſit, plura doctiſſimum virum ex libris Manuſcriptis; plura etiam ex auctoribus, qui ſtilo potius Eccleſiaſtico & mixo-Barbaro, quem vocant, quàm vera vulgari linguâ uſi fuerunt, petiiſſe. Conſulatur interim operis ampliſſimi Index Auctorum tam editorum, quàm nondum editorum non

Digitized by Google

non inutilis, qui Appendici ad Gloſſarium Barbaro-Græcum ſubjectus foliis duodecim conſtat.

§. XXIII. Præter Codices hactenus recenſitos, plures alii impreſſi paſſim allegantur. RICHARDUS SIMON in *Hiſtor. Critica N. T. libr. I. cap. VII.* obſervat, *Pentateuchum, tum Hiſpanicè, tum Barbaro-Græcè, una cum Textu Ebræo & Paraphraſte Chaldæo, Conſtantinopoli Anno 1547. impreſſum eſſe.* Vide *Erud. Acta Lipſ. Anno 1689. p. 116.* Nempe Judæi Conſtantinopoli plures libros edunt: quod Chriſtianis conceſſum non eſt, ita ut duriſſima fata ſit experta Typographia Græca, quam Londino Conſtantinopolin menſe Junio, Anno 1627. delatam, vel ipſe Orator Anglicus ſuo patrocinio dignatus erat, prout ex THOMÆ SMITHII *Miſcellanis primis p. 92. ſeqq.* abundè conſtat, & nos alibi recenſuimus. Equidem in *Walachia*, cujus princeps Græcæ Religioni addictus à Principe ipſo in ſua ſede, *Bucoreſt*, ſive Βυκορέστιον dicta, typographia in gratiam Græcorum alitur: eſt tamen ſupremus magiſtratus Turcicus, ut conniveat, ſubinde muneribus mitigandus, & ſedulo cavendum, ne quid imprimatur, quod ſuſpicionem leviſſimam haberet. Hinc ferè non alii libri inde prodeunt, quàm Rituales, Aſcetici & ſimiles, quandoque etiam Polemici de Controverſiis Græcorum cum Pontificiis. Habent Græci quoque Typographias duas *Venetiis*, ubi tamen nulli polemici contra Pontificios imprimuntur. *Venetiis* jam *Anno Chriſti MDXXIX.* in 4to. edidit *Antonius Pinellus* Μηνολόγιον, ex Menæis Græcorum erutum, & in linguam eorundem vernaculam à MAXIMO MARGUNIO, Cytherorum Epiſcopo, verſum. Conf. *Carolum du Freſne in Gloſſario colum. 926.* Ecd. anno ibid. prodiit *Demetrii Zeni Zacynthii* opus Metricum *de Alexandri Magni rebus geſtis.* Porro *Venetiis anno 1560.* editæ fuerunt ALEXII RHARTURI, Presbyteri & Chartophylacis Corcyræ, Διδαχαὶ ſeu *Doctrinæ* vel *Homiliæ*. *Hiſtoria Apollonii Tyrii*, verſibus politicis Barbaro-Græcis, *Conſtantini*, aut *verius Gabrielis Contiani*, pro-

prodiit ibid. anno 1603. Ibidem quoque jam *Anno 1512.* impreſſa perhibetur *Grammatica Conſtantini Laſcaris*, quam nunquam vidi. Venetiis ulterius prodierunt ÆSOPI fabulæ Barbaro-Græcæ *anno 1644.* & *anno 1643.* AGAPII, Monachi Cretenſis Geoponinicon, quod opus Carolus de Freſne in Gloſſario ſuo frequenter allegat. Nobis hæc pro ratione inſtituti ſufficiant. Tu, Lector benevole, vale, & hunc noſtrum inſerviendi conatum benigne interpretare, aut noſtris, ſi diſplicuerint, curis, perfectiora & meliora ſubſtitue. Sic vel hac provocatione Orbi docto hic noſter qualiſcunque labor proderit.

GRAM-

Digitized by Google

GRAMMATICÆ BARBARO-GRÆCÆ SYNOPSIS.

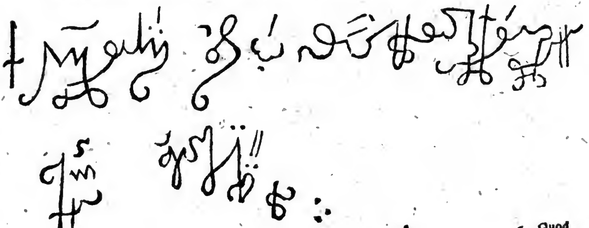
CAP. I.
DE SCRIPTIONE ET LECTIONE BARBARO-GRÆCA.

§. I.

***L**iteris ordinarie iiſdem utuntur Græci in ſua bodierna lingua vulgari, quibus utimur in lingua veteri Græca.*

Notæ.

1. In Manuſcriptis tamen, more Arabum & Turcarum, nonnunquam ob Calligraphiam, variis ductibus literas mirum in modum diſtorquent, ſibique mutuo implicant, ut Lectio difficilis inde oriatur: Exempla talia & ferè figuras monſtroſas exhibuit paſſim *B. MARTINUS CRUSIUS in Turco-Græcia*, videlicet *pag. 104. 191. 192. 229. 230. & alibi.* Speciminis loco curavimus ligno incidi verba, quæ apud *Cruſium* pag. 104. leguntur, quorum evolutio hæc eſt; † Μιχαὴλ, ἐλέῳ θεοῦ πατριάρχης τῆς μεγάλης ἀντιοχείας.



Digitized by Google

2. Quod autem B. WOLFFGANGUS GUNDLINGIUS noſter in ſuis ad *Euſtratii Johannidis Zialovvski*, *Rutheni, Brevem Delineationem Eccleſiæ Orientalis Græcæ, Notis p. 106.* verba quædam, literis, ut ipſe ait, peregrinis ſcripta exhibet, illud ad linguam Græcorum nihil facit. Verè enim & ſcriptura & voces *Ruſſicæ* ſive *Moſcoviticæ* ſunt, quamvis non ubique ſatis accurate ſint æri inciſæ.

§. II. *In pronunciatione is propemodum eſt literarum valor, quem ii, qui apud nos veterem Græcam linguam moribus antiquis pronunciare ſolent, obſervant, niſi quod quidam noſtrorum Germanorum, in quarundam Græcarum literarum enunciatione, v. gr. τῦ β, δ, γ &c. duriores eſſe ſoleant, atque natis Græcis eſt in uſu poſitum. Abhorrent autem a pronunciatione quorundam, ut vocari ſolet, Eraſmica, hinc inde in ſcholis noſtris recepta, barbara ſanè & malè affectata.*

Nota.

Ridiculam novæ illius pronunciationis hiſtoriam ex CL. VOSSIO egregiè expoſuit vir doctiſſimus, JOH. RODOLFUS WETSTENIUS in *Oratione Apologetica V. pro Græca & genuina Linguæ Græcæ Pronunciatione, pag. 114. 115.* Nimirum bono ERASMO, nimium credulo, callide impoſuit *Henricus Glareanus*, quaſi Lutetiam veniſſent quidam in Græcia nati, viri doctiſſimi, longe aliam, quàm vulgo eo usque noſtrates docti ſciverint, pronunciationem uſurpantes, utpote dicentes, *Beta* pro *Vita*; *Eta* pro *Ita* &c. Fabulæ fidem habuit incautus Eraſmus, qui præcipiti calamo mox compoſuit dialogum de rècta Latini, Græcique ſermonis pronunciatione. Hinc illa Græcis natis exoſa & ignota recentior pronunciatio Græca, quà paſſim in Scholis noſtris hodienum utuntur plures. Quod ſi tamen non multæ ſpecialiores regulæ placuerint, ex accuratiore nonnullarum literarum diſtinctione, juvabit conſuluiſſe CL. TRIBBECHOVII *Elementa* Linguæ Græcæ Vulgaris, ubi pluſcula ex SIMONIS PORCII Grammatica Barbaro-Græca, ipſorumque Græcorum natorum monitis afferuntur.

§. III. *Ob ſonorum ſimilitudinem ferè confundunt Græci hodierni etiam in ſcriptione vocales & diphthongos, quas in pronunciatione antiqua, ratione ſoni non diſcernimus, v. gr. αι & ε: item η, ι, υ, ει, οι: nec non ο & ω &c. Quanquam doctiores eorundem etiam Orthographiæ magis ſtudere ſoleant.*

Nota.

Digitized by Google

Notæ.

1. Qui MAXIMI CALLIUPOLITÆ *Metaphraſin Novi Teſtamenti Barbaro Græcam* anno 1638. edidit, in *Epiſtola ad Lectorem*, quæ operi toti ad calcem adjecta habetur, credidit, Lectorem monendum eſſe de hac re, unde de *Metaphraſta Barbaro-Græco* ſcribit: αὐτῷ οὐδὲν διαφέρει τὸ ε τῦ αι, καὶ ι, υ, ει, οι, ἰσοδυναμῦντά ἐστιν, συγχέει δὲ καὶ τὸ ο καὶ τὸ ω, καὶ ἄλλα τοιαῦτα, ἃ ἐκ τῆς ἀναγνώσεως μαθεῖν ἐστιν. Hoc eſt, *ipſi nihil differt* ε *ab* αι; *&* ι, η, υ, ει, οι, *ſunt æquipollentia; confundit verò etiam* ο *&* ω. *& alia ſimilia, quæ ex lectione diſcere licet.*

2. Quod autem doctiores quidam Græci, qui ad nos pervenerant, negarunt & pernegarunt hanc regulam de confuſione Literarum; illud intelligendum fuerit de jure, non de facto Græcorum hodiernorum. Docti inter eos negligunt Linguam vulgarem, quam facilè poſſent ex analogia veteris linguæ, Grammaticisque Præceptis emendare. Hinc illa, ſi quid ex indole vulgi ſcribitur, barbaries, quam in libris Neo-Græcis conſpicimus.

§. IV. *Pro B molli Latinorum & Italorum in vocabulis peregrinis, quibus abundant, adhibent literas* μπ. *Ita ſcribunt* μπομπάρδα, *pro Bombarda,* [*quam vocem ſic ſcriptam,* βομβάρδα, *ipſi legerent* vomvarda.] *Sic* μπαρμπέρης, *Italicè* Barbiere, Tonſor, *non* βαρβέρης. *Sic* μπλάβος *ipſis eſt* cæruleus, Blau / *non* βλάβος.

§. V. *In ſcriptione confundunt ex pronunciationis ſimilitudine etiam* β *&* φ, *imo &* υ *in diphthongis* ευ *&* αυ *quod frequentiſſimum eſt in Barbaro-Græcis operibus, quæ in doctiſſimi CRUSII Turco Græcia exſtant. Quod autem idem CRUSIUS in hoc Libro laudato fol. 188. & 210. putavit, Græcum quendam, STAMMATIUM, ex inſula Cypro oriundum, dixiſſe per confuſionem literarum,* θ *&* φ, φήκη *pro* θήκη, παραφήει *pro* παραθήει *&c. illud ſine dubio ortum eſt ex eo, quòd CRUSIUS ipſe in audiendo non ſatis diſtinxerit, ſonum literæ* θ, *in qua efferenda, ad exemplum Arabum, admodum accurati ſunt Græci recentiores.*

§. VI. Literam θ Græci recentiores accuratè enunciant, & exactè a literis τ & δ diſtingvunt. Eſt autem hujus literæ ſonus genuinus idem, qui apud Arabes eſt literæ thſe, & apud Anglos, literæ th.

Nota.

Litera Arabica thſe, eſt nobis enunciatu difficilis, & multum trahit ex ſono literæ F. Idem de θ Græcorum dicendum eſt. Confer B. SCHWENTERI *Orationem* celebrem de pronunciatione ת *raphati*, noſtramque *Introductionem ad Poëſin Barbaro-Græcam, ſub finem.* Hinc illa Cruſii confuſio, cujus §. V. mentionem fecimus, ortum traxiſſe videtur.

§. VII. N ante π *ſic efferunt Græci recentiores, ut N induat ſonum literæ M, &* π *ferè referat noſtrum B molle, v. gr.* τὸν πατέρα *enunciant ipſi* tom batéra.

§. IIX. Z Græcorum nimis durè nos Germani vulgò pronunciamus & cum noſtra litera 𝔷 confundimus. Eſt verò enunciandum ut Ebræorum ז; hinc Neo-Græci,quando ſonum, quem Germanorum litera 𝔷 habet,indicare volunt, non ſolum ſuum Z ſcribunt,ſed eidem τ præmittunt, v. gr. τζιντζίκας *Cicada*, γεράτζια *gratia* τζίντζερε *Zingiber* &c. Sed Μάζα *Maſſam* ſignificat.

§. IX. Ratione Accentuationis, notandum eſt, Neo-Græcos haud rarò more Latinorum, antepenultimam acuere, ſi penultima fuerit brevis, utut ultima habuerit vocalem longam vel diphthongum. v. gr. ἁγιώτατη ſcribunt pro ἁγιωτάτη, item ἄδικος pro ἀδίκος.

§. X. In Præantepenultima quandoque Acutum collocant; ferè tamen in illis vocibus tantum, quarum vel penultima conſtat literis ια, *vel quibus in ſe jam proparoxytonis additur particula enclitica, ve.* V. gr. ἀναγγάλιασις, *exſultatio.;* ἐνύκτωσεν, *nox facta eſt;* κάμετενε *facitis*, ex κάματε.

§. XI. Sic datur ex vocum contractione caſus, ubi Circum-

Circumflexus aliquando in quarta a fine ſyllaba apparet. V. gr. εἶδαſονε, ex εἶδα, & articulo τὸ, cum ſyllaba enclitica νε, *vidi illud.*

§. XII. *Neque ipſis religioni eſt in antepenultima, maximè ſi fuerit Diphthongus, ubi accentus in ea venerit ponendus, loco Acuti adhibere Circumflexum.*

Nota.

Nobilis quidam Græcus ex Candia oriundus literas petitorias nobis aliquando obtulerat, quarum ſubſcriptio erat, Ζήτημα ταπεινόταſο τῶ Πέτρο Κρῦνιο ἐυγενὴς, h. e. *Petitio humillima Petri Krunii Nobilis.* Maxime autem hoc uſu venit in vocibus, quibus ſuffixa pronomina με, μυ, μας, σε, σας, τε, τυς, & ſimiles particulæ accedunt, v. gr. αἷμαμε, *meus Sanguis*, *Matth. XXVI*, 28. ῥῦχατυ, *tunica ejus*, *Marc. IX. v. 3. &c.*

§. XIII. *In vocibus neutris per apocopen ſyllabæ* ον *ex nominibus in* ιον *deſinentibus, formatis, ultimam etiam acuunt, ſi acutus fuerit in penultima vocis perfectè ſcriptæ.* Sic v. gr. παιδὶ & παιδί ſcribunt ex voce παιδίον, *Puer*, χοινὶ & χοινί ex χοινίον, *funis. Quod ſi autem voces integræ veteribus Græcis in* ιον *formatæ accentum habuerint in antepenultima; Recentiores Græci in ſuis vocibus apocopen paſſis, penultimam longam nunc Circumflexo, nunc Acuto afficiunt.* V. gr. Μαχαῖρι ex μαχαίριον *culter* vel *gladiolus;* Γυρῦνι & Γυρύνι *Porcus: brevem autem penultimam in ſimilibus vocibus acuunt.* v. gr. ὀρολόγι ex ὡρολόγιον, *Horologium;* Τριόδι ex Τριόδιον *trivium &c.*

§. XIV. *In vocibus peregrinis ſequuntur plerumque tonum, quem illæ habent in lingua, ex qua petitæ ſunt.* v. gr. Κολόννα, Italicè *Colonna*, Latinè *Columna*; Κολλάρο *Collare*; Καντῆλα *Candela*; Ὀφικιάλος *Officialis*; Κομπάσο Italice *Compaſſo*, Latinè *Circinus*; Καρῦτζα Ital. *Carrozza*, *Currus*; Μάστορας Italice *Maëſtro*, Latinè, *Artifex*, *Opifex*, *Magiſter &c.*

 Aliquan-

Aliquando tamen accentum atque vocum peregrinarum babitum ad linguæ Græcæ genium inflectunt; v. gr. Μακελλιὸ Italicè *Macello*, Latinè *Macellum*; φαμελιὰ *Familia*, φασκιὰ *Faſcia &c.*

Caput. II.

De
Derivatione Vocum Barbaro-Græcarum ex aliis Linguis.

§. I.

B*Arbaro-Græci abundant vocibus peregrinis, ex Lingua Latina, Germanica, Valachia, Italica, Turcica, ſimilibusque adſumtis.*

Nota.

Eſt hæc novarum vocum adſumtio maxime ex Latina & Orientalibus linguis, ſatis vetuſta, & in N. Teſt. jam talia exempla habentur. v. gr. σουδάριον, σανδάλιον & plurimæ aliæ. Vide MART. PETR. CHEITOMÆUM in libello peculiari *Amſtelodami 1649.* impreſſo, cui Titulus eſt *Græco-Barbara Novi Teſtamenti, quæ orienti originem debent.* Adde GEORGII PASORIS *Etyma Nominum Propriorum itemque Analyſin Hebræorum, Syriacorum & Latinorum, quæ in Novo Teſtamento uſpiam occurrunt.* Quid? Ultima radix linguæ Barbaro-Græcæ rectè quæritur in temporibus Alexandri Magni, quibus Lingua Græca Macedonum, dialectos reliquas opprimens, per orbem terrarum vagari & undiquaque aliquas mutationes attrahere cœpit, donec tandem illam induceret faciem, qua hodie ſic fere diſtat a veteri Græca, atque hodierna Italica, ab antiqua Romana.

§. II. *Quemadmodum Itali pleraſque ſuas voces ex veteri Latina deſumunt per varias corruptiones & mutationes; ita Barbaro-Græci pleraque ſua vocabula debent Græciæ veteri, unde per regulas quaſdam generales facili negotio derivantur.*

Nota.

Nota.

Admodum nobis placuit in Italicis, profuitque opera Rever. Abbatis Regiæ Lotteræ & Profeſſoris Theolog. Primarii Helmſtad. DN. D. JOH. FABRICII, qui in ſuis *Linguæ Italicæ Rudimentis*, utiliſſimas dedit *Obſervationes de vocum Latinarum formatione Italica*. Simile quid nobis viſum eſt tentare circa Linguam Neo-Græcam; quò compendio regularum quis nullo negotio brevi tempore aliquot vocum Barbaro-Græcarum millia, didicerit, modò ſciverit Linguam Græcam Antiquam, quæ in hiſce regionibus magis exculta habetur, atque in ipſa Græcia. Ubi tamen ſemel pro ſemper, ut vulgaris formula habet, monemus, nos in *Declinationum & Conjugationum numero* ſequi M. ANDREÆ REYHERI, Gymnaſii Gothani quondam Rectoris, *Synopſin Grammaticæ Græcæ*, tam quòd illi compendio Grammatico, cum linguam Græcam diſceremus, adeoque ab ineunte ætate, fuerimus innutriti; quàm quòd inſignis illorum præceptorum cum Grammatica Latina conſenſus mirum in modum memoriam juvet.

§. III. *Nomina ſecundæ declinationis apud antiquos Græcos in* ον *terminata, apud Neo-Græcos abjiciunt* ν *finale; quæ verò deſinunt in* ιον *totam ultimam ſyllabam per apocopen tollunt*, v. gr. Δένδρο pro δένδρον: ψηχικὸ pro ψυχικὸν, *Eleemoſyna*: παιδὶ pro παιδίον *Puer*: μαλι ex ὀμμάτιον *ocellus &c.*

§. IV. *Nomina III. Declinationis plerumque apud Neo-Græcos formantur ex caſu veterum Græcorum Accuſativo, nunc ſingulari, nunc plurali. Ex ſingulari formantur*, σπλῆνα *ſplen*, τρίχα *capillus*, ὄρνιθα *Gallina*, atque ſimilia plurima. *Ex plurali deſcendunt*, βῆχας ex veteri βήξ, βηχὸς *tuſſis*; μηδένας, *nemo*; ἅρπαγας, *rapax*; γράφοντας *ſcribens*; ὄντας *exſiſtens*; & alia infinita.

§. V. *Diminutiva formant Neo-Græci pluſcula, quæ terminantur in* ακι, ίτζα, ȣλα, *&* όπȣλον, v. gr. ex Μάτι *oculus* fit ματάκι, *ocellus*: ex καρδιὰ *cor* καρδίτζα *corculum*: ex ψυχὴ *anima*, ψυχȣ̃λα *animula*: ex ἐυαγγέλιον, *evangelium*, ἐυαγγελιόπȣλον, *evangeliolum*. Eſt etiam terminatio in ȣ́τζικος uſitata, ut καλȣ́τζικος *ſubbonus*, ex καλος *bonus*.

§. VI. *Nomina, quæ ex Latina, vel Italica, aut aliis Linguis in Græcorum recentiorum uſum tranſeunt, ferè retinent illas terminationes, quibus in ſuis linguis primigenlis gaudebant, ita tamen, ut ratione inflexionum per caſus, ſequantur analogiam Grammaticam Græcorum hodiernorum*, v.gr. Σενάτο eſt ex Italico, *Senato* h.e. *Senatus;* Μπόσκο eſt ex Italica voce *Boſco*, h. e. *Silva;* Κρίστα ex Latino *Criſta;* Καδένα, ex Latino *Catena*, & ſimilia plurima, quæ omnia deinde ac ſi nomina Græca eſſent per illas declinationes, ad quas pertinent, inflectuntur.

§. VII. *Sunt tamen haud pauca nomina peregrina Neo-Græcorum, quæ in ipſo ſtatim caſu Nominativo ad Linguæ ſuæ indolem refingunt*, qualia ſunt μάστορας, ex Italica voce *Maëſtro*, h. e. *Artifex;* Πρίγγιπας & Πρίγγιπας, Italicè *Prencipe*, ex Latino *Princeps;* Ῥίγας ex Latino *Rex*, *regis;* Ὀφικιάλος, *Officialis;* Σαλτадόρος *Saltator:* Σενατόρος, *Senator*, ex Italico, *Senatore:* Σολτάδος, *Miles*, ex Germanico Sol-dat: Σπέτζιαις (ex Latina *Species*) pl. num. *Aromata:* Σπιοῦνος ex Italico *Spione, Explorator.* Κούνια *Cuna;* Φαμελιὰ *familia;* Μαγαζί ex Italico, *Magazino* h. e. *Armamentarium;* μαντίλι ex *Mantile, Strophiolum;* μακελλάρης *Lanio*, ex voce *Macellum*, vel *Macello* &c.

§. VIII. *Nomina Declinationum Contractarum, quarum Veteres plures numerant, Recentiores Græci plane non agnoſcunt, ſed ad Declinationes ſuas ſimplices, quas inferius in tres claſſes digeremus, revocare ſolent.* Ita v. gr. Κέρδος *Lucrum*, ἄνθος, *flos* & ſimilia declinant, ut vocem δένδρο vel δένδρον *arbor*, niſi quod in plurali pro α finali adhibeant η. Πίστις, *Fides*, eſt reducenda ad Declinationem tertiam ſimplicium. Qua de re infra in Capite de vocum Declinatione.

§. IX.

§. IX. *Cùm Neo Græci nec Conjugationes Contractas, nec veterum Græcorum verba in μι agnoſcant; ſolenne ipſis eſt, loco vocabulorum illorum veterum, effingere verba nova, eaque omnia, vel propriè, vel quaſi Mixta, h.e. quæ conſonam vel quaſi habeant Characteriſticam, ante terminationem ω.*

§. X. *Proprie mixta dici merentur verba, quæ Neo-Græci formant ex Veterum diſſyllabicis in* αω, αιω, εω, οω, υω, *deſinentibus. Nam loco horum adhibent ipſi terminationes verbales*, αιγω, ανω, αινω, ενω, ηνω, ινω, υνω, ωνω &c. v. gr. βάνω *pono* ex βάω, βίβημι, βαίνω *vado:* καίγω ex καίω *uro:* δένω ex δέω *Ligo:* ἀναςένω, ex ἀναςάω *reſuſcito:* μαθαίνω ex μαθέω *diſco:* γδήνω *ſpolio*, σβίνω *exſtinguo*, χύνω ex χύω *fundo*, δυλώνω ex δυλόω *ſervio* &c.

§. XI. *Quaſi mixta appellamus, quæ vel poſt contractionem (quæ forma Neo Græcis in hoc genere verborum ſola in uſu eſt) conſonam ante ῶ habent*, ut ſunt πατῶ (non πατέω) *calco:* ἀγαπῶ (non ἀγαπάω) *amo &c. Vel quæ ante terminationem ω habent talem diphthongum, quæ inſtar conſonæ, ultimam ſui vocalem effert*, ut ſunt αυ, ευ. Hinc Neo-Græci dicunt πιθανεύω, & uſitatiùs πιθανεύγω *veriſimiliter hortor:* Πολιτικεύω & πολιτικεύγω *ſcortor:* Μοναχεύω & μοναχεύγω *Monachus ſum*, βασιλεύγω, *impero &c.* Fortè huc reduxeris etiam non malè (ſaltem ex nonnullorum Græcorum uſu) αι, ut in καίγω ex καίω, *uro*, ubi ſonus τ̃ ι diphthongi αι, in jota Latinorum aut Germanorum quaſi transmutari videtur: Sic ex κλαίω *ploro*, fit κλαίγω &c. Confer tamen §. præcedentem.

§. XII. *Loco verborum in μι, quibus veteres Græci utebantur, recentiores adhibent ſuas formas in* άνω, ίνω,

 όνω

ωνώ &c. Ita pro *δίδωμι* veterum dicunt hodierni Græci *δίνω* & Δίδω i. c. *do:* *ἀφίνω* pro *ἀφίημι remitto, relinquo.*

§. XIII. *Adverbia pleraque Neo-Græci derivant ex Nominativis Pluralis Numer. Gener. Neutr.* v. gr. *ἀβέβαια dubie; ἀβίαστα* & *ἄβιαστα inviolabiliter; ἄβλαβα innocenter; ἀγαθὰ rectè, bene; βιαστικὰ violenter; εἰδικὰ ſpecialiter; διπλὰ bifariam &c.* Quanquam CL. Tribbechov. in Element. Lingv. Græc. Vulgar. ubi de Adverbiis agit, a Græcis ſuis edoctus, contendat, rectius hæc adverbia ſcribi cum circumflexo, quàm Gravi. Hinc *καλᾶ*, non *καλὰ* ipſi eſt *bene*, ex *καλῶς*.

§.XIV. *Generaliter notandum eſt, plurimas voces novas, tam ex veteri Græca, quàm ex aliis linguis effingere Græcos hodiernos per Aphæreſin, Apocopen, Epentheſin, Craſin* v. gr. *ξαγορασὴς*, pro *ἐξαγορασὴς*, *redemtor; ξαγοράζω* pro *ἐξαγοράζω redimo* &c. prorſus uti Itali *Straordinario* pro *extraordinario* dicere ſolent. Νὰ pro *ἵνα, ut:* Μὲ pro *μετὰ cum:* Δὲν pro *ὐδὲν*, vel *μηδὲν, non:* Στὰ pro *εἰς τὰ:* Στὸν pro *εἰς τὸν:* Στὴν pro *εἰς τὴν* &c. Ita Σμίο pro *εἰς μίο* eſt *ſimul, ſubito:* φίδι ex *ὀφίδιον ſerpens:* *μπροστὰ* & *μπροσθὰ* ex *ἔμπροσθεν, ante:* Ζὄρα, ex Latino *Uſura, fœnus:* Χειρόθι & *χειρόθι* pro *χειροθήκη, Chirotheca:* Δένδρο pro Δένδρον, *Arbor:* Θε (verbum auxilare in formatione Futurorum) ex *θέλω, Volo:* & ſic alia infinita.

Notæ.

1. Sunt, qui vocem Turcicam *Iſtambol* vel *Stambol*, qua *Conſtantinopolin* appellant, ex ſimili origine deducant. quaſi *Stambol* Turcis ſit formatum ex craſi vocum Græcarum *εἰς τὴν πόλιν*. Mallem ego ex ipſa voce *Conſtantinopolis*, dictionem *Stampol* deducere; niſi B. ANDREAS ACOLUTH in *Corollario*, quod vocat, ſuo *Specimini Alcorani Quadrilinguis* attexto, *pag. 55. ſeqq.* me docuiſſet, vocem Stambol eſſe Turcicæ originis, & notare *urbem, quæ* eximios fidei *magiſtros repererit.* Confer *Introd.* noſtram *ad Poëſin Barbaro-Græcam pag. 41. ſeqq.*
2. In verſibus præcipuè per Craſin multa vocabulorum monſtra Neo-Græci formare deprehenduntur. *Batrachomyomachiam Homeri* in linguam vulgarem metrice tranſtulit DEMETRIUS ZENUS ZACYNTHIUS,

quam

quam unà cum verſione Latina & Notis, ſuæ *Turco Græciæ pag.* 371. *ſeqq.* inſeruit *Mart. Cruſius* & nos nuper prælo repetiimus: unde varia exempla repeti poſſunt. Dicunt enim Να πω pro ἵνα εἴπω; ταφθίασας pro τὰ ἀυδία φας *aures veſtræ.* Ἀυδὶ vel ἀυλὶ, ex veterum ὠτίον, eſt Neo-Græcis *auris.* Ita dicunt μαύτο, pro μετ' αὐτῦ veterum, *cum eo*: Ναβρῇ pro ἵνα εὕρῃ, *ut inveniat*: πόλαβαν ex ὄπε ἔλαβαν pro veteri ὃν ἔλαβον, *quem acceperunt*, & ſimilia plurima, quæ hinc inde partim in noſtro Gloſſario evolvimus, partim B. Cruſius in Notis ad Batrachomyomachiam Demetrii Zeni explicat.

§. XV. *E contrario in aliis vocibus aliunde adſumtis, ſolent Barbaro Græci haud raro quasdam literas & ſyllabas addere, vel mutare, quas figuras proſthesin, epenthesin, antiſtœchon, paragogen &c. Grammatici ſalutant.* v. gr. Γοῦρνα ex *Urna*: Χυνω ex Κύω *Fundo*: Δένω ex Δέω, *Ligo*: Σενατόρος (ex Italico, Senatore) *ſenator*: Μασέλα ex *Maxilla*: Καδένα ex *Catena*; Βλάφτω ex Βλάπτω, *Noceo*: Γιὰ pro Διὰ, *per*: Καντῆλα & Καντήλι ex Latino *Candela*: Γαρδέλι, *Carduelis*, avis *ſpecies*: Βεντέμα ex *Vindemia*: Βιγλατόρας (ex *Vigilatore*) *Speculator*: Βοῦβα ex *Fovea*: Στάννιο (ex Italica voce *Stagno*, quam Itali pronunciant, acſi ſcriptum eſſet *Stanio*) *Stannum*: Μπάγκος (ex Italico, *Banco*) *Telonium*: Ὀφίκκιον *officium.* Celeberr. SALMASIUS, *Exercit. Plinian.* in Caji Julii Solini Polyhiſtora fol. 817. contendit, vocem Neo-Græcam Λακχᾶς, ὁ, *Lacca* (ſpecies rubri coloris) eſſe ex veteri dictione κάλχη vel χάλκη. Similia innumera uſus quotidianus ſuggeret.

Caput III.

De

Articulo Neo-Græco.

§. I.

Articulus Neo-Græcis non eſt alius notus; quàm Præpoſitivus.

Nota.

1. Quantum enim ad Poſtpoſitivum veteribus dictum attinet, eum neſciunt Neo Græci, adhibentes ipſius loco pronomina relativa, ὁποῖος, α, ον, item ὁποῦ, quod eſt indeclinabile. Ex. gr. ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος λέγει h.e. *Petrus, qui dicit.* Item Καλοκαγαθία, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδειξε h. e. *Beneficentia, quam nobis exhibuit.* Item ἐὰν κάμω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, συμφωνῶ εἰς τὸν νόμον, ὅτι εἶναι καλός. h. e. *Si facio, quod nolo, conſentio Legi, quod ſit bona.* Sic *Rom. XII. v 8.* Metaphraſtes Barbaro-Græcus habet: ἐκεῖνος, ὁποῦ παρηγορῇ, νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν παρηγορίαν h.e. *Ille, qui exhortatur, miniſtret in exhortatione.* Ibid. *v.* 3. Διὰ τῆς χάριτος, ὁποῦ μὲ ἐδόθη, *per gratiam, quæ mihi data eſt. Cap. IIX. v.* 4. legitur: διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἐμᾶς, ὁποῦ δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα h. e. *ut impleretur Juſtificatio legis in nobis, qui non ambulamus ſecundum carnem, Cap. XI. v.* 4. ἄφησα διὰ λόγου μου ἑπτὰ χιλιάδες ἄνδρας, ὁποῦ δὲν ἐγονάτισαν εἰς τὸν Βαάλ. h. e. *Reliqui mihi ſeptem millia virorum, qui non genua poſuerunt Baali. Cap. XIII. v.* 1. Αἱ ἐξουσίαις, ὁποῦ εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν. *Poteſtates, quæ ſunt, ſunt a DEO &c.*

2. Eſt & hoc notandum, quòd alicui videri poſſit, acſi articulus quidam quaſi *indefinitus* daretur, ut apud Italos, *uno, una, uno.* Eodem enim ſenſu Neo-Græci uſurpant adjectivum, ἕνας, μία, ἕνα. Vid. Syntaxin inferius, Cap. X. §. I. & IV. Liberum verò cuique reliquimus, velitne hoc nomen ἕνας articulum, an vero Pronomen indefinitum dicere.

§. II. *Præpoſitivi Articuli tale Schema, ratione caſuum & numeri utriusque, dare ſolent, qui Neo-Græcum idioma præceptis includunt Grammaticis.*

	Singul.			*Plural.*		
	Maſcul.	*Fæm.*	*Neutr.*	*Maſcul.*	*Fæm.*	*Neutr.*
Nom.	ὁ,	ἡ,	τὸ,	οἱ,	αἱ vel ἡ	τὰ
Gen.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ	τῶν,	τῶν,	τῶν
Accuſ.	τὸν,	τὴν,	τὸ	τοὺς	ταῖς vel τῆς,	τὰ
Vocat.	ὦ,	ὦ,	ὦ	ὦ	ὦ	ὦ.

Nota.

Notæ.

Ita ſchema articuli dedit SIMON PORCIUS & ex hoc B. GEORG. MATTH. KONIGIUS noſter. Obſervandum tamen eſt (1) haberi etiam in Neo-Græcis Articuli caſum Dativum ex veteri lingua, v. gr. in Metaphraſi N. T. Neo-Græca, *Rom. I. v. 8.* legimus πρῶτον μὲν εὐχαριςῶ τῷ θεῷ μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ χριςοῦ h. e. *Primùm quidem gratias ago DEO meo per JEſum Chriſtum*; item *Cap. XII. v.* 11. Νὰ δουλεύετε τῷ Κυρίῳ h. e. *Servite DOMINO. Cap. I. v. 25.* ἐλάτρευσαν τῷ κτίσματι ὄξω ἀπ' ἐκεῖνον, ὁποῦ τὸ ἔκτισεν: *Servierunt creaturæ, ultra eum, qui illam condidit &c.* Uſitatiùs tamen loco Dativi adhibetur Accuſativus, vel eum, vel ſine præpoſitione εἰς. Ut *Rom. I. v. 14.* Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης καὶ εἰς τοὺς Ἕλληνας, καὶ εἰς τοὺς βαρβάρους, καὶ εἰς τοὺς σοφοὺς, καὶ εἰς τοὺς ἀνοήτους h. e. *Ego ſum debitor & Græcis & Barbaris, & Sapientibus & rudibus.* Item, *v. 16.* Πρῶτον εἰς τὸν Ἰουδαῖον, εἶτα εἰς τὸν Ἕλληνα, *Primum Judæo, deinde Græco.* Item *v. 9.* ejuſdem capitis dicitur a Paulo, μάρτυς μου εἶναι ὁ θεὸς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω h. e. *Teſtis meus eſt DEUS, cui ego ſervio.* (2) Etſi Neo-Græci non infrequenter αἱ dicant more veterum, in *Nominat Plurali,* ut *Rom. XIII. v. 1.* Αἱ ἐξουσίαις, ὁποῦ εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, *Poteſtates, quæ ſunt, ſunt a DEO;* uſu tamen etiam ipſis paſſim eſt recepta forma ἡ. Hinc frequenter ἡ γνώμαις, *Conſilia,* vel, *ſententiæ* &c. *Jonicè* pura pro αἱ, ut rectè Porcius obſervat. (3) Frequentior forma *Accuſativi* eſt quidem ταῖς, ut *Rom. I. v. 2.* εἰς ταῖς ἁγίαις γραφαῖς *in ſacris ſcripturis*: *v. 10.* εἰς ταῖς προσευχαῖς μου, *in precibus meis. Cap. IV. v. 25.* Διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας *propter peccata noſtra* &c. Attamen non planè excluſâ formâ veteri, τὰς, quam videas quandoque adhiberi maxime in Mixobarbaris ſcriptis. Ita v. gr. SERAPHEIM, *Hieromonachus Mitylenæus,* qui Londini 1703. curavit in forma 12. recudi Metaphraſin N. T. Barbaro-Græcam Maximi Calliupolitæ, in Epiſtola huic novæ editioni præmiſſa, dicit: τὰς ἐντολὰς, τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἐπαγγελίας &c. *Simon Porcius* in ſua Grammatica notat, dici etiam τῆς Jonicè, pro ταῖς, ſed tamen hanc ſcriptionem non temere uſurpari debere. (4) Forma *Dativi Pluralis Maſculini & Neutrius generis,* quæ apud Græcos antiquos eſt τοῖς, in Neo-Græcis libris aliquando occurrit, licèt in ſchemate *Porcii* non exſtet, Ita v. gr. in *Barbaro-Græca verſione Batrachomyomachiæ diſtich. 20.* dicitur:

Nota.

1. In *Genitivo Singulari* diceres ex voce Ῥίζα, ῥίζης ſecundum veterem linguam; ſed Neo-Græci dicunt ῥίζας, v. gr. *Rom. XI. v. 17.* habet Metaphraſis Græco-Barbara, συγκοινωνὸς τῆς ῥίζας, *conſors radicis. Ibid. v. 18.* ἐσὺ δὲν βαςᾶς τὴν ῥίζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα βαςᾶ ἐσένα, *Tu non portas radicem, ſed radix te portat.* Unde de Accuſativo & Nominativo ſingulari conſtat. In *Plural. num. Nominat.* legitur 1. *Timoth. V. v. 13.* de viduis junioribus, quòd ſint ἀκαμάτραις, πολύλογαις καὶ περίεργαις, *otioſa, garrula, curioſa &c. Accuſat. Plur.* 2. *Petr. II. v. 10.* de Empæctis, δὲν φοβῶνται νὰ βλασφημῶσι ταῖς δόξαις, *non contremiſcunt convitiis inceſſere eos, qui gloria præcellunt &c.*

2. Si uſum vulgarem attendere velis, ex voce φιλία fit Genitivus Singularis in ᾶς, φιλιᾶς *amicitiæ*: Accuſativus Plur. in αῖς ut φιλιαῖς, *amicitias.*

3. Neo-Græci, in Carminibus præcipuè, ſæpius in Accuſativo literam ν per apocopen abſorbent, prorſus ut in ſecunda declinatione, Neutra haud infrequenter literam ν abjiciunt. Hinc τὴν ἡμέρα, dicunt, item τὴν δυσυχία, τὴν εἰρήνη &c.

Secunda Terminationis.

Singul.			*Plural.*	
N.	ἡ γνώμη	*Sententia*	N.	αἱ γνώμαις
G.	τῆς γνώμης		G.	τῶν γνωμῶν
A.	τὴν γνώμην		A.	ταῖς γνώμαις
V.	ὦ γνώμη		V.	ὦ γνώμαις.

4. Τὴν γνώμην dixit Paulus 1. *Corinth. VII. v. 40.* Αἱ ἐντολαῖς του, *Præcepta ejus*, legimus 1. *Joh. V. v. 3.* & in Accuſativo plurali *ibid.* φυλάττωμεν ταῖς ἐντολαῖς του, *Cuſtodiamus ejus Præcepta.*

Tertia

Terminationis ΑΣ *non Barytonorum.*

Singularis.	*Pluralis.*
N. ὁ ταμίας *Promus Condus*	οἱ ταμίαις
G. τῦ ταμίυ	τῶν ταμιῶν
A. τὸν ταμίαν	τὺς ταμίαις
V. ὦ ταμία	ὦ ταμίαις.

Terminationis ΗΣ *non Barytonorum.*

Singularis	*Pluralis.*
N. ὁ προφήτης	οἱ προφήταις
G. τῦ προφήτυ	τῶν προφητῶν
A, τὸν προφήτην	τὺς προφήταις
V. ὦ προφήτη	ὦ προφήταις.

5. Hæc Schemata itidem levi mutatione recedunt a veteris linguæ Græcæ analogia, adeoque facili negotio diſcuntur. In *Accuſativo plurali* ſecundum typum *Simonis Porcii,* (quem ſervavimus) τὺς Προφήταις dicimus: ſed in verſione Barbaro - Græca conſtanter lego τὺς προφήτας. Vide *Matth. V. v.* 12. 17. item *Cap. VII. v.* 15. ψευδοπροφήτας in Accuſativo pl. habemus. Simili ratione in *Nominativo plurali*, pro forma οἱ προφήταις. in verſione N. T. Barbaro-Græca habetur ex forma veteri οἱ προφῆται *Matth. II, v.* 23. *Luc. XXIV.* 25. &c. κλέπται *fures,* πλεονέκται, *avari* 1. *Corinth. VI. v.* 10.

§. V. ***Anomaliam patiuntur in Lingâ Barbaro Græca Barytona in*** ΑΣ ***&*** ΗΣ, ***nec non quædam Oxytona fœminina in*** Α, ***quæ Porcius ideo ad peculiarem Declinationis ordinem revocavit. Schemata ſingularum Terminationum ex eodem damus ſequentia:***

Prima

Primæ Terminationis in ΑΣ *Barytonorum.*

Singularis		*Pluralis:*
N. ὁ μαστκαρὰς	*Nugator, Hiſtrio*	οἱ μασκαράδες
G. τοῦ μασκαρᾶ		τῶν μασκαράδων
A. τὸν μασκαρὰ		τοὺς μασκαράδες
V. ὦ μασκαρὰ		ὦ μακαράδες.

Secundæ Terminationis in ΗΣ *Barytonorum.*

Singul.		*Plural.*
N. ὁ μαθητὴς	*Diſcipulus.*	οἱ μαθητάδες
G, τοῦ μαθητὴ		τῶν μαθητάδων
A. τὸν μαθητὴ		τοὺς μαθητάδες
V. ὦ μαθητὴ		ὦ μαθητάδες.

Tertiæ terminationis in Α, *Oxytoni cujusdam fœminini.*

Singul.		*Plural.*
N. ἡ μάνα,	*Mater.*	αἱ μανάδες
G. τῆς μάνας		τῶν μανάδων
A. τὴν μάνα		τὰς μανάδες
V. ὦ μάνα		ὦ μανάδες.

Notæ.

1. Patet, hujus formæ nomina ex prima Declinatione *in plurali* degenerare in tertiam, quam nos dicimus, & *in ſingulari numero* ferè indeclinabilia; ſaltem quoad caſus obliquos videri.

2. Non ſunt hæc Schemata adeo perpetuæ obſervationis, ut non aliquando ex veteris Linguæ analogia exempla in contrarium exſtent. Sic v. gr. in Verſione N. Teſt. Græco-Barbara, legitur quidem *Matth. V. v. 1.* μαδητάδες; ſed ex eadem voce *Luc. VI. v. 17. cap. XIX. v. 35.* & alibi paſſim, *Gentivus pluralis* non eſt μαδητάδων, ſed μαδητῶν ſimili modo *Actuſativus ſingularis* habetur *Matth. V. v. 25.* τὸν κειτὴν, non κειτὴ; ut Schema Porcii poſtulaſſet.

§. VI.

§. VI. Patiuntur quoque II. anomaliam quædam Maſculina nomina, in ΑΣ *vel* ΗΣ *finientia, quorum flexio in ſingulari numero reſpondet typo Declinationis primæ; in Plurali verò convenit cum noſtra Declinatione ſecunda, de qua poſt paulo. Exempla denuo ex Porcio adferre placet, quibis Nominibus peculiarem Declinationem adjudicavit, quam ipſe Quartam numerat.*

Typus Maſculinorum quorundam in ΑΣ *finientium.*

	Singul.	Plural.
N.	ὁ σάλιακας *cochlea*	οἱ σαλιάκοι
G.	τοῦ σαλιάκου	τῶν σαλιάκων
A.	τὸν σάλιακα	τοὺς σαλιάκους
V.	ὦ σάλιακα	ὦ σαλιάκοι.

Typus anomalorum quorundam in ΗΣ.

	Singul.	Plural.
N.	ὁ μάστορης *artifex*	οἱ μαστόροι
G.	τοῦ μαστόρου	τῶν μαστόρων
A.	τὸν μάστορη vel μάστορα	τοὺς μαστόρους, vel μάστορας
V.	ὦ μάστορη, vel μάστορα	ὦ μαστόροι.

Nota.

Porcius huic claſſi nominum illud proprium eſſe dicit, quòd Nominativum & Vocativum pluralem ſemper acuant in penultima; ſingularem autem Vocativum, ut & Nominativum ita forment, ut triſyllaba habeant acutum in Antepenultima; quadriſyllaba verò in præantepenultima.

§. VII. Declinationis ſecundæ, quam ad veteris linguæ anologiam conſtituimus, Schema in Nominativo terminationes admittit ferè duas, ΟΣ, *&* ΟΝ, *quibus adjeceris duas apocopatas ex neutris in* ΟΝ *&* ΙΟΝ *deſcendentes,*

 quorum

Digitized by Google

quorum una eſt ο, *altera* ι. *Typus bujus declinationis ſecundæ bic eſt.*

Declinat. II.

	Singul.			*Plural.*	
	Maſcul.	*Neutr.*		*Maſcul.*	*Neutr.*
N.	ος	ον, ο, ι.	N.	οι	α, ια
G.	ȣ		G.	ων	
A.	ον	ον, ο, ι.	A.	ȣς	α, ια.
V.	ε	ον, ο, ι,	V.	οι	α, ια.

IIX. *Paradigmata per ſingulas terminationes damus haecce.*

Paradigma ſecundæ Declinationis in ΟΣ *Maſcul.*

	Singul.	*Plural.*
N.	ὁ λογισμὸς, *cogitatio*	οἱ λογισμοὶ
G.	τȣ̃ λογισμȣ̃	τῶν λογισμῶν
A.	τὸν λογισμὸν	τȣ̀ς λογισμȣ̀ς
V.	ὦ λογισμὲ	ὦ λογισμοί.

Notæ.

1. Dantur etiam quædam nomina ſecundæ declinationis in ΟΣ terminata, quæ generis Fœminini ſunt, prorſus ut in veteri Lingua Græca, v. gr. ἡ ἔρημος *ſolitudo*, ἡ ἄβυσσος, *Abyſſus* &c.
2. Animaliam patitur vox ὄξοδος, ἡ, *ſumtus*, quam & ἔξοδος ſcribunt. Conf. CAROLI DU FRESNE *Gloſſarium colum. 1047.* In *plurali* quidem anologice dicunt, quoad Nominativum, αἱ ὄξοδοι, vel ἔξοδοι; ſed Accuſativus pluralis communiter effertur *ταῖς ὄξοδαις*, ut *Porcius* in ſua Grammatica notat.
3. Obſervandum eſt, quòd Neo-Græci vocem λόγος, *Verbum*, in plurali ita inflectant.

Nom.

Nom. τὰ λόγια
Gen. τῶν λογίων
Acc. τὰ λόγια
Voc. ὦ λόγια.

4. Inter Anomala ſecundæ Declinationis non male refertur Nomen Νοῦς contract. ex, Νόος *mens*, quod ita inflectunt.

Singul.	*Plural.*
Nom. ὁ Νοῦς	Nom. οἱ νόοι
Gen. τοῦ νοῦ	Gen. τῶν νόων
Acc. τὸν νοῦν	Acc. τοὺς νόους
Voc. ὦ νοῦ	Voc. ὦ νόοι.

Paradigma terminationis Neutrius in ON.

Singul.	*Plural.*
N. τὸ δένδρον *arbor*	τὰ δένδρα
G. τοῦ δένδρου	τῶν δένδρων
A. τὸ δένδρον	τὰ δένδρα
V. ὦ δένδρον	ὦ δένδρα.

Paradigma terminationis apocopatæ ο, *in ſolo Numero ſingulari habetur; Pluralis enim cum præcedente Paradigmate ad idem recidit.*

Nom. τὸ δένδρο
Gen. τοῦ δένδρου
Acc. τὸ δένδρο
Voc. ὦ δένδρο.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google

Paradigma terminationis apocopatæ in ι ex Nominibus in ιον formatæ.

	Singul.	*Plural.*
N.	τὸ παιδὶ *Puer*	τὰ παιδιά
G.	τοῦ παιδιοῦ	τῶν παιδιῶν
A.	τὸ παιδὶ	τὰ παιδιά
V.	ὦ παιδὶ	ὦ παιδιά

Nota.

Sunt, qui Paradigma hoc ad Veteris Linguæ indolem magis effingant, hoc modo:

	Singul.	*Plural.*
Nom.	τὸ παιδὶ	τὰ παίδια
Gen.	τοῦ παιδιοῦ	τῶν παιδίων
Acc.	τὸ παιδὶ	τὰ παίδια
Voc.	ὦ παιδὶ	ὦ παίδια

Nota.

Porcius tamen obſervat, priorem formam ſervari in uſu communi, ad quem merito reſpiciatur. De reliquo quemadmodum planum eſt, hujus formæ nomina eſſe ex veteris nominibus ad ſecundam declinationem indubie pertinentibus, ita nolumus illorum Paradigma a ſede nativa avellere.

§. IX. *Tertiam Declinationem ex Veteris Linguæ Græcæ analogia æſtimandam ſiſtit hoc ſchema.*

Declinat. III.

Singul.		*Plural.*	
N.	α, ι, υ, ω, ν, ρ, ς, ξ, ψ,	N.	ες α
G.	ος	G.	ων
A.	α	A.	ας α
Vocat. ſimilis eſt Nominatio		V.	ες α

Notæ.

Digitized by Google

Notæ.

1. Terminationes in Nominativo aliatas ex Veteri lingua ideo petiimus, quia Græcii Recentiores non ita a veteri lingua recedunt, quin ſubinde caſus & formas inde adferant, quas fruſtra ex *Porcii* Grammatica Barbaro-Græca reſolvere fueris conatus. Ita verbi gr. Ἕλλην dicunt, & ἕλληνας h.e. *Græcus* Vid. *Galat. II. v. 3.* ubi de Tito legimus in Metaphraſi Græco-Barbara, ἦτον ἕλλην, *erat Græcus.* Sed *cap. III. v. 28.* hæc verba exſtant; δὲν εἶναι ἰυδαῖος, ὐδὲ ἕλληνας, *Non eſt Judæus, neque Græcus,* & rurſus in loco parallelo *Coloſſ. III. v. 11.* δὲν εἶναι ἕλλην καὶ ἰυδαῖος, *Non eſt Græcus, aut Judæus.* In *Accuſatio ſingulari*, ἕλληνα dicitur *Rom. I. v. 16.* in *Nominativo plurali*, ἕλληνες 1. *Cor. I. v. 22.* In *Accuſativo plurali* ἕλληνας, *Rom. I. v. 14.* Ita ἡ χάρις Gratia, in *Nominat. ſingul.* legitur *Rom. I. v. 7.* & alibi, in *Genit. ſingul.* τῆς χάριτος, *Actor. XX. v. 32.* in *Accuſat. ſingul.* τὴν χάριν, *Galat. II. v. 9.* Sic & in vocibus Barbaris plura proſtant exempla, quæ rectiſſime æſtimamus non tam ex declinationibus Porcii, quàm ex Veteris linguæ declinatione tertia. Nota eſt inter Græcus Recentiores vox ῥὴξ h.e. *Rex*, de qua fusè *Carol. du Freſne, cit. loc. colum. 1293.* In *Genit.* Ῥιγὸς, *Regis*, dicunt. Vide *Demetrii Zeni Batrachomyomachiam diſticho* 25. de matre muris;

τῦ λαρδοφάγε τῦ ῥιγὸς λέγεται θυγατέρα

h. e. *Lardophagi Regis vocatur filia.*

Dicitur tamen etiam in *Nominativo* ῥῆγας, & in *Genit.* ῥηγὸς. In *Accuſ. ſingul.* ῥῆγαν & ῥῆγα &c. Uſus ergo hic conſulendus eſt, & ratio ſemper habenda *partim* Veteris Linguæ, *partim* obſervationum generalium, quas Cap. II. de Derivatione vocum §. IV. ſeqq. dedimus.

2. *Dativus Caſus*, quem Græci Novi ferè fugiunt, paſſim in ſcriptis Barbaro-Græcis nihilominus quoque quoad hanc declinationem invenitur. Conf. *Cap. III. §. II. in Nota ad Schema Articuli Neo-Græci.*

§. X. *Paradigmata peculiaria fruſtra quis hic loci exſpectaverit, ob ea, quæ in Nota 1. ad §. præced. diximus. Non tamen præter uſum fuerit, unius alteriusque formæ per genium linguæ vulgaris notabilis corruptæ exemplum attuliſſe.*

§. XI. *Præter Anomala primæ declinationis, quæ §. V. jam dedimus, & quæ Porcius, ad ſuam Declinationem* Quin-

Notæ.

1. Quantum enim ad Poſtpoſitivum veteribus dictum attinet, eum neſciunt Neo Græci, adhibentes ipſius loco pronomina relativa, ὁποῖος, α, ον, item ὁποῦ, quod eſt indeclinabile. Ex. gr. ὁ Πέτρος, ὁ ὁποῖος λέγει h.e. *Petrus, qui dicit.* Item Καλοκαγαθία, τὴν ὁποίαν μᾶς ἔδειξε h. e. *Beneficentia, quam nobis exhibuit.* Item ἐὰν κάμω ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον δὲν θέλω, συμφωνῶ εἰς τὸν νόμον, ὅτι εἶναι καλός. h. e. *Si facio, quod nolo, conſentio Legi, quod ſit bona.* Sic *Rom. XII. v 8.* Metaphraſtes Barbaro-Græcus habet: ἐκεῖνος, ὁποῦ παρηγορᾷ, νὰ ὑπηρετῇ εἰς τὴν παρηγορίαν h.e. *Ille, qui exbortatur, miniſtret in exbortatione.* Ibid. *v. 3.* Διὰ τῆς χάριτος, ὁποῦ μὲ ἐδόθη, *per gratiam, quæ mibi data eſt. Cap. IIX. v. 4* legitur: διὰ νὰ πληρωθῇ τὸ δικαίωμα τοῦ νόμου εἰς ἐμᾶς, ὁποῦ δὲν περιπατοῦμεν κατὰ τὴν σάρκα h. e. *ut impleretur Juſtificatio legis in nobis, qui non ambulamus ſecundum carnem, Cap. XI. v. 4* ἄφησα διὰ λόγου μου ἑπτὰ χιλιάδες ἄνδρας, ὁποῦ δὲν ἐγονάτισαν εἰς τὸν Βαάλ. h. e. *Reliqui mibi ſeptem millia virorum, qui non genua poſuerunt Baali. Cap. XIII. v. 1.* Αἱ ἐξουσίαις, ὁποῦ εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν. *Poteſtates, quæ ſunt, ſunt a DEO &c.*

2. Eſt & hoc notandum, quòd alicui videri poſſit, acſi articulus quidam quaſi *indefinitus* daretur, ut apud Italos, *uno, una, uno.* Eodem enim ſenſu Neo-Græci uſurpant adjectivum, ἕνας, μία, ἕνα. Vid. Syntaxin inferius, Cap. X. §. I. & IV. Liberum verò cuique reliquimus, velitne hoc nomen ἕνας articulum, an vero Pronomen indefinitum dicere.

§. II. Præpoſitivi Articuli tale Schema, ratione caſuum & numeri utriusque, dare ſolent, qui Neo-Græcum idioma præceptis includunt Grammaticis.

	Singul.			*Plural.*		
	Maſcul.	*Fæm.*	*Neutr.*	*Maſcul.*	*Fæm.*	*Neutr.*
Nom.	ὁ,	ἡ,	τὸ,	οἱ,	αἱ vel ἡ	τὰ
Gen.	τοῦ,	τῆς,	τοῦ	τῶν,	τῶν,	τῶν
Accuſ.	τὸν,	τὴν,	τὸ	τοὺς	ταῖς vel τῆς,	τὰ
Vocat.	ὦ,	ὦ,	ὦ	ὦ	ὦ	ὦ.

Notæ.

Notæ.

Ita ſchema articuli dedit SIMON PORCIUS & ex hoc B. GEORG. MATTH. KONIGIUS noſter. Obſervandum tamen eſt (1) haberi etiam in Neo-Græcis Articuli caſum Dativum ex veteri lingua, v. gr. in Metaphraſi N. T. Neo-Græca, *Rom. I. v. 8.* legimus πρῶτον μὲν εὐχαριστῶ τῷ θεῷ μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ χριστοῦ h. e. *Primùm quidem gratias ago DEO meo per JEſum Chriſtum*: item *Cap. XII. v. 11.* Νὰ δουλεύετε τῷ Κυρίῳ h. e. *Servite DOMINO. Cap. I. v. 25.* ἐλάτρευσαν τῷ κτίσματι ἔξω ἀπ' ἐκεῖνον, ὁποῦ τὸ ἔκτισεν: *Servierunt creaturæ, ultra eum, qui illam condidit &c.* Uſitatiùs tamen loco Dativi adhibetur Accuſativus, vel cum, vel ſine præpoſitione εἰς. Ut *Rom. I. v. 14.* Ἐγὼ εἶμαι χρεώστης ϗ εἰς τοὺς ἕλληνας, ϗ εἰς τοὺς βαρβάρους, ϗ εἰς τοὺς σοφοὺς, καὶ εἰς τοὺς ἀνοήτους h. e. *Ego ſum debitor & Græcis & Barbaris, & Sapientibus & rudibus.* Item, *v. 16.* Πρῶτον εἰς τὸν Ἰουδαῖον, εἶτα εἰς τὸν ἕλληνα, *Primum Judæo, deinde Græco.* Item *v. 9.* ejusdem capitis dicitur a Paulo, μάρτυς μου εἶναι ὁ θεὸς, τὸν ὁποῖον ἐγὼ λατρεύω h. e. *Teſtis meus eſt DEUS, cui ego ſervio.* (2) Etſi Neo-Græci non infrequenter αἱ dicant more veterum, in *Nominat Plurali*, ut *Rom. XIII. v. 1.* Αἱ ἐξουσίαις, ὁποῦ εἶναι, εἶναι ἀπὸ τὸν Θεόν, *Poteſtates, quæ ſunt, ſunt a DEO*; uſu tamen etiam ipſis paſſim eſt recepta forma ἡ. Hinc frequenter ἡ γνώμαις, *Conſilia*, vel, *ſententiæ* &c. *Jonicè* puta pro αἱ, ut rectè Porcius obſervat. (3) Frequentior forma *Accuſativi* eſt quidem ταῖς, ut *Rom. I. v. 2.* εἰς ταῖς ἁγίαις γραφαῖς *in ſacris ſcripturis: v. 10.* εἰς ταῖς προσευχαῖς μου, *in precibus meis. Cap. IV. v. 25.* Διὰ ταῖς ἁμαρτίαις μας *propter peccata noſtra* &c. Attamen non planè excluſâ formâ veteri, τὰς, quam videas quandoque adhiberi maxime in Mixobarbaris ſcriptis. Ita v. gr. SERAPHEIM, *Hieromonachus Mitylenæus*, qui Londini 1703. curavit in forma 12. recudi Metaphraſin N. T. Barbaro-Græcam Maximi Calliupolitæ, in Epiſtola huic novæ editioni præmiſſa, dicit: τὰς ἐντολὰς, τὰς ἀπειλὰς, τὰς ἐπαγγελίας &c. *Simon Porcius* in ſua Grammatica notat, dici etiam τῆς Jonicè, pro ταῖς, ſed tamen hanc ſcriptionem non temere uſurpari debere. (4) Forma *Dativi Pluralis Maſculini & Neutrius generis*, quæ apud Græcos antiquos eſt τοῖς, in Neo-Græcis libris aliquando occurrit, licèt in ſchemate *Porcii* non exſtet. Ita v. gr. in *Barbaro-Græca verſione Batrachomyomachiæ diſtich. 20.* dicitur:

Τοῖς πᾶσι ἔναι φανερὸν ἀσίας καὶ ἐυρώπης,
Τοῖς πετεινοῖς τοῦ οὐρανοῦ, θεοῖς καὶ τοῖς ἀνθρώποις.

h. e.

Omnibus eſt notum Aſia & Europa,
Volucribus cæli, Diis & hominibus.

CAPUT IV.

De
Nominibus Neo-Græcis.

§. I.

SI audire quis velit SIMONIS PORCII diſtributionem Nominum in Declinationum claſſes, deprehendet, a Neo-Græcis enumerari ***declinationes ſex***, videlicet ***quatuor*** ἰσοσυλλάβους ***ſive*** Pariſyllabicas, ***unam*** περιττοσύλλαβον ***h. e. talem, quæ in utroque numero incrementum Syllabarum inter declinandum, admittit; & tandem unam, quam Mixtam dixeris, utpote quæ in ſingulari numero ſit*** ἰσοσύλλαβος, ***& in plurali*** περιττοσύλλαβος.

Nota.

Hic numerus declinationum Neo-Græcarum nobis diſplicet nomine duplici. *Primo* enim non exhaurit totam linguam Neo-Græcam, quæ plurimas voces adhuc habet, ad neutram harum declinationum reduci aptas, cùm cuique Scripta Barbaro-Græca evolventi nullo negotio pateat, præter voces Barbarè inflexas, reperiri etiam frequenter, quæ analogiam veteris linguæ ſequuntur; unde facilè conſtat, neutiquam per omnia Linguam Neo-Græcam ita abire a veteri Græca, quemadmodum Italica a veteri Latina defecit. Porrò *ſecundò* nec iſtud probamus, quòd præter neceſſitatem hæc præcepta Porcii Grammatica longius a lingua veteri recedant, quàm ipſa poſtulaverat Neo-Græcorum Lingua. Faciliori igitur methodo uſuri, ſequemur illum Declinationum numerum, quem *Reyheri Grammatica* (de qua jam ſupra in *Nota ad Cap. II. §. II.*) ſuggerit

rit, & B. D. JACOB. WELLERUS in *Præfatione ad ſuam Gramm. Græc*, *Novam* multis rationibus adſtruxit.

§. II. *Nos ſecuturi Linguam Barbaro-Græcam ipſam potius, quàm Porcii Grammaticam, conſtituimus cum Wellero & Reyhero Linguam veterem edocentibus, etiam in Dialecto hodierna vulgari vel Barbaro-Græca non-niſi tres Declinationes, quibus facile poterimus exhaurire non modò Porcii ſex declinationes, ſed etiam plures aliàs Neo-Græcis uſitatas, quas ad neutram illarum ſex Porcio memoratarum reduxeris.*

§. III. *Schema declinationis Primæ noſtræ, quæ primæ Latinæ reſpondet, & Porcii duas Declinationes* Ἰσοσυλλάβους *priores complectitur, habet in Nominativo ſingulari terminationes quatuor, nempe* α *&* η, *item* ας *&* ης *Paroxytonorum, inflectiturque ita per caſus & Numeros:*

Declinat. I.

	Singularis *Fæm.*		*Maſcul.*		*Pluralis.*		
Nom.	α,	η	ας	ης	Nom.	αις	*in omnibus*
Gen.	ας,	ης	⏟		Gen.	ῶν	*quatuor*
Acc.	αν,	ην	αν,	ην	Acc.	αις	*termina-*
Voc.	α,	η	α,	η	Voc.	αις	*tionibus.*

§. IV. *Paradigmata per quatuor terminationes ſunt ſequentia. Primæ Terminationis.*

Singularis:				*Pluralis.*		
N.	ἡ	Ῥίζα	*Radix*	N.	αἱ	Ῥίζαις
G.	τῆς	Ῥίζας		G.	τῶν	Ῥιζῶν
A.	τὴν	Ῥίζαν		A.	ταῖς	Ῥίζαις
V.	ὦ	Ῥίζα		V.	ὦ	Ῥίζαις.

Nota.

Notæ.

1. In *Genitivo Singulari* diceres ex voce ῥίζα, ῥίζης ſecundum veterem linguam: ſed Neo-Græci dicunt ῥίζας, v. gr. *Rom. XI. v. 17.* habet Metaphraſis Græco-Barbara, συγκοινωνὸς τῆς ῥίζας, *conſors radicis. Ibid. v. 18.* ἐσὺ δὲν βαςᾶς τὴν ῥίζαν, ἀλλὰ ἡ ῥίζα βαςᾶ ἐσένα, *Tu non portas radicem, ſed radix te portat.* Unde de Accuſativo & Nominativo ſingulari conſtat. In *Plural. num. Nominat.* legitur 1. *Timoth. V. v. 13.* de viduis junioribus, quòd ſint ἀκαμάτραις, πολύλογαις καὶ περίεργαις, *otioſæ, garrulæ, curioſæ &c. Accuſat.* Plur. 2. *Petr. II. v. 10.* de Empæctis, δὲν φοβοῦνται νὰ βλασφημοῦσι ταῖς δόξαις, *non contremiſcunt convitiis inceſſere eos, qui gloria præcellunt &c.*

2. Si uſum vulgarem attendere velis, ex voce φιλία fit Genitivus Singularis in ᾶς, φιλιᾶς *amicitiæ:* Accuſativus Plur. in αῖς ut φιλιαῖς, *amicitias.*

3. Neo-Græci, in Carminibus præcipuè, ſæpius in Accuſativo literam ν per apocopen abſorbent, prorſus ut in ſecunda declinatione, Neutra haud infrequenter literam ν abjiciunt. Hinc τὴν ἡμέρα, dicunt, item τὴν δυςυχία, τὴν εἰρήνη &c.

Secundæ Terminationis.

Singul.			Plural.	
N.	ἡ γνώμη	*Sententia*	N.	αἱ γνώμαις
G.	τῆς γνώμης		G.	τῶν γνωμῶν
A.	τὴν γνώμην		A.	ταῖς γνώμαις
V.	ὦ γνώμη		V.	ὦ γνώμαις.

4. Τὴν γνώμην dixit Paulus 1. *Corinth. VII. v. 40.* Αἱ ἐντολαῖς του, *Præcepta ejus*, legimus 1. *Joh. V. v. 3.* & in Accuſativo plurali *ibid.* φυλάττωμεν ταῖς ἐντολαῖς του, *Cuſtodiamus ejus Præcepta.*

Tertiæ

Terminationis ΑΣ *non Barytonorum.*

Singularis.		Pluralis.
N.	ὁ ταμείας *Promus Condus*	οἱ ταμείαις
G.	τȣ̃ ταμείȣ	τῶν ταμειῶν
A.	τὸν ταμείαν	τὺς ταμείαις
V.	ὦ ταμεία	ὦ ταμείαις.

Terminationis ΗΣ *non Barytonorum.*

Singularis		Pluralis.
N.	ὁ προφήτης	οἱ προφήταις
G.	τȣ̃ προφήτȣ	τῶν προφητῶν
A,	τὸν προφήτην	τὺς προφήταις
V.	ὦ προφήτη	ὦ προφήταις.

5. Hæc Schemata itidem levi mutatione recedunt a veteris linguæ Græca analogia, adeoque facili negotio diſcuntur. In *Accuſativo plurali* ſecundum typum *Simonis Porcii*, (quem ſervavimus) τὺς Προφήταις dicimus: ſed in verſione Barbaro - Græca conſtanter lego τὺς προφήτας. Vide *Matth. V. v.* 12. 17. item *Cap. VII. v.* 15. ψευδοπροφήτας in Accuſativo pl. habemus. Simili ratione in *Nominativo plurali*, pro forma οἱ προφήταις, in verſione N. T. Barbaro-Græca habetur ex forma veteri οἱ προφῆται *Matth. II. v.* 23. *Luc. XXIV.* 25. &c. κλέπται *fures*, πλεονέκται, *avari* 1. *Corinth. VI. v.* 10.

§. V. Anomaliam patiuntur in Lingâ Barbaro Græca Barytona in ΑΣ *&* ΗΣ, *nec non quædam Oxytona fœminina in* Α, *quæ Porcius ideo ad peculiarem Declinationis ordinem revocavit. Schemata ſingularum Terminationum ex eodem damus ſequentia:*

C *Prima*

Digitized by Google

Primæ Terminationis in ΑΣ Barytonorum.

Singularis		Pluralis.
N. ὁ μασκαρᾶς	Nugator, Hiſtrio	οἱ μασκαρᾶδες
G. τοῦ μασκαρᾶ		τῶν μασκαράδων
A. τὸν μασκαρᾶ		τοὺς μασκαρᾶδες
V. ὦ μασκαρᾶ		ὦ μακαρᾶδες.

Secundæ Terminationis in ΗΣ Barytonorum.

Singul.		Plural.
N. ὁ μαθητὴς	Diſcipulus.	οἱ μαθητάδες
G, τοῦ μαθητῆ		τῶν μαθητάδων
A. τὸν μαθητὴ		τοὺς μαθητάδες
V. ὦ μαθητὴ		ὦ μαθητάδες.

Tertiæ terminationis in Α, Oxytoni cujusdam fœminini.

Singul.		Plural.
N. ἡ μάνα,	Mater.	ἡ μανάδες
G. τῆς μάνας		τῶν μανάδων
A. τὴν μάνα		ταῖς μανάδες
V. ὦ μάνα		ὦ μανάδες.

Notæ.

1. Patet, hujus formæ nomina ex prima Declinatione *in plurali* degenerare in tertiam, quam nos dicimus, & *in ſingulari numero* ferè indeclinabilia, ſaltem quoad caſus obliquos videri.
2. Non ſunt hæc Schemata adeo perpetuæ obſervationis, ut non aliquando ex veteris Linguæ analogia exempla in contrarium exſtent. Sic v. gr. in Verſione N. Teſt. Græco-Barbara, legitur quidem *Matth. V. v. 1.* μαθητάδες; ſed ex eadem voce *Luc. VI. v. 17. cap. XIX. v. 35.* & alibi paſſim, *Gentivus pluralis* non eſt μαθητάδων, ſed μαθητῶν ſimili modo *Accuſativus ſingularis* habetur *Matth. V. v. 25.* τὸν κριτὴν, non κριτὴ, ut Schema Porcii poſtulaſſet.

§. VI.

§. VI. *Patiuntur quoque II. anomaliam quædam Maſculina nomina, in* ΑΣ *vel* ΗΣ *finientia, quorum flexio in ſingulari numero reſpondet typo Declinationis primæ; in Plurali verò convenit cum noſtra Declinatione ſecunda, de qua poſt paulo. Exempla denuo ex Porcio adferre placet, quibis Nominibus peculiarem Declinationem adjudicavit, quam ipſe Quartam numerat.*

Typus Maſculinorum quorundam in ΑΣ *finientium.*

	Singul.	Plural.
N.	ὁ σάλιακας *cochlea*	οἱ σαλιάκοι
G.	τοῦ σαλιάκου	τῶν σαλιάκων
A.	τὸν σάλιακα	τοὺς σαλιάκους
V.	ὦ σάλιακα	ὦ σαλιάκοι.

Typus anomalorum quorundam in ΗΣ.

	Singul.	Plural.
N.	ὁ μάστορης *artifex*	οἱ μαστόροι
G.	τοῦ μαστόρου	τῶν μαστόρων
A.	τὸν μάστορη vel μάστορα	τοὺς μαστόρους, vel μάστορας
V.	ὦ μάστορη, vel μάστορα	ὦ μαστόροι.

Nota.

Porcius huic claſſi nominum illud proprium eſſe dicit, quòd Nominativum & Vocativum pluralem ſemper acuant in penultima; ſingularem autem Vocativum, ut & Nominativum ita forment, ut triſyllaba habeant acutum in Antepenultima; quadriſyllaba verò in præantepenultima.

§. VII. *Declinationis ſecundæ, quam ad veteris linguæ anologiam conſtituimus, Schema in Nominativo terminationes admittit ferè duas,* ΟΣ, *&* ΟΝ, *quibus adjiceris duas apocopatas ex neutris in* ΟΝ *&* ΙΟΝ *deſcendentes,*

 quorum

Digitized by Google

quorum una eſt ο, *altera* ι. *Typus hujus declinationis ſecundæ hic eſt.*

Declinat. II.

	Singul.			*Plural.*	
	Maſcul.	*Neutr.*		*Maſcul.*	*Neutr.*
N.	ος	ον, ο, ι.	N.	οι	α, ια
G.	ȣ		G.	ων	
A.	ον	ον, ο, ι.	A.	ȣς	α, ια.
V.	ε	ον, ο, ι,	V.	οι	α, ια.

IIX. *Paradigmata per ſingulas terminationes damus hæcce.*

Paradigma ſecundæ Declinationis in ΟΣ *Maſcul.*

	Singul.	*Plural.*
N.	ὁ λογισμὸς, *cogitatio*	οἱ λογισμοὶ
G.	τȣ̃ λογισμȣ̃	τῶν λογισμῶν
A.	τὸν λογισμὸν	τȣ̀ς λογισμȣ̀ς
V.	ὦ λογισμὲ	ὦ λογισμοὶ.

Notæ.

1. Dantur etiam quædam nomina ſecundæ declinationis in ΟΣ terminata, quæ generis Fœminini ſunt, prorſus ut in veteri Lingua Græca, v. gr. ἡ ἔρημος *ſolitudo*, ἡ ἄβυσσος, *Abyſſus* &c.
2. Animaliam patitur vox ὄξοδος, ἡ, *ſumtus*, quam & ἔξοδος ſcribunt. Conf. CAROLI DU FRESNE *Gloſſarium colum.* 1047. In *plurali* quidem anologice dicunt, quoad Nominativum, αἱ ὄξοδοι, vel ἔξοδοι; ſed Accuſativus pluralis communiter effertur ταῖς ὄξοδαις, ut *Portius* in ſua Grammatica notat.
3. Obſervandum eſt, quòd Neo-Græci vocem λόγος, *Verbum*, in plurali ita inflectant.

Nom.

Nom. τὰ λόγια
Gen. τῶν λογίων
Acc. τὰ λόγια
Voc. ὦ λόγια.

4. Inter Anomala ſecundæ Declinationis non male refertur Nomen Νοῦς contract. ex, Νόος *mens*, quod ita inflectunt.

Singul.	*Plural.*
Nom. ὁ Νοῦς	Nom. οἱ νόοι
Gen. τοῦ νοῦ	Gen. τῶν νόων
Acc. τὸν νοῦν	Acc. τοὺς νόους
Voc. ὦ νοῦ	Voc. ὦ νόοι.

Paradigma terminationis Neutrius in ON.

Singul.	*Plural.*
N. τὸ δένδρον *arbor*	τὰ δένδρα
G. τοῦ δένδρου	τῶν δένδρων
A. τὸ δένδρον	τὰ δένδρα
V. ὦ δένδρον	ὦ δένδρα.

Paradigma terminationis apocopatæ o, *in ſolo Numero ſingulari habetur; Pluralis enim cum præcedente Paradigmate ad idem recidit.*

Nom. τὸ δένδρο
Gen. τοῦ δένδρου
Acc. τὸ δένδρο
Voc. ὦ δένδρο.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Paradigma terminationis apocopatæ in ι ex Nominibus in ιον formata.

Singul.	Plural.
N. τὸ παιδὶ Puer	τὰ παιδιὰ
G. τȣ̃ παιδιȣ̃	τῶν παιδιῶν
A. τὸ παιδὶ	τὰ παιδιὰ
V. ὦ παιδὶ	ὦ παιδιὰ

Nota.

Sunt, qui Paradigma hoc ad Veteris Linguæ indolem magis effingant, hoc modo:

Singul.	Plural.
Nom. τὸ παιδὶ	τὰ παίδια
Gen. τȣ̃ παιδιȣ̃	τῶν παιδίων
Acc. τὸ παιδὶ	τὰ παίδια
Voc. ὦ παιδὶ	ὦ παίδια

Nota.

Porcius tamen obſervat, priorem formam ſervari in uſu communi, ad quem merito reſpiciatur. De reliquo quemadmodum planum eſt, hujus formæ nomina eſſe ex veteris nominibus ad ſecundam declinationem indubie pertinentibus, ita noluimus illorum Paradigma a ſede nativa avellere.

§. IX. *Tertiam Declinationem ex Veteris Linguæ Græcæ analogia æſtimandam ſiſtit hoc ſchema.*

Declinat. III.

Singul.	Plural.
N. α, ι, υ, ω, ν, ρ, ς, ξ, ψ,	N. ες α
G. ος	G. ων
A. α	A. ας α
Vocat. ſimilis eſt Nominatio	V. ες α

Nota.

Digitized by Google

Nota.

1. Terminationes in Nominativo allatas ex Veteri lingua ideo petiimus, quia Græcii Recentiores non ita a veteri lingua recedunt, quin ſubinde caſus & formas inde adferant, quas fruſtra ex *Porcii* Grammatica Barbaro-Græca reſolvere fueris conatus. Ita verbi gr. Ἕλλην dicunt, οἱ ἕλληνας h. e. *Græcus* Vid. *Galat. II. v. 3.* ubi de Tito legimus in Metaphraſi Græco-Barbara, ἦτον ἕλλην, *erat Græcus.* Sed *cap. III. v. 28.* hæc verba exſtant; δὲν εἶναι ἰεδαῖος, ὐδὲ ἕλληνας, *Non eſt Judæus, neque Græcus,* & rurſus in loco parallelo *Coloſſ. III. v. 11.* δὲν εἶναι ἕλλην καὶ ἰεδαῖος, *Non eſt Græcus, aut Judæus.* In *Accuſatio ſingulari,* ἕλληνα dicitur *Rom. I. v. 16.* in *Nominativo plurali,* ἕλληνες *1. Cor. I. v. 22.* In *Accuſativo plurali* ἕλληνας, *Rom. I. v. 14.* Ita ἡ χάεις *Gratia,* in *Nominat. ſingul.* legitur *Rom. I. v. 7.* & alibi, in *Genit. ſingul.* τῆς χάειτος, *Actor. XX. v. 32.* in *Accuſat. ſingul.* τὴν χάειν, *Galat. II. v. 9.* Sic & in vocibus Barbaris plura proſtant exempla, quæ rectiſſime æſtimamus non tam ex declinationibus Porcii, quam ex Veteris linguæ declinatione tertia. Nota eſt inter Græcus Recentiores vox ῥὴξ h. e. *Rex,* de qua fuse *Carol. du Freſne, cit. loc. colum. 1293.* In *Genit.* Ῥιγὸς, *Regis,* dicunt. Vide *Demetrii Zeni Batrachomyomachiam diſticho 25.* de matre muris;

τῦ λαρδοφάγε τῦ ῥιγὸς λέγεται θυγατέρα

h. e. *Lardophagi Regis vocatur filia.*

Dicitur tamen etiam in *Nominativo* ῥῆγας, & in *Genit.* ῥηγὸς. In *Accuſ. ſingul.* ῥῆγαν & ῥῆγα &c. Uſus ergo hic conſulendus eſt, & ratio ſemper habenda *partim* Veteris Linguæ, *partim* obſervationum generalium, quas Cap. II. de Derivatione vocum §. IV. ſeqq. dedimus.

2. *Dativus Caſus,* quem Græci Novi fere fugiunt, paſſim in ſcriptis Barbaro-Græcis nihilominus quoque quoad hanc declinationem invenitur. Conf. *Cap. III. §. II. in Nota ad Schema Articuli Neo-Græci.*

§. X. *Paradigmata peculiaria fruſtra quis hic loci exſpectaverit, ob ea, quæ in Nota 1. ad §. præced. diximus. Non tamen præter uſum fuerit, unius alteriusque formæ per genium linguæ vulgaris notabilis corruptæ exemplum attuliſſe.*

§. XI. *Præter Anomala primæ declinationis, quæ §. V. jam dedimus, & quæ Porcius, ad ſuam Declinationem* Quin-

Quintam retulit, huc pertinet (1) *Terminatio in* ις, *cujus hic eſt Typus.*

	Singul.	*Plural.*
Nom.	ὁ κύρις *Dominus*	οἱ κυρῦδες
Genit.	τῦ κύρι	τῶν κυρύδων
Accuſ.	τὸν κύρι	τὺς κυρῦδες
Vocat.	ὦ κύρι	ὦ κυρῦδες

Nota.

Compoſita ex Κύρις, v. gr. νοικοκύρις *Herus Domus*, καραβοκύρις, *Nauarchus* &c. in plurali numero habent, ιδες, accentu in antepenultimam rejecto: dicunt enim νοικοκύριδες, καραβοκύριδες &c.

§. XII. *Huc referimus* (2) *Nomina neutrius Generis in* A, *quæ Porcius in ſua declinatione ſexta recenſet.*

Exemplum eſto.

	Singul.	*Plural.*
Nom.	τὸ κρίμα *peccatum*	τὰ κρίματα
Genit.	τῦ κριμάτυ	τῶν κριμάτων
Accuſ.	τὸ κρίμα	τὰ κρίματα
Vocat.	ὦ κρίμα	ὦ κρίματα.

Nota.

Nihil tamen etiam frequentius eſt, quàm ut ad analogiam Veteris Linguæ in Genitivo ſingulari dicatur, κρίματος, ςόματος; quod nec Porcius diſſimulat, & exempla plura oſtendunt. V. gr. in Paraphraſi Græco-Barbara legimus *Matth. XXIIX. v. 19.* τῦ πνεύματος, *Act. III. 21.* διὰ ςόματος, 1.*Corinth. X. v. 16.* αἵματος, σώματος & ſic in cæteris.

§. XIII. *Porro ad tertiam Declinationem Veterum, quemadmodum pertinent Declinationes eorundem contractæ: ita ſi quæ nomina ex contractis declinationibus in uſu ſunt, meritò quoque revocantur ad tertiam noſtram.*

Dicimus

Dicimus ergo huc porro referenda eſſe (3) *Neutra in* ΟΣ, *quæ in veteri lingua ſunt primæ Contractorum,*

Exemplum eſto

Singular.		*Plural.*
N. τὸ ἄνθος *flos*		τὰ ἄνθη
G. τοῦ ἄνθου		τῶν ἀνθῶν
A. τὸ ἄνθος		τὰ ἄνθη
V. ὦ ἄνθος.		ὦ ἄνθη.

Nota.

PORTIUS obſervat, dici quoque apud Græcos hodiernos, Ἄνδρον, ex Δένδρον, *arbor*, pro Δένδρα, *arbores*; apertâ confuſione declinationis ſecundæ & tertiæ noſtræ: quæ confuſio ſanè barbariem ſapit.

XIV. *Nec* (4) *Nomina ex veterum ſecunda Contractorum hic omittenda ſunt, quorum hic eſt*

Typus.

Singul.		*Plural.*
N. ἡ πίστις *fides*		N. αἱ πίσταις
G. τῆς πίστις & πίστεως		G. τῶν πίστεων
A. τὴν πίστιν		A. ταῖς πίσταις.
V. ὦ πίστι.		V. ὦ πίσταις

§. XV. *Nominibus contractis quodammodo etiam accenſemus ſimulque* (5) *ad Declinationem tertiam veterum reducimus nomina in* υς *Barytona*, *v. gr.* γλυκὺς dulcis; βαρὺς Gravis: *quorum hoc eſt*

D *Schema.*

Schema.

Singul.		*Plural.*	
Nom.	ὁ βαρὺς	Nom.	οἱ βαρεῖς
Gen.	τοῦ βαροῦ	Gen.	τῶν βαρυῶν
Acc.	τὸν βαρὺν	Acc.	τοὺς βαρεῖς.
Voc.	ὦ βαρὺ	Voc.	ὦ βαρεῖς

§. XVI. *Anomalon eſt adjectivum* πολὺς, πολλὴ, πολὺ, *multus, a, um; ſed prorſus in Maſculino & Neutro imitatur modum inflectendi, quem in veteri lingua habet: in fœminino autem declinatur, ut* γνώμη, *cujus ſchema §. IV. dedimus.*

§. XVII. *Indeclinabilia ſunt ſecundum Portium, Nomina in* οὺ *&* ὼ *deſinentia, v. gr.* ἡ μαϊμοὺ *Simia,* ἡ Λιτὼ *Latona &c.*

Nota.

Atqui ex ἡ ἀλεποῦ, vulpes, eſt Genitivus ſingul. τῆς ἀλεποῦς, *Luc. XIII. v. 32.* Et Plur. Num. ἡ ἀλεποῦδες, *Matth. IIX. v. 20. Luc. IX. v. 58.*

§. XVIII. *Anomaliam peculiarem patitur dictio* ἕνας, *h.e. Unus, cujus ſchema dabimus integrum.*

	Maſc.	*Fœm.*	*Neutr.*
N.	ἕνας *unus,*	μία *una,*	ἕνα *unum*
G.	ἑνὸς vel ἑνοῦ,	μιᾶς	ἑνοῦ
A.	ἕναν vel ἕνανε	μίαν	ἕνα.

Sic & inflectuntur compoſita, v. gr. καθένας, *unusquisque; in Fœmin.* πασαμία *unaquaeque; in Neutr.* καθένα (*& per Apocopen* κάθε) *unumquodque: item* Κανένας, *nullus; in Fœm.* καμία *nulla; in Neutr.* κανένα, *nullum.*

Nota.

Non tantum in fœminino dicitur πασαμία, ſed etiam in Maſculino πασὰ ἕνας, *unus quisque 1. Cor. III. v. 11. cap IV. v. 1.* De reliquo ex Syntaxi *cap. X. §. I. & IV.* diſces, uſurpari nomen ἕνας aliquando inſtar articuli, aut potius pronominis indefiniti.

§. XIX.

§. XIX. Nomen Δύω Duo eſt omnis generis & caſus, niſi quod τῶν δυονῶν aliquando legitur in Genitivo.

§. XX. Appendicis loco quædam de Motione Nominum, quam vocant, addere juvat. Eſt verò Motio vel per Genera, vel per Gradus Comparationis.

§. XXI. Motio per Genera eſt vel adjectivorum, vel ſubſtantivorum. Adjectivorum Motio fere ex veteri Græciſmo dijudicari poteſt; Subſtantiva autem nonnihil variant. Hinc a χωελάτης ruſticus, fit χωελάτησσα, Ruſtica; a προφήτης propheta, προφήτησσα Prophetiſſa. A διακονάρης, mendicus, fit fœm. διακοναρεά mendica; a ψωματάρης, ψωματαρεά, mendax &c. A κύρης, Dominus, fit fœm. κύρα, Domina. A ῥίγας Rex fit ῥίγισσα Regina, ut habet Portius: quanquam etiam ῥηγίνα occurrat, ut diſcimus ex Caroli du Freſne Gloſſario, colum. 1294.

§. XXII. Comparatio apud Græcos hodiernos fit aliquando ad Italorum morem, addendo ad Poſitivum, particulam πλέα, quæ plus (Italicè più) denotat: ut πλέα ἀκαμάτης i. e. negligentior. Formant etiam [ut Portius docet,] Comparativum, addendo ad Poſitivum Gradum, vocem μεγαλήτερος, η, ον, h. e. major, majus; Superlativum autem per appoſitionem vocis μεγαλώτατος, η, ον h. e. maximus, a, um, v. gr. μῦ εἶναι τῦτος μεγαλήτερος φίλος h. e. mihi hic eſt magis amicus, μεγαλώτατος φίλος, amiciſſimus. Atque hunc modum comparandi ſequuntur pleraque adjectiva quæ non in ος, ις, vel υς deſinunt. Datur etiam Superlativus gradus, ſi adjectivo præpoſueris particulas λίαν, καλὰ πολλὰ, h. e. valde, maximè, plurimum: v. gr. καλὰ πολλὰ φημισμένος, famoſiſſimus.

§. XXIII. Quæ adjectiva verò dictarum terminationum unam habent, formant Comparativum per τέρος, Superlativum per τάτος, v. gr. ab ἔνδοξος fit ἐνδοξότερος, ἐνδοξό-

δοξότατος; glorioſus: â μακρὺς longus, μακρύτερος, μακρύτατος: â βαρὺς, gravis, βαρύτερος, βαρύτατος: ab ἄγριος ſilveſtris, ἀγριώτερος, ἀγριώτατος. A nomine καλὸς bonus, fit καλήτερος, καλήτατος &c.

Nota.

1. Terminatio ήτερος & ήτατος eſt fere nominibus adjectivis in ος non purum finientibus, apud Græcos hodiernos propria: quanquam ſecundum *CL. Tribbechovium* Superlativus etiam in adjectivis, quorum ος eſt impurum, fieri ſoleat in ώτατος. Ab ipſo enim nomine κάλος, format ille καλώτατος, â χονδρὸς *craſſus*, χονδρώτατος.
2. A nomine πολὺς *multus*, fit Comparativus πλειοσότερος, Superlat. πλειοσότατος, quaſi â πλειοσὸς. Κακὸς facit Superlat. κάκιστος &c.

Caput V.

De

Pronominibus Neo-Græcorum.

§. I.

Neo-Græci in hac quoque Orationis parte, plurima mutarunt, de quibus admonendi veniunt, qui ſcripta Neo-Græcorum cupiunt evolvere.

§. II. *Primitiva* pronomina videamus primo loco. Et quidem

I. Ἐγὼ, *Ego*.

quod hunc in modum inflectitur.

Singularis.	*Pluralis.*
N. ἐγὼ, *ego*	ἐμεῖς, *nos*
G. μοῦ, *mei* & *mihi*	ἐμῶν & μᾶς, *noſtrum* & *nobis*,
A. ἐμένα & μὲ, *me*	ἐμᾶς & μᾶς, *nos*.

II. Ἐσὺ,

II. Ἐσὺ, *Tu.*

N. ἐσὺ, *Tu*	ἐσεῖς, *vos*
G. σοῦ *Tui* & *Tibi*	ἐσᾶς, & σᾶς, *veſtrum* & *vobis*
A. ἐσένα & σὲ, *Te*	ἐσᾶς & σᾶς, *vos.*

III. τοῦ *Sui.*

G. τοῦ, *ſui, ſibi*	τῶν, *Suorum, ſibi*
A. τὸν, *ſe*	τοὺς, *ſuos, ſe.*

IV. Δεῖνα, *Quidam* &c.

N. δεῖνα, omnis generis
G. δεῖνος
A. δεῖνα. Cæteris caret.

V. Τοῦτος, ἐτοῦτος, *Hic.*

Τοῦτος, vel ἐτοῦτος, *Hic*: *Fœm.* τούτη, vel ἐτούτη *hæc*: *Neutr.* Τοῦτο vel ἐτοῦτο, *hoc.*

Nota.

Pronomen hoc, ut apud veteres inflectitur per caſus uſitatos, niſi quod in *Genitivo ſingulari* quandoque adjicitur ſyllaba hunc in modum, τουτουνοῦ, τουτηνῆς, τουτουνοῦ, & in *plur. Gen.* τουτωνῶν per tria genera.

VI. Τίς *Quis.*

Inflectitur ut apud veteres, per numeros & caſus Græcis hodiernis uſitatos.

VII. Ἀυτὸς *Ipſe.*

Idem dicendum & hoc de Pronomine, niſi quod ex illo per apocopen formatum videatur pronomen tertiæ perſonæ τοῦ *ſui*, cujus typum paulo ante N. III. dedimus.

IIX. Ἐκεῖνος *Ille.*

Ἐκεῖνος, *νη*, *νο*, ut apud veteres declinatur, niſi quod in *Genitivo ſingulari* etiam dicant *ἐκεινοῦ*, *νῆς*, *νοῦ*, & in *Genitivo Plurali*, *ἐκεινῶν*.

IX. Ὁποῦ, *Qui*, *quæ*, *quod.*

Ὁποῦ eſt pronomen relativum omnis generis & numeri, adeoque indeclinabile, quemadmodum Germanorum vocula ſo. Dicunt etiam pro ὁποῦ,

X. Ὁποῖος, ὁποῖα, ὁποῖον.

Quod pronomen relativum integrum eſt, & more adjectivorum inflectitur. Cum hoc pronomine Relativo non eſt confundendum pronomen ὅποιος, de quo mox.

XI.

Ποῖος, ποῖα, ποῖον,
Qualis? *Quale?* vel
ποιὸς, ποιὰ, ποιὸν.

Hinc deſcendunt pronomina:

1) Ὅποιος, ὅποια, ὅποιον *vel* (ut Porcius ſcribit
ὅγοιος, ὅγοια, ὅγοιον
quisquis, *quicunque*;
quanquam MICHAEL. ANASTASIUS MACEDO in *Epiſtol. ad Tribbech.* contendat ὅγοιος pro ὅποιος eſſe vocem Valachicam, literis Græcis tantummodo ſcriptam.) Item

2.) Κάποιος, κάποια, κάποιον, *aliquis* &c,

XII.

τέτοιος, τέτοια, τέτοιον
talis, *tale.*

Dicunt etiam Ταδεποιὸς, Ταδεποιὰ, Ταδεποιὸν, *talis*, *tale.* Et hæc omnia nominum adjectivorum more per numeros & caſus inflecti ſolent.

§. III. Ex

§. III. Ex *compoſitis* pronominibus merentur plenius adhuc recenſeri ſequentia

I. *Poſſeſſiva.*

Ἐδικός μου,	ἐδική μου,	ἐδικό μου
meus,	*mea,*	*meum.*
ἐδικόσου,	ἐδικήσου,	ἐδικόνσου,
tuus,	*Tua,*	*tuum.*
ἐδικότου	ἐδικήτου,	ἐδικότου
ſuus,	*ſua,*	*ſuum,* de viro
ἐδικότης,	ἐδικήτης,	ἐδικότης,
ſuus,	*ſua,*	*ſuum,* de fœminina.
ἐδικόσμας,	ἐδικήμας,	ἐδικόμας,
noſter,	*noſtra,*	*noſtrum.*
ἐδικόσσας,	ἐδικήσας,	ἐδικόσας,
veſter,	*veſtra,*	*veſtrum.*
ἐδικότων,	ἐδικήτων,	ἐδικότων,
eorum,	*earum,*	*eorum.*

Nota.

1. Pro ἐδικὸς, dicunt etiam δικὸς, maximè ſi præcedat diphthongus, vel vocalis, v. gr. τὶ ἐποῖσαν οἱ δικοί σου; *quid fecerint tui?* Demetrius Zenus in *Batrachom. diſtich.* 10. Εἶναι δικόμου τὸ χαρτί, *Liber eſt meus:* Portius in *Grammatica.*
2. Poſſeſſiva pronomina ſæpius quoque, more Veterum, per Genitivos μου, του, σου, &c. ſubſtantivis ſimpliciter adjectos, exprimunt, ut τὸ ψωμίμας, *panis noſter,* Matth. VI. v. 11. τὸ κορμίμου *Corpus meum,* cap. XXVI. v. 26. &c.
3. Juvat hic quoque obſervare, quòd caſus obliqui monoſyllabici Pronominum primitivorum trium priorum, μοῦ, μὲ, μᾶς, σοῦ, σὲ, τοῦ, τὸν, τῶν, τοὺς, proprios ſuos accentus amittant, & vocibus præcedentibus, ad morem particularum encliticarum, accedant.

§. IV. Compoſita Pronomina ſunt quoque

II. Hæc

II, Hæc *Demonſtrativa.*

ἐμαυτȣ̃μȣ *meiipſius*
ἐμαυτόνμȣ *meipſum*
ἐμαυτȣ̃μας *noſtrum ipſorum*
ἐμαυτόνμας *nos ipſos.*

Simili modo inflectunt ἐμαυτȣ̃σȣ, *Tui ipſius*, ἐμαυτȣ̃τȣ *ſui ipſius.* Satis quidem Barbarè. Dicunt tamen etiam

M.	ἀπατόσμȣ,	vel	ἀτόσμȣ,	*ego ipſe*
F.	ἀπατήμȣ,	vel	ἀτήμȣ,	*ego ipſa*
M.	ἀπατόσσȣ,	vel	ἀτόσσȣ,	*tu ipſe*
F.	ἀπατήσȣ,	vel	ἀτήσȣ,	*tu ipſa*
M.	ἀπατόστȣ,	vel	ἀτόστȣ,	*ille ipſe*
F.	ἀπατήτȣ,	vel	ἀτήτȣ,	*illa ipſa.*

§. V. Reliqua fere ex Græciſmo veterum veniunt æſtimanda, præterquam quod compoſitis Pronominibus videatur adhuc accenſenda notiſſima periphraſis per vocem λόγȣ, quam inter præpoſitiones & pronomina primitiva frequentiſſime interſerunt. Dicunt enim διὰ λόγȣμȣ h. e. *me, Rom. X. v. 20.* εἰς τȣ̃ λόγȣσȣ *ſibi ipſi, Rom. II. v. 5.* διὰ λόγȣτȣ *pro ſe ipſo, cap. XIV. 12.* διὰ λόγȣμας *propter nos, cap. V. 6.* διὰ λόγȣσας *pro vobis 1. Cor. XI. v. 24.* εἰς τȣ̃ λόγȣτȣς *ſibi ipſis Rom. XIII. v. 2.* En ergo in Metaphraſi Barbaro-Græca eundem fere uſum vocis λόγȣ, quem in Paraphraſi Chaldaica habet dictio מימר, quæ itidem *verbum* notat.

Caput VI.
De
Verbis Neo-Græcorum.

§. I.

UTi in aliis partibus Orationis, ita etiam in hac Neo-Græci plurima, quæ veteribus in uſu erant, expungunt. v. gr.

Genus

Genus medium, quod veteres habuerunt, hodierna Græcia neſcit; ſaltem, ſi ratione ſignificationis alicubi inveniri videatur, non tamen differt a Paſſivo, ratione inflexionis.

§. II. *Tempora* in verbis Neo-Græcis dividuntur in *Compoſita* & *Simplicia*. *Hæc* ſunt, quæ ex ſolis ſuis thematibus fiunt, ut *Præſens*, *Imperfectum*, *Perfectum*. *Illa* ſunt, quæ componuntur ex themate verbi & aliquo *verborum auxiliarium*, quorum tria ſunt apud Græcos hodiernos,

εἶμαι *ſum*,
ἔχω *habeo*,
θέλω *volo*.

Talia tempora ſunt *Plusquamperfectum*, *Futurum*, *Imperfectum & Plusquamperfectum Optativi* &c.

§. III. *Modorum* non niſi quatuor Lingua Neo-Græca uſurpat, videlicet, *Indicativum*, *Imperativum*, *Optativum* & *Conjunctivum*: His addi ſolet *Infinitivus*: ſed hic veriùs eſt Conjunctivus, quem etiam loco infinitivi uſurpant: eatenus tamen ejus eſt facienda mentio, quatenus ad hunc modum etiam *Participia* vulgò referuntur.

§. IV. *Numerus* in verbis non niſi duplex eſt, *Singularis* & *Pluraris*. Dualem quippe non agnoſcunt.

§. V. *Augmentum*, quo tempora verborum apud Græcos paſſim diſtingvuntur, ſequitur ferè analogiam veteris linguæ; niſi quod (1.) ferè ſolum augmentum Syllabicum adhibent, Temporali neglectô. Dicunt enim ab ἀλλάσω, ἄλλαξαν *mutarunt*, *Rom. I. v. 25.* Ab ἀυξάνω, fit ἄυξηνε, *ſuccrevit*, *Luc. XIII. v. 19.* ἀνάθρεψε ex ἀναθρέφω, vel potius ἀνατρέφω, *educo.* Demetr. Zeni *Batrachom. diſtich.* 26. Α'γάπησεν *dilexit*, *Joh. III, 16. &c.* Quodſi tamen quandoque etiam Temporale augmentum inveniatur, (v. gr. *Rom. IIX. v. 30.* ἐκεῖνες, ὀπȣ̃ προώρισεν, ex verbo προορίζω, item εἶχα ex ἔχω &c.) illud omnino

ex veteris linguæ genio obtinet. Idem eſto judicium, quando v. gr. in Paraphraſi Barbaro-Græca *Joh. VI. v. 45.* γεγραμμένον gro γραμμένον, legimus, & ſic in cæteris. *(2.)* Augmentum Neo-Græci ordinarie etiam in verbis ex præpoſitione compoſitis ab initio vocis addunt, v. gr. καταδέχομαι *dignor*, ἐκαταδεχόμουν *dignabar*, ἐκαταδέχθηκα *dignatus ſum*. *Portius* in *Grammatica*. Ἐσυντρίφθηκαν, *confracti ſunt*, *Rom. XI. v. 17.* ἐπαρέδωκεν *tradidit*, *Cap. I. v. 24. 28.* pro veterum παρέδωκεν &c.

§. VI. *Conjugationes* Neo-Græcorum, non incommodè *quatuor* conſtituit *SIMON PORTIUS in Cap. VI. Grammaticæ ſuæ*, ſiquidem de verbis *Barytonis*, non autem ſimul etiam de *Circumflexis* ſermo fiat. Nam præter quatuor Conjugationes Barytonas, habentur apud Neo-Græcos etiam *duæ Circumflexæ* ſive *Contractæ*, quarum prior in ῶς, poſterior in ᾶς inflectitur, & reſpondent veteribus Conjugationibus contractis primæ & ſecundæ. *Tertiam* contractorum veterum fruſtra inter recentiores Græcos quæſiveris, ſiquidem veterum verba in έω, quæ tertiam Contractorum ipſis conſtituunt, Neo-Græci ordinariè efferunt per terminationem ώνω ut δολώνω, *decipio*; ἀξιώνω, *dignor*; βεβαιώνω *confirmo*. *Verba in* μι, quæ multum laboris creant Græciſmi veteris cultoribus, *nec per ſomnium quidem vidit unquam præſens Græcia, ait Portius* in *Grammat. cit. Cap. VI. fol. XXVIII. Col. b.* Compenſant verba in μι per Barytona nova in ήνω, ίνω, ύνω, ώνω, terminata: qua de re inter Anomala.

§. VII. *Barytonæ Conjugationes* æſtimantur ex ſuis ante ω in præſenti Indicativi literis Characteriſticis.

§. VIII. *Prima* Barytonorum habet verba deſinentia in βω, βγω, πω, φω, φτω, & ſecundum quoſdam Græcorum, ex confuſione ſyllabarum ευ & εφ, ηυ & ηφ, etiam verba in εύω vel εύγω, & ηύγω. Exempla ſunt, ἀλείβω *ungo*, νίβγω *lavo*, λάμπω *fulgeo*, γράφω *ſcribo*,

Digitized by Google

ſcribo, *ἀνάφτω accendo*, *βασιλεύω* & *βασιλεύγω*, *regno*, *σκηύγω inclino*. Horum verborum tempus præteritum ſive Perfectum deſinit in ψα, v. gr. *ἄλειψα unxi &c.* Sunt quoque, qui *ἐβασίλευψα* pro *ἐβασίλευσα* dicant, etſi nec ***Portius*** audeat illi licentiæ patrocinari.

§. IX. ***Secunda*** Barytonorum habet terminationes, *γω*, *κω*, *κνω*, *κτω*, *χω*, *χτω*, *σσω* & haud pauca in *ζω*, maxime tryſyllaba & diſſyllaba, & quæ ante ζ literam *α* aſſumunt. Exempla ſunt, *πνίγω ſuffoco*, *πλέκω necto*, *δέκνω oſtendo*, *τρέχω curro*, *ῥίχτω jacio*, *σπρώχνω impello*, *διώχτω perſequor*, *κράζω clamo*, *φωνάζω voco*. Perfectum in hac conjugatione eſt ξα, ut *ἔπνιξα ſuffocavi &c.*

§. X. ***Tertia*** Barytonorum exhibet verba, quæ deſinunt in *δω*, *θω*, *ω* purum, nec non terminantia in *ώνω*, ex veteris linguæ verbis in *οω* formata, imo & omnia, quæ in Nova lingua *ν* ante *ω* aſſumunt, item in *ζω*, quadriſyllabica, & præcipuè illa, quæ *ι* ante ζ habent. Exempla ſunt: *προδίδω prodo*, *ἀλέθω molo*, *ἀκούω audio*, *σκωτεινιάζω adumbro*, *γνωρίζω cognoſco*, *τελειώνω perficio*, *δένω ligo*. Perfectum in his verbis deſinit in *σα*, ut *ἐπρόδωσα prodidi*, *ἄλεσα molui* &c.

§. XI. ***Quarta*** Barytonorum continet verba in *λω*, *μω*, *νω* & *ρω*, ut *ψάλλω canto*, *κάμω* & *κάμνω facio*, *κρίνω judico*, *φθείρω corrumpo*. Horum perfecta ſunt, *λα*, *μα*, *να*, *ρα*, v. gr. *ἔψαλα cecini*, *ἔκαμα feci*, *ἔκρινα judicavi*, *ἔφθειρα corrupi*.

Nota.

In hac conjugatione quarta, ubi ante *ω* duplex liquida litera, Characteris loco occurrit, (ut in *ψάλλω κάμνω*, *δέρνω*) pro formatione Perfecti, prior tantum ſervatur, poſteriore neglecta. Hinc à *ψάλλω* fit *ἔψαλα*; à *κάμνω*, *ἔκαμα*: á *δέρνω verbero*, *ἔδειρα*, *verberavi*.

§. XII. *Circumflexarum Prima* eſt, quæ oritur ex verbis Græcæ veteris linguæ in *έω*, qualia ſunt *πατῶ calco*, *πονῶ doleo*, *καλῶ*

 voco,

voco, τραγυδῶ *cano* &c. Perfectum in hac conjugatione, ut ***Portius*** dicit, formatur in ησα, quando penultima præſentis eſt longa, ut a πατῶ fit ἐπάτησα; a τραγυδῶ ἐτραγύδησα &c. Quod ſi verò penultima præſentis fuerit brevis, perfectum in εσα deſinit, ut à πονῶ fit ἐπόνεσα; à καλῶ ἐκάλεσα; à βαρῶ, ἐβάρεσα.

§. XIII. ***Altera Circumflexarum*** enaſcitur ex verbis, quæ in veteri lingua άω habent, ut ἀγαπῶ ex ἀγαπάω, *amo;* νικῶ ex νικάω, *vinco* &c. Perfectum in hac conjugatione communiter deſinit in ησα, aliquando in ασα: uſus ergo hic conſulendus eſt. Ab ἀγαπῶ fit ἀγάπησα *amavi:* a νικῶ, ἐνίκησα *vici* &c. ſed a διψῶ fit ἐδίψασα *ſitivi;* à πεινῶ, *eſurio*, ἐπείνασα, *eſurivi* &c.

§. XIV. Ad *paradigmata* ipſa nunc progrediemur, & quidem eo ordine, ut primo loco ſimus exhibituri *Verba auxiliaria*: poſt hæc *Verbum* quoddam *Barytonum:* ultimo denique exemplum *utriusque conjugationis Circumflexæ.*

§. XV. *Primum auxiliare* apud Neo-Græcos eſt εἶμαι, *ſum*, quod ita conjugatur.

Indicativus Præſens.

Singul.		*Plural.*	
εἶμαι	*ſum*	εἴμεσθεν	*ſumus*
εἶσαι	*es*	εἶσθε	*eſtis*
εἶναι	*eſt.*	εἶναι	*ſunt.*

Nota.

Frequens quoque eſt ſcriptio ἦμαι pro εἶμαι, *ſum.* Hin apud Demetr. Zenum diſtich. 146, κῆμαι, & *ſum*, ex καὶ & ἦμαι.

Imperf.

Imperf.

ἤμουν *eram,*	ἤμεσθεν *eramus*
ἤσουν *eras,*	ἦσθε *eratis*
ἦτον *erat.*	ἦταν } *erant.*
	ἦσαν. }

Nota.

1. Invenias paſſim etiam in fine additas vocales per paragogen. Ita apud Demetr. Zenum in Batrachom. diſt. *164.* dicitur ἤμουνα pro ἤμουν *eram,* & *diſticb. 169.* legimus ἦτονας pro ἦτον *erat.*

2. Ἤμουν tempus præteritum ſimpliciter denotat: ſed præteritum ἐϛάθηκα adhibetur tunc demum, quando qualitas, vel officium deſcribitur, ut ἐϛάθηκε μαθητής του, *fuit diſcipulus ejus.*

Perfect.

ἐϛάθηκα *fui*	ἐϛαθήκαμεν, *fuimus*
ἐϛάθηκες *fuiſti.*	ἐϛάθηκατε *fuiſtis*
ἐϛαθήκε *fuit.*	ἐϛαθήκασι } *fuerunt.*
	ἐϛαθήκανε }

Plusquamperfect.

εἶχα ϛαθῆ *fueram*	εἴχαμεν ϛαθῆ
εἶχες ϛαθῆ *fueras*	εἴχετε ϛαθῆ
εἶχε ϛαθῆ *fuerat* &c.	εἴχανε ϛαθῆ.

Futurum.

θέλω ϛαθῆ *ero* &c.	θέλομεν ϛαθῆ
θέλεις ϛαθῆ	θέλετε ϛαθῆ
θέλει ϛαθῆ.	θέλουσι ϛαθῆ.

Singul. *vel*	*Plural.*
θέλω εἶμαι *ero* &c.	θέλομεν εἶσθαι
θέλεις εἶσαι	θέλετε εἶσθαι
θέλει εἶναι	θέλουσι εἶσθαι.

Imperativus,

Singul.	*Plural.*
ἂς εἶσαι *ſis tu*	ἂς εἴμεσθεν *ſimus*
ἂς εἶναι *ſit ille*	ἂς εἶσθε *eſtote*
	ἂς εἶναι *ſunto.*

Cætera ut in Judicativo ſe habent,

additis tantum certis particulis & conjunctionibus, νὰ, διανὰ, ἂν, ὅταν, ἄμποτες &c. ad analogiam verborum Barytonorum.

Participium Præſens

ὄντας, *exſiſtens*, vel *cùm ſim, omnis generis & perſonæ. Dicunt etiam* ἔσοντας *vel* ἐσσοντας, *ſed unà cum Particula* νὰ *& aliquo verbo.*

Nota.

Cl. Tribbechovius a ſuis Græcis ita edoctus, contendit, ὦντας dici in Maſcul. & ὄντας in Fœm. & Neutr. Plural. ὄντες.

§. XVI. *Alterum verbum* auxiliare, (quod etiam *Itali* habent) eſt ἔχω *habeo :* quod ſic inflectitur.

Indicativus Præſens.

Singularis	*Pluralis.*
ἔχω *habeo* &c.	ἔχομεν
ἔχεις	ἔχετε
ἔχει.	ἔχουσι } *habent.*
	ἔχουνε. }

Imperfect.

εἶχα *habebam*	εἴχαμεν
εἶχες	εἴχατε
εἶχε	εἴχανε } *habebant.*
	εἴχασι. }

Per-

Perfectum.

ἐκράτησα *habui*, ex verbo κρατῶ *teneo.* Inflectitur ut ἐπάτησα ex πατῶ *prim. Circumflex.*

Plusquamperfect.

Εἶχα κρατήσει *habueram*, ex verbo eod. petitur

Futurum.

θέλω ἔχει, θέλεις ἔχει &c. *habebo.*

Imperativ.

ἔχε *habe*	ἂς ἔχωμεν
	ἂς ἔχετε
ἂς ἔχῃ *habeto*	ἂς { ἔχουσι / ἔχουν }

Cætera itidem ut in Indicativo formantur, ſolâ præfixione particularum, νά, ἄμποτες &c.

Participium.

Ἔχοντας, omnis generis & numeri.

§. XVII. *Tertium Auxiliare* verbum, quod Neo-Græci adhibent, eſt θέλω, *volo.*

Indicativus Præſens.

Singul.		*Plural.*	
θέλω	*volo*	{ θέλομεν / θέμεν }	*volumus*
{ θέλεις / θὲς }	*vis*	{ θέλετε / θέτε }	*vultis*
{ θέλει / θὲ }	*vult.*	{ θέλουσι / θέσι / θέλουνε / θένε. }	*volunt.*

Imper-

Imperfectum.

Singul.		*Plural.*	
ἔθελα, ἤθελα	*volebam*	ἐθέλαμεν	*volebamus*
ἔθελες		ἐθέλετε	*volebatis*
ἔθελε		ἐθέλαν, ἐθέλασι	*volebant.*

Perfectum.

ἐθέλησα, ἠθέλησα	ἐθελήσαμεν
ἐθέλησας	ἐθελήσατε
ἐθέλησε,	ἐθελήσανε, ἐθέλησαν, ἐθελήσασι.

Plusquamperfectum.

εἶχα θελήσει	εἴχαμεν θελήσει
εἶχες θελήσει	εἴχετε θελήσει
εἶχε θελήσει	εἴχανε θελήσει.

Futurum.

θέλω θελήσει, θέλεις θελήσει, θέλει θελήσει &c.

Imperativus.

Singularis. *Pluralis.*

κάμε νά θέλῃς, *fac velis*
ἂς κάμε νά θέλῃ, *vel*, ἂς
κάμε νά θελήσῃ, *fac velit.*

Plural.

ἂς κάμωμεν νά θέλωμεν
ἂς κάμετε νά θέλετε
ἂς κάμουν, κάμουσι } νά θέλουνε, θέλουσι.

Nota.

Dedimus hanc formam ex Simone Porcio. Clariſſ. Tribbechovius verò ex ſua cum natis Græcis converſatione didicit, hodie Græcos non ita loqui, ſed dicere in Singulari ſecunda, θέλεσαι, in tertia, ἂς θελήσῃ: in Plurali, θελήσετε, & in tertia, ἂς θελήσουν.

Cætera tempora in Modis conjunctivo & Optativo fiunt per additionem particularum ἄμποτες, νὰ, ἂς &c.

Participium

θέλοντας, *volens,* omnis generis, numeri & perſonæ.

§. XVIII. Poſtquam verba Auxiliaria vidimus, nunc quoque dandum erit *Paradigma* verbi *Barytoni* γράφω, *ſcribo.* Et quidem

I. *Activi Indicativi Præſens*

Singular.	*Plural.*
γράφω	γράφομεν
γράφεις	γράφετε
γράφει.	γράφουσι }
	γράφουνε. }

Imperfectum

ἔγραφα	ἐγράφομεν
ἔγραφες	ἐγράφετε
ἔγραφε.	ἐγράφασι }
	ἐγράφανε }

Perfectum

Singul.	*Plural.*
ἔγραψα,	ἐγράψαμεν
ἔγραψες	ἐγράψατε
ἔγραψε.	ἐγράψασι }
	ἐγράψανε }

Plusquamperf.

εἶχα γράψει	εἴχαμεν γράψει
εἶχες γράψει	εἴχετε γράψει
εἶχε γράψει.	εἶχανε, εἶχασι } γράψει.

Alio modo

εἶχα γραμμένα	εἴχαμεν γραμμένα
εἶχες γραμμένα	εἴχετε γραμμένα
εἶχε γραμμένα	εἶχασι, εἶχανε. } γραμμένα.

Futurum.

θέλω γράψει	θέλομεν γράψει
θέλεις γράψει	θέλετε γράψει
θέλει γράψει.	θέλουσι γράψει.

Alio modo,

θὲ πράψω	θὲ γράψομεν
θὲ γράψεις	θὲ γράψετε
θὲ γράψει.	θὲ γράψουσι.

Imperativus.

Singul.	*Plural.*
γράψε *ſcribe*	γράψετε *ſcribite*
ἂς γράψῃ *ſcribat.*	ἂς γεράψουσι *ſcribant.*

Optativus
Præſens.

{ ἄμποτες νὰ γράψω, *utinam* ἂς γράψω *ſcribam.*	ἄμποτες νὰ γράψωμεν
	ἄμποτες νὰ γράψετε
ἄμποτες νὰ γράψῃς	ἄμποτες νὰ γράψουσι.
ἄμποτες νὰ γράψῃ.	

Imper-

Digitized by Google

Imperfectum.

ἤθελα γράψει	ἠθέλαμεν γράψει
ἤθελες γράψει	ἠθέλετε γράψει
ἤθελε γράψει.	ἠθέλασι. γράψει.

Alio modo

Α῎ποτες νὰ ἔγεαφα, vel ἂς νὰ ἔγεαφα &c. *utinam ſcriberem:* & hæc forma cum Imperfecto indicativi ad idem recidit, niſi quod particulæ ἄμποτες νὰ, vel ἂς præfiguntur,

Conjunctivus.

Præſens

Singul.	*Plural.*
νὰ γεάφω	νὰ γεάφωμεν
νὰ γεάφης	νὰ γεάφετε
νὰ γεάφῃ.	νὰ γεάφουσι.

Alio modo

νὰ γεάψω	νὰ γεάψωμεν
νὰ γεάψης	νὰ γεάψετε
νὰ γεάψῃ.	νὰ γεάψουσι.

Nota.

Forma apocopata eſt in prima plurali frequens, v. gr. in Batrachom. Demetr. Zeni *diſtich.* 109. & 110. μὴ ἀργῦμε, *ne ceſſemus,* ναβρῦμε, *ut inveniamus*, ἐμπῦμε, *ineamus* &c.

 Reliqua

Reliqua tempora

ſunt eadem quæ in *Indicativo*, additis tantum particulis nonnullis, ut *νὰ* vel *διὰ νὰ*, vel *ἂν*, item *ἄγκαλα* καὶ *licet*, *ὅταν* *cum*, vel *ἀνίσω* καὶ *Si* &c.

Notæ.

1. *Plusquamperfectum Conjunctivi* etiam ſic formari poteſt, *ἂν ἤθελα γράψει* *ſi ſcripſiſſem*, & forma hæc eſt ex *Optativo* modo.
2. *Futurum Conjunctivi* variis modis circumſcribi poteſt. Nam v. gr. dicitur, *ὅταν θέλω γράψει*, item *σὰν γράψω*, *cum ſcripſero*. *Καλὰ* καὶ *θέλω* *ἔχει γραμμένα*, *licèt ſcripſero* &c.

Infinitivus

apud Neo-Græcos ignoratur, cujus loco Subjunctivum adhibent: v. gr. *Matth. I. v. 19.* *μὴ θέλοντας νὰ τὴν φανερώσῃ, ἠθέλησε κρυφὰ νὰ τὴν ἀφίσῃ*, *nolens eam proſtituere, voluit clam ipſam deſerere*: ad literam verteres, *nolens, ut eam proſtitueret, voluit clam ut ipſam dimitteret.*

Participium

γράφοντας, omnis generis & numeri.

Notæ.

1. Circumſcribunt etiam Neo-Græci Participium hoc modo, *ἔσοντας νὰ γράψω*, *ἔσοντας νὰ γράψῃς*, *ἔσοντας νὰ γράψουσι*, *Scribens ego*, *ſcribens tu*, *ſcribentes illi.* Ita *Portius*. Si tamen dicendum fuerit, quod res eſt, veriùs hæc forma conjugationem Periphraſticam, quàm Participium nudum refert.
2. Habent nonnulla Activæ formæ verba etiam *Participium* in *μένος* terminatum, ut à *πηγαίνω* *eo*, fit imperfectum, *ἐπήγαινα* *ibam*, & inde Participium, *πηγαιναμένος*, *iens*.

§. XIX. Sequitur nunc ex forma verborum Barytonorum

Digitized by Google

II. *Paſſivi Indicativi*

Præſens.

Singul.		*Plural.*
γράφομαι	*Stibor.*	{ γραφόμεθα & γραφούμεσθεν
γράφεσαι		{ γράφεσθε & γραφοῦσθε
γράφεται		γράφονται

Imperfectum

ἐγράφουμουν	*Scribebar.*	ἐγραφούμεσθεν
ἐγράφουσου		{ ἐγραφοῦσθε & ἐγράφεσθε
{ ἐγράφουτουν & ἐγράφουτον.		{ ἐγράφουντο & ἐγραφούντασι.

Nota.

Invenias etiam h. l. formam Paragogicam. Ita v. gr. apud Demetr. Zenum diſtich. 163. extat ἐρχόμουνα pro ἔρχουμουν; i. e. *veniebam.*

Perfectum.

Singul.	*Plural.*
ἐγράφθην	ἐγράφθημεν
ἐγράφθης	ἐγράφθητε
ἐγράφθη	ἐγράφθησαν.

Alio modo

ἐγράφθηκα	ἐγραφθήκαμεν
ἐγραφθηκες	ἐγραφθήκατε
ἐγράφθηκε.	{ ἐγραφθήκασι & ἐγραφθήκανε.

Digitized by Google

voco, τραγουδῶ *cano* &c. Perfectum in hac conjugatione, ut *Portius* dicit, formatur in ησα, quando penultima præſentis eſt longa, ut a πατῶ fit ἐπάτησα; a τραγουδῶ ἐτραγούδησα &c. Quod ſi verò penultima præſentis fuerit brevis, perfectum in εσα deſinit, ut â πονῶ fit ἐπόνεσα; â καλῶ ἐκάλεσα; â βαρῶ, ἐβάρεσα.

§. XIII. *Altera Circumflexarum* enaſcitur ex verbis, quæ in veteri lingua άω habent, ut ἀγαπῶ ex ἀγαπάω, *amo*; νικῶ ex νικάω, *vinco* &c. Perfectum in hac conjugatione communiter deſinit in ησα, aliquando in ασα: uſus ergo hic conſulendus eſt. Ab ἀγαπῶ fit ἀγάπησα *amavi*: a νικῶ, ἐνίκησα *vici* &c. ſed a διψῶ fit ἐδίψασα *ſitivi*; â πεινῶ, *eſurio*, ἐπείνασα, *eſurivi* &c.

§. XIV. Ad *paradigmata* ipſa nunc progrediemur, & quidem eo ordine, ut primo loco ſimus exhibituri *Verba auxiliaria*: poſt hæc *Verbum* quoddam *Barytonum*: ultimo denique exemplum *utriusque conjugationis Circumflexæ*.

§. XV. *Primum auxiliare* apud Neo-Græcos eſt εἶμαι, *ſum*, quod ita conjugatur.

Indicativus Præſens.

Singul.		*Plural.*	
εἶμαι	*ſum*	εἴμεσθεν	*ſumus*
εἶσαι	*es*	εἶσθε	*eſtis*
εἶναι	*eſt.*	εἶναι	*ſunt.*

Nota.

Freqnens quoque eſt ſcriptio ἦμαι pro εἶμαι, *ſum*. Hin apud Demetr. Zenum diſtich. 146. κῆμαι, & *ſum*, ex καὶ & ἦμαι.

Imperf.

Imperf.

ἤμουν	*eram,*	ἤμεϑεν	*eramus*
ἤσουν	*eras,*	ἦϑε	*eratis*
ἦτον	*erat.*	ἦταν / ἦσαν.	*erant.*

Nota.

1. Invenias paſſim etiam in fine additas vocales per paragogen. Ita apud Demetr. Zenum in Batrachom. diſt. *164.* dicitur ἤμουνα pro ἤμουν *eram,* & *diſticb. 169.* legimus ἦτονας pro ἦτον *erat.*

2. Ἤμουν tempus præteritum ſimpliciter denotat: ſed præteritum ἐςάθηκα adhibetur tunc demum, quando qualitas, vel officium deſcribitur, ut ἐςάθηκε μαθητής του, *fuit diſcipulus ejus.*

Perfect.

ἐςάθηκα	*fui*	ἐςαθήκαμεν,	*fuimus*
ἐςάθηκες	*fuiſti.*	ἐςάθηκατε	*fuiſtis*
ἐςαθήκε	*fuit.*	ἐςαθήκασι / ἐςαθήκανε	*fuerunt.*

Plusquamperfect.

εἶχα ςαθῆ	*fueram*	εἴχαμεν ςαθῆ
εἶχες ςαθῆ	*fueras*	εἴχετε ςαθῆ
εἶχε ςαθῆ	*fuerat* &c.	εἴχανε ςαθῆ.

Futurum.

ϑέλω ςαθῆ	*ero* &c.	ϑέλομεν ςαθῆ
ϑέλεις ςαθῆ		ϑέλετε ςαθῆ
ϑέλει ςαθῆ.		ϑέλουσι ςαθῆ.

Singul.	*vel*	*Plural.*
ϑέλω εἶμαι *ero* &c.		ϑέλομεν εἶϑαι
ϑέλεις εἶσαι		ϑέλετε εἶϑαι
ϑέλει εἶναι		ϑέλουσι εἶϑαι.

Imperativus.

Singul.		*Plural.*	
ἂς εἶσαι	*ſis tu*	ἂς εἴμεσθεν	*ſimus*
ἂς εἶναι	*ſit ille*	ἂς εἶσθε	*eſtote*
		ἂς εἶναι	*ſunto.*

Cætera ut in Judicativo ſe habent, additis tantum certis particulis & conjunctionibus, νὰ, διανὰ, ἄν, ὅταν, ἀμποτες &c. ad analogiam verborum Barytonorum.

Participium Præſens

ὄντας, *exſiſtens*, vel *cùm ſim, omnis generis & perſonæ. Dicunt etiam* ἔϛοντας *vel* ἔσοντας, *ſed unà cum Particula* νὰ *& aliquo verbo.*

Nota.

Cl. Tribbechovius a ſuis Græcis ita edoctus, contendit, ὄντας dici in Maſcul. & ὄντας in Fœm. & Neutr. Plural. ὄντες.

§. XVI. *Alterum verbum* auxiliare, (quod etiam *Itali* habent) eſt ἔχω *habeo :* quod ſic inflectitur.

Indicativus Præſens.

Singularis	*Pluralis.*
ἔχω *habeo* &c.	ἔχομεν
ἔχεις	ἔχετε
ἔχει.	ἔχουσι / ἔχουνε. } *habent.*

Imperfect.

εἶχα *habebam*	εἴχαμεν
εἶχες	εἴχατε
εἶχε.	εἶχανε / εἶχασι. } *habebant.*

Per-

Perfectum.

ἐκράτησα *habui*, ex verbo κρατῶ *teneo.* Inflectitur ut ἐπάτησα ex πατῶ *prim. Circumflex.*

Plusquamperfect.

Εἶχα κρατήσει *habueram*, ex verbo eod. petitur

Futurum.

Θέλω ἔχει, θέλεις ἔχει &c. *habebo.*

Imperativ.

ἔχε *habe*	ἂς ἔχωμεν
	ἂς ἔχετε
ἂς ἔχῃ *habeto*	ἂς { ἔχȣσι / ἔχȣνε }

Cætera itidem ut in Indicativo formantur, ſolâ præfixione particularum, νά, ἄμποτες &c.

Participium.

Ἔχοντας, omnis generis & numeri.

§. XVII. *Tertium Auxiliare* verbum, quod Neo-Græci adhibent, eſt θέλω, *volo.*

Indicativus Præſens.

Singul.		*Plural.*	
θέλω	*volo*	{ θέλομεν / θέμεν }	*volumus*
{ θέλεις / θὲς }	*vis*	{ θέλετε / θέτε }	*vultis*
{ θέλει / θὲ }	*vult.*	{ θέλȣσι / θέσι / θέλȣνε / θένε. }	*volunt.*

Imper-

Imperfectum.

Singul.		Plural.	
ἔθελα / ἤθελα	volebam	ἐθέλαμεν	volebamus
ἔθελες		ἐθέλετε	volebatis
ἔθελε		ἐθέλαν / ἐθέλασι	volebant.

Perfectum.

ἐθέλησα / ἠθέλησα	ἐθελήσαμεν
ἐθέλησας	ἐθελήσατε
ἐθέλησε,	ἐθελήσανε / ἐθέλησαν / ἐθελήσασι.

Plusquamperfectum.

εἶχα θελήσει	εἴχαμεν θελήσει
εἶχες θελήσει	εἴχετε θελήσει
εἶχε θελήσει	εἴχανε θελήσει.

Futurum.

θέλω θελήσει, θέλεις θελήσει, θέλει θελήσει &c.

Imperativus.

Singularis. Pluralis.

κάμε νὰ θέλῃς, fac velis
ἂς καμε νὰ θέλῃ, vel, ἂς
κάμε νὰ θελήσῃ, fac velit.

Plural.

ἂς κάμωμεν νὰ θέλωμεν
ἂς κάμετε νὰ θέλετε
ἂς κάμων / κάμουσι νὰ θέλουνε / θέλουσι.

Νοτα.

Nota.

Dedimus hanc formam ex Simone Porcio. Clariſſ. Tribbechovius verò ex ſua cum natis Græcis converſatione didicit, hodie Græcos non ita loqui, ſed dicere in Singulari ſecunda, θέλεσαι, in tertia, ἂς θελήσῃ: in Plurali, θελήσετε, & in tertia, ἂς θελήσουν.

Cætera tempora in Modis conjunctivo & Optativo fiunt per additionem particularum ἄμποτες, νὰ, ἂς &c.

Participium

θέλοντας, *volens*, omnis generis, numeri & perſonæ.

§. XVIII. Poſtquam verba Auxiliaria vidimus, nunc quoque dandum erit *Paradigma* verbi *Barytoni* γράφω, *ſcribo*. Et quidem

I. *Activi Indicativi Præſens*

Singular.	*Plural.*
γράφω	γράφομεν
γράφεις	γράφετε
γράφει.	γράφουσι } γράφουν }

Imperfectum

ἔγραφα	ἐγράφομεν
ἔγραφες	ἐγράφετε
ἔγραφε.	ἐγράφασι } ἐγράφαν }

Perfectum

Singul.	*Plural.*
ἔγραψα,	ἐγράψαμεν
ἔγραψες	ἐγράψατε
ἔγραψε.	ἐγράψασι } ἐγράψανε }

Plus-

Plusquamperf.

εἶχα γεάψει	εἴχαμεν γεάψει
εἶχες γεάψει	εἴχετε γεάψει
εἶχε γεάψει.	εἴχανε } εἴχασι. } γεάψει.

Alio modo

εἶχα γεαμμένα	εἴχαμεν γεαμμένα
εἶχες γεαμμένα	εἴχετε γεαμμένα
εἶχε γεαμμένα	εἴχασι } εἴχανε. } γεαμμένα.

Futurum.

Θέλω γεάψει	Θέλομεν γεάψει
θέλεις γεάψει	θέλετε γεάψει
θέλει γεάψει.	θέλεσι γεάψει.

Alio modo,

Θὲ γεάψω	Θὲ γεάψομεν
θὲ γεάψεις	θὲ γεάψετε
θὲ γεάψει.	θὲ γεάψεσι.

Imperativus.

Singul.	Plural.
γεάψε *ſcribe*	γεάψετε *ſcribite*
ἂς γεάψῃ *ſcribat.*	ἂς γεεάψεσι *ſcribant.*

Optativus

Præſens.

{ ἄμποτες νὰ γεάψω, *utinam* { ἂς γεάψω *ſcribam.*	ἄμποτες νὰ γεάψωμεν
	ἄμποτες νὰ γεάψετε
ἄμποτες νὰ γεάψῃς	ἄμποτες νὰ γεάψεσι.
ἄμποτες νὰ γεάψῃ.	

Imper-

Imperfectum.

ἤθελα γράψει	ἠθέλαμεν γράψει
ἤθελες γράψει	ἠθέλετε γράψει
ἤθελε γράψει.	ἠθέλασι. γράψει.

Alio modo

Ἄποτες νὰ ἔγραφα, vel ἂς νὰ ἔγραφα &c. *utinam ſcriberem:* & hæc forma cum Imperfecto indicativi ad idem recidit, niſi quod particulæ ἄμποτες νὰ, vel ἂς præfiguntur,

Conjunctivus.

Præſens

Singul.	*Plural.*
νὰ γράφω	νὰ γράφωμεν
νὰ γράφῃς	νὰ γράφετε
νὰ γράφῃ.	νὰ γράφουσι.

Alio modo

νὰ γράψω	νὰ γράψωμεν
νὰ γράψῃς	νὰ γράψετε
νὰ γράψῃ.	νὰ γράψουσι.

Nota.

Forma apocopata eſt in prima plurali frequens, v. gr. in Batrachom. Demetr. Zeni *diſtich. 109. & 110.* μὴ ἀργοῦμε, *ne ceſſemus,* νὰ βροῦμε, *ut inveniamus,* σιμποῦμε, *ineamus &c.*

Reliqua tempora

ſunt eadem quæ in *Indicativo*, additis tantum particulis nonnullis, ut νὰ vel διὰ νὰ, vel ἂν, item *ἄγκαλα καὶ licet*, *ὅταν cum*, vel *ἀνίσω καὶ Si* &c.

Notæ.

1. *Plusquamperfectum Conjunctivi* etiam ſic formari poteſt, ἂν ἤθελα γράψει *ſi ſcripſiſſem*, & forma hæc eſt ex *Optativo* modo.
2. *Futurum Conjunctivi* variis modis circumſcribi poteſt. Nam v. gr. dicitur, ὅταν θέλω γράψει, item σὰν γράψω, *cum ſcripſero*. Καλὰ καὶ θέλω ἔχει γραμμένα, *licèt ſcripſero* &c.

Infinitivus

apud Neo-Græcos ignoratur, cujus loco Subjunctivum adhibent: v. gr. *Matth. I. v. 19.* μὴ θέλοντας νὰ τὴν φανερώσῃ, ἠθέλησε κρυφὰ νὰ τὴν ἀφίσῃ, *nolens eam proſtituere, voluit clam ipſam deſerere*: ad literam verteres, *nolens, ut eam proſtitueret, voluit clam ut ipſam dimitteret.*

Participium

γράφοντας, omnis generis & numeri.

Notæ.

1. Circumſcribunt etiam Neo-Græci Participium hoc modo, ἔσοντας νὰ γράψω, ἔσοντας νὰ γράψῃς, ἔσοντας νὰ γράψουσι, *Scribens ego, ſcribens tu, ſcribentes illi.* Ita *Portius.* Si tamen dicendum fuerit, quod res eſt, veriùs hæc forma conjugationem Periphraſticam, quàm Participium nudum refert.
2. Habent nonnulla Activæ formæ verba etiam *Participium* in μένος terminatum, ut à πηγαίνω *eo*, fit imperfectum, ἐπήγαινα *ibam*, & inde Participium, πηγαιναμένος, *iens.*

§. XIX. Sequitur nunc ex forma verborum Barytonorum

II. *Paſ-*

II. *Paſſivi Indicativi*

Præſens.

Singul.		*Plural.*
γράφομαι	*Scribor.*	{ γραφόμεθα &
γράφεσαι		{ γραφούμεσθεν
γράφεται		{ γράφεσθε &
		{ γραφοῦσθε
		γράφονται

Imperfectum

ἐγράφουμουν	*Scribebar.*	ἐγραφούμεσθεν
ἐγράφουσου		{ ἐγραφοῦσθε &
{ ἐγράφουτουν &		{ ἐγράφεσθε
{ ἐγράφουτον.		{ ἐγράφουντο &
		{ ἐγραφούντασι.

Nota.

Invenias etiam h. l. formam Paragogicam. Ita v. gr. apud Demetr. **Zen[illegible]** diſtich. 163. exſtat ἐρχόμουνα pro ἐρχούμουν, i. e. *veniebam*.

Perfectum.

Singul.	*Plural.*
ἐγράφθην	ἐγράφθημεν
ἐγράφθης	ἐγράφθητε
ἐγράφθη	ἐγράφθησαν.

Alio modo

ἐγράφθηκα	ἐγραφθήκαμεν
ἐγραφθηκες	ἐγραφθήκατε
ἐγράφθηκε.	{ ἐγραφθήκασι &
	{ ἐγραφθήκανε.

Nota.

Apud *Demetrium Zenum* diſt. 156. Batrochom. legitur etiam δανείστικα ex δανείζομαι, *mutuo ſumo*; pro δανείστηκα.

Plusquamperfect.

εἶχα γραφθῇ	εἴχαμεν γραφθῇ
εἶχες γραφθῇ	εἴχετε γραφθῇ
εἶχε γραφθῇ.	εἴχασι γραφθῇ.

Futurum.

θέλω γραφθῇ	θέλομεν γραφθῇ
θέλεις γραφθῇ	θέλετε γραφθῇ
θέλει γραφθῇ.	θέλουσι γραφθῇ.

Imperativus.

γράψου *ſcribare*	ἂς γραφθοῦμεν
ἂς γραφθῇ *ſcribatur*	γραφθῆτε
	ἂς { γραφθοῦνε / γραφθοῦσι.

Optativi Modi

Præſens & *Imperfect.*

Singularis	*Pluralis.*
ἤθελα γραφθῇ	ἠθέλαμεν γραφθῇ
ἤθελες γραφθῇ	ἠθέλετε γραφθῇ
ἤθελε γραφθῇ.	ἤθελασι γραφθῇ.

Tempora reliqua

Ex Indicativo Paſſivo formantur per appoſitionem particularum, ἄμποτες νὰ vel ἂς. *Plusquamperfectum* tamen etiam hoc modo poteſt fieri:

Singul.

Singul. ἄς ἤμεν γραμμένος, η, ον, *utinam ſcriptus eſſem.*
ἄς ἤσεν γραμμένος, η, ον,
ἄς ἤτον γραμμένος, η, ον,
Plural. ἄς ἤμεθεν γραμμένοι, αις, α,
ἄς ἤσθενε γραμμένοι, αις, α,
ἄς ἤτονε γραμμένοι, αις, α.

Subjunctiv. Præſens

Singul.	*Plural.*
νὰ γραφθῶ	νὰ γραφθῶμεν
νὰ γραφθῇς	νὰ γραφθῆτε
νὰ γραφθῇ.	νὰ γραφθῶσι.

Reliqua tempora omnia ex Indicativo petuntur, quæ conjunctivi naturam etiam h. l. induunt per particulas νὰ, διὰ νὰ, ἐὰν, ἂν, ἀνίσως καὶ, ἄγκαλὰ καὶ &c.

Infinitivus

cum Conjunctivo, apud Barbaro-Græcos, etiam in Paſſivo convenit.

Participium

Γραμμένος, γραμμένη, γραμμένον, *Scriptus*, *Scripta*, *Scriptum*, inſtar adjectivi trium terminationum prorſus regulariter declinatur.

Nota.

Hoc participium ex lingua Græcorum veteri formatur, ita, ut ex Participio Præterito Paſſivo abjicias augmentum. Sic dicitur βεβαιωμένη ex βεβαιώμενος *firmo*, *Galat. III. v. 17.* τελειωμένος *perfectus*, *Luc. VI. v. 40.* &c.

§. XX.

§. XX. Barytonis verbis ſuccedant nunc *Paradigmata Verborum Circumflexorum*, & quidem

Primæ Circumflexorum Conjugationis

Activum genus

hoc eſt:

Indicat. Præſ.

Singul.	*Plural.*
ϖατῶ	ϖατȣ̃μεν
ϖατεῖς	ϖατεῖτε
πατεῖ.	ϖατȣ̃σι vel πατȣ̃νε.

Imperfectum.

ἐϖάτȣν	ἐϖατȣ́σαμεν
ἐπάτεις	ἐϖατεῖτε
ἐπάτει.	ἐϖατȣ̃σαν.

Perfectum.

ἐϖάτησα	ἐϖατήσαμεν
ἐϖάτησες	ἐϖατήσατε
ἐϖάτησε.	{ ἐπατήσασι vel ἐϖάτησαν.

Plusquamperf.

ἦχα πατήσει, ἦχες ϖατήσει &c.

Futurum.

Θέλω ϖατήσει, θέλεις πατήσει &c.

Impe-

Imperat. Præſens.

Singul.	*Plural.*
πάτησε	ἂς πατήσωμεν
ἂς πατήσῃ.	πατήσετε
	ἂς πατήσουνε.

Optativus & Conjunctivus

per ſingula tempora ſeqvuntur Indicativum, ut in Barytonis; diſtingvuntur autem per particulas, quæ ex paradigmate Barytonorum ſatis notæ ſunt.

Infinitivus cum *Conjunctivo* *ad idem redit.*

Participium,

Πατῶντας eſt indeclinabile, ut in Barytonis.

§. XXI. *Paſſiva forma verbi Circumflexi* πατῶ ſic ſe habet:

Indicativi Præſens.

Singul.	*Plural.*
πατοῦμαι	πατειούμεσθεν
πατειέσαι	πατειοῦσθε }
πατεῖται & πατειέται.	πατέιεσθε }
	πατειοῦνται.

Imperf.

ἐπατειούμουν	ἐπατειούμεσθεν
ἐπατειούσουν	ἐπατειούσεσθε }
{ ἐπατέιετον	ἐπατέιεσθε }
{ ἐπατειούτουν	ἐπατειοῦνταν.

Optativus & Conjunctivus

ex Indicativo, per particulas ſæpius indicatas formantur.

Infinitivus

a Conjunctivo non differt.

Participium

ἀγαπῶντας, omnis generis & numeri.

§. XXIII. Ejusdem *Secundæ Circumflexorum Paſſivum Genus* ita ſolet conjugari:

Indicativ.

Præſ.

Singularis	*Pluralis.*
ἀγαπȣ̃μαι	ἀγαπȣ́μεϑεν
ἀγαπᾶσαι	ἀγαπᾶϑε
ἀγαπᾶται	ἀγαπȣ̃νται

Imperfectum.

Singul.	*Plural.*
ἀγαπȣ́μȣν	ἀγαπȣ́μεϑεν
ἀγαπȣ́σȣν	ἀγαπᾶϑε
{ ἀγαπȣ́τȣν vel	ἀγαπȣ̃νταν.
{ ἀγαπᾶτον.	

Perfectum.

ἀγαπάθηκα, ἀγαπάθηκες &c.

Plusquamperfect.

εἶχα ἀγαπηθῆ, εἶχες ἀγαπηθῆ. &c.

Futu-

Futurum.

θέλω ἀγαπηθῆ, θέλεις ἀγαπηθῆ &c.

Imperativ. Præſ.

Singular.	*Plural.*
	ἂς ἀγαπηθῶμεν
ἀγαπήσου	ἀγαπηθῆτε
ἂς ἀγαπηθῆ	ἂς ἀγαπηθῶσι.

Optativus, Conjunctivus, Infinitivus, ut in Barytonis.

Participium

ἀγαπημένος, η, ον, ut in aliis verbis. Hactenus Paradigmata verborum Regularium ex *Portio* & CL. *Tribbechovio.*

§. XXIV. De *Verbis Anomalis* in genere tenendum eſt monitum B D. JAC. WELLERI, Gramm. Græc. Sect. de verbis anomalis p. m. 267. *Non eſt, uſui cuncta committas in his verbis: poteris enim memoriæ regulis præpoſitis ſuccurrere.* Idem & nos imitari conabimur, & quod ipſe in lingua antiqua egregiè præſtitit; iſtud & ipſi nunc utcunque h. l. præſtare in Barbaro-Græca adnitemur.

§. XXV. Valet verò etiam generatim in Græca vulgari quod laudatus *Wellerus* d. l. p. 262. ex lingua Græcorum antiqua docet, *Formare* nimirum *verba anomala Præſens & Imperfectum regulariter; reliquis autem temporibus aut carere, aut ea aliunde formare.* Hoc generali monito præmiſſo, redigamus nunc anomala verba in certas claſſes, oſtenſuri poſtmodum, unde quælibet Claſſis tempora ſua, quibus a norma recedit, ſuppleat.

§. XXVI. Sunt verò anomala (1) *Verba in ανω*, qualia ſunt ἁμαρτάνω *pecco*, αὐξάνω *augeo*, βυζάνω *ſugo*, λαμβάνω, unde

 compo-

compoſita *ἀπολαμβάνω*, *καταλαμβάνω recipio*, *comprehendo*: *φιάνω accommodo*, *χάνω perdo*, & compoſitum *ξεχάνω obliviſcor* &c. Hæc & ſimilia verba Præſens & imperfectum ſecundum monitum generale, formant regulariter: Sed reliqua tempora ſua ab antiquis verbis in *έω* plerumque, rarò a diſyllabis Barytonis mutuantur. Sic ab *ἁμαρτάνω* eſt Perfectum, *ἡμάρτησα*, ex antiquo *ἁμαρτέω*. *Αὐξάνω* habet in Præterit. *ἄυξησα* ab *αὐξέω*. *Βιζάνω*, *ἐβίζασα*, quaſi a *βιζάω*. A *καταλαμβάνω* dicitur *κατάλαβα* ab antiquo aoriſto ſecundo *ἔλαβον*, verbi *λήβω* &c.

§. XXVII. In anomalorum cenſum veniunt (2) *Verba in αίνω*, v. gr. *ἀποβγαίνω fiuem ſortior*, *ἀναβαίνω aſcendo*, & omnia compoſita reliqua verbi *βαίνω*, quod ipſum quidem ſimplex non occurrit. *Εὐτυχαίνω feliciter ago*, *κερδαίνω lucror*, *λανθαίνω lateo*, *μαθαίνω diſco*, *παθαίνω patior*, &c. Hæc præter præſens & imperfectũ (quæ regularia ſunt) tempora cuncta ſua ab antiquis in *έω* vel *άω* deſinentibus deducunt, nonnunquam à Barytonis, maximè diſſyllabicis, v. gr. *Ἀναβαίνω* in Præter. *ἀνέβηκα* habet ab antiquo inuſitato *βάω*: *Μανθαίνω* facit *ἔμαθα* ex *ἔμαθον* aoriſto ſecundo veterum, verbi *μανθάνω*, ex *μαθέω diſco*. *παθαίνω*, *Prat.* *ἔπαθα* ex *πήθω*. *λανθαίνω* Præter. *ἔλαθα* ex *λήθω* antiquo.

§. XXVIII. Anomaliam patiuntur (3) *Verba in ένω*, qualia ſunt *ἀναςένω reſuſcito*, *δένω ligo* &c. quæ ſua tempora, quibus a regula recedunt, a verbis in *άω*, & *έω* (unde ipſa plerumque orta ſunt) derivant. Ita ab *ἀναςένω* eſt præteritum *ἀναςῆσα*, quaſi ab *ἀναςάω*. *Δένω* habet *ἔδεσα* atque deſcendit ab antiqua voce *δέω ligo* &c.

§. XXIX. Deficiunt (4) a regula, *Verba in ήνω*, *ίνω* & *ύνω*, v. gr. *γδήνω* ſpolio, *ἀφίνω relinquo*, *δίνω do*, *πίνω bibo*, *σβίνω exſtinguo*, *χύνω effundo*, *ψύνω*, *concoquo* &c. Hæc enim, ut pleraque ex verbis puris antiquæ linguæ Græcæ efformata ſunt, ita ſua tempora ab iſtis mutuò accipiunt. Nimirum Græci etiam

iam recentiores adhuc ſedulo evitant concurſum vocalium. Quia ergo hoc non facere poſſunt more antiquorum (nam verbis in μι carent, & non niſi duas conjugationes contractas admittunt, quarum ſubſidio aliàs Antiqui concurſum vocalium declinabant;) hinc alium modum excogitarunt, ſibi conſulentes plerumque hoc in negotio per epentheſin literæ ν. Sic ex antiquo *χύω* fingunt ipſi *χύνω fundo*, Præter. ἔχυσα: nam χῦμι (quod Antiquis quoque *fundo* eſt) dicere non poſſunt. Ita ex σβέω antiqui formant σβῆμι & σβέννυμι. Netrum Græciæ hodiernæ placet, quæ dicere amat σβύνω, Præter. ἔσβησα &c. Conf. cap. II. §. IX. ſeqq.

§. XXX. Verbis irregularibus accedunt (5) *Verba in ώνω*, quæ fiunt ex antiquis in όω tertiæ contractorum, unde ſua tempora petunt, v. gr. a. δυλώνω futurum eſt θὲ δυλώσω, Præter. ἐδύλωσα: à τελειώνω eſt ἐτελείωσα &c. Aliqn. tamen σ mutant in ξ more Attico, ut à *μαζώνω colligo*, ἐμάζωξα. Siquis tamen, quia regulam in reliquis ſeqvuntur, hæc verba velit ad tertiam Barytonorum referre (quod etiam noſmetipſi ſuperius §. X. fecimus) poterit illud noſtra pace facere. Saltem ab anomaliam leviorem, quam patiuntur, etiam hic nominari debebant.

§. XXXI. Idem judicium eſto (6) *de Verbis in νύγω & εύγω* deſinentibus. Hæc ex verbis puris Antiquorum efformantur per epentheſin γ. (Vide ſupra cap. II. §. IX.) V. gr. *βασιλέυγω regno*, *σκηνύγω incurvor* &c. Quæ *partim* tempora ſua accipiunt a verbis puris, ut *βασίλευγω* ἐβασίλευσα &c: (ſi nimirum a verbo antiquo puro, prout βασιλεύγω à βασιλεύω, deſcenderint:) *partim* autem æmulantur verba conjugationis primæ Barytonorum, quatenus υ in diphthongo ηυ vel ευ, ob ſoni ſimilitudinem, cum φ, charactere conjugationis primæ Barytonorum, confundunt. Ita fit a σκηνύγω Perf. ἔσκνυψα, quaſi præſens fuiſſet σκύφω vel σκύφτω &c.

§. XXXII.

§. XXXII. Ad Anomala pertinent (7) *Verba in σκω.* Qualia ſunt *βόσκω*, *βόσκομαι paſcor.* εὑρίσκω invenio &c. Hæc ſimiliter ſua tempora ab iis thematibus antiquis, unde ortum habent, accipiunt. Fiunt autem ferè ex Futuris, per adjectionem literæ κ ante ω. Ita ex εὑρέω, εὑρήσω fit εὑρίσκω, mutata ſimul vocali η penultimæ ſyllabæ in ι &c. Hinc Præter. εὕρηκα. Conf. Weller. d. l. num. V. p. m. 263.

§. XXXIII. Revocari denique debent ad Verborum irregularium ſeriem (8) *Verba in αρω.* Qualia ſunt ῥιγάρω ad regulam dirigo, σανιάρω, *ſtanno illino*, überzinnen. ῥιζικάρω *periculo exponor*, τζαστάρω *taxo*, *æſtimo*, ſchätzen &c. Hæc præterita ſua & reliqua tempora anomala petunt a verbis, quæ in έω apud Antiquos, ſi in uſu eſſent, terminarentur. Nam à ῥιγάρω eſt ἐῤῥιγάρησα: à ῥιζικάρω, ἐῤῥιζικάρησα: à σανιάρω, ἐσανιάρησα &c. Ubi obſerva id, quod ſupra Cap. I. §. III. jam monitum eſt, ſcilicet hodiernos Græcos confundere vocales, & η, υ, ι indifferenter adhibere. Τασσάρω tamen ſua tempora quaſi a themate τασσαρίζω petit.

§. XXXIV. His præmiſſis, ſubjicimus nunc ipſorum verborum anomalorum quorundam manipulum, quem maximam partem induſtriæ *Simonis Portii* fol. XXXII. & ſeq. debemus.

A

Α'μαρτάνω *pecco.* Præter. ἁμάρτησα.

Α'ναβαίνω *aſcendo.* Perfect. ἀνέβηκα. Imperat. Præſens, ἀνέβα.
- βαίνω ſimplex hodierni Græci ignorant; ſed compoſita ejus ſunt frequentiſſima paſſim apud eosdem, v. gr. ἀποβγαίνω, interpoſito γ, *finem ſortior.* Διαβαίνω tranſeo, καταβαίνω *deſcendo* &c. de quibus inferius.

Α'ναςαίνω

Α'ναςίνω *reſuſcito*, Perf. ἀνάςησα, *reſuſcitavi*. At ἀναςίνομαι Præter. habet ἀναςάθηκα, *ſurrexi*, Imperat. ἀναςάσου *ſurge*.

Α'ποβγαίνω i. e. *finem ſortior*. Præf. ἀπόβγα ἀποβγῆνα vel ἀπόβγηκα. Vide Διαβαίνω.

Α'ποθαίνω *morior*, Perf. ἀπέθανον.

Α'υξαίνω & αὐζάνω *Augeo*. Perf. αὔξησα, & ηὔξησα *auxi*.

Α'φίνω *Relinquo*. ἄφησα *reliqui*.

B.

Βάζω, Βάλλω & βάνω *pono*, Perf. ἔβαλα, Imperat. Βάλε *pone*.

Βαςῶ *porto*, *tolero*, Perf. ἐβάςαξα.

Βλέπω *video*. Præt. εἶδα, Fut. θέλω εἰδῇ, ab antiquo anomalo εἴδω *ſcio*, *video*.

Βόσκω *Paſco*, ἐβόσκησα *pavi*. Forma Paſſiva eſt

Βόσκομαι *Paſcor*; ἐβοσκήθηκα.

Βρίσκω pro ἐυρίσκω ſæpius ſcribunt Neo Græci, ut ex Demetrio Zeno conſtat. Tempora repete ex ἐυρίσκω.

Βυζάνω *ſugo*, Præter. ἐβύζασα.

Γ.

Γδήνω *Spolio*, *exuo*. Præter. ἔγδησα.

Δ.

Δένω *Ligo*. Præt. ἔδεσα.

Δίδω vel δίνω *Do*. Præt. ἔδωκα & ἔδοσα. Imper. δὸς *da*, pl. δότε *date*. Paſſ. δίδομαι. Præt. Paſ. ἐδώθηκα. Imperat. δόσου, *traderis*.

Διαβαίνω *tranſeo.* Perf. ἐδιάβηκα, ἐδιάβηκες & ἐδιάβης, ἐδιάβηκε & ἐδιαβῆ &c. Quod in omnibus compoſitis verbi βαίνω tenendum eſt.

E

Ε'μπαίνω *Ingredior.* Perf. ἦμπα & ἐμπῆκα *ingreſſus ſum.* Imperat. ἔμπα.

Ε'πιτυχαίνω *Acquiro* Præt. ἐπέτυχα ab Indef. 2. antiquo ἔτυχον verbi τυγχάνω.

Ε'υγαίνω ἐυγάνω, *Exeo,* itidem a βαίνω deſcendit, & pro ἐκβαίνω dicitur, Præt. ἦυγα vel ἐυγῆκα, Futur. θέλω ἐυγεῖ. Imperat. ἔυγα *exi.*

Ε'υρίσκω *Invenio,* ἦυρα vel ἥρηκα imò & ἥβρηκα ſæpius apud Demetr. Zenum. Futur. θέλω ἐυρῆ. Imperat. ἔυρε. Eodem modo conjugantur compoſita, ξαναυρίσκω *Reperio,* Perf. ἐξαναῦρα.

Ε'υτυχαίνω *feliciter ago.* Pr. ἐυτύχησα.

Ε'χω *Habeo.* Auxiliare Verbum, cujus totum paradigma exhibuimus §. XVI. Sic & omnia ejus compoſita anomala ſunt.

Z

Ζεσταίνω *calefacio.* Imperf. ἐζέσταινα & ἐζέσταινα Pr. ἐζέστασα Part. Paſſ. ζεσταμένος, η, ον.

H

Η'ξεύρω *ſcio.* Præt. ἔμαθα ab indef. 2. verbi μαθέω. Futur. θέλω μάθει. Imperat. ἤξευρε, vel μάθε *Scias.* Subjunct. νὰ μάθω, vel νὰ ἠξεύρω Pr. Paſſiv. μαθημένος *ſolitus, gnarus, aſſuetus.*

Θ Θέλω

Θ

Θέλω *volo*. Ejus paradigmata totum vide ſupra inter alia verba auxiliaria, §. XVII.

K

Καίω, καίγω, καύγω, *uro*. Imperf. ἔκαια. ἔκαυγα. Perfect. ἔκαψα Paſſ. καίωμαι. Imperf. ἐκαίεμεν. Κάυγομαι habet imperf. ἐκάυγεμεν. Perf. Paſſ. utrobique eſt ἐκάηκα. Imper. κάψε, ἂς καῇ. Conjunct. νὰ καγῶ Pr. Paſſ. καμμένος, η, ον, *uſtus, a, um*.

Καταβαίνω & Κατηβαίνω *deſcendo*. Pr. ἐκατήβηκα. Vide ſupra διαβαίνω.

Καταλαμβάνω *comprehendo*. Pr. ἐκατάλαβα. Imperat κατάλαβε.

Κερδαίνω *lucror*. Perf. ἐκέρδησα & ἐκέρδαισα.

Λ

Λανθαίνω *lateo* Præt. ἔλαθα.

Λαχαίνω *ſortior*, λαχαίνει *accidit*. Præt. ἔλαχα *ſortitus ſum*.

Λέγω *dico*, Pr. εἶπα Fut. θέλω εἰπεῖ.

M

Μαζώνω *colligo*, Perfect. ἐμάζωξα.

Μαθαίνω *diſco*, Pr. ἔμαθα. Imperat. μάθε Conjunct. νὰ μαθῶ.

Μεταλάβω *communico & communicor*, Pr. ἐμετάλαβα.

Ξ

Ξαναβλαστάνω & Ξαναβλασταίνω *Germino*. Præt. ἐξαναβλάστησα.

Ξαναβλέπω *iterum video*. Perf. ἐξανεῖδα. Imperat. ξανάειδε, *iterum vide*.

Ξαναλέγω *repeto*. Præt. ἐξανεῖπα, *repetii*.

Digitized by Google

§. XX. Barytonis verbis ſuccedant nunc *Paradigmata Verborum Circumflexorum*, & quidem

Prima Circumflexorum Conjugationis

Activum genus

hoc eſt:

Indicat. Præſ.

Singul.	*Plural.*
ϖατῶ	ϖατοῦμεν
ϖατεῖς	ϖατεῖτε
πατεῖ.	ϖατοῦσι vel πατοῦν.

Imperfectum,

ἐϖάτουν	ἐϖατούσαμεν
ἐπάτεις	ἐϖατεῖτε
ἐπάτει,	ἐϖατοῦσαν.

Perfectum.

ἐϖάτησα	ἐϖατήσαμεν
ἐϖάτησες	ἐϖατήσατε
ἐϖάτησε.	ἐπατήσασι vel ἐϖάτησαν.

Plusquamperf.

εἶχα πατήσει, εἶχες ϖατήσει &c.

Futurum.

θέλω ϖατήσει, θέλεις πατήσει &c.

Impe-

Digitized by Google

Imperat. Præſens.

Singul.	*Plural.*
πάτησε	ἂς πατήσωμεν
ἂς πατήσῃ.	πατήσετε
	ἂς πατήσουνε.

Optativus & Conjunctivus

per ſingula tempora ſeqvuntur Indicativum, ut in Barytonis; diſtingvuntur autem per particulas, quæ ex paradigmate Barytonorum ſatis notæ ſunt.

Infinitivus cum *Conjunctivo ad idem redit.*

Participium,

Πατῶντας eſt indeclinabile, ut in Barytonis.

§. XXI. *Paſſiva forma verbi Circumflexi* πατῶ ſic ſe habet:

Indicativi Præſens.

Singul.	*Plural.*
πατοῦμαι	πατειούμεσθεν
πατειέσαι	{ πατειοῦσθε
πατεῖται & πατειέται.	{ πατείεσθε }
	πατειοῦνται.

Imperf.

ἐπατειούμουν	ἐπατειούμεσθεν
ἐπατειούσουν	ἐπατειούσεσθε }
{ ἐπατείετον	ἐπατείεσθε }
{ ἐπατειούτουν	ἐπατειοῦνταν.

 Perfe-

Perfect.

ἐπατήθηκα	ἐπατηθήκαμεν
ἐπατήθηκες	ἐπατηθήκατε
ἐπατήθηκε.	ἐπατηθήκασι.

Alio modo

Ἐπατήθην, ἐπατήθης &c. prorſus ut Aoriſt. I. Paſſ. in veterum Græcorum lingua.

Plusquamperfect.

Εἶχα πατηθῆ, εἶχες πατηθῆ &c. ut in Barytonis.

Futurum.

Θέλω πατηθῆ, θέλεις πατηθῆ &c.

Imperativus.

Præſens.

Singul.	*Plural.*
	ἂς πατηθοῦμεν
πατήσου	πατηθῆτε
ἂς πατηθῆ.	ἂς { πατηθοῦσι / πατηθοῦνε.

Optativus & Conjunctivus

formantur ex Indicativo, ut in Barytonis per ſua tempora varia.

Infinitivus

hic quoque per Conjunctivum compenſatur.

Participium.

Πατημένος, η, ον &c. inflectitur more adjectivorum.

§. XXII.

§. XXII. *Secunda Circumflexorum Conjugatio* hoc paradigmate conſtat.

Activi Indicat.

Præſens.

Singul.	*Plural.*
ἀγαπῶ	ἀγαπᾶμεν
ἀγαπᾶς	ἀγαπᾶτε
ἀγαπᾶ.	ἀγαπᾶσι, vel ἀγαπᾶνε.

Imperfectum.

ἀγάπων	ἀγαπᾶσαμεν
ἀγάπας	ἀγαπᾶσετε
ἀγάπα.	ἀγαπᾶσαν.

Præter.

ἀγάπησα	ἀγαπήσαμεν
ἀγάπησες	ἀγαπήσατε
ἀγάπησε.	ἀγαπήσασι vel ἀγαπήσανε.

Plusquamperfectum.

Εἶχα ἀγαπήσει, εἶχες ἀγαπήσει &c.

Futurum.

Θέλω ἀγαπήσει, θέλεις ἀγαπήσει &c.

Imperat. Præſ.

	ἂς ἀγαπήσαμεν
ἀγάπησε / ἀγάπα	ἀγαπᾶτε / ἀγαπήσατε
ἂς ἀγαπήσῃ.	ἂς ἀγαπήσουν.

 Optativus

Optativus & Conjunctivus

ex Indicativo, per particulas ſæpius indicatas formantur.

Infinitivus

a Conjunctivo non differt.

Participium

ἀγαπῶντας, omnis generis & numeri.

§. XXIII. Ejusdem *Secundæ Circumflexorum Paſſivum Genus* ita ſolet conjugari:

Indicativ.

Præſ.

Singularis	*Pluralis.*
ἀγαποῦμαι	ἀγαπούμεθεν
ἀγαπᾶσαι	ἀγαπᾶσθε
ἀγαπᾶται	ἀγαποῦνται

Imperfectum.

Singul.	*Plural.*
ἀγαπούμουν	ἀγαπούμεθεν
ἀγαπούσουν	ἀγαπᾶσθε
{ ἀγαπούτουν vel ἀγαπᾶτον.	ἀγαποῦνταν.

Perfectum.

ἀγαπάθηκα, ἀγαπάθηκες &c.

Plusquamperfect.

εἶχα ἀγαπηθῆ, εἶχες ἀγαπηθῆ. &c.

Futu-

Futurum.

θέλω ἀγαπηθῆ, θέλεις ἀγαπηθῆ &c.

Imperativ. Præſ.

Singular.		*Plural.*
	ἄς	ἀγαπηθοῦμεν
ἀγαπήσου		ἀγαπηθῆτε
ἄς ἀγαπηθῆ	ἄς	ἀγαπηθοῦσι.

Optativus, Conjunctivus, Infinitivus, ut in Barytonis.

Participium

ἀγαπημένος, η, ον, ut in aliis verbis. Hactenus Paradigmata verborum Regularium ex *Portio* & CL. *Tribbechovio.*

§. XXIV. De *Verbis Anomalis* in genere tenendum eſt monitum B. D. JAC. WELLERI, Gramm. Græc. Sect. de verbis anomalis p. m. 267. *Non eſt, uſui cuncta committas in his verbis: poteris enim memoriæ regulis præpoſitis ſuccurrere.* Idem & nos imitari conabimur, & quod ipſe in lingua antiqua egregiè præſtitit; iſtud & ipſi nunc utcunque h. l. præſtare in Barbaro-Græca adnitemur.

§. XXV. Valet verò etiam generatim in Græca vulgari quod laudatus *Wellerus* d. l. p. 262. ex lingua Græcorum antiqua docet, *Formare* nimirum *verba anomala Præſens & Imperfectum regulariter; reliquis autem temporibus aut carere, aut ea aliunde formare.* Hoc generali monito præmiſſo, redigamus nunc anomala verba in certas claſſes, oſtenſuri poſtmodum, unde quælibet Claſſis tempora ſua, quibus a norma recedit, ſuppleat.

§. XXVI. Sunt verò anomala (1) *Verba in ανω*, qualia ſunt ἁμαρτάνω *pecco*, αὐξάνω *augeo*, βιζάνω *fugo*, λαμβάνω, unde

 compo-

compoſita ἀπολαμβάνω, καταλαμβάνω *recipio*, *comprehendo:* σιάνω *accommodo*, χάνω *perdo*, & compoſitum ξεχάνω *oblivіſcor* &c. Hæc & ſimilia verba Præſens & imperfectum ſecundum monitum generale, formant regulariter: Sed reliqua tempora ſua ab antiquis verbis in έω plerumque, raro a diſyllabis Barytonis mutuantur. Sic ab ἁμαρτάνω eſt Perfectum, ἁμάρτησα, ex antiquo ἁμαρτέω. Αὐξάνω habet in Præterit. ἄυξησα ab αὐξέω. Βιζάνω, ἐβίζασα, quaſi a βιζάω. Α'καταλαμβάνω dicitur ἐκατάλαβα ab antiquo aoriſto ſecundo ἔλαβον, verbi λήβω &c.

§. XXVII. In anomalorum cenſum veniunt (2) *Verba in* αίνω, v. gr. ἀποβγαίνω *fiuem ſortior*, ἀναβαίνω *aſcendo*, & omnia compoſita reliqua verbi βαίνω, quod ipſum quidem ſimplex non occurrit. Ε'υτηχαίνω *feliciter ago*, κερδαίνω *lucror*, λανθαίνω *lateo*, μαθαίνω *diſco*, παθαίνω *patior*, &c. Hæc præter præſens & imperfectú (quæ regularia ſunt) tempora cuncta ſua ab antiquis in έω vel άω deſinentibus deducunt, nonnunquam à Barytonis, maximè diſſyllabicis, v. gr. Α'ναβαίνω in Præter. ἀνέβηκα habet ab antiquo inuſitato βάω: Μανθαίνω facit ἔμαθα ex ἔμαθον aoriſto ſecundo veterum, verbi μανθάνω, ex μαθέω *diſco*. παθαίνω, *Præt.* ἔπαθα ex πήθω. λανθαίνω Præter. ἔλαθα ex λήθω antiquo.

§. XXVIII. Anomaliam patiuntur (3) *Verba in* ένω, qualia ſunt ἀναςένω *reſuſcito*, δένω *ligo* &c. quæ ſua tempora, quibus a regula recedunt, a verbis in άω, & έω (unde ipſa plerumque orta ſunt) derivant. Ita ab ἀναςένω eſt præteritum ἀνάςησα, quaſi ab ἀναςάω. Δένω habet ἔδησα atque deſcendit ab antiqua voce δέω *ligo* &c.

§. XXIX. Deficiunt (4) a regula, *Verba in* ήνω, ίνω & ύνω, v. gr. γδήνω ſpolio, ἀφίνω *relinquo*, δίνω *do*, πίνω *bibo*, σβίνω *exſtinguo*, χύνω *effundo*, ψύνω, *concoquo* &c. Hæc enim, ut pleraque ex verbis puris antiquæ linguæ Græcæ efformata ſunt, ita ſua tempora ab iſtis mutuò accipiunt. Nimirum Græci etiam

iam recentiores adhuc ſedulo evitant concurſum vocalium. Quia ergo hoc non facere poſſunt more antiquorum (nam verbis in *μι* carent, & non niſi duas conjugationes contractas admittunt, quarum ſubſidio aliàs Antiqui concurſum vocalium declinabant;) hinc alium modum excogitarunt, ſibi conſulentes plerumque hoc in negotio per epentheſin literæ *ν*. Sic ex antiquo *χύω* fingunt ipſi *χύνω fundo*, Præter. *ἔχυσα*: nam *χῦμι* (quod Antiquis quoque *fundo* eſt) dicere non poſſunt. Ita ex *σβέω* antiqui formant *σβῆμι* & *σβέννυμι*. Netrum Græciæ hodiernæ placet, quæ dicere amat *σβίνω*, Præter. *ἔσβησα* &c. Conf. cap. II. §. IX. ſeqq.

§. XXX. Verbis irregularibus accedunt (5) *Verba in ώνω*, quæ fiunt ex antiquis in *όω* tertiæ contractorum, unde ſua tempora petunt, v. gr. a. *δυλώνω* futurum eſt *θὲ δυλώσω*, Præter. *ἐδύλωσα*: à *τελειώνω* eſt *ἐτελείωσα* &c. Aliqn. tamen *σ* mutant in *ξ* more Attico, ut à *μαζώνω colligo*, *ἐμάζωξα*. Siquis tamen, quia regulam in reliquis ſeqvuntur, hæc verba velit ad tertiam Barytonorum referre (quod etiam noſmetipſi ſuperius §. X. fecimus) poterit illud noſtra pace facere. Saltem ab anomaliam leviorem, quam patiuntur, etiam hic nominari debebant.

§. XXXI. Idem judicium eſto (6) *de Verbis in ηύγω & εύγω* deſinentibus. Hæc ex verbis puris Antiquorum efformantur per epentheſin *γ*. (Vide ſupra cap. II. §. IX.) V. gr. *βασιλεύγω regno*, *σκηύγω incurvor* &c. Quæ *partim* tempora ſua accipiunt a verbis puris, ut *βασίλευγω ἐβασίλευσα* &c: (ſi nimirum a verbo antiquo puro, prout *βασιλεύγω* à *βασιλεύω*, deſcenderint:) *partim* autem æmulantur verba conjugationis primæ Barytonorum, quatenus *υ* in diphthongo *ηυ* vel *ευ*, ob ſoni ſimilitudinem, cum *φ*, charactere conjugationis primæ Barytonorum, confundunt. Ita fit a *σκηύγω* Perf. *ἔσκυψα*, quaſi præſens fuiſſet *σκύφω* vel *σκύφτω* &c.

§. XXXII.

§. XXXII. Ad Anomala pertinent (7) *Verba in σκω.* Qualia ſunt *βόσκω*, *βόσκομαι paſcor.* εὑρίσκω invenio &c. Hæc ſimiliter ſua tempora ab iis thematibus antiquis, unde ortum habent, accipiunt. Fiunt autem ferè ex Futuris, per adjectionem literæ κ ante ω. Ita ex εὑρέω, εὑρήσω fit εὑρίσκω, mutata ſimul vocali η penultimæ ſyllabæ in ι &c. Hinc Præter. εὕρηκα. Conf. Weller. d. l. num. V. p. m. 263.

§. XXXIII. Revocari denique debent ad Verborum irregularium ſeriem (8) *Verba in αρω.* Qualia ſunt ῥιγάρω adregulam dirigo, ςανιάρω, *ſtanno illino*, überzinnen. ῥιζικάρω *periculo exponor*, ταοσάρω *taxo*, *æſtimo*, ſchätzen &c. Hæc præterita ſua & reliqua tempora anomala petunt a verbis, quæ in έω apud Antiquos, ſi in uſu eſſent, terminarentur. Nam à ῥιγάρω eſt ἐῤῥιγάρησα: à ῥιζικάρω, ἐῤῥιζικάρησα: à ςανιάρω, ἐςανιάρησα &c. Ubi obſerva id, quod ſupra Cap. I. §. III. jam monitum eſt, ſcilicet hodiernos Græcos confundere vocales, & η, υ, ι indifferenter adhibere. Ταοσάρω tamen ſua tempora quaſi a themate ταοσαρίζω petit.

§. XXXIV. His præmiſſis, ſubjicimus nunc ipſorum verborum anomalorum quorundam manipulum, quem maximam partem induſtriæ *Simonis Portii* fol. XXXII. & ſeq. debemus.

A

Ἁμαρτάνω *pecco.* Præter. ἁμάρτησα.

Ἀναβαίνω *aſcendo.* Perfect. ἀνέβηκα. Imperat. Præſens, ἀνέβα. Βαίνω ſimplex hodierni Græci ignorant; ſed compoſita ejus ſunt frequentiſſima paſſim apud eosdem, v. gr. ἀποβγαίνω, interpoſito γ, *finem ſortior.* Διαβαίνω tranſeo, καταβαίνω *deſcendo* &c. de quibus inferius.

Ἀναςένω

Ἀναςίνω *reſuſcito*, Perf. ἀνάςησα, *reſuſcitavi.* At ἀναςίνομαι Præter. habet ἀναςάθηκα, *ſurrexi*, Imperat. ἀναςάσου *ſurge.*

Ἀποβγαίνω i. e. *finem ſortior*. Præf. ἀπόβγα ἀποβγῆνα vel ἀπόβγηκα. Vide Διαβαίνω.

Ἀποθαίνω *morior*, Perf. ἀπέθανον.

Αὐξαίνω & αὐζάνω *Augeo*. Perf. αὔξησα, & ηὔξησα *auxi.*

Ἀφίνω *Relinquo*. ἄφησα *reliqui.*

B.

Βάζω, Βάλλω & βάνω *pono*, Perf. ἔβαλα, Imperat. Βάλε *pone.*

Βαςῶ *porto, tolero*, Perf. ἐβάςαξα.

Βλέπω *video*. Præt. εἶδα, Fut. θέλω εἰδῆ, ab antiquo anomalo εἴδω *ſcio, video.*

Βόσκω *Paſco*, ἐβόσκησα *pavi.* Forma Paſſiva eſt

Βόσκομαι *Paſcor*; ἐβοσκήθηκα.

Βρίσκω pro εὑρίσκω ſæpius ſcribunt Neo Græci, ut ex Demetrio Zeno conſtat. Tempora repete ex εὑρίσκω.

Βυζάνω *ſugo*, Præter. ἐβύζασα.

Γ.

Γδύνω *Spolio, exuo*. Præter. ἔγδησα.

Δ.

Δένω *Ligo*. Præt. ἔδεσα.

Δίδω vel δίνω *Do*. Præt. ἔδωκα & ἔδοσα. Imper. δὸς *da*, pl. δότε *date*, Paſſ. δίδομαι. Præt, Paſ. ἐδώθηκα. Imperat. δίσου, *tradaris.*

H Διαβαίνω

Διαβαίνω *tranſeo.* Perf. ἐδιάβηκα, ἐδιάβηκες & ἐδιάβης, ἐδιάβηκε & ἐδιαβη &c. Quod in omnibus compoſitis verbi βαίνω tenendum eſt.

E

Ε'μπαίνω *Ingredior.* Perf. ἤμπα & ἐμπῆκα *ingreſſus ſum.* Imperat. ἔμπα.

Ε'πιτυχαίνω *Acquiro* Præt. ἐπέτυχα ab Indef. 2. antiquo ἔτυχον verbi τυγχάνω.

Ε'υγαίνω ἐυγάνω, *Exeo,* itidem a βαίνω deſcendit, & pro ἐκβαίνω dicitur, Præt. ἦυγα vel ἐυγῆκα, Futur. θέλω ἔυγει. Imperat. ἔυγα *exi.*

Ε'υρίσκω *Invenio,* ἦυρα vel ἤρηκα imò & ἤβρηκα ſæpius apud Demetr. Zenum. Futur. θέλω ἔυρη. Imperat. ἔυρε. Eodem modo conjugantur compoſita, ξαναυρίσκω *Reperio,* Perf. ἐξαναῦρα.

Ε'υτυχαίνω *feliciter ago.* Pr. ἐυτύχησα.

Ε'χω *Habeo.* Auxiliare Verbum, cujus totum paradigma exhibuimus §. XVI. Sic & omnia ejus compoſita anomala ſunt.

Z

Ζεςαίνω *calefacio.* Imperf. ἐζέςαινα & ἐζέςανα Pr. ἐζέςασα Part. Paſſ. ζεςαμένος, η, ον.

H

Η'ξέυρω *ſcio.* Præt. ἔμαθα ab indef. 2. verbi μαθέω. Futur. θέλω μάθει. Imperat. ἤξευρε, vel μάθε *Scias.* Subjunct. νὰ μάθω, vel νὰ ἠξέυρω Pr. Paſſiv. μαθημένος *ſolitus, gnarus, aſſvetus.*

Θ

Θέλω *volo*. Ejus paradigmata totum vide ſupra inter alia verba auxiliaria, §. XVII.

K

Καίω, καίγω, καύγω, *uro*. Imperf. ἔκαια. ἔκαυγα. Perfect. ἔκαψα Paſſ. καίωμαι. Imperf. ἐκαίουμουν. Κάυγομαι habet imperf. ἐκάυγουμουν. Perf. Paſſ. utrobique eſt ἐκάηκα. Imper. κάψου, ἂς καῆ. Conjunct. νὰ καγῶ Pr. Paſſ. καμμένος, η, ον, *uſtus, a, um*.

Καταβαίνω & Κατηβαίνω *deſcendo*. Pr. ἐκατήβηκα. Vide ſupra Διαβαίνω.

Καταλαμβάνω *comprehendo*. Pr. ἐκατάλαβα. Imperat κατάλαβε.

Κερδαίνω *lucror*. Perf. ἐκέρδησα & ἐκέρδαισα.

Λ

Λανθαίνω *lateo* Præt. ἔλαθα.

Λαχαίνω *ſortior*, λαχαίνει *accidit*. Præt. ἔλαχα *ſortitus ſum*.

Λέγω *dico*, Pr. εἶπα Fut. θέλω εἰπεῖ.

M

Μαζώνω *colligo*, Perfect. ἐμάζωξα.

Μαθαίνω *diſco*, Pr. ἔμαθα. Imperat. μάθε Conjunct. νὰ μαθῶ.

Μεταλάβω *communico & communicor*, Pr. ἐμετάλαβα.

Ξ

Ξαναβλαςάνω & Ξαναβλαςαίνω *Germino*. Præt. ἐξαναβλάςησα.

Ξαναβλέπω *iterum video*. Perf. ἐξανάιδα. Imperat. ξανάειδε, *iterum vide*.

Ξαναλέγω *repeto*. Præt. ἐξανάπα, *repetii*.

Ξαναψυχαίνω *hilareſco*, ἐξαναψύχησα *exhilaratus ſum.*
Ξαπερνῶ *excello*, Præt. ἐξαπέρασα Imper. ἐξαπέρασε.
Ξεθυμαίνω *Animo deficio:* Perf. ἐξεθύμησα.
Ξεπέφτω *Præterlabor.* Præter. ἐξέϖεσα.
Ξερνῶ *evomo.* Perf. ἐξέρασα, *evomui.*
Ξεχάνω *obliviſcor.* Perf. ἐξέχεσα.

Π

Πάγω vel παγαίνω aut ϖηγαίνω, *Eo.* Imperf. ϖήγαινα Perf. ἐπῆγα. Imperat. ἄμε. Subjunctiv. νὰ ϖάγω autemfit per ſyncopen a ϖαγαίνω, quam etiam retinet in omnibus perſonis & numeris hunc in modum:

Πάγω, πᾶς, ϖᾶ, Plur. ϖᾶμεν, ϖᾶτε, πᾶσι vel ϖάνε.

Παθαίνω *patior.* Perf. ἔϖαθα, Imperat. ϖάθε, & πάθαινε. Hanc eand. inflexionem ſeqvuntur compoſita, ut κακοπαθαίνω *mala tolero.*

Πέρνω *capio*, Perf. ἐπῆρα Fut. θέλω ϖάρει, conjunct. νὰ ϖάρω.

Περνῶ *tranſeo*, Perfect. ἐϖέρασα, Fut. θέλω περάσει. Imperat. ϖέρασε.

Πέφτω *cado*, ἔϖεσα. Sic etiam compoſita.

Πιάνω *accipio* à πιάζω: Perf. ἐπίασα. Imperat. ϖιάσε & ἔπαρε *accipe.*. Ita & compoſita ejusdem.

Πίνω *bibo* Præter. ἤπια & ἔϖια. Imperat. ϖιὲ *bibe*, Subjunct. νὰ ϖιῶ.

Ποδαίνω & ϖοδήνω *ocreas induo.* Pr. ἐπόδησα.

Ρ

Ῥιγάρω *adregulam dirigo*, Pr. ἐῤῥεγάρησα. Eſt verbum Italicum *Rigare.*

Ῥιζικάρω *periculo expono*, Perf. ἐῤῥιζικάρησα.

Σ

Σβεῶ *exſtinguo* & *exſtinguor*, Perf. ἔσβησα

Σβίνω *idem*, Præt. ἔσβισα.

Σιάνω *accommodo*, Pr. ἐσίασα.

Σκηύγω *incurvor*, *adoro*, Præt. ἔσκυψα.

Σταννιάρω *ſtanno illino*, Imperfect. ἐσταννιάριζα, Perfect. ἐσταννιάρισα.

Στέκομαι *Sto*. Pr. ἐστάθηκα. Imperat. στέκε & στάσε Conjunct. νὰ σταθῶ.

Σωπαίνω *taceo*, Præter. ἐσώπασα. Imper. σῶπα. Conjunct. νὰ σωπάσω.

Τ

Τασσάρω *taxo*, *aſtimo*. Imperf. ἐτασσάριζα. Pr. ἐτάσσαρισα. Verbum Italicum eſt.

Τρώγω *comedo*, præter communem flexionem admittit etiam hanc: τρώγω, τρῶς, τρῶ, (ita quidem Portius: ſed tamen Cl. Tribbechovius ex Græcorum uſu refert, quod τρῶ in tertia ſingulari non ſit in uſu) Pl. τρῶμεν, τρῶτε τρῶσι & τρῶνε. Imperf. ἔτρωγα, ἔτρως, ἔτρω, ἐτρώγαμεν, ἐτρῶτε, ἐτρώγασι vel ἐτρώγανε. Præt. ἔφαγα, ἔφας, ἔφα, ἐφάγαμεν, ἐφάγατε & ἐφᾶτε, ἐφάσι & ἐφάγανε Futur. θέλω φάγει &c. Imperat. φάγε, ἂς φᾷ, vel ἂς φάει. Subjunct. νὰ φάγω.

Υ

Ὑπάγω *eo*, per aphæreſin, πάγω Vid. ſupra in Π.

Φ

Φεύγω *fugio*, Præt. ἔφυγα. Imperat. φύγε,

Φθάνω & φθαίνω *aſſequor*, Præt. ἔφθασα *aſſecutus ſum*.

Digitized by Google

X

χάνω *perdo*, Præt. ἔχασα. Præt. Paſſ. ἐχάθηκα.
χάσκω *ore hiante meditor*, Imperat. ἔχασα.
χορταίνω, *ſaturo*, Præter. ἐχόρτασα.
χύνω *effundo*, Præt. ἔχυσα.

Ψ

Ψύνω *concoquo*. Præt. ἔψησα.

Ω

Ω'φελαίνω *adjuvo*, Præt. ὠφέλησα ab ὠφελῶ. Atque hæc de verbis anomalis quoque dicta ſunto.

Caput VII.
De
Adverbio.

§. I.

ADverbia pleraque hodiernorum Græcorum deſinunt in α, utpote, quæ a nominibus neutris plur. num. ſæpiſſimè deducuntur v. gr. καλᾶ *bene*. ἐξαίσια *excellenter*, ἀγαθᾶ *recté*, ἄδικα *immerito* &c. Sunt tamen aliqua quæ in ως exeunt, ut ὡς, καθὼς *quemadmodum*, ὀμπρῶς ab ἔμπροσθεν *ante*, *coram* &c. Reperiuntur quoque, quorum terminatio eſt ω, ut ὀπίσω *retrorſum*, ἐδῶ *hic*, ἐπάνω *ſupra* &c. Rariora ſunt, quæ in ου finiunt, e. gr. αὐτοῦ *ibi*, ἐξάφνου *repente*, πιτακτοῦ pro ἐπὶ τακτοῦ *data opera* &c. Habent & alias terminationes v. gr. ἂν *an?* ἐκεῖ *ibi*, πουπετὰς *alicubi*, ἀκόμι *nondum*, ἔτζι *ita*, χθὲς *heri*, quas ex Lexico diſcere poteris.

§. II. Juxta ſignificationem conſiderata adverbia, alia ad

Quan-

Quantitatem, alia ad *Qualitatem*, alia ad *Actionem* referri ſolent.

§. III. *Quantitatem* notant adverbia

1. *Intendendi*, ut πολλὰ *multum*, δυνατὰ *vehementer*, ὑπερπερίσσα *ſuperabundanter*, πολλαδύνατα *valde*.

2. *Remittendi*, ἀχαμνὰ *remiſsè*, ἀγάλια *ſenſim*, μετὰ βίας & μεβία *vix*, ὀλίγο *parum*.

3. *Numeri*; quæ ferè ſunt compoſita ex nomine numerali & alterutra vocum φορᾶ vel βολᾶ, ut μιᾶ φορᾶ *ſemel*, δύο φοραῖς *bis*, τραῖς βολαῖς *ter*, συχναῖς φοραῖς *ſæpe*, *frequenter*, πολλαῖς βολαῖς *multoties*.

4. *Temporis*: τῶρα (*quaſi* τῇ ὥρᾳ) *nunc*, παρευθὺς *ſtatim*, σήμερον *hodie*, ἄυριο *cras*, μετάυριο *poſt craſtinum*, χθὲς *heri*, προχθὲς *nudius tertius*, ἀργᾶ *ſero*, ἀπέκει *poſtea* &c.

5. *Loci*: ἐκεῖ, αὐτοῦ *ibi*, ἀπεκεὶ vel ἀπαυτοῦ *inde*, ποῦ *ubi*, πουπετας *alicubi*, ἀπάνω *ſurſum*, ὀμπροστὰ vel ὀμπρῶς *ante*, ὀπίσω *retrorſum*, ἐδῶ *hic*, κοντὰ *prope*, *apud*, κοντήτερα *propius*, σιμὰ prope, σιμώτερα *propius*, σιμώτατα *proxime* &c.

§. IV. Ad *Qualitatem* ſpectant καλᾶ *bene*, κουφᾶ *ſurdè*, ἔτζι *ita*, ἀγαθὰ *rectè* γαληνευτικὰ *tranquille*, γέματα *plenè*, γλυκυὰ *ſuaviter* &c. Pleraque enim, quæ a nominibus adjectivis magna copia formantur, huc referri debent.

§. V. Ad *Relationem* pertinent adverbia

1. *Comparandi*: πλέα *plus*, ἐπάνω εἰς ὅλα *maximè* &c.

2. *Similitudinis*: ὡς, καθὼς *quemadmodum*, ὡς *ſicut*, ὡσὰν vel σὰν *tanquam* &c.

3. *Congregandi*: μαζὶ, ἀντάμα *una* &c.

4. *Segregandi*: δίχως, χωρὶς *ſine* &c.

5. *Celandi*: χωστᾶ, κρυφᾶ *clam* &c. Poſſemus huc plures claſſes, ſi opus foret, referre. Pro inſtituti noſtri ratione hæc ſufficiant.

§. VI. Ad

§. VI. Ad *Actionem* revocantur adverbia

1. *Interrogandi:* πῶς *quomodo?* πόσον *quantum?* cui reſpondet τόσον *tantum?* &c.

2. *Dubitandi* ἂν *an?* τάχα *fortè.*

3. *Affirmandi:* ναὶ, ναίσκε *certè*, ὁλότελα *penitus*, ἐπαληθινὰ *verè* &c.

4. *Negandi:* ὄχι, ὄσκε, ὄγεσκε *nequaquam*, δὲν vel δὲ *non.*

5. *Prohibendi;* μὴ *vel* μὴν *ne.*

6. *Optandi:* ἀμποτες *utinam.*

§. VII. Denique nota de Adverbiis, quòd quædam adjectiva neutra in illorum cenſum veniant v. gr. τὸ ταχὺ *manè*, τὸ βραδὺ *veſperi*, &c. Idem accidit nonnullis ſubſtantivis v. gr. τὴν νύκτα *noctu*, τὴν ἡμέραν *die.*

Caput IIX.

De

Præpoſitionibus.

§. I.

Præpoſitiones vel ſunt Separabiles, vel Inſeparabiles. *Separabilium* numerantur hodie pauciores: uſitatiores certè non niſi octo ſunt ἀπὸ, γιὰ vel διὰ, εἰς, πρὸς, μὲ & μετ', κατ': quibus quidam addunt χωρὶς, δίχως & ὡς, quæ tamen potius adverbia ſunt Præpoſitionum naturam æmulantia, quorum magna paſſim apud Antiquos, imo & Recentiores Græcorum ſeges eſt. Ut obiter ex recentioribus ſaltem aliquot ejusmodi adverbia enumeremus, ecce hæc; ὄμπροστα & ὄμπρὸς, *antè;* κοντὰ & σιμὰ *apud, prope;* τριγύρου, *circa, circiter, circum;* ἀπεδῶ ἀπὸ, *cis, citra;* κρυφὰ & χωστὰ *clam;* ἐναντίον *contra;* ὄξω & ἔξω *extra;* ἀνάμεσα *inter;* μέσα *intra;* ὕστερα *ponè, poſt,;* ἀπο-

πέρα

πέρα vel *πέρα trans, ultra*, &c. Cæterum non eſt diſſimulandum adhiberi quandoque etiam alias adhuc Veterum præpoſitiones apud Græcos hodiernos extra compoſitionem v. gr. *ἀντὶ νάμου δώσῃ ψάρι, μ' ἔδωκε κρέας* i. e. *pro eo, ut mihi daret piſcem, dedit mihi carnem*; *δὲν κάμει ἄλλο παρὰ νὰ διαβάσῃ, nihil facit, præter legere* &c.

§. II. *Inſeparabilibus* Præpoſitionibus accenſentur omnes, quæ Veteribus inſeparabiles erant, v. gr. *α*, ut *ἀσεβίζω impius ſum*, *ἀσυνηθίζω deſueſacio* &c. *Δυς*, ut *δυσκολαίνω difficilis ſum*. Eidem ordini inſeri videas etiam multas præpoſitionum ſeparabilium veterum v. gr. *περὶ, πρὸ, ὑπὲρ, σὺν, ἐπὶ* &c. utpote quarum uſus extra compoſitionem hodie aut rarus eſt, aut nullus.

§. III. Reſtaret, ut de caſibus, quæ præpoſitiones hodiernorum Græcorum regunt, aliquid moneremus: ſed quia hæc propius ad Syntaxin accedunt, hinc de officio præpoſitionum conſtructivo ibi pauca dicturi ſumus.

CAPUT IX.

De

Conjunctionibus & Interjectionibus.

§. I.

DUplex *Conjunctionum*, genus antiqua lingua agnoſcit, *Significativas* & *Expletivas*. Priores in hodierna Græcia vigent, quamvis nec expletivæ deſint.

§. II. Sunt verò Significativæ variorum generum, nempe (1) *Copulativa*, ut *καὶ &* (2) *Adverſativa, ἀμὴ, μὰ ſed, μὲ ὅλα τοῦτα tamen, ἀγκαλὰ καὶ tametſi*, aliquando etiam *δὲ ſed* &c. (3) *Disjunctiva, ἢ vel* (4) *Cauſales, νὰ, διὰ νὰ*, & quandoque

ἵνα, ut,

ἵνα, *ut*, διὰ τὶ vel γιὰ τὶ *Nam*, ἐπεὶ δὰν, ἐπειδὰν καὶ *Quoniam* &c. (5) *Dubitativa*, τάχα *forte*, τάχα νὰ μὴ; *num quid?* Quamvis ſint, qui hanc claſſem adverbiis inſerere malint. (6) *Conditionales*, ἀνίσως καὶ *ſi*, ἀνίσως καὶ μὴ, *niſi*, *quin*, &c. (7) *Illativa*, τὸ λοιπὸν *ergo*, *igitur*; διὰ vel γιὰ τῦτο *propterea* &c.

§. III. *Expletivæ* Conjunctiones (hoc eſt tales, quæ non tam ſignificant aliquid, quàm duntaxat ad ornamentum orationis ſpectant,) in hodierna Græcia ſunt, v. gr. δὰ, νε &c.

§. IV. *Interjectiones* aliàs à Grammaticis Græcis ſæpius Adverbiis annumerantur, quod etiam noſtra pace fieri poteſt. Si quis tamen velit huic particularum generi peculiarem claſſem, more aliarum linguarum aſſignare, non deerunt variæ ſpecies Interjectionum: v. gr. (1) *Vocandi*, ὦ, *o*, ὦ ἔλα, *heus* &c. (2) *Admirandi*, γειά σου *euge*, quaſi diceres, *Sanitatem Tuam!* (3) *Dolendi*, οἰμένα *heu mihi*, & quæ ſunt id genus plura. De Conſtructione Interjectionum agetur Capite ſequente.

CAPUT X.

De *Syntaxi.*

Hoc in capite conſideramus voces, quatenus illæ inter ſe in oratione cohærent. Neque verò omnia promiſcuè, quæ hic notari poſſent, producemus: ſed ea tantum, quæ ab analogia Syntaxeos Græcæ Veterum paulo remotiora videntur.

De Syntaxi Articulorum.

§. I. Articuli apud Græcos nominibus modò præfiguntur, modò omittuntur, vix tamen ita libere, ut planè perinde ſit, ubi velis Articulum ponere, vel omittere. Regulæ loco SIMON POR-

PORTIUS nobis commendavit linguam Gallicam, dicendo, ibi eſſe in Græco etiam ſermone articulum ponendum, vel omittendum, ubi Galli in ſua lingua articulum vel ponunt, vel non ponunt. Quod autem de lingua Gallica dixit Portius, idem de ſua lingua jure intellexerit *Germanus*, itemque *Italus*, quibus æque articuli uſus eſt. Hoc tamen rectè Germanum obſervare juſſit CL. Tribbechovius, quod Græci nullum ponant articulum, ubi Germanus ponit ſuum articulum indefinitum ein. Hinc quando v. gr. Germanicè dicis, wir haben ein groſſes Feſt Græcè dicendum erit ἔχομεν μεγάλην ἑορτὴν, & *Luc. VII, 16.* ὅτι μέγας προφήτης ἐσυκώθη εἰς τὸ γένος μας, Es iſt ein groſſer Prophet unter uns aufgeſtanden. Sicubi autem Germani particulam ein inſtar pronominis indefiniti ponunt, ibi Neo-Græci etiam adhibent nomen ἕνας, μία, ἕνα. Conf. inferius §. VII. Atque idem faciunt *Itali*, qui pronominibus indefinitis ideo accenſent nomen *uno*, vel *un certo*, ad quorum imitationem, ſi quis maluerit, ἕνας, μία, ἕνα, Neo-Græcorum *Pronomen* potius, quàm *Articulum indefinitum* dicere, nos non habebit adverſarios.

De Syntaxi Nominum.

§. II. Adjectivum cum Subſtantivo exactè cohæret apud antiquos, in genere & numero v. gr. σοφὸς ἄνθρωπος. Hanc analogiam quandoque Græcia nova deſerit in ſubſtantivis, quæ materiam ſignificant, dum ea in accuſativum caſum præeunte præpoſitione ἀπὸ, reſolvit, ut ζώνη ἀπὸ πετζὶ pro ζώνη πετζιλική, *Cingulum ex corio*, pro, *cingulum coriaceum.* ῥοῦχο ἀπὸ τρίχαις, pro τρίχινο, *veſtis ex pilis.* Videtur autem in hac circumſcriptione deeſſe participium καμωμένος, η, ον, h. e. *factus, a, um.*

§. III. In compoſitione adjectivi & ſubſtantivi iſtud tenendum eſt, quod ſemper illud huic debeat præmitti, præmiſſo ar-

Digitized by Google

ticulo, ut *τὸ μικρὸ παιδὶ* der kleine Knab. *ὁ πρῶτος ἄνθρωπος* *homo primus* &c. Quod ſi aliquando adjectivum ſubſtantivo fuerit poſtpoſitum, duplicandus venit articulus, adeoque tam adjectivo, quam ſubſtantivo apponi debet, ut *φέρεμου τὸ ροῦχο τὸ κόκκινο*, *Affer mihi veſtem rubram.*

§. IV. Relativum cum antecedente, ſæpius genere & numero tantùm, aliquando tamen etiam caſu, cohæret, ut *εἶδα τὸν πέτρον, τοῦ ὁποίου ἐμίλησα* *Vidi Petrum, quem allocutus ſum*: *τὰ λόγια, τὰ ὁποῖα*, *verba quæ* &c.

§. V. Relativum inter duo ſubſtantiva diverſorum generum, poſitum, duplici ratione exprimi poteſt. *Primò* ita: *τὸ ἄστρον, τὸ ὁποῖον*, vel *ὁποῦ κράζουν αἶγα* i. e. Sidus, quod vocant capram. *Secundò* ſic: *τὸ ἄστρον, ὁποῦ τὸ κράζουν αἶγα.*

§. VI. Subſtantivum cum Subſtantivo junctum, ut apud Latinos & Græcos Antiquiores, ſæpius poſterius per Genitivum reddit, ut *τὸ πετζὶ τοῦ βουδιοῦ* *Pellis Bovis.* Eſt tamen, ubi hic Genitivus in Accuſativum tranſit, ut *ἕνα ποτήρι νέρο* pro *νέρου* i. e. *poculum aquæ*: item *ἡ τιμήτους* *honor illorum.*

§. VII. Eſt & illud Græciæ hodiernæ receptum, ut nomen numerale *ἕνας, μία, ἕνα*, loco articuli aut ſaltem pronominis indefiniti, quandoque more Italorum ponant, v. gr. *Luc. VII. v. 11.* *εἰς μίαν πόλιν* legimus Barbaro-Græcè, cùm textus Græcus dicat, *εἰς πολίν*: & *v. 12.* Barbaro-Græcè dicitur, *ἕνα ἀποθαμμένον*, pro quo Græce *τεθνηκώς. Cap. XVI. v. 1.* *ἕνα οἰκονόμον*, pro veterum nomine *οἰκονόμον. Eod. Cap. XVI. v. 20.* *ἕνας πτωχὸς* *unus Pauper*, vel *Pauper quidam*, Græcè *πτωχὸς τις* &c. Confer §. 1. capitis hujus.

§. VIII. Hodierni Græci non ſolùm in iis nominibus, quæ apud Antiquos genitivum regunt, ſed etiam ubi Antiqui Dativum habent, Genitivum ponere amant. Dicunt enim non modò v. gr. *ἐκεῖνος εἶναι σοφώτερος μου*, *ille eſt me ſapientior*; *ὁ ἱερέας εἶναι ἄξιος τιμῆς*, *Sacerdos eſt dignus honore*; *ἐτοῦτο εἶναι φανερωτικὸν τῆς ἀγάπης*, *hoc eſt indicium amoris*; *ἀμαθὴς τῶν γραμμάτων*

μάτων

μάτων τῶν ἑλληνικῶν, rudis Græcarum literarum &c. Sed etiam, *σύντροφος καλῶν ἀνθρώπων, cum Bonis unà educatus*; item, *ὁμοῖος τοῦ λεοντάριου ſimilis Leoni; τὰ καλλὰ εἶναι κοινὰ φίλων, amicis ſunt bona communia* &c.

IX. Nomina hæc tamen, præcipuè ſi cum nominibus aliis conſtruantur, ſæpius Genitivum in Accuſativum reſolvunt, mediante præpoſitione ἀπὸ, ut ὕστερος ἀπὸ ὅλους, vel *ἀπ' ὅλους, omnium poſtremus.* ἀπὸ ὅλους τοὺς ἕλληνας, ὁποῦ ἦσαν εἰς τὴν Τροίαν, δυνατώτερος vel δυνατώτατος Ἀχιλλεὺς ἦτον h. e. *omnium Græcorum, qui in Trojana Expeditione erant, fortiſſimus fuit Achilles.* Tales periphraſes per præpoſitionem cum ſuo caſu, nec Græciæ antiquæ erant ignotæ. Vid. *Joh.Poſſelii Syntaxis Græca, Regul. XVI. except. II. p. m. 30.* ubi de Syntaxi nominum agit.

§. X. Peculiariter nota de voce γεμάτος i. e. *Plenus*, quod accuſativum regat abſolutè, nec admittat præpoſitionem: v. gr. *γεμάτος ἐννοίας, curarum plenus.* Sic. Rom. I. v.29. dicit Paulus, Gentiles fuiſſe *γεμάτους κάθε λογῆς ἀδικίαν, πορνείαν, πονηρίαν, πλεονεξίαν, κακίαν, γεμάτους φθόνον, φόνον* &c.

§. XI. Ἐναντίος cum nominibus conſtructum accuſativo gaudet, mediante præpoſitione εἰς, ut *ἐναντίος εἰς ὅλους, omnibus contrarius;* ſed cum pronominibus primitivis habet genitivum, ut *ἐναντίος μου contrarius mihi.* φίλος denique nunquam non Genitivum poſcit, ut φίλος Θεοῦ, *Amicus DEI.*

§. XII Nomina, quæ inſtrumentum, cauſam, modum atque exceſſum denotant, apud Græcos hodiernos cum accuſativo & præpoſitione μὲ vel μετὰ, aut etiam interdum διὰ vel γιὰ efferuntur, v. gr. *ἐκτύπησά τον μὲ τὸ ῥαβδὶ percuſſi illum baculo; εἶδά τον μὲ καλὸ μάτι, vidi illum oculo benigno; σκότωσε τὸν ἐχθρόν του μὲ τὸ σπαθὶ* i. e. *interfecit hoſtem ſuum gladio; νικᾷ ὅλους μὲ τὴν φωνήν του, ſuperat omnes voce; διὰ δειλιὰν* vel *γιὰ τὸν φόβον ἔχασε τὰ ἄρματά του, expavore perdidit arma ſua.*

§. XIII. Quæ menſuram locum, aut tempus ſignificant, ſim-

 pliciter

pliciter efferuntur per accuſativum, ut τὴν ἡμέραν καὶ τὴν νύκτα δὲν κάμει ἄλλο, παρὰ νὰ διαβάσῃ, *die ac nocte nihil aliud facit, quàm ut legat.* Ἡ ῥώμη εἶναι μάκρα ἀπὸ τὴν Φράτζαν ἑκατὸν λέγαις *Roma diſtat a Gallia centum leucis.* Βαρεῖ τριάντα λίτραις, *eſt ponderis triginta librarum.*

De Syntaxi Pronominum.

§. XIV. Pronomina monoſyllaba μοῦ, σοῦ, τοῦ, σὲ, μᾶς, σᾶς, τὸν, τὴν, τὸ, τοὺς, τὰς, τὰ, nunquam in ipſo orationis initio collocanda ſunt, ſed elegantius ſemper poſt verbum, aut aliquod nomen ponuntur, vel etiam poſt particulas δὲν, δὲ: ut ἀγαπῶ τα *amo illa;* ἀγαπῶτους *amo illos;* ἐγὼ σᾶς εἶπα, *ego nobis dixi;* δέν μου κάμνει χρεία *non eſt mihi opus;* βλέπειμε *videt me* &c. Si contigerit, ut hæc monoſyllaba cum adjectivo occurrant, locantur inter adjectivum & ſubſtantivum, ut ἀγαπημένε μου ὑιὲ *dilecte mi fili;* ἡ κακαῖς τους γλώσσαις *malæ illorum linguæ;* ὁ πρῶτος μᾶς φίλος *primus noſter amicus.* Monoſyllabi accuſativi με, μᾶς σε, σᾶς, τὸν, τοὺς, tam ante, quàm poſt verbum locum habent, ut Rom. I. v. 11. ἔχω μεγάλην ἀγάπην νὰ σᾶς ἰδῶ, διὰ νὰ σᾶς μεταδόσω τίποτες χάρισμα πνευματικὸν, *habeo magnam dilectionem, ut vos videam & vobis communicem quoppiam donum ſpirituale* &c. Si tamen dicti accuſativi jungantur, particulis δὲν, δὲ, ὡσὰν, σὰν, καθὼς, σήμερον, τώρα & aliis adverbiis loci, ſemper verbo debent præponi, ut, δὲν μᾶς τὸ ἔστειλες τὸ βιβλίον, *non miſiſti nobis librum;* σήμερον σᾶς εἶπα, νὰ μὴν ἐυγαίνετε, *hodie dixi vobis, ne exiretis.* Vitioſè diceres, δὲν τὸ ἔστειλεσμας, aut σήμερον εἶπασας &c.

§. XV. Accuſativi ἐμένα, ἐμᾶς, ἐσένα ἐσᾶς ſemper in ipſo orationis periodique principio ponuntur, cum μὲ & μᾶς, σὲ vel σᾶς; ut ἐμένα μὲ ἀγαπᾶ ὁ πατέρας *me amat Pater;* ἐσένασε μισᾶ *te odio habet;* ἐμᾶς μᾶς κράζει ἐχθροὺς του *nos vocat hoſtes ſuos.* Nominativi tamen ἐμεῖς καὶ ἐσεῖς ponuntur abſolutè

in

in initio periodi, ut ἐμεῖς ψωμὶ δὲν ἔχομεν, καὶ ἡ γάτλα πίτλα σύρνει, *Nos panem non habemus, & felis placentam trahit.* Proverbium eſt in Parentum filios prodigos.

XVI. Pro poſſeſſivis pronominibus reddendis adhibentur ἐδικός μου, ἐδικός σου, ἐδικός του &c. Enimvero ſciendum eſt, quòd (ut *Portius* loquitur) *tunc non ponantur abſolute, ut poſſeſſiva, ſed una cum alio nomine.* Ponuntur autem ex *Portiana* hac phraſi Pronomina poſſeſſiva abſolute, quando in enunciationibus *Prædicatum* conſtituunt. Hinc ſi dicere velis, *Liber meus*, rectè dices, τὸ βιβλίον μου: vel etiam τὸ ἐδικόμου βιβλίο, quemadmodum 1. Corinth. XI. v. 25. εἰς ἐδικήνμου ἀναθύμησιν. Atenim in hac enunciatione, *hic liber eſt meus*, non poteris dicere τοῦτο βιβλίον μοῦ εἶναι, ſed dicendum erit, ἐτοῦτο τὸ βιβλίον εἶναι ἐδικόν μου vel δικόν μου, *Hic liber eſt meus.* Priori enim modô haberes non integram quandam enunciationem: ſiquidem τὸ βιβλίο eſſet *Subjectum*, & pronomen μου etiam referendum veniret ad Subjectum: *Prædicatum* verò ad enunciationis perfectionem requiſitum, omnino deeſſet.

De Syntaxi verborum.

§. XVII. Nominativus præcedit verbum perſonale finitum ſimili numero & perſona, ut ὁ χριστὸς ἐπέθανεν διὰ λόγου μας, *CHRISTUS mortuus eſt pro nobis.* Atque hoc cum Veteribus hodierna lingua commune habet. Imò ne illum quidem Atticiſmum, ubi Nominativus neutrius gen. plur. num. cum verbo ſingulari conſtruitur, Recentiores Græcorum admittunt. Hinc pro eo, quod in Textu authentico *Rom. XII. v. 4.* legimus, τὰ μέλη πάντα οὐ τὴν αὐτὴν ἔχει πρᾶξιν; in Metaphraſi Neo-Græca eſt: ὅλα τὰ μέλη δὲν ἔχουσι τὴν αὐτὴν πρᾶξιν, *omnia membra non habent idem officium* &c.

§. XVIII. Verbum ſubſtantivum εἶμαι, item nuncupandi &c. verba ante & poſt ſe (ut apud Antiquos) nominativum poſcunt, ὁ ἀριστοτέλης ἦτον μέγαλος φιλόσοφος h. e. *Ariſtoteles erat magnus Philoſophus.*

§. XIX. Verba Paſſiva & Paſſivè ſignificantia modò ante & poſt ſe nominativum habent, modò verò poſt ſe *Accuſativum cum præpoſitione* ἀπὸ, v. gr. αὐτόσμου φαίνεται καλοστίχερος ἄνθρωπος, *videtur mihi Vir idoneus.* Δικαιος κρατέιεται μακάριος ἀπ' ὅλους, *Juſtus reputatur ab omnibus beatus.* Ita dicimus τὸ ἁμάξι τραβίζεται ἀπὸ τὰ ἄλογα, *curus trahitur ab equis.*

§. XX. Ex verbis Neutris & Deponentibus quædam abſolutè ponuntur ſine ullo caſu, ut ζιῶ *vivo*, περπατῶ *ambulo*, στέκομαι *ſto*, κοιμοῦμαι *dormio*; Quædam autem poſt ſe caſum requirunt, ut ὁ ἄγγελος Κυρίου ἐφάνη τοῦ Ἰωσήφ, *Matth. II. v. 19.* ἀρέσκει μοι *placet mihi:* τί φαίνεται σᾶς, quid videtur vobis? & alia plura, quæ modò *Genitivum*, modò *Accuſativum*, pro diverſitate regionum Græciæ indicata, poſtulant.

§. XXI. Uti *Dativum* hodierna Græcia in vulgus ferè ignorat; ita quando Dativus Antiquorum exprimendus eſt, variant. In Inſulis enim genitivo magis utuntur, in Continente prævalet accuſativus v. gr. μιλῶ τοῦ Μάρκου, *colloquor cum Marco*, quod etiam ſic exprimunt, μιλῶ μὲ τὸν Μαρκόν. Ἐγὼ εἶπα τοῦ Φραγκίσκου *ego dixi Franciſco.* Ἐγώ σου ἔκαμα τὴν χάριν, dicunt Inſulares Græci; ſed qui in Continente habitant, ἐγώ σε τὴν ἔκαμα χάριν, ſenſu eodem, *ego tibi facio gratiam.* Ita ἐγώ σου ἔδωκα τὸ βιβλίον vel ἐγώ σε ἔδωκα τὸ βιβλίον, *ego tibi dedi librum.* Prius dicunt Inſulares, poſterius Continentis incolæ.

§. XXII. Ubi apud antiquos Dativus exprimit Inſtrumentum, ibi hodierni Græci adhibent accuſativum cum præpoſitione μὲ vel μετὰ, v. gr. μὲ τὴν καρδίαν πιστεύεται εἰς δικαιοσύνην, καὶ μὲ τὸ στόμα ὁμολογεῖται εἰς σωτηρίαν h. e. *Corde creditur ad juſtitiam & ore exhibetur confeſſio ad ſalutem.* Rom. X. v. 10. Ad verbum verteres, *cum corde creditur, cum ore editur confeſſio.*

§. XXIII. Activa verba omnia admittunt accuſativos, ut ἀκούω τὰ λόγιά σου, *audio verbum tuum:* ἀκούω τὸν πέτρον, *audio Petrum;* τίς θέλει μᾶς χωρίζει ἀπὸ τὴν ἀγάπην τοῦ χριστοῦ; *Quis*

nos

Digitized by Google

nos ſeparabit ab amore CHRISTI? &c. ἐγκαλῶ i. e. *accuſo* cum ἐναντία conſtruitur: ut *τίς ἠμπορεῖ νὰ ἐγκαλέσει ἐναντία τῶν ἐκλεκτῶν τοῦ Θεοῦ*, *quis accuſabit Electos DEI?* Rom. IIX. v. 33. Γεμίζω i. e. Impleo, talem conſtructionem amat, *γεμίζω τὸ τζουκάλι ἀπὸ τορνέσια Impleo ollam denariis.* Interdum etiam reticetur ἀπὸ & ſimpliciter dicitur v. gr. *γεμίζω τὸ ἀγγεῖον νέρο, impleo vas aqua* &c.

§. XXIII. Quædam etiam, ut apud Latinos & antiquos Græcos, duos accuſativos regunt, ita in hodierna linguā iſtos retinent, ſi Continentis incolas ſpectes: v. gr. *ἐγώ σε μαθαίνω τὴν γραμματικήν, ego doceo te Grammaticam.* In Inſulis verò alterum mutant in Genitivum, *ἐγὼ σοῦ μαθαίνω τὴν φυσικήν, doceo te Phyſicam.* Item aliquando fit, quando verba apud Latinos ablativum cum præpoſitione A vel AB habent, ut, *ἐγὼ σὲ παίρνω τὸ ροῦχο aufero a te veſtem*, &, *ἐγὼ σοῦ παίρνω τὸ ροῦχο*, ſenſu eodem. Quamvis plerumque heic accuſativus obtineat cum addita præpoſitione ἀπὸ, ut *ἐγὼ ἔλαβα ταῖς γραφαῖς σοῦ ἀπὸ τὸν πέτρον, accepi literas tuas a Petro.* Nota: Accuſativus in priori caſu ſervatur, quando Activum in Paſſivum reſolvitur, & ſaltem accuſativus alter, quem perſonæ vocant, mutatur in Nominativum, ut *ἐσὺ μαθαίνεσαι ἀπὸ ἐμένα τὴν γραμματικήν, Tu a me doceris Grammaticam.*

§. XXIV. Infinitivum debent hodierni Græci (niſi quandoque eum, quod quidem rarò fit, mutuo acceperint a veteribus,) hunc in modum exprimere: *θέλεις νὰ μὴν φοβᾶσαι τὴν ἐξουσίαν, κάμε τὸ καλόν. Si non vis timere Magiſtratum; fac quod honeſtum eſt.* Accuſativus cum infinitivo circumſcribitur per ὅτι, πῶς, καὶ &c. ut *ἠξεύρω, πῶς τὸ ἔκαμες, novi, te hoc feciſſe. λογιάζω καὶ τὸ ἔμαθες, puto, te hoc didiciſſe. λέγω, ὅτι τὸ καλὸν εἶναι, dico, hoc eſſe honeſtum.*

§. XXV. Loco Gerundiorum & Supinorum, quibus lingua Græca recentior, non minus atque antiqua caret, adhibetur In-

finitivus, aut etiam participium, ut *ἀγαπῶντας amando*, *λέγοντας dicendo* &c. *καιρὸς εἶναι νὰ κάμω, tempus eſt faciendi.*

§. XXVI. Pro Gerundio in *DUM* neceſſitatem ſignificante adhibent Infinitivum præmiſſo imperſonali verbo *πρέπει* i. e. decet, v. gr. *πρέπει νὰ κάμετε*, *vobis eſt faciendum*. Aliàs Gerundium hoc ita quoque circumſcribunt v. gr. *Ad habendum* διὰ *νὰ ἔχῃ*: *ἀνάμεσα ὁποῦ ἐμίλει*, *inter dicendum*: *σὰν ἐπροπάτουν*, *inter ambulandum*. Adverbum ita verteres: *cùm ille loqueretur: dum ego ambularem* &c.

§. XXVII. Verbum imperſonale duplicis generis eſt: aliud activæ vocis, aliud paſſivæ: Utrumque vel abſolutè ponitur ſine omni caſu, ut *βρέχει pluit*, *λέγεται fertur:* vel cum aliquo caſu, ut *ἐγγίζει μου pertinet ad me*: *δὲν σᾶς πρέπει non licet vobis*: *δὲν ἐννοιάζεται διὰ τὴν ψυχὴν*, *de anima nihil curæ ſuſcipitur*.

§. XXVIII. Imperſonalia verba ut plurimum formantur a tertia plurali Indicativi Activ. Præſent. ut *γράφουν Scribunt*, pro *Scribitur*: *ζοῦναι*, *vivunt*, pro *Vivitur* &c. Quamvis etiam aliquando, deducantur a tertia ſingular. Præſent. Paſſ. ut *κοιμοῦται dormitur*. Aliqua etiam a tertia ſingul. Præſent. Activ. deſcendunt, ut *ἐγγίζει*, *πρέπει*, *βρέχει*, &c.

De Syntaxi Participiorum.

§. XXIX. Participia imitantur ſua verba, unde derivantur. Sæpius tamen apud hodiernos Græcos ita reſolvuntur, *δόξα καὶ τιμὴ καὶ εἰρήνη θέλει ἀκολουθήσει καθε ἕνα ὁποῦ κάμει τὸ καλὸν* h. e. *Gloria & honos & pax ſequuntur omnem, qui operatur honeſtum*, pro, *operantem honeſta*. Ita *Rom. II. v. 21. 22.* *ἐσὺ ὁποῦ διδάσκεις* pro *διδάσκοντας*, *Tu, qui doces*, pro, *Docens*; *ἐσὺ ὁποῦ λέγεις* pro *λέγοντας* &c.

§. XXX. Genitivos Conſequentiæ veterum, quos Latini per duos ablativos exprimunt, hodierna Græcia ita ferè circumſcribit: *ὅταν* vel *σὰν ἐμίσευσα ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν*, *ἔπεσεν ἡ στέγη τοῦ σπιτιοῦ*, *cum diſcederem ex templo*, *cecidit tectum hoſpitii*

ſpitii vel ædium: aut, uſurpant nudum nominativum hoc modo: μισέυγοντας ἐγὼ ἀπὸ τὴν ἐκκλησίαν i. e. *Diſcedente me ex Eccleſia.*

§. XXXI. Circumſcriptioni ſæpius inſervit participium ἔσοντας, ut ἔργον τοῦ νόμου γραπτὸν εἰς ταῖς καρδίαις τοὺς ἔσοντας νὰ συμμαρτηρῇ, *opus legis ſcriptum in cordibus eorum, exſiſtens, ut teſtetur*, pro *teſtans:* ἐτοῦτοι ἔσοντας, νὰ μὴ ἔχουσι νόμον, εἶναι αὐτοὶ νόμος εἰς τοῦ λόγου τους h. e. *Hi exſiſtentes, ut non habeant* (ſive, *non habentes*) *legem, ſunt ipſi lex in verbo eorum* h. e. *ſibi ipſis* &c. ἔσοντας νὰ ἠξεύρω, *exſiſtens ut ſciam* i. e. *ſcio.*

De Syntaxi Adverbiorum & Conjunctionum.

§. XXXII. Ἂν vel ἂν ex antiqua Conjunctione ἐὰν formatum eſt; hinc & ipſum conjunctivum regit. Præfigitur omnibus præteritis, ut ἂν ἔκαμα, *ſi feci*, ἂν ἔγραφε *ſi ſcribebat* &c. item futuro, ut ἂν θέλει δώσει *ſi dabit*. Aliàs amat id tempus, quod habet indifferentem quandam ac indeterminatam ſignificationem, ut ἂν σὲ πιάσω, *ſi te cepero*, non ἂν σε πιάνω, item ἂν σὲ εὑρήσω. Obſervatio hæc eſt *Portii* in Grammat. *fol. 40.* quæ temporibus conjunctivi modi, εὑρήσω, πιάσω manifeſtè & titulum & naturam Aoriſti adſignat, quo aliàs Græci hodierni vulgò carere putantur.

§. XXXIII. Ἄμποτες adverbium eſt optandi, & conjungitur cum νὰ, eumque in verbis conſtituit Modum, qui Optativus dicitur, ceu ſupra in doctrina de verbis aliquoties monitum eſt. Reperitur cum perfecto & imperfecto, ut ἄμποτες νὰ τὸν ἐκράξες, *utinam illum vocaſſes;* ἄμποτες νὰ τὸ ἔβλεψα, *utinam illum viderem.*

§. XXXIV. Ἀνάμεσα, Μέσα Adverbia ſunt, quæ præpoſitionum naturam æmulantur. Significant *Inter, Intra*, & cum pronominibus μοῦ, σοῦ, τοῦ, τῶν, μᾶς, σᾶς, genitivum regunt; ſed cum aliis nominibus conſtructa, accuſativo gaudent cum præpoſitione εἰς, ut: ἀνάμεσα του, *inter illum:* αὐτὸς εἶναι πρωτότοκος ἀνάμεσα εἰς πολλοὺς ἀδελφοὺς; *ipſe eſt primogenitus inter multos fratres:* μέσα εἰς τὴν καρδίαν μου, *in corde meo* &c.

§. XXXV. Ἀποπέρα & πέρα adverbia ſunt, quæ *trans, ultra* &c. ſignificant, atque conſtruuntur cum genitivo, ut ἀποπέρα vel πέρα τȣ̃ ποταμȣ̃ *trans fluvium* &c.

§. XXXVI. Ἂς, adverbium hortandi, ſi cum imperfecto ponatur, efficit modum Optandi, ut ἂς κάμῃ *faciat.* (Videtur autem derivari ab ἄφες, unde per ſyncopen ἂς, quare cum dicimus ἂς ἰδῶ, idem eſt ac *Sine me, ut videam.* Qui quidem loquendi mos occurrit in Sacris paginis, Vid. *Matth. XXVII. v. 49.* ἄφες ἴδωμεν ἢ ἔρχεται ἠλίας σώσων αὐτόν: imitati Græci hodierni dicunt, ἂς ἰδȣ̃μεν, ἂν ἔρχεται ὁ ἠλίας διὰ νὰ ἐλευθερώσῃ, quæ quidem *Portii* cit. loc. obſervatio eſt; quanquam in Metaphraſi Barbaro-Græca Kalliupolitæ legatur, ἀφῆτε νὰ ἰδȣ̃μεν, non verò ἂς ἰδȣ̃μεν.) Adverte tamen, hujuſmodi ἂς non poni in ſecunda Perſona Imperativi, ſed tantum in tertiis & prima; quia videlicet aptior perſona imperandi videtur ſecunda, quàm prima aut tertia. Unde *Itali* cùm Magnates, imo & alios alloqvuntur, ſolent obſequii aut honoris conteſtandi cauſa tertia perſona uti, ne ſecundâ perſonâ loquentes videantur aliquo modo illis imperare. Idem hodie inter *Germanos* quoque uſu receptum eſt. Dixeris ergo, noſtra pace, ἂς, quia primæ & tertiis perſonis apud Græcos hodiernos tantùm præfigitur, potius notam Subjunctivi, quàm Imperativi eſſe. Sed hæc obiter.

§. XXXVII. Δὲ vel δὲν particulæ ſunt, procul dubio ex ȣ̓δὲ & ȣ̓δὲν, ablata diphthongo ȣ, efformatæ. Regunt tantùm Indicativum: nam in aliis modis adhibemus particulam μὴν, ut, μὴν κάμῃς; *ne facias.* Notetur autem δὲν dici, cum ponitur ante vocales vel diphthongos; imo & ante has conſonas, β, γ, δ, θ, π, τ, φ, χ: δὲ verò locum habere ante conſonas reliquas ut, τὴν ἁμαρτίαν δὲν τὴν ἐγνώριζα παρὰ, διὰ μέσȣ τȣ̃ νόμȣ, *peccatum non agnoſcebam, niſi per legem.* ὅταν ἄνθρωπος δὲν ἠξεύρει τὸν νόμον, δὲν ἠξεύρει πῶς ἡμαρτε, *quando homo neſcit legem, ignorat ſe peccare* &c. δὲ λαχαίνει *non accidit*, δὲ ψωματεύγω *non mentior.*

§. XXXVIII.

§. XXXVIII. Δίχως *ſine*, *abſque* ſignificat, & regit Accuſativum cum nominibus poſitum, ut *δίχως ἄσπρα, abſque pecunia* &c.

§. XXXIX. Ε'ναντίον *contra*, cum pronominibus (:primitivis præcipuè) regit Genitivum ; cum nominibus accuſativum cum præpoſitione, ut *ἐναντίον εἰς τὸν ὐρανὸν, contra cœlum*, *ἐναντίον μυ contra me &c.*

§. XL. Ε'ξω & ὄξω adverbia ſunt, atque conſtruuntur dupliciter, *vel* abſolutè cum accuſativo, ut *ὄξω τὰ μάτιάσυ, extra ſint oculi tui!* quæ imprecandi formula eſt: *vel* cum præpoſitione, ἀπὸ, ut *ἔξω ἀπὸ τοῦτο ἔχω κάθε πρᾶγμα, extra id, omnia habeo*, ſive, *præter hoc mihi cuncta reliqua adſunt* &c.

§. XLI. Ε'πάνω *ſuper*, *ſupra* notat. Eſt adverbium, quod præpoſitionis naturam æmulatur : conſtruitur cum Genitivo ante pronomina; at ante nomina alia, habet accuſativum cum propoſitione, ut *ἐπάνω εἰς τὸ κεφαλίτυ, ſupra caput ſuum* &c.

§. XLII. Κοντὰ vid. infra in *σιμά*: Κρυφὰ verò vel *χωστᾶ* adverbia ſunt, quæ notant *Clam*, reguntque cum pronominibus poſita, Genitivum; cum reliquis verò Accuſativum cum præpoſitione ἀπὸ, ut *χωστᾶ μυ clam me*; *ἐπῆρα τὸ κρυφὰ ἀπὸ τὺς ἄλλυς, accepi clam ab aliis* &c.

§. XLIII. Μακρὰ adverbium cum pronominibus gaudet Genitivo, *μακρά μυ, procul a me*: aliàs accuſativum poſcit, ut *μακρὰ ἀπὸ τὰ μάτιάμυ, procul ab oculis meis.*

§. XLIV. Μπροστὰ, ὀμπρῶς, ὀμπροστὰ regunt genitivum cum pronominibus, ut *ὀμπρῶς συ, ante te*: cum reliquis nominibus, accuſativum amant, adjecta præpoſitione εἰς, ut *μπροστὰ εἰς τὸν Θεὸν, ante DEUM*; *μπροστὰ εἰς κόσμον ante mundum*; *ὀμπρῶς εἰς τὰ μάτιάμυ, ante oculos meos* &c.

§. XLV. Νὰ particula eſt, & aliquando vicem gerit *adverbii demonſtrationis*, regitque cum pronominibus ſingul. Genitivum, ut *νάσυ ecce tibi.* Cum pluralibus Accuſativo gaudet,

 να-

νασᾶς ecce vobis &c. Ita ante nomina alia, ut *νὰ τ̃ πέτρον ecce Petrum*! Aliquando eſt *conjunctio cauſalis*, ab antiqua conjunctione ἵνα, deducta, & ſubjunctivum amat. Nonnunquam & *particula expletiva* & ſaltem ornatus cauſa adhibetur, maximè apud Chios, qui dicunt ἐκεινὰ pro ἐκεῖ, τȣ̃τονὰ pro τȣ̃τον, & aliquando reduplicatione additâ, ἐκεκεινὰ, τȣ̃τονονὰ &c.

§. XLVI Νε ſimiliter expletiva particula eſt apud Chios valdè recepta in Articulis cumprimis & pronominibus, tam maſculinis, quàm fœminis, quæ in ν exeunt, nec non in prima, ſecunda ac tertia plurali Verborum; ut pro εἶδα τὴν dicunt εἶδατηνε, τȣ̃τονε pro τȣ̃τον, τȣ́τωνωνε pro τȣ́των, γράφομενε pro γράφομεν, λεγέτενε pro λέγετε &c.

§. XLVII. Ὀμπροσὰ, ὀμπρῶς vide ſupra in μπροσὰ.

§. XLVIII. Ὅταν quoque aliquando apud Græcos hodiernos reperitur v. gr. Rom. VII. v. 9. ὅταν ἄνθρωπος δὲν ἠξεύρει τ̃ νόμον, *quando homo neſcit legem*; ὅταν ἐμίσευγα ἀπὸ τὸ σπιτὶ μȣ, *cum irem ex domo mea;* ὅταν ἐπεριπάτȣν, *cùm ego ambularem* &c. Regit Indicativum & Conjunctivum, utpote quos modos Neo-Græci ſæpius confundunt.

§. XLIX. Ὅτι, *quòd*, particula conjunctionalis veterum eſt, quam videas ſæpe quoque a Barbaro-Græcis adhiberi, v. gr. ὅτι σȣ ἔγραψα, *quòd tibi ſcripſerim* &c. Reddunt hanc formulam quoque hoc modo: διὰ νὰ σȣ̃ ἔγραψα, vel τὸ νὰ σȣ̃ ἔγραψα. Sic Dionyſius Barbarè in teſtimonio ſuo ita loquitur, quando pro Monaſterio Iberorum & ejus incolis intercedit: δέομαι σας, ποιήσεται ἐλεημοσύνην, ὅτι ἔχουσιν πολλᾶς θλίψις καὶ στενοχορίαις. i. e. *rogo vos, largimini eleemoſynam, quoniam habent multas tribulationes & afflictiones* &c.

§. L. Πρὶν νὰ *Antequam* notat, ac ponitur cum ſubjunctivo, ut πρὶν νὰ κάμω *antequam faciam* &c.

§. LI. Σὰ, σὰν vide infra in dictione ὡσὰν.

§. LII. Σιμὰ & Κοντὰ Adverbia ſunt, quæ cum pronominibus Genitivo

Genitivo gaudent, ut *κοντάσυ, σιμάμυ, apud te, apud me*; ſed cum nominibus habent accuſativum mediante præpoſitione εἰς, ut *κοντὰ εἰς τὺς παλαίυς, apud Priſcos*. Quandoque Craſis invenitur hoc modo: *σιμὰ ϛὸν κάμπον, prope campum; κοντὰ ϛὴν πόρταν, apud portam, σιμὰ ϛὰν πόλιν prope urbem*, pro εἰς τὴν πόλιν.

§. LIII. Τριγύρυ ſimiliter genitivum regit cum pronominibus indicatis, μυ, συ, τυ &c. ut *τριγύρυ μυ, circa me*: Sed cum nominibus conſtructum regit accuſativum, intercedente præpoſitione εἰς, ut *τριγύρυ εἰς τὴν χώραν, circa regionem* &c.

§. LIV. Ὕϛερα cum nominibus ſi ponatur, amat accuſativum, mediante præpoſitione ἀπὸ, ut *ἦλθα ὕϛερα ἀπ' ὅλυς, poſtremus omnium veni*: ſed cum pronominibus habet genitivum, ut *ὑϛεράσυ poſt te*.

§. LV. Χωρὶς h. e. *ſine, abſque*, cum nominibus amat accuſativum, ut *χωρὶς ἐλπίδα* ſine ſpe, *χωρὶς ἄλλο* absque dubio. *Rom. VIII. v. 9.* Χωρὶς τ̃ νόμον ἡ ἁμαρτία ἦτον νεκρὴ, καὶ ἐγὼ ἕνα καιρὸν χωρὶς τὸν νόμον ἔζων: h. e. *Sine lege peccatum erat mortuum, & ad tempus ſine lege vivebam.*

§. LVI. Χωϛᾶ. Confer §. XLII. in dictione κρυφᾶ.

§. LVII. Ὡς adverbium eſt, ac notat *Uſque*, ut *ἡ φωνήσυ ἔσωσεν ὡς τ̃ υρανὸν, clamor tuus usque ad cælum pervenit.* Videtur hæc vocula corrupta ex ἕως: atque regit accuſativum caſum.

§. LVIII. Ὡϛὰν, vel σὰν, aut σὰ particulæ ſunt, quæ ſignificant, *dum, cùm, poſtquam* &c. atque poſtulant Conjunctivum ut, *σὰν γράψῃς, cùm ſcripſeris*; *σὰν ἔλθω, poſtquam venero.*

§. LIX. Si quæ porro ſunt alia, iſta aut conſentiunt cum antiquo idiomate Græco, aut facilè a quovis ex illis, quæ hactenus dicta ſunt, dijudicabuntur. Pro ſpeciminis noſtri ratione, hæc adduxiſſe ſufficiat.

De

De Syntaxi Præpoſitionum.

§. LX. De Præpoſitionum Neo-Græcarum ſeparabilium numero incerto jam actum eſt capite IIX. §. I. Etſi enim vulgò non niſi octo ſeparabiles præpoſitiones numerentur; plures tamen reperiri in monumentis Neo-Græcis aliquot exemplis ibidem comprobatum eſt, quibus nunc addimus præpoſitionem ὑπὸ, quam ipſe adhibuit Metaphraſtes in nota ad *Rom. VII. v. 9.* ubi eandem cum genitivo more veterum ponit; dicit enim ὑπὸ συνειδότος &c. Sed hæc linguæ veteris veſtigia mittamus, pauca, quæ in hodierna Græcia magis recepta & ab analogia idiomatis antiqui remotiora videntur, adhuc annotaturi.

§. LXI. Ἀπὸ, διὰ, γιὰ, κατὰ, μὲ, μετὰ, πρὸς, εἰς, ſunt præpoſitiones apud Græcos maximè uſitatæ, ac omnes, ſi uſum vulgarem, ad quem nos hîc præcipuè oculum reflectimus, ſpectes, accuſativum regunt, ut ἀπὸ τὸν Θεὸν ἔρχονται ὅλα τὰ καλὰ, a DEO *omnia bona ſunt*; εἰς τὴν καρδίαν, *in corde*; μὲ πολλοὺς *cum multis*; πρὸς ἐμένα *ad me*; γιὰ τὰ τορνέσια γίνεται κάθε πρᾶγμα, *Pecunia eſt nervus rerum gerendarum*, vel aliis verbis; *Propter pecuniam omnina fiunt.* ἔκαμες κατὰ τὴν γνώμην μου, *feciſti ſecundum meam opinionem* &c.

§. LXII. Exceptioni tamen etiam hic quandoque dant lobum quædam veteris Linguæ veſtigia notabiliora. Ita v. gr. Metaphraſtes Rom. XII. v. 3. διὰ cum genitivo conſtruit: Dicit enim λέγω διὰ τῆς χάριτος, ὅπου μου ἐδόθη h. e *dico per gratiam, quæ mihi data eſt*. Imò, quod maximè mireris; Athanaſius ille Archimandrita in Epiſtola ad Sum̃e Rev. Dn. D. *Olearium*, ſæpius citata, præpoſitionem εἰς cum Dativo veterum, planè contra naturam & genium linguæ utriusque Græcæ conſtruere auſus eſt, quando ita ſubſcribit: εἰς ἔτει (pro ἔτει) ἀπὸ χριστοῦ

ἐν

α. χ ο γ. h. e. *Anno a Chriſti* (nativitate) *1673.* Scil. *εἰς* pro ἐν more Neo-Græco poſuit, & poſtea per Barbariſmum retinuit Dativum, qui in lingua veteri cum præpoſitione ἐν, nullo modo autem cum dictione *εἰς* jungi conſvevit.

§. LXIII. Adhibentur etiam quandoque periphraſes huic linguæ admodum familiares, per Genitivos *λόγου* & *μέσου*, qui ſervilem quandam notionem induunt, v. gr. διὰ τοῦ λόγου σᾶς *propter vos* &c. Vide Cap. V. §. V. ubi de hac periphraſi plura. Quòd verò ad alterum Genitivum *μέσου* attinet, ille nunc paucis exemplis venit illuſtrandus. Sic autem legimus *Rom. IV. v. 13*: ὄχι διὰ μέσου τοῦ νόμου ἦτον τὸ τάξιμον h. e. *non per legem facta eſt promiſſio. Cap. I. v. 2.* τὸ ὁποῖον τὸ ἔταξε πρότερα ὁ θεὸς διὰ μέσου τῶν προφητῶν, *quod pollicitus erat prius DEUS per Prophetas. v. 8.* εὐχαριστῶ τῷ Θεῷ μου διὰ μέσου τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, *gratias ago DEO meo per JESUM CHRISTUM.* διὰ μέσου τῆς δικαιοσύνης τῆς πίστεως *per Juſtitiam fidei*: Ad literam redderes, *per medium legis, per medium Prophetarum, per medium JESU CHRISTI, per medium Juſtitiæ* &c.

§. LXIV. Genitivi pronominum *μου*, *σοῦ*, τοῦ, τῶν &c. ſæpius dictis junguntur præpoſitionibus, quæ aliàs uti monitum eſt, §. LXI. accuſativum regunt, ut μετά σου *tecum*, ἀπ᾽ αὐτῶν *ab illis* &c. Sæpius tamen addi videas Genitivos *λόγου* & *μέσου*, de quibus §. præcedente.

De Syntaxi interjectionum.

§. LXV. Interjectio ὄχου Accuſativum poſcit. Οἰμένα, *heu mihi*, eundem caſum amat, ut οἰμένα τὸν κακόμοιρον, *heu me infelicem.* Compoſita eſt hæc interjectio ex οἰ & ἐμένα, Accuſativo ſingul. pronominis ἐγώ.

L §. LXVI.

§. LXVI. Ὦ Interjectio eſt, quæ varios caſus regit: Admittit enim Nominativum, ut *ὦ μεγάλη δυστυχία, ô magnam calamitatem*! Niſi fortè dicere malis eſſe Vocativum, quo gaudet aliàs hæc interjectio: ut *ὦ καλὲ ἄνθρωπε! O homo bone!* Quando admirationis vim habet, jungitur Genitivo, v. gr. *ὦ τοῦ θαύματος, o rem miram!*

Finis Synopſeos Grammaticæ.

GLOS-

GLOSSARII
BARBARO-
GRÆCI
COMPENDIUM.

Digitized by Google

Digitized by Google

GLOSSARII
BARBARO-GRÆCI
COMPENDIUM.

A

Α'βανία, *calumnia, criminatio.*
ἀβανιάρης, ἀβανιςὴς, *delator, calumniator.*
ἀ'βανίζω, *calumnior, accuſo.*
ἀ'βανιςικὸς, *calumnioſus*
ἀ'βανιςικᾶ, *calumnioſè.*
ἀ'ββᾶς, *Pater*, (monachorum titulus) *pl.* ἀ'ββάδες.
ἀ'βέβαια, *dubiè.*
ἀ'βεβαιώνω, *abrogo.*
ἀ'βίαςα, *inviolabiliter.*
ἄ'βλάβος, ἄβλαφθος, *indemnis.*
ἄβλεπ̃α, *inviſibiliter.*
ἀ'βλεψία, *inconſiderantia, inadvertentia.*
ἀ'βολιὰ, *incommodatio.*
ἄ'βολος, *incommodus.*
ἀ'βυκάτος, ex Latino, *Advocatus*, apud Rharturum, *Zygomalam* & alios.
ἀ'γάλια, ἀ'γάλη, ἀ'γάλη γάλη, *paulatim, ſenſim, pedetentim.*
ἀ'γαπησιάρης, *amator, amaſius.*
ἀ'γαπησιαρία, *amaſia.*
ἀ'γαπητερᾶ, *amabiliter, placidè.*
ἀ'γαπηλερὸς, *amabilis, placitus.*
ἀ'γαπίζω, *in gratiam reduco, pacifico.*

ἀγαφτικᾶ, *amanter.*
ἀγαφτική, *amaſia.*
ἀγαφτικούτζικος, *amaſius parvulus.*
ἀγγάθα, vid. ἀγκάθα.
ἀγγειὸ, ἀγκειὸ, *vas, vaſis.*
ἀγγίδες, *vaſcula*, apud Agapium.
ἀγγελώνω, *acuo, pungo.* Corona pretioſa.
ἀγγελωτὸς, *acutus*, ap. Demetr. Zenum.
ἀγγαιλόνα, *aculeus*, apud Agapium.
ἀγγίζω & ἐγγίζω, *tango.*
ἄγγιχτος, *intactus.*
ἄγγιξις, *tactus.*
ἀγγιστρώνω, *hamis venor.*
ἀγγουρίδα, ἀγουρίδα, *labruſca, omphax.*
ἀγγουρολάδο, *oleum immaturum.*
ἀγελάδα, *vacca, juvenca.*
ἀγελαδάκι, *bucula.*
ἀγελάδι, *juvenca.*
ἀγενεύω, *inſoleſco, degenero.*
ἀγενιὰ, *inſolentia.*
ἀγενικὸς, *inſolens.*
ἄγευτος, *impranſus.*
ἁγιασμένα, *ſanctè.*
ἁγιαστήρι, *ſanctuarium.*
ἀγιάτρευτος, *immedicabilis.*

ἅγιος, *integer, intemeratus, ſanctus.*
ἁγιωτικᾶ, *ſanctè.*
ἀγκάθα & ἀγγάθα, *ſtupa.*
ἀγκάθι, *ſpina.*
ἀγκαθερὸς, *ſpinoſus.*
ἀγκαθοπούλα, *parva ſpina.*
ἀγκαθότοπος, *ſpinetum.*
ἀγκαθωτὸς, *ſpinoſus.*
ἄγκαλα (ex ἂν & καλὰ) καὶ, *quamvis, etſi.*
ἀγκαλιάζω & ἀγκαλιάζομαι, *amplector.*
ἀγκανάριστος, *indeceptus.*
ἀγκιστεύω, *ineſco.*
ἄγκουρα, *anchora.*
ἀγκούρι, *cucumer.*
ἀγκουρόκηπος, *cucumerarium.*
ἀγκρούφι, *uncinus.*
ἀγκρουφωτὸς, *aduncus.*
ἀγκυλωματιὰ, *punctio.*
ἀγκυλωμένος, *punctus.*
ἀγκυλότοπος, *vepretum.*
ἀγκυλώνω, *pungo.*
ἀγκυλωτὸς, *ſenticoſus.*
ἀγνάντια, *exadverſo, obviam.*
ἀγνωρισιὰ, *ingratitudo.*
ἀγνώριστος, *incognitus.*
ἀγνωστᾶ, *ſtultè, imperitè,*
ἀγνωστεύω, *neſcio*
ἀγὸρ, *aquila*, in Gloſſis Barbaro-Græc.

ἀγο-

ΑΓ.

ἀγορίδα, *emptio.* ibid.
ἄγουρα, *immaturè.*
ἄγουρος, *immaturus.*
ἀγουρίδα, *aſperitas, acerbitas.*
ἄγρελος, *oleaſter.* ἀγρέλλιον, *oliva.*
ἀγρία, *gramen.*
ἀγριᾶ, *ferociter,*
ἀγριάμπελο, *racemus.*
ἀγριάνθρωπος, *ſatyrus,* Coron. Pretioſ.
ἀγριανὸς, *ruſticus, agreſtis.*
ἀγρίδι, *fera.*
ἀγριεύω, ἀγρίζω, *irrito.*
ἀγρίμι, *eqvus agreſtis, indomitus.*
ἀγριογάδαρος, *aſinus ſylveſtris*
ἀγριογίδα, *rupicapra.*
ἀγριογούρουνο, *aper.*
ἀγριοθωρῶ, *ferociter inſpicio.*
ἀγριόσυκον, *mariſca.*
ἀγριούτζικος, *paulo ferocior.*
ἀγριόχοιρος, *aper ſylveſtris.*
ἀγριώνω, *effero, ferum reddo.*
ἀγροικῶ, *ſentio, percipio.*
ἀγρόνιστος, *ignotus.* Gloſſæ Barbaro-Græcæ.
ἀγρύλη, *ſilentium.*
ἄγρυπνα, *vigilanter.*
ἀγρυπνίαι, *vigiliæ monachorum & clericorum.*

ΑΓ. ΑΔ.

ἀγώγι, ἀγώγιον, *ſarcina.*
ἀγωγιάζω, *veho.*
ἀγωγιάτης, *vector.*
ἀγωνιστήρι, *locus pugnæ.*
ἀγωνικὸν, *præmium certaminis.*
ἀγωνιστικᾶ, *certatim.*
Ἄδεια, *otium, venia.*
ἄδεια εἶναι, *licitum eſt.*
ἀδειάζω, *vaco, ferior.*
ἀδειανὸς, *feriatus, otioſus.*
ἀδειανᾶ, *vacanter.*
ἀδελφάδες, *ſorores.*
ἀδελφάκι, *fraterculus.*
ἀδελφικὸς, *fraternus, ſimilis, geminus.*
ἀδελφόπαις, *nepos aut neptis ex fratre.*
ἀδελφοσύνη, ἀδελφότης, *fraternitas ſpiritualis.*
ἀδελφούτζικος, *fraterculus.*
ἀδιάθετος, *inteſtatus.*
ἀδιάντροπα, *procaciter.*
ἀδιαντροπεύομαι, *impudens ſum.*
ἀδιαντροπία, *impudentia.*
ἀδιάντροπος, *impudens.*
ἄδικα, *injuſtè, immeritò.*
ἀδικεύω, *injuſtè ago.*
ἀδικήτης, *iniqvus.*
ἀδικοκριτὴς, *judex iniqvus.*
ἀδικορήτορας, *orator iniqvus.*

ἀδόκι-

ΑΔ. ΑΕ. ΑΖ. ΑΗ. ΑΘ.

ἀδόκιμος, *inexpertus.*

ἀδράχθος, ἀδράκτος, ἀδράχτι, *fuſus, colum*

ἀδυναμίζω, *imbellicis ſum.*

ἀδυναμόκωλος, *qui graciles nates habet.*

ἀδυναμώνω, *debilito.*

Ἀείδαρος, *aſinus;* Dicunt etiam, γάϊδαρος & γάδαρος.

ἀειλήμονον, & ἀλήμονον, *uva.*

ἀειπαῖς, *cælebs, conjugio non illigatus.*

ἀειπαρθένοι, *ſanctimoniales.*

ἀειφυγία, *perpetuum exilium.*

ἀέρα & ἀέρας, *aër.*

ἀεράκι, *aura,*

Ἀζάπιδες, *Janizarii,* milites Turcici.

ἀζάρι, *alea.*

ἀζευγάρωτος, *non conjunctus.*

ἀζήλευτος, *invidia carens.*

ἀζηγίαστος, *non ponderatus.*

ἀζημίωσις, *indemnitas.*

ἀζημιώτως, *ſine damno.*

Ἀθαύμαστος, *non mirandus.*

ἀθεΐζω, *ſine DEo vivo.*

ἀθέλητος, *temerarius.*

ἀθελησία, *temeritas.*

ἄθος, pro ἄνθος, *flos.*

ἀθίζω, *verno, germino.*

ΑΘ ΑΗ. ΑΙ. ΑΚ.

ἀθισμένος, *floridus.*

ἀθλίζω, *certo.*

ἀθνίζω, *exhalo.*

ἄθος, *cinis.* Agapius Cretens.

ἀθόπουλος, *floſculus.*

Ἄθω eſt Nomen proprium Montis, qui in Macedonia ſitus, ex monaſteriis celeberrimus eſt, & vulgò mons ſanctus dicitur.

ἀθῶ, *floreo.*

Αἰγίστικος, *caprinus.*

αἰγομάνδρη, *caprile*, Cruſius in Turco-Græcia.

αἰθέρας, *æther.*

αἱματερὸς, *ſubcruentus.*

αἱματζάρης, *ſanguinolentus.*

αἱματικὸς, *ſanguineus.*

αἱματοπίνω, *ſanguinem bibo.*

αἱματομικτίζω, *inceſtum committo.*

αἱματοῤῥουσία, *ſanguinis fluxus,*

αἱματώνω, *cruento.*

αἱμομιξία, *inceſtus.*

αἱμομίκτης, *inceſtuoſus.*

αἱρετιάζω, αἱρετικίζω, *hæreſin (ſapio,*

αἰῶνας, *æternitas*

Ἄκα, ἀκία, *acies, militum ordo.*

ἀκάλεστος, *non invitatus.*

ἀκα-

ἀκαμάτης, *ſegnis, negligens.*
ἀκαματοσύνη, *deſidia, negligentia.*
ἀκανετὸς, *idoneus, ſufficiens.*
ἄκαρδος, *pro ἀκάρδιος, timidus.*
ἀκαρτέρω, *ſuffero.*
ἀκαταδίκαστος *irreprehenſibilis.*
ἀκαταπόνητος, *inſuperabilis.*
ἀκιδοῦκτος, *aquaductus*, apud Theophan.
ἀκινδύνευτος, *periculo carens.*
ἀκλουθῶ, pro ἀκολουθῶ, *ſequor.*
ἀκοίμητα, pl. num. *Lumina in templis ſemper ardentia.*
ἀκοίμητα, adverb. *vigilanter.*
ἀκοιμησιὰ, *inſomnia.*
ἀκόλαστος, *laſcivus*,
ἀκόμι, *præterea, inſuper, adhuc.*
ἀκόμι καὶ τῶρα, *etiamnum.*
ἀκόμι τιπότες, *nondum.*
ἀκόνη, *cos.*
ἀκονεύγω, *diverſor.*
ἀκονίζω, ἀκονῶ, *acuo.*
ἀκοπίαστος, *non laborioſus.*
ἀκορδισιὰ, *relaxatio.*
ἀκόρδιστος, *relaxatus.*
ἀκοῦ, *audi, en, ecce.*
ἀκουμβίζω, ἀκουμπίζω, *fulcio, innitor.*
ἀκούμπισμα, ἀκούμβισμα, *fulcrum.*

ἀκούραστος, *infatigabilis, indefeſſus.*
ἄκουτο, *audi, ecce, eho.*
ἄκρα, *collis, vertex.*
ἀκρατάριον, *merum leviuſculū.*
ἀκρατοπίνω, *vino puro utor.*
ἀκριβειὰ, *illiberalitas.*
ἀκριβεύομαι, *parcus ſum.*
ἀκριβὸς, *parcus.*
ἀκροξιφίδιον, *mucro.*
ἀκροσταθῶ, *ſto in pedes.*
ἄκτα, *acta.* Concil. CPolitan. ſub Mena, act. 1. (*facit.*
ἀκτογράφος, *actuarius, qui acta*
ἀκτινοβόλισμα, *radiatio.*
Ἄλα, *ala militaris.*
ἀλάγι, *turma equitum.*
ἀλακαιρὸς, *integer.*
ἁλατερὸν, *ſalinum.*
ἁλάτζι, *ſal.*
ἀλατίζω, ἀλατζώνω, *ſalio.*
ἀλατοπαστωμένος, *ſalitus.*
ἀλάφι, *cervus*, Coron. Pretioſ.
ἀλαφοκέρατα, *cornu cervinum.*
ἀλαφρὸ, *leve.*
ἀλαφραίνω, *levo.*
ἀλαφρόπονος, *levis dolor.*
ἀλέθω, *molo.*
ἀλείβω, pro ἀλείφω, *ungo.*
ἀλείωτος, *indelebilis.*

AΛ.

ἀλεπȣ̃, *vulpes* pl. ἀλεπȣ̃δες. Luc. IX. 58.

ἀλεπȣδικὸς, *vulpinus.*

ἀλεστικὸν, *tritura.*

ἀλετρὰς, *arator.*

ἀλέτρι. *aratrum.*

ἀλετροπίασμα, *ſtiva.*

ἀλεύρι, *farina.*

ἀλευροκριθάρο, *farina hordeacea.*

ἀλευροπȣλήτης, *farinæ venditor.*

ἀλευροστάσι, *arca farinaria.*

ἀλήμονον, *væ.*

ἀλησμονιάρης, *obliviosus.*

ἀλησμονῶ, *obliviſcor.*

ἀλησμονὴ, *oblivio.*

ἀλισιὰ, *lixivium.*

ἀλλάζω, *muto.*

ἀλλάγιον, *permutatio,* v.gr. captivorum, aut monetæ.

ἀλλακτὴς, *collybiſta, Nummularius.*

ἀλλαμα, *mutatio.*

ἀλλαστογνωμῶ, *ſententiam muto.*

ἀλλειῶς, ἀλλειωτικα, *ſecus, aliter.*

ἀλληθωρος, *luſcus.*

ἀλληφορᾶ, *alia vice.*

ἄλλο καὶ ἄλλο, *alternatim.*

AΛ. AM.

ἄλλȣ̃, *alibi.*

ἀλογάκι, *equus parvus.*

ἀλογάμαξον, *currus, vehiculum.*

ἀλογαρεύω, *equos curo.*

ἀλογιαστοσύνη, *inconſiderantia.*

ἀλογίαστος, *inconſideratus.*

ἀλογικὴ, *equitatus.*

ἄλογον, *equus.*

ἀλȣπȣ̃, *vulpes* pl. ἀλȣπȣ̃δες in Fabul. Æſopi Barbaro-Græc.

ἀλȣπȣδόγȣνα, *pellis vulpina.*

ἀλȣσὰ, *lixivium.*

ἀλυσίδα, *catena.*

ἀλυσιδάκι, ἀλυσιδόπȣλα, *catenula.*

ἀλυσιδιασμένος, *catenatus.*

ἀλώνι, *area.*

ἀλωνίτζιον, *area parva.*

ἀλώνω, ἀλωνίζω, *trituro.*

Ἀμαγάριστος, *impollutus.*

ἀμάδα, *lapis, ſaxum.*

ἀμάνιστος, *placatus.*

ἀμανίτυς, *fungus.*

ἀμαξάρης, *auriga.*

ἀμάξι, *vehiculum, currus.*

ἀμαξεύω, *aurigor.*

ἄμαλα, *quandoquidem, quoniam*

ἀμαχὶ,

AM.

ἀμαχὶ, *pignus.*
ἀμάχεμα, *pignoratio.*
ἀμαχεύγω, *pignus capio.*
ἀμαχοβάνω, *pignoror.*
ἀμαχοδίδω, *pignori do.*
ἀμαχοπαίρνω, *pignoror.*
ἀμαχοτ☉, *imbellis.*
ἀμβιτεύγω, *ambio.*
ἄμβυξ, *vas Chymicum*, quod vulgò ex additô articulo Arabicô *Al*, **Al ambycum**, (quaſi *Alambyx* dixeris) nuncupatur, ut vult Carol. du Freſne Gloſſar. *Colum.* 57.58.
ἄμβονας, *ambo, pulpitum.*
ἄμε, *i licet.*
ἀμὲ, ἀμὴ, *ſed, at, verùm.*
ἀμέλγω, ἀρμέγω, *mulgeo.*
ἀμέρωτ☉, *indomitus.*
ἀμέςοτ☉, *immaturus.*
ἄμετρ☉, *immodeſtus.*
ἀμετρησιὰ, *immenſitas.*
ἀμὴ, *ſed.* vid. ἀμὲ.
ἀμμὰς, *mater*, Monialium ſenior.
ἀμμάτι pro ὀμμάτιον, *oculus.*
ἀμματάκι, *ocellus.*
ἀμματὰς, *oculatus.*
ἀμματόκλαδον, *palpebra.*
ἀμμία, *amita.*

AM. AN.

ἄμμουδα, *arena.*
ἀμνώνω, ἀμώνω, *juro.*
ἀμνώμα, ἄμωμα, *juratio.*
ἀμνωτὴς, ἀμωτὴς, *jurator, dejurus.*
ἀμοίραςτ☉, *indiviſus.*
ἀμπελὰς, *vinitor.*
ἀπελογεύω, *vineas colo.*
ἀμποδίζω, *impedio.*
ἀμουλα, *ampulla.*
ἄμπωσμα, *impulſio.*
ἀμπωςὴς, *impulſor.*
ἄμποτες, (ex ἂν & πότε) *utinam, ô, oſi.*
ἀμπουλα, *ampulla.*
ἀμπώθω, *impello, depulſo.*
ἀμυγδαλόλαδι, *oleum amygdalorum.*
ἀμυρισμάδα, *odoris carentia.*
ἀμφοδάρχης, *viarum curator.*
ἀμόνι, *incus.*
ἀμονόξυλο, *lignum incudem ſuſtinens.*
Ἄν, *ſi* (ex ἐὰν) item *An?* Portius in Grammat.
ἀνάβα, pro ἀνάβασις, *gradus.*
ἀναβάζω, *impono.*
ἀναβάσιον, *aſcenſus*, ap. Theophan.

AN.

ἀνάβολ⊙, *incommodus.*
ἀναβροχὰ, *imbrium penuria.*
ἀναγελαςὴς, *illuſor.*
ἀναγελῦμαι, *illudor.*
ἀναγελῶ, *illudo,*
ἀναγεμώνω *impleo.*
ἀναγκάζομαι, *conor.*
ἀναγκαλιάζομαι, *amplector.*
ἀναγκιὸ, *latrina.*
ἀνάγνωρ⊙, *incognitus.*
ἀναγογυρεύγω, *ſcrutor.*
ἀναγογυρεψία, *inveſtigatio, curioſitas.*
ἀναγυλίασμα, *nauſca.*
ἀναδέχομαι, *ex baptiſmo ſuſcipio*
ἀναδέξιμ⊙, *ex baptiſmo ſuſceptus.*
ἀνάδοχος, *ſuſceptor, patrinus.*
ἀναθρευτὴς, *nutritor.*
ἀνάθρεπτ⊙, *alumnus.* (co.
ἀναθυμίζω, *in memoriam revo-*
ἄνωκάτω, ἀνακάτα, *confuſè, promiſcuè.*
ἀνακατώνω, *confundo, everto.*
ἀνακάτωσις, ἀνακάτωμα, *confuſio, permixtio.*
ἀνάλατ⊙, *inſipidus, inſulſus.*
ἀναλήβγομαι, *ſurſum ſumor.*
ἀνάληψις, *feſtum aſcenſionis.*
ἀναλογειὸ, *pulpitum.*

AN.

ἀναλυκτυκίαζω, *ſingultio.*
ἀναλυκτυκίασμα, *ſingultus.*
ἀναλυγώνω, *liquefacio.*
ἀναμανίζω, *expanſis brachiis amplector.*
ἀναμελεύγω, ἀναμελῶ, *negligo,*
ἀναμελᾶ, *tarde, negligenter.*
ἀναμελειὰ, *ſocordia.*
ἀνάμεσα, *inter, invicem.*
ἀναμείας⊙, *diſſimilis, diſpar.*
ἀναμυρδώνω, *ſordido.*
ἀναμαμυρδοσιὰ, *ſordes.*
ἀναμύρδωτ⊙, *immaculatus.*
ἄνανδρα, *impotenter.*
ἀναντρανίζω, *intueor.*
ἀναξιώνω, *indignor.*
ἀναπαμὸς, *quies, remiſſio.*
ἀναπαυμέ⊙, *contentus.*
ἀναπεταρίζω, *volo, as.*
ἀναπετῶ, *idem.*
ἀναπεύγω, *ſopio.*
ἀναπιάνω, *reprehendo.*
ἀναποδιὰ, *perverſitas.*
ἀνάποδα, *perverſè, prapoſterè.*
ἀνάποδ⊙, *perverſus.*
ἀναρεσία, *injucunditas.*
ἀνάραι⊙, *rarus.*
ἀνασαίνω, *anhelo, reſpiro.*
ἀνασασμὸς, *reſpiratio, pauſa-*

ἀνάσ-

ἀνάσκελα, *ſupinè, reſupinè.*
ἀνάσκελος, *ſupinus, reſupinus.*
ἀνασκεπάζω, *detego.*
ἀνασκέπαςος, *detectè,*
ἀνασαίνομαι, *ſurgo.*
ἀνασένω, ἀνασήνω, *excito, ſurgere facio, reſuſcito.*
ἀνασέναμα, *gemitus.*
μὲ ἀνασέναμαν, *cum gemitu.*
ἀνασυκώνω, *elevo.*
ἀνασύρμα, *hauſtrum.*
ἀνασύρνω, *haurio.*
ἀνατριχιάζω, *perhorreſco.*
ἀναφαγιὰ, *inedia.*
ἀναφαγιάζω, *inediâ laboro.*
ἀναφέρνω, *refero, redigo.*
ἀναφορετικὰ, *relatu digna.*
ἀνάφτω, *incendo, ſuccendo.*
ἀναφτωτὴς, *incendiarius.*
ἀναχανιάρης, *anhelus.*
ἀναχανίζομαι, *anhelo.*
ἀναχύσω, *aro*, in Coron. Pretioſ.
ἀναχώνω, *ſuffodio.*
ἀνδέρα, *inteſtina*, Cruſius.
ἄνδρας, *vir.*
ἀνδραγαθίζω, *virum me praſto.*
ἀνδραγάθισμα, *ſucceſſus felix.*

ἀνδρειώνω, *virum me praſto.*
ἀνδρειώνομαι, *fortis fio.*
ἀνδρειωμένα, *viriliter.*
ἀνδρειωμένος, *magnanimus.*
ἀνδριαντάριον, *ſigillum, ſtatua.*
ἀνδριαντεργαςήριον, *officina ſtatuaria.*
ἀνδριαντοπλάςης, *ſtatuarius.*
ἀνδριεύγομαι, *vigeo.*
ἀνδριοσύνη, *pubertas.*
ἀνδρόγυνον, *matrimonium*, Item *quod viris & mulieribus commune eſt.*
ἀνεβάζω, *promoveo.*
ἀνέγλητος, *innuptus.*
ἀνεγνοιάζομαι, *non curo.*
ἀνεγνοίαςος, *ſecurus.*
ἀνέγνωρος, *ingratus.*
ἀνεμοζάλη, *turbo.*
ἀνεμολόγος, *ſpiraculum.*
ἀνεμοθάλασσο, *tempeſtas.*
ἀνεμοςρόβιλος, *procella.*
ανεμοτραχὴ, *idem.*
ἀνεμομαχία, *tempeſtas.*
ἀνεμόμυλος, *molendinum, quod vento agitur.*
ἀνέξοδα, *ſine ſumtu.*
ἀνεξοδίαςος, *inconſumtus.*
ἀνεψιὰ, *neptis.*

AN.

ἀνέψι, *nepos.*
ἀνημένω, *exſpecto.*
ἀνήμπορος, *impotens.*
ἀνημπορεύγω, *debilito.*
ἀνημπορῶ, *imbecillis ſum.*
ἀνήξευρος, *imperitus, ignarus.*
ἀνηφορὰ, *vaporarium.*
ἀνήφορος, *acclivis.*
ἀνθολόγιο, *Liber officiorum Eccleſiaſticorum ap. Græcos.*
ἀνθρακάριος, *carbonarius.*
ἀνθρωπάκι, ἀνθρωπάρι, *homuncio, nanus*
ἀνθρωπόπουλος, *idem.*
ἀνθρωπένιος, *humanus.*
ἀνθρωποφόνεμα, *homicidium.*
ἀνθύπατος, *proconſul.*
ἀνιερώνω, *profano.*
ἀνίσως καὶ, *ſi.*
ἀνίσως καὶ πούπετα, *ſicubi.*
ἀνίσως καὶ μὴ, *niſi, quin.*
ἂν καλὰ καὶ, *quamvis, licet.*
ἂν καμία φορὰ, *numquid.*
ἀνοιγμάδα, *hiatus.*
ἀνοιγοσφάλισμα, *conniventia.*
ἄνοιξις, *ver.*
ἀνορεξεύω, *appetitu careo.*
ἀνοστᾶ, *inſulsè, ineptè.*
ἀνοστεύγω, *inſulſus ſum.*
ἀνοστιὰ, *inſulſitas.*

AN.

ἀντάμα, *unà, ſimul.*
ἀντάμαμου, *mecum.*
ἀντάμασου, *tecum.*
ἀντάματου, *cum illo.*
ἀνταμώνω, *conjungo.*
ἄντζα, ἄνζα, ἄντα, *tibia*, pl. ἄντζαις, *ſuræ.*
ἀντηχητικὸς, *reſonans.*
ἀντίβαμα, *comparatio.*
ἀντιβάνω, *comparo.*
ἀντιβαλμὸς, *oppoſitio.*
ἀντιβαρίσκω, *elido.*
ἀντικύριος, *vicedominus*, vulgò Vitzdum.
ἀντιλαλιὰ, *echo.*
ἀντιμεύγω. *compenſo.*
ἀντιπέρα, *ripa ultra fluvium, littus ultra mare.*
ἀντιπερῶ, *fretum trajicio.*
ἀντιπλερώνω, *retribuo.*
ἀντιστέκομαι, *repugno.*
ἀντιστέκω, *inſiſto.*
ἀντιστύλι, *vallum.*
ἀνύχατος, *ungulatus.*
ἀνυχίζω, *ungulis lacero.*
ἀνωφελεύγω, *inutilis ſum.*
ἀνώφλιο, *ſuperliminare.*
Ἀξαγλιστήρι, *hauſtrum.*
ἀξαγλιῶ, *exhaurio.*
ἀξευγόρευτα, *ſine confeſſione.*

ἄξαμε,

Digitized by Google

ἄξαμο, *examen, dimenſio.*
ἀξαμώνω, *dimetior.*
ἀξανοικτὴς, *ſpeculator.*
ἀξαφνικὰ, *ſubito.*
ἀξαφ'τω, *fulguro.*
ἀξαχώρισα, *inſeparabiliter.*
ἄξια, *merito.*
ἀξίγκι, *axungia, ſebum.*
ἀ'ξιγκεύω, ἀ'ξικεύω, *adulor, allicio.*
ἀ'ξίγκεμα, *illecebra.*
ἀ'ξικευτὴς, *adulator.*
ἀ'ξίζω, *licitor, aſtimo.*
ἀξινάριον, *ſecuris.*
ἀ'ξύριςος, *intonſus.*
ἀ'ξιωσύνη, *excellentia.*
ἀ'ξίωσις, *dignitas.*
ἀξούγγιον, ἀξούγγι, *axungia.*
ἀ'παιτητὴς, *vectigalis exactor.*
ἀ'παλαίνω, *delicior.*
ἀ'παλούτζικος, *delicatulus.*
ἀπαληθινὰ, *revera, utique.*
ἀ'παλλοῦ, *aliunde.*
ἀ'πολότης, *mollities.*
ἀ'πανδρευτόσύνη, *conjugii carentia.*
ἀ'πανεμὰ, *tranquillitas.*
ἄπαινος, *ſoſpes.*
ἀ'παντῶ, *venio.*
ἀπαντέχεμα, *exſpectatio.*
ἀπαντέχω, *exſpecto.*
ἀπαντοχὴ, *ſpes, exſpectatio.*
ἀπάνω, *ſupra, ſurſum*
ἀπανωπόρτι, *ſuperliminare.*
ἀπανωγραφὴ, *titulus.*
ἀπαςία, *fames, inedia.*
ἄπαςος, *ſordidus, illotus.*
ἀπαςρία, *ſqualor, pador.*
ἀπατόσμου, *ego ipſe.*
ἀπατόσου, *tu ipſe.*
ἀ'πατόςου, *ille ipſe.*
ἀ'παλᾶ, *merè.*
ἀ'παυγοῦ, *inde, hinc, iſtac.*
ἀ'πὲ, *ex.*
ἀ'πουδὼ, *hac, hinc, cis.*
ἀ'πεθαμένος, *mortuus.*
ἀ'πέκει, *dehinc, deinde, porro.*
ἀ'πεικάζω, *intelligo, percipio.*
ἀ'πηλογιάζω, *recuſo, repudio.*
ἀ'πλώνω. *extendo, expando.*
ἀ'πηλόγησις, *repulſa.*
ἀ'πιδιὰ, *pyrus.*
ἀ'πιδι. *pyrum.*
ἀ'πιδωτὸς, *formam pyri habens.*
ἀ'πλάδα, *planities, platea.*
ἀ'πληκεύγω, *applico, diverto.*
ἀ'πληκτον, *diverſorium.*
ἀ'πληκτα, *caſtra.*

ἀ'πλω-

ΑΠ.

ἀπλωμα, *mappa altaris.*
ἀποβγάνω, *expello.*
ἀπογάμω, *ſtuprum infero virgini.*
ἀπογδύνω, *denudo.*
ἀπόγευμα, *prandium.*
ἀπογεύομαι, ἀπογευματίζω, *prandeo.*
ἀπογλακῶ, *diſcurro.*
ἀπογυρίζω, *ejuro.*
ἀπογυρισμένος, *converſus.*
ἀπόδαρμα, *abortus.*
ἀποδιάβασμα, *repudium.*
ἀποδιαβάζω, *repudio, repulſo.*
ἀποδιανθρωπιὰ, *impudentia.*
ἀποδιαφώτισμα, *diluculum.*
ἀποδόχιὸ, *receptaculum.*
ἀποθαίνω, *morior.*
ἀποθαμμένος, *mortuus.*
ἀποθέτω, *repono.*
ἀποκαθαρίδια, *putamen.*
ἀποκαισαροῦμαι, *a Caſaris dignitate dejicior,* Antoninus de vita ſua libr. 6.
ἀποκάμνω, *deficio.*
ἀποκαταςήνω, *reſtituo.*
ἀποκόβγω, *ablacto.*
ἀποκοιμίζω, *torpeſco.*
ἀπόκοπος, *exſectus, caſtratus.*

ΑΠ.

ἀπόκοτος, *temerarius, audax.*
ἀποκοτῶ, *audeo.*
ἀποκουμπίζω, *fulcio.*
ἀποκρεύγω, *bacchor.*
ἀποκρισιαρεύγω, *legationem obeo.*
ἀποκρισιάρης, ἀποκρισιάριος, *legatus.*
ἀποκρισιαρίκιον, *legatio.*
ἀποκτησματάκι, *recula, parva poſſeſſio.*
ἀποκτίζω, *poſſideo.*
ἀπόλυσις, *dimiſſio ex officio.*
ἀπολύω, *dimitto ex officio.*
ἀπολυτικὴ, *teſtimonium dimiſſionis, epiſtola dimiſſoria.*
ἀπολυτικὸς, *ſermo valedictorius.*
ἀπομακραίνω, *procraſtino, protraho.*
ἀπομέσα, *intus, intrinſecus.*
ἀπομονίσκω, *fero, tolero.*
ἀπόμματος, *cæcus.*
ἄπονος, *implacabilis, ſeverus.*
ἀπονοῦμαι, *minor.*
ἀποξενώνω, *alieno.*
ἀπόξω, *foris, forinſecus.*
ἀποπάνω, *deſuper.*
ἀποπάτευμα, *lutum, cænum.*
ἀποπλερώνω, *impleo.*

ἀποπου,

AΠ.

ἀποπῦ, *unde, undenam.*
ἀποῤῥάλιςος, *devius, invius.*
ἀποῤῥιφέντες, *infantes expoſiti.*
ἀποσπέρας, *veſperi.*
ἀποσπερινὸς, *veſpertinus.*
ἀποσπερινᾶ, *poſt veſperas.*
ἀποσυφανιάζω, *repræſento, exprimo.*
ἀποσφίγγω, *ſtringo, amplector.*
ἀποτζίπατος, *temerarius, inſubitus,* Rharturus Doctr. 6.
ἀποτζιπατοχιὰ, *impudentia, vecordia.*
ἀποτζιφνίζω, *recuſo.*
ἀπῦ, pro ἀπὸ.
ἀποτώρα, *abhinc.*
ἀποφάγα, *poſt prandium.*
ἀποφάγια, ἀπόφιλα, *fragmenta ex cibo aſſumto relicta, analecta.*
ἀποφασίζω, *ſententiam dico, decerno.*
ἀποφαθὲν, *judicatum, res judicata.*
ἀποχαιρετῶ, *valedico.*
ἀποχύμαν, *pix navibus deraſa.*
ἀπηδήμα, *ſaltus.*
ἀπηδῶ, *ſalto.*
ἀπελογίαςος, *impraviſus.*

AP.

ἀράδα, *ordo, ſtriga, linea.*
ἀραδιάζω, ἀραδίζω, *ordino, diſpono.*
ἀραθυμιὰ, *cholera, bilis.*
ἀραθυμὸς, *iracundus.*
ἀράχνη, *aranea.*
ἀργᾶ, *tarde.*
ἀργηνῶ, ἀργῶ, *tardo, cunctor.*
ἄργητα, *mora.*
ἀργία, *feria, dies feſtus,* item *ſuſpenſio à ſacris.*
ἀργοπερπατῶ, *tarde incedo.*
ἀρδάκη, *fuſus.*
ἀρζηβούρτζι, ἀρτζηβούριον, vox Armenica, certum jejunium notans, de qua vide Chriſtoph. Angelum de Hodiern. Eccleſ. Græc. ſtatu cap. XVII. Conf. Carol. du Freſne in in Gloſſ. Græc. col. 126.
ἀρθῦνι, *arteria.*
ἀρκοῦδα, *urſus.*
ἄρκα, *arca, fiſcus.*
ἀκάριος, fiſci præfectus.
ἀρκεδότης, *qui ſatisfacit, ſatisdat*
ἄρκλα, *arcula.*
ἀρκλᾶς, *arcularius.*
ἀρκλήτζα, *arcula minutula.*
ἄρμα, τὸ, *arma* pl. ἄρματα.
ἀρμάδα, *navalis exercitus.*

AP.

ἀρματώνω, *armis inſtruo.*

ἀρματωσία, *armorum exercitatio.*

ἀρματωσιὰ, ἀρματωσὰ, *armatura.*

ἀρμενίζω, *vela pando.*

ἀρμίγω, ἀρμέγω, ἀμέλγω, *mulgeo.*

ἅρμη, *ſalſugo.*

ἁρμυρὸς, *ſalſus.*

ἀρμυράδα, *garum.*

ἀρνὶ, *agnus.*

ἀρνογοῦνα, *pellis agni.*

ἀρνοῦμαι, *renuncio.*

ἁρπῶ, *rapio.*

ἀῤῥαβωνιάζω, *deſpondeo.*

ἀῤῥωστίζω, *infirmum reddo.*

ἀρσενοθηλυκος, *hermaphroditus.*

ἀρσηνάλης, *navale.*

ἀρτελαρία, ex Italico, *artiglaria.*

ἀρτζήνικος, *maſculus.*

ἀρτζίνι, *reſina.*

ἀρτοφόρι, *paropſis.*

ἀρχιβέσκους, ex Italico, Archiveſcopo, *Archiepiſcopus.*

ἀρχίδι, pl. ἀρχίδια, ex ὄρχις, *teſticuli.*

ἀρχίζω, *incipio.*

ΑΣ.

ἀρχιμανδρίτης, *Achimandrita. Monaſterii præfectus.* vid. *Gundling.* ad Euſtrat. Delin. Eccleſ. Græc. p. 23. 24. *Carol. du Freſne*, in Gloſſ. Græc. column. 864. ſeqq.

ἄρχοντας, *nobilis.*

ἀρχοντιὰ, *nobilitas.*

ἀχόντισσα, *domina.*

Ἂς, *utinam, fac.*

ἀσβέστης, ἄβεστος, *calx.*

ἀσβεστώνω, *calce illino.*

ἀσήμι & ἀσίμι, *argentum*, propriè *non ſignatum*, Silber-Geſchmeid.

ἀσημογράφος, *argenti præfectus*, Silber-Kammer/ Silber-Diener.

ἀσήμωμα, *opus argenteum.*

ἀσημώνω, *argento obduco.*

ἀστῆθι, *pectus.*

ἀσκάνθαρος, *ſcarabeus, cantharus.*

ἄσκησις, *vita monaſtica.*

ἀσκητρία, ἀσκήτρισσα, *moniales.*

ἀσκὶ, *utris.*

ἀσπάμε, *eamus*, pro ἂς πᾶμεν, ex anomalo, πάγω, *eo.*

ἀσπαύσωμε, *abſtineamus*, ex ἂς &

Digitized by Google

ἀς & παύσωμεν, verbi παύω.

ἄσπιτ☉, *domo carens.*

ἀσπράδα, *albedo.*

ἀσπρὸν, ἀσπρὸ, *pecunia, moneta minutior.*

ἄσπρος, *albus.*

ἀσπροφορῶ, *albis veſtibus utor.*

ἀςαθασύνη, *inconſtantia.*

ἀςοχασία, *temeritas.*

ἀςρίδι, *oſtrea.*

ἀςροπελέκι, *fulmen.*

ἀςροπελεκῶ, *fulmino.*

ἀςροφεγγιὰ, *ſerenitas nocturna.*

ἀσυληφάρατ☉, *effrænus.*

ἀσυνεφίαςτ☉, *innubilus.*

ἀσυνηθίζω, *deſuefacio.*

ἀσυντροφίαςτ☉, *inſociabilis.*

ἀσφάλαξ, *talpa.*

ἀσφαλτώνω, *bitumino.*

ἀσφεντωνίζω, *fundam agito.*

ἀταχτίζω, *petulans ſum.*

ἀτεργίαςτ☉, *abſonus.*

ἀτεριςτ☉, *diſpar.*

ἀτζαλάδα, *ſordities.*

ἄτζαλα, *petulanter, indecore.*

ἀτζαλιὰ, *excrementum, pædor.*

ἀτζαλεύγω, ἀτζαλώνω, *fœdo, conſpurco.*

ἄτζαλο, *chalybs.*

ἄτζαλ☉, *ſpurcus, turpis.*

ἀτζαλυτζικὸς, *ſubobſcænus.*

ἀτζικνίδα, τζυκνίδα, *urtica.*

ἀτζιον, *tibia, crus.*

ἀτήμυ, & vitiosè ἀῦμυ, *egomet ipſa*, Demetr. Zenus in Batrachom. diſtich. 158.

ἀτὸς, pro αὐτ☉, *ipſe.*

ἀτόσμυ, *ego ipſe*, fœm. ἀτήμυ &c.

ἀτόσυ, *tu ipſe*, fœm. ἀτήσυ &c.

ἀτόστυ, *ille ipsè*, fœm. ἀτήτυ &c.

ἀτριχοκέρευτ☉, *ſine capillorum cura*, vel *tonſura.*

ἄτυχ☉, *malitioſus, ſceleratus.*

αὐγέρι☉, *Lucifer.*

αὐγήτζα, αὐγίτζα, pro αὐγὴ, *aurora.*

αὐγὸ, *ovum.*

αὐγάτ☉, αὐγωμέν☉, *ovatus, cum ovis.*

αὐγογεννῶ, *ova pario.*

αὐγολογῶ *gallinas tento, an ova habeant.*

ΑΥ.

αὐγότζουφλον, αὐγόφυλλον, *teſta, ovi putamen.*

αὐγόπιταις, αὐγόπιτες, *ovorum fruſta.* Demetr. Zen. in Batrach.

αὐγοτάριχο, *ova piſcis condita*, Ital. *Botarga.*

αὐθεντῶ, αὐθεντίζω, *auctoritatem do.*

αὐθεντία, *Dominatio*, αὐτεντειάσου, *Dominatio tua.*

αὐθεντὴς, *Dominus.*

αὐθεντόπουλος, *filius Herilis, dominus parvus*, Jungk Herr.

αὐθέντρια, αὐθέντρα, *domina.*

αὐθεντεύω, *dominor.*

αὐκρηστήρι, *auditorium.*

αὐτοφονεμένος, *autochir.*

αὐτοῦ, *illic, ibi.*

αὐτί, αὐτίον, pro ὠτίον, *auris.*

αὐτιστήρι, *auriſcalpium.*

ΑΦ.

ἀφάλη, ἀφάλι, ἀφαλὸς, *umbilicus.*

ἀφαρὶ, *ſtatim.*

ἀφέντης, ἀφέντρια &c. vide αὐθέντης, αὐθεντῶ &c.

ἀφιερώνω, *dedico, conſecro.*

ἀφίνω, ἀφήνω, *ſino, mitto, dimitto.*

ἀφίνωσας ὑγία, *valete*, Demetr. Zenus, Batrachom. diſt. 125.

ἀφόντης, ἀφόντις, pro ἀφ' οὗ, *ex quo.*

ἀφόντις καὶ, *quandoquidem.*

ἄφορα, *amphora.*

ἀφορμάγρα, *amentia.*

ἀφορμάρης, *morio, mente captus.*

ἀφορμίζω, *inſanio.*

ἀφορμὴ, *cauſa, ratio.*

ἀφοροῦμαι, *conjecto.*

ἀφουκροῦμαι, *audio.*

ἀφουκραστὴς, *auditor.*

ἀφῦ, ἀφότης, ἀφυκοῦ, *poſtquam.* vide ἀφόντης.

ἀφρὸς, *ſpuma.*

ἀφρωτὸς, *ſpumoſus.*

ἀφρύδι, *ſupercilium.*

ἀφρύδατος, *ſuperciliosſus.*

ἄφτεστος, ἀφταίστος, *innocens.*

ἀφτὶ, pro αὐτὶ, *auris.*

ἄφτω, *accendo, flagro.*

ἀφώρεσις, *ſuſpicio.*

ἀχαμνὸς, *debilis, turpis.*

ἀχαμναίνω, ἀχαμνίζω, *debilito.*

ἀχάμνισις, ἀχάμνισμα, *debilitatio.*

ἀχαράτζωτος, *a tributo liber.*

ἀχέλυ, *anguilla.*

ἄχερον, *palea.*

ἀχερῶνα, *palearium.*

ἀχήνιος, ἀχίνιος, ἀχῖνος, pro ἐχῖνος, *echinus.*

ἄχθρευτος, *odio carens.*

ἀχιβάδα, *murex, conchylium.*

ἀχιλιὰ, *cinis.*

ἀχλάδα, ἀχλάδι, *pyrum ſylveſtre.*

ἀχλος, pro ὄχλος, *turba.*

ἀχλύζω, *colluo.*

ἀχόρταγος, *inſatiabilis.*

ἀχόρταστος, *idem.*

ἀχορταστὰ, *inſatiabiliter.*

ἀχυρόκοπρον, *fimarium.*

ἀχωνεψιὰ, *cruditas.*

ἀψᾶ, *validè, altâ voce.*

ἀψιθία, *abſinthium.*

ἄψογος, *inculpabilis.*

ἀψὸς, *in loquendo temerarius, audax.*

ἀψώφιστος, *non mortuus.*

B.

Βάβα, *avia*, apud Hieronym. Germ.

βαβύζω, *latro baubor.*

βάγγα *foſſa*, Ital. vanga.

βαγίζω, *fodio,*

βαγία, *nutrix ancilla.*

βαγίτζα, *famula.*

βαγίζω, *vagio.*

βαγισμὸς, *vagitus.*

ΑΥ.

ἀυγότζυφλον, ἀυγόφυλλον, *teſta, oviputamen.*

ἀυγόπιταις, ἀυγόπιτες, *ovorum fruſta.* Demetr. Zen. in Batrach.

ἀυγοτάραχο, *ova piſcis condita,* Ital. *Botarga.*

ἀυθεντῶ, ἀυθεντίζω, *auctoritatem do.*

ἀυθεντία, *Dominatio,* ἀυτεντεκάσου, *Dominatio tua.*

ἀυθεντής, *Dominus.*

ἀυθεντόπουλος, *filius Herilis, dominus parvus,* Jungt Herr.

ἀυθέντρια, ἀυθέντρα, *domina.*

ἀυθεντεύω, *dominor.*

ἀυκρηστήρι, *auditorium.*

ἀυτοφονεμένος, *autochir.*

αὐτοῦ, *illic, ibi.*

ἀυτί, ἀυτίον, pro ὠτίον, *auris.*

ἀυτιστήρι, *auriſcalpium.*

ΑΦ.

ἀφάλη, ἀφάλι, ἀφαλὸς, *umbilicus.*

ἀφαρὶ, *ſtatim.*

ἀφέντης, ἀφέντρια &c. vide ἀυθέντης, ἀυθεντῶ &c.

ἀφιερώνω, *dedico, conſecro.*

ἀφίνω, ἀφήνω, *ſino, mitto, dimitto.*

ἀφίνωτας ὑγία, *valete,* Demetr. Zenus, Batrachom. diſt. 125.

ἀφόντης, ἀφόντις, pro ἀφ' οὗ, *ex quo.*

ἀφόντις καὶ, *quandoquidem.*

ἀφορα, *amphora.*

ἀφορμάγρα, *amentia,*

ἀφορμάρης, *morio, mente captus.*

ἀφορμίζω, *inſanio.*

ἀφορμὴ, *cauſa, ratio.*

ἀφοροῦμαι, *conjecto.*

ἀφουκροῦμαι, *audio.*

ἀφουκραστὴς, *auditor.*

ἀφοῦ,

Digitized by Google

ἀφοῦ, ἀφότης, ἀφωνοῦ, *poſtquam.* vide ἀφόντης.

ἀφρὸς, *ſpuma.*

ἀφρότὸς, *ſpumoſus.*

ἀφρύδι, *ſupercilium.*

ἀφρύδατ@, *ſuperciliosus.*

ἄφτες@, ἀφταῖς@, *innocens.*

ἀφτὶ, pro αὐτὶ, *auris.*

ἄφτω, *accendo, flagro,*

ἀφώρασις, *ſuſpicio.*

ἀχαμνὸς, *debilis, turpis.*

ἀχαμναίνω, ἀχαμνίζω, *debilito.*

ἀχάμνισις, ἀχάμνισμα, *debilitatio.*

ἀχαράτζωτ@, *a tributo liber.*

ἀχέλυ, *angvilla.*

ἄχερον, *palea.*

ἀχερώνα, *palearium.*

ἀχήνι@, ἀχίνιος, ἀχῖνος, pro ἐχῖνος, *echinus.*

ἄχθρευτ@, *odio carens.*

ἀχιβάδα, *murex, conchylium.*

ἀχιλιὰ, *cinis.*

ἀχλάδα, ἀχλάδι, *pyrum ſylveſtre.*

ἀχλ@, pro ὄχλ@, *turba.*

ἀχλύζω, *colluo.*

ἀχόρταγ@, *inſatiabilis.*

ἀχόρταστος, *idem.*

ἀχορταστᾶ, *inſatiabiliter.*

ἀχυρόκοπτρον, *fimarium.*

ἀχωνεψιὰ, *cruditas.*

ἀψᾶ, *validè, altâ voce.*

ἀψιθία, *abſinthium.*

ἄψογ@, *inculpabilis.*

ἀψὸς, *in loquendo temerarius, audax.*

ἀψώφις@, *non mortuus.*

B.

Βάβα, *avia*, apud Hieronym. Germ.

βαβύζω, *latro baubor.*

βάγγα *foſſa*, Ital. vanga.

βαγίζω, *fodio,*

βαγία, *nutrix ancilla.*

βαγίτζα, *famula.*

βαγιζω, *vagio.*

βαγισμος, *vagitus.*

BA.

βαγιόλι, *cribrum*, *vannus*, Ital. *vaglio*, *vaglione*. Agapius Cretenſis.
βάζω, *pono*, *mitto*.
βάθουλος, *βάθυλος*, *βάτουλος*, *cavus*, *cavatus*.
βαθουλώνω, *cavo*.
βαία, item quod *βαγία*.
βάκλον, *baculus*, *fuſtis*.
βακρίζω, *latro*. Gloſſæ Barb. Græc.
βαλλίζω, *ſalto*. ex Italic. *Ballare*.
βάνδον, *vexillum*.
βανδοφόρος, *vexillifer*.
βαντᾶ, *terminus*, apud Malaxum.
βάντα ex Italico, *Banda*, latus navis.
βάνω, *conjicio*, *pono*.
βαραίνομαι, *graviter fero*.
βαραῖος, *faſtidioſus*.
βαρύνω, *gravo*.
βαρέλι, *dolium*, *cadus*. Ital. *Barile*.
βαρελόπουλο, *doliolum*.
βαρεκάκι, *vaſculum*.
βάριον, *ovis*. Theodor. Prodrom.
βαριον, ex *βαρὺ*, *infortunium*.

BA.

βαριαναστενάζω, *graviter lamentor*.
βαριόμοιρος, *ærumnoſus*, *infelix*.
βάρκα, & *βάλκα*, *cymba*, Ital. *barca*.
βαρκάκι, *βαρκαποῦλα*, *cymbula*.
βαρκάρης, *portitor*.
βαρκαρίζωμαι, *conſcendo navim*.
βαρόνιος, *baro*.
βασιλεύγω, *βασιλεύω*, *regem facio*: item, *orior*.
βασίλεμα τοῦ ἡλίου, *ortus ſolis*.
βασιλιόπουλος, *regulus*.
βάσκελον, *gradus*, *veſtigium*.
βασταγιάρης, *bajulus*.
βασταγαρεύω, *bajulo*.
βαστῶ, *porto*, *tolero*.
βατεύω, *aſcendo*, *coëo*.
βάτευμα, *coitus*.
βατζέλη, *βατζέλι*, *vaſculum*, *pelvis*.
βατόπουλο, *ſcapha*.
βάτουλος, vid. *βάθουλος*.
βάφω pro *βάπτω*, *tingo*.
βαφέας, *tinctor*.
βάψιμο, *tinctio*.
βγὰ, *finis*, *exitus*.

Βγαίνω exeo, pro ἐυγαίνω.
Βγάλω, vid. ἐυγάλω.
Βγενικὸς, *nobilis*, pro ἐυγενικός.
Βέβαια, *amen, verè*.
Βεζηρίδες, *Βεζίερίδες*, *Vizirii*, dignitatis nomem in aula Turcica.
Βεκάριος, *Βικάριος*, *vicarius*, Gloſſ. Baſilic.
Βελάνι, *glans*, *balanus*.
Βελανιά, *fagus*, arbor.
Βελανίδι, idem quod *Βελάνι*.
Βέλεφος, pro *Βρέφος*, *infans*.
Βελόνη, *Βελόνι*, *acus*.
Βελονάμα, *acicula*.
Βελονιτρυπα, *foramen acus*.
Βελτόνι, *ſpiculum*.
Βένδικτα, *vindicta*, Gloſſ. Baſilic.
Βενετιανὸς, *Venetus*; *ex Veneta factione*.
Βενέμα, *vindemia*.
Βεντεμίζω, *vindemio*.
Βεντεμιςης, *vindemiator*.
Βέξιλλον, *Βήξιλον*, *Βίξιλον*, *vexillum*.
Βιρδελιά, *ſtercus*, *ſterquilinium*.
Βέργα, *virga*.
Βεργίζω, *virgam ſeu accentum appono*.
Βεργετῶ pro ἐυεργετῶ, *benefacio*.
Βερδένι, *curuca*, avis.
Βερεδάριος, *veredarius*.
Βερεδεύγω, *veredis vehor*.
Βεςιάριον, *veſtiarium*.
Βεςιάριος, *veſtiarius*.
Βετεράνος, *veteranus*.
Βῆμα, *ſacrarium*, *adytum*.
Βηνάτωρ, *venator*, *ferarum præfectus*.
Βηργήλλιος, *Poëta quivis*, ex nomine Virgilii antonomaſticè uſurpato. Conf. *Carol du Freſne c. l. colum. 196.*
Βηρεδάριος, *veredarius*.
Βῆχας, *tuſſis*.
Βηχω, *tuſſio*.
Βία, *neceſſitas*, *vis*.
Βίασμα, *conamen*.
Βιβλοαμφιάςης, *librorum compactor*.
Βίγλα, *Βύγλα*, *crux enſis*, aut potius *illa pars*, *qua manus tegitur*, Stichblat. Cruſ. in *Turci-Græcia p. 108.* ex Latino, *vigilia*.
Βίγλα excubiæ, *vigiliæ*.

Μπιγλατώρας, *vigil.*
Μπιγλεύω, *excubias ago.*
Μπιγλίζω, *idem.*
Μπιζάςρα, *nutrix.*
Μπιζάνω, Μπυζάνω, *lacto.*
Μπίζι, Μπίζιον, *mamilla*, pl. Μπίζα & Μπίζια, *mamma.*
Μπιςηρῶ, *allido.*
Μπίζα, *virga*, *flagellum.*
Μπίτζαις, *faſces.*
Μπιτζέα, *ictus virgæ.*
Μπιτζώνω, *virgâ ferio.*
Βλαμμένος, *mutilus.*
Μπλάψιμο, *pernicies.*
Μπλέπω, *inviſo.*
Μπλεπήτης, *ſpectator*, Μπλεπήτρα, *ſpectatrix*, Μπλεπητερὸς, *ſpectabilis.*
Μπλησίδι, *Corollarium*, Ital. *vantagio di coſa venduta.* Ulaecus.
Μπλᾶδι pro φλᾶδι, *cortex.*
Μπλεγῶ pro ἐυλογῶ, *benedico*, *laudo.*
Μπλογιτικὴ, *ſponſa*, *nupta.*
Μπόδι, *bos.*
Μποηθᾶ, *refert*, *decet.*
Μποΐζω, pro Μπομβίζω, *ſuſurro de apibus.*
Μπορθακὰς, *rana.*
Μποσκαρὰ, *paſcua.*
Μπόσκος, *paſtor.*
Μποτάνι, *pharmacum.*
Μπᾶβα, *fovea.*
Μπαβὸς, *mutus*, *balbus*, *elinguis.*
Μπαβῶ, *obmuteſco.*
Μπαβαλίζω, *ineptio.*
Μπαβαλοσύνη, *obtuſitas.*
Μπαδοδέρματο, *pellis bovina.*
Μπαδοκάτης, *bubulcus.*
Μπαδοσφάνος, *lanio.*
Μπακάμισον, *induſium.* Cruſius fol. 188.
Μπάλα, *ſigillatio.*
Μπαλοτήρι, *ſigillum.*
Μπαλώνω, *ſigillo.*
Μπανάκι, *tumulus.*
Μπανὶ, *mane.*
Μπαρδαλίζω, *flagello.*
Μπαρδανάρι, *trabs*, *tignum.*
Μπᾶρκα, *cœnum.*
Μπαρκώνω, *limo conſpurco.*
Μπαρκολάκκα & Μπαλκολάκκα, *cadaver excommunicati.* Vide Allatium, Chriſtop. Angelum &c.
Μπᾶρλον, Μπρᾶλον, Μπρᾶλλον, *juncus.*
Μπαρλινὸς, *junceus.*
Βᾶτζα, *ſtercus boum.*
Βᾶτζι, *dolium.*

Βατζὰς,

βυτζᾶς, *doliarius.*
βῦτης, *cupa.*
βυτηκλάρι☉, *buticularius, lagenarum artifex.*
βυτίζω ex βυθίζω, *immergo.*
βυτιςὴς, *immerſor.*
βυθῶ, *induo.*
Βράδυ, *veſpera, ſerum.*
βραδιάζει, *adveſperaſcit.*
βράκα, *bracca, femorale.*
βρακὶ, *femorum tegmen, femorale*, Cruſius in Turco-Gr. pl. βρακία.
βρακοζώνι, *ſubligaculum bracarum.*
βράζω, *coquo.*
βράσινο, *viridis*, ex πράσιν☉ Cruſius in Turco-Græcia.
βραχνὸς, *raucus.*
βραχνιάζω, *rauceſco.*
βρεβιον, βρεβϊὸν, *breve, epiſtola, ſcriptura brevior,*
βρεβιάτορες, *brevium deſcritores.*
βρεθήκι, *merces pro re inventa*, pro ἐυρεθήκι.
βρεμέν☉, *madidus.*
βρίσκω, pro ἐυρίσκω, *invenio.*
βρῦλον, idem, quod βύρλον, βρῦτζον, *fimus.*
βροχάδα, *laqueus*, βρόχια, *tendicula.*
βρύση, *fons*, βρυσιδάκι, βρυσίτζα, *fonticulus.*
βρύω, *ſcateo.*
βρυχίζομαι, *fremo, ululo.*
βρωμαλιτικὸς, *brumalis.*
βρωμερὸς, *fœtidus.*
βύζα, vid. βίζι.
βυζάνομαι, βυζάνω, *lacto.*

Γ.

Γάβας, *catinus, abax.*
γάβ☉, *foſſa, canalis ſubterraneus.*
γαγίλα, γαγύλα, *pica, graculus, monedula.*
γάδαρα, *aſina.*
γάδαρ☉, γάδυρ☉, *aſinus.*
γαδαρόπυλ☉, γαδυράκι, *aſellus.*
γαδυρένι☉, *aſininus.*
γαδυρολάρης, *aſinarius.*
γαϊτάνιον, *zona, cingulum, vitta.*
γαλᾶια, γαλέα, *triremis*, Ital. *Galea.*
γαλιώτης, Ital. *Galeotta.*
γαλιατζα, Ital. *Galeazza.*
γαλιῦνι, *Galea major, Galio.*

ΓΑ.

γαλεύγω, *mulgeo*.
γαλιφιά, *adulatio*.
γαλιφίζω, *adulor*.
γαμῶ, *coitum*, *exerceo*.
γαμπρὸς, pro *γαμβρὸς*, *Gener*.
γανώνω, *ſplendidum reddo*, vel ut Carolus du Fresne, *colum.* 237. vocem *γανῶν*, reddit, *Vitreare*, *Germanis* Bleſten/ aut potius Gläſen/ *incruſtare*. Figulorum eſt, quando vaſa teſtacea lithargyro obducunt. *Anaſtaſius Macedo* in Epiſtola ad Tribbechov. (cujus in *Meletemate* noſtro, §. *XVI.* facimus mentionem) refert etiam ad illorum operam, qui ſtanno vaſa ferrea & ſimilia perpoliunt, qua de re *Portius* vocem *ςαννάρω* uſurpare maluit.
γαρδέλι, *Carduelis*.
γάρδια, *cuſtodia*, ex Ital. *Gvardia*.
γάςρα, *γαςέρα*, *vas teſtaceum*, *phiala*, *ampulla*.
γαςρένι@ *teſtaceus*.
γαςροπᾶλο, *vas minus*, *vaſculum*.

ΓΔ. ΓΕ.

γαςρώνω, *gravido*.
γαςρωμένη, *gravida*.
γάτ@, *γάτης*, *γάτ@*, *felis*, Italicè, *Catto*, *Gatta*.
γαυγίζω, *latro*.
γγίμα, pro *ἔγγισμα*, *fulcrum*.
Γδέρνω pro *ἐκδέρνω*, *excorio*, *deglubo*.
γδὶ, *marmoratum*, *pila*.
γδοχέρι, *pilum*, *piſtillum*.
γδύμαΤ@ pro *ἐκδύματ@*, *exuviæ*.
γδύμ@, ex *γυμνὸς*, *nudus*.
γδυμώνω, *ſpolio*, *nudo*.
γδύνω, *γδίνω*, *γδήνω*, *exuo*, *ſpolio* pro *ἐκδύω*.
Γειὰ *ſanitas*, ex *ὑγιεία*.
γειάσε, *vale*, *euge*, *ſalve*.
γειοσύνη, *valetudo*, *ſalubritas*.
γειοφόρα, *γειαφύρα*, *pons*.
γειαφυρώνω, *ponte jungo*.
γειτονεύγω, *accolo*.
γελάσκα, *hallucinatio*.
γελάτζας *irriſor*, *riſui indulgens*.
γελαςὴς, *impoſtor*.
γελλὼ, *γιλλὼ*, *γυλῶ*, *ſtrigum genus*, *infantibus inſidias parans*,

parans, de quo plura *Carol. du Freſne Colum.* 240.
γέμα pro γεῦμα, *prandium.*
γεμαλίζω, *prandeo.*
γεμάτος, *plenus*, in Coron. Pretioſa.
γέμησις, *plenilunium.*
γεμώνω, & γεμίζω, *repleo.*
γενάκι, *barbula.*
γενάρης, *Januarius.*
γένεια, *barba.* Cruſius in Turco-Græcia.
γένειατος, *barbatus.*
γενεράλιος, *Generalis, Conſul.*
γενεραλάτο, *conſulatus.*
γενεραλεύγω, *conſulatu fungor.*
γενὶ, *barba.*
γενικὸν, *ærarium publicum.*
γέννη, γέννα, *ortus, nativitas.*
γέννα, *ortus lunæ*, Theophylact.
γεντήλιος, *Gentilis, ex Schola Gentilium.*
γεράζω, *ſeneſco.*
γεραλία, *ſenectus.*
γεροντ.ὰ, *canities.*
γεράκη, γεράκι, *falco, accipiter.*
γερακάρης, *qui falconibus præeſt.*
γέρδης, γέρδιος, *textor.*
γερδοποιὸν, *textrinum.*
γέρνω, *inclino.*
γερμένος, *inclinatus, acclivis.*
γερὸς, *ſanus, validus, ſed γέρος, ſenex.*
γερουλίζω, *veteraſco.*
γεροτρέφω, *ſenem nutrio.*
γεροντάκης, *vetulus.*
γερόντισσα, *vetula.*
γέροντες, *monachi.*
γεσομὶ, *Jaſminum*, arbor.
γεύγομαι, *prandeo.*
γεύγω, *guſto.*
γεῦμα, *prandium.*
γεωργεύγω, *agrum colo.*
Γηβενίζω, *traduco, aſinum cædo.*
Γιὰ, pro διὰ, *per:* γιατὶ, *quia.*
γιατίσαν, pro γιατὶ ἦσαν, *quia erant*, apud Demetr. Zen. in Batroch.
γιὰ, *ſanitas*, pro γειὰ.
γίασου vid. γειάσου.
γιαγέρνω, *redeo.*
γιαίνω, *convaleſco.*
γιανίσκω, γιατρέυω, *medeor, curo.*
γιάμμα, *medela.*

γιάλη, *vitrum*.
γιαλίζω, *niteo*, *inſtar vitri ſplendeo*.
γιαμένα, *propter me*, *mei gratia*.
γιάτζω, *glacies*, ex Ital. *Ghiaccio*.
γιατὶ, vide. *γιὰ*.
γιατρὸς, *Medicus*.
γιάτρισσα, *Medica*.
γιατρειὰ, *medicina*.
γίδα, *γίδι*, *capra*.
γιδομάνδρης, *caprile*.
γηδινὸς, *caprinus*,
γιερὸς, *ſalvus*, *incolumis*.
γιλλῶ, vide *γιλλῶ*.
γίομα, *γίωμα*, *prandium*.
γιοματίζω, *prandeo*.
γιοφύρι, *pons*.
Γλαγγίζω, *clango*.
γλάγγισμα, *clangor*, *ſtrepitus*.
γλαδιόλος, *gladiolus*, herba.
γλακῶ, *decurro*.
γλείφω, *allambo*, *lingo*.
γλήγορα, *ὀγλήγορα*, *cito*, *ſubito*.
γλήγορος, *γλύγορος*, *ἐγλύγορος*, *ὀγλύγορος*, *velox*, *celer*.
γληγοροπόδης, *celer pedibus*.
γλιτώνω, *γλυτώνω*, *aufugio*.
γλυκάδα, *dulcedo*.
γλυκολογία, *elegantia ſermonis*.
γλυκομιλιὰ, *affabilitas*.
γλυκὸς, *dulcis*,
γλυκᾶ, *ſuaviter*, *comiter*.
γλυκοτραγουδῶ, *ſuaviter cano*.
γλυκύξυνος, *dulcamarus*.
γλύπτης, *Lapidum caſor*.
γλυπτοτέχνη, *ars ſculptoria*.
γλυπερὸς, *lubricus*.
γλυστῆρι, *clyſter*.
γλυστρῶ, *labor*.
γλύστρα, *lubricitas*.
γλωσσὰς, *linguax*, *futilis*.
γλωσσοβόλισμα, *garrutilitas*.
Γνέφω, *annuo*, *innuo*.
γνέμα, *nutus*, pro *νεῦμα*.
γνέμα, *νέμα*, *filum*, Cruſius in Turco-Græc. p. 188.
γνέφος, *γνόφος*, ex *νέφος*, *nubes*, *caligo*.
γνεφιάζω, *obnubilo*.
γνώθω, *novi*, Gloſſa Græcobarb.
γόβα, *crepida nocturna*, *ſandalium*.
Γογγύζω, *increpo*, *redarguo*.
γομάρι, *onus*, *pondus*.
γομαρίζω, *onero*.

γονδρι

γονάει, *genu.*
γονατίζω, *genua flecto.*
γονάτι, *genu.*
γονατιστὰ, *genibus flexis.*
γονία, *focus*, in Corona Pretioſa
γονικὸν, *patrimonium.*
γονικάρχης, *dominus poſſeſſionis* vel *rei alicujus.*
γοράζω, *emo.*
γοραυλζίνα, *γορατζίνα*, *cornix, graculus.*
γοράσι, *κορασόπουλον*, *puella.*
γόσμα, *clamor.*
γοῦλα, *Gula*, item, *caulis*, *truncus.*
γουλὰ, *turris.*
γοῦνα, *γούννα*, *pellis*, *veſtis pellicea.*
γουνάρειος, *γουνάρης*, *pelliceorum artifex, venditor.*
γούργουρος, *jugulum*, *collum.*
γουρζέιο, *collare*, Ital. *Gorziere.*
γοῦρνα, *γουροῦνι*, *porcus*, *ſus.*
γουρουνόσταυλος, *ſuile.*
γουτζάνι, *frons*, *frontis*, Cruſius in Turco-Gr. fol. 188.
γράδωσις, *Gradus*, ſeu *gradum ſeries*, *ordo.*
γραικοὶ, primitus dicti, qui poſtea *ἕλληνες*. Vid. *Gloſſ.* du Freſne *col. 264.*
γραικὸς, *Græcus*, *Grajus.*
γραιοποῦλα, *vetula*, *anicula.*
γραμματοφύλακας, *Regiſtrator.*
γραφοποῦλα, *parva epiſtola.*
γράτζια, *gratia.*
γρικῶ, *audio*, *intelligo*, *percipio.*

Scribitur etiam *γρεκῶ*, *γρυκῶ*, *γρυικῶ*, *ſentio*, *audio.*
γρίκημα, *intellectus.*
γροινιάζω, *lugeo.*
γροινιαστὸς, *mœſtus.*
γροινιὰ, *mœror.*
γροθιᾶ, *γρόθος*, *pugnus.*
γροθοκοπῶ, *alapis cædo.*
γροθθόπυλον, *pugillus.*
Γυαγέρνω ὀπίσω, *revertor.*
γυαλαργυστήρι, *Officina vitriaria.*
γυαλὶ, *vitrum.*
γυαλιὰ, *perſpicillum.*
γυαλιὰς. *vitriarius.*
γυναῖκα, *mulier.*
γυναικολὰς, *mulierum amator.*
γυρεύγω, *vagor*, *quæro*, *peto.*
γυρίζω, *converto*, *revertor.*
γυρόργισμα, *tripudium.*
γυροπόδι, *fimbria.*
γυψέλλι, *alveare.*
γυψώνω, *trutino.*
Γωναράκι, *angellus.*
γωνιὰ σὲ γωνιὰν, *angulatim.*
γωνιαστικᾶ, *idem.*

Δ.

Δὰ, *age*, *eja*,
δαβλὸς, *δαυλὸς*, *δαλὸς*, *titio*, *torris.*
δάγα *ſica*, ex Italico, *daga*, Degen/ Weidner.
δαγκάνω, *δακάνω*, *mordeo.*
δαγματιά; *δακκαματιὰ*, *morſus.*
δάδι, *fax*, *tæda.*

ΔΑ.

δαιμονιαρέα, *Hyoſcyamus.*
δαιζαλευταὶ, *conviviorum inſtructores.*
δάκαμα, δάγκαμα, *morſus.*
δακανιάρης, *mordax.*
δακρερὸς, *lacrymoſus.*
δακρυώνω, *lacrymor.*
δακτυλίδι, *annulus.*
δάκτυλο, *digitus, pollex.*
δαλάζω, *maturo,* Hieron. German.
δαμάλι, *Juvenca.*
δανεισοχάρτι, *cautio mutui.*
δανείστηκα, Præt. Paſſiv. pro δανείστηκα ex δανείζομαι, *mutuo ſumo,* apud Demetr. Zenum in Batrachom. diſtich. 156.
δανειστικᾶ, *mutuo.*
δαρδᾶνι, *venabulum, jaculum.*
δάρτης, *verberans.*
δαρμένος, *verberatus,* ex verbo δέρνω.
δάσκαλος, *doctor,* ex διδάσκαλος.
δασκαλέμα, *documentum.*
δασκαλεύγω, *doceo.*
δασκαλότοπος, *ſchola.*
δάσο, *ſilva,* Cruſius in Turco-Gr. p. 208.

ΔΑ. ΔΕ.

δασοῦλερὸς, *nemoroſus.*
δαυλικὸς, δαβλικὸς, *torridus.*
δαυλὸς, vid. δαβλὸς.
δαύνη pro δάφνη, *Laurus.*
δαυνότοπος, *lauretum.*
Δὲ, δὲν, ex οὐδὲν, *non.*
δείχτω, δείχνω, *doceo, oſtendo, monſtro.*
δεικτήριο, *ſuggeſtum, pulpitum.*
δειπνάρι, *cœnula.*
δειπναράκι, *idem.*
δεκαριὰ, *decas.*
δεκατιὰ, *decima.*
δέκαρχος, *Decanus, decurio.*
δελφὸς, pro ἀδελφὸς, *frater.*
δεμάτι, *manipulus, vinculum, faſciculus,*
δὲν, δὲ, *non.*
δένδρο, *arbor.*
δενδράκι, δενδρολάκι, *virgultum, arbuſtum.*
δενδροῦτζικο, *arbuſcula,*
δένω, δέννω, δίννω, *ligo.*
δεποργατεύγω, *in exilium ago.* Gloſſ. Baſilic.
δέρμα, *pellis pergamena, membrana,*
δερμάτι, *pellis.*
δερματᾶς, *coriarius.*
δερματώνω, *corium præparo.*
δέρνω, *verbero, cædo.*

δεφεν-

δεφένδευσις, δηφεντεύω, *defendo, tueor.* Baſilic. Gloſſ.

δεφένδευσις, *defenſio*, Cantacuzen.

δεφένσωρ, *Defenſor.* Mich. Pſellus.

δεχοτὴς, *ſuſceptor.*

Δηλάτωρ, *delator, explorator.*

δηλατωρεύγω, *accuſo, defero.*

δηματεύγω, *ex factioſis exercitum conſcribo*, Theophanes.

Διάβα, *via, tranſitus.*

Διαβάζω, *lego, dicto, recito.*

Διάβασμα, *lectio.*

Διαβαστὴς, *lector.*

Διαβάτης, *peregrinus.*

Διαβατικὸ, *tranſitus.*

Διαγουμίζω, *prædor, vaſto, rapio.*

Διάγουμα, *præda, direptio.*

Διαθέτω, *diſpono.*

διαίστιον, Διαζύγιον, *divortium.*

Διαιλίζομαι, *diætam ſervo.*

Διακόβγω, *interrumpo.*

Διακονιάρης, *mendicus.*

Διακονιαρεὰ, *mendica.*

Διακονοῦμαι, *mendico.*

Διακονῶ, *ad mendicitatem redigo.*

Διακορεύγω, *ſtupro.*

Διακόρευσις, *ſtuprum.*

Διαλαλῶ, *divulgo.*

Διαλαλήτης, *preco*, pl. Διαλαλητάδες, Demetr. Zen. Batroch. diſt. 93.

Διαλαλίζω, *declaro.*

Διαλέγω, *eligo.*

Διαλέκτης, *Elector.*

Διαλέγομαι, *concionor.*

Διαμάντι, Διαμάντη, ex Italico diamante, *adamas*, in Coron. Pretioſ.

Διαμάντινος, *adamantinus.*

Διανὰ, *ut, quò.*

δίαξις, *mos.*

διαπέρα, *tranſitus.*

Διαπέρνω, *penetro, tranſeo.*

Διάριον, *diarium.*

Διασκελίζω, *ſupplanto.*

Διαστρέψιμο, *perverſio.*

Διαφεντεύγω, *defendo.*

Διαφέρνω, *differo.*

Διαφορεύγω, *lucrifacio.*

Διάφορον, *lucrum, utilitas.*

Διαχωρίζω, *excipio.*

διδασκαλεύγω, *catechizo.*

διδασκαλίκι, *magiſterium.*

διδαχὴ, *concio.*

διδάχνω, *concionor, prædico.*

διδακτὴς, *concionator.*

δίδω, do. δίδομαι, *ferio, ictum impingo.*

ΔΙ. ΔΟ.

δίδω είδησιν, *annuncio.*
δικαιομιλῶ, *jura dico.*
δίκτυ, δύκτιο, δύκτυ, ex δίκτυον, *rete.*
διμερίζω, *ad utrumque refero.*
δίμμαν, *vinculum.*
διμμένος, *vinctus.*
δίνω, *do.*
δίπλα, διπλωμάδα, *ruga veſtis.* Gloſſ. Barb. Gr.
διπλόζωος, *amphibium.*
διπλώνω, *duplico.*
δίπορτο, *duplici januâ gaudens.*
δισάκι, *bulga.*
διαπένσα, *promptuarium.*
δίστρατον, *bivium.*
δίχρονος, *bimulus.*
διώχνω, *perſequor, ejicio.*
Δόκανον, *trabs.*
δοκάρι, *trabecula.*
δόκιμος, *tiro, novitius.*
δολώνω; *fallo.*
δόλεμα, *fraus.*
δολεύγω, *defraudo.*
δολοφονεύγω, *fraude occido.*
δοντὰς, *dentatus.*
δοντὶ & δοντίον, *dens.*
δοντιάζω, *dentio.*

ΔΟ. ΔΡ.

δοξάρι, pro τοξάρι, *arcus, camera.*
δοξαράκι, *gloriola.*
δοξαρὰς, *ſagittarius.*
δοξαροτέχνη, *ars ſagittas jaciendi.*
δόσια, *largitio.*
δόσιμον, *donum.*
δουλευτάρικος, *ſervilis.*
δουλευτίκι, *famulitium.*
δουλεύτρα, *famula, ancilla.*
δουλέψι, *ſervitium, ſervitus.*
δοῦκας & δοὺξ, *dux.*
δουρῶ, *duro, perſto.*
δοχιὸ, *torcular.*
Δραγάτης, *cuſtos.*
δραγατεύγω, *cuſtodio.*
δραγουμανίζω, *interpretor.*
δραγουμένος, *interpres.*
δραπάνι, *falx minor.*
δριμαίνω, *acerbo.*
δριμερὸς, *acris.*
δρόμος, *platea, via, trames,*
δροσιὰ, *pluvia.*
δροσίζω, *irroro, refocillo.*
δροσάτος, *roſeus, roſcidus.*
δροσεύγω, *refrigero.*
δροσοῦλα, *ros.*
δρώνω, *ſudo, deſudo.*
Δύκτυ pro δίκτυον, *rete.*

δυνα-

δυναμώνω, *valeo, poſſum.*
δυνατώνω, *vegeto, roboro, oppidum munio.*
δυνατᾶ, *fortiter.*
δυσκολαίνω, *difficilis ſum.*
δυσκολεύγω, *diſſuadeo.*
δῶ pro ἐδῶ, *illic.*
δωρεανὰ, *gratis, fruſtra.*
δωρητὴς, *donator.*

E.

Ἔβγα, ἔυγα, *ortus.*
ἔβγασμα, ἔυγασμα, *exitus, egreſſus.*
ἔβγη, ἔυγη, *idem.*
ἔβγαίνω, pro ἐκγαίνω, *exeo.*
ἐγάλω, ἐκγάλω, *ejicio, aufero.*
ἔβραΐνον, *membrana*, Agapius.
ἐβρισία, *injuria.*
Ἐγγαστρώνω, *gravidam reddo, impragno.*
ἐγγάστρι, *pragnatio,*
ἐγγάστρυ@ γυναῖκα, *mulier gravida.*
ἔγγονας, ἔγων, *nepos,*
ἐγόνι, *nepotulus,*
ἐγδέρνω, pro ἐκδέρνω, *excorio.*
ἐγδυκαιώνω, *vindico.*
ἐγδύνω, *exuo*, pro ἐκδύνω.

ἐγδυτὴς, *ſpolitator.*
ἐγκαρδιώνω, *animo, adhortor.*
ἐγκεῖο, *vadimonium.*
ἐγκρεμὸς, ἐγκρεμνώδης, *praceps, rupes, pracipitium.*
ἐγνεία, ἐγνία, ἐγνοία, *cura, ſtudium.*
Ἐδανὰ, *impraſentiarum.*
ἐδεκεῖ, *ibi, illo.*
ἐδεπὰ, *hic, hâc, horſum.*
ἐδετοιὸς, *talis.*
ἐδικὸς, *proprius, ſpecialis*, ex ἰδικὸς.
ἐδικόσμȣ, *meus.*
ἐδικόσμας, *noſter.*
ἐδικόσȣ, *tuus.*
ἐδικόσας, *veſter.*
ἐδικόςȣ, *ſuus.*
ἐδικότȣς, *illorum.*
ἐδικώνω, *rem mihi aſſero, vindico, approprio.*
ἐδικοσύνη, *cognatio, affinitas.*
ἐδικώνομαι, *affinis fio.*
ἔδια, *donatio propter nuptias.*
ἐδῶ, ἐδὼ, *hic.*
ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, *hinc inde,*
Ἒς, *heus.*
Εἰκῶνα, εἰκόνα, *imago.*

εἰκονοςάσι, *imago, ſtatua, figura.*
εἰρήνη, *oſculum pacis.*
εἰρωνεύομαι, *ſimulo.*
εἴσκιο, *umbra.*
εἰσκιόπυλοι, *umbella.*
εἰσοδώνω, *introeo, intro.*
Ἐκθαμβαίνω, *ſtupeo.*
ἐκκλησιάζω, *collectas facio, ſtipem colligo ad templi fores.*
ἐκτεραορδίνως, *extraordinariè,* Gloſſ. Baſil.
ἐκχύνω, *ſcaturio.*
Ἔλα, ἐλαδὰ *age, adesdum.*
ἐλᾶτε, *agite, eja.*
ἐλαοκούκουδον, *oſſiculum olivæ.*
ἐλαιοτόπος, *olivetum.*
ἐλευθεριάζω, *hilarem me præbeo.*
ἐλευθερώνω, *manumitto.*
ἔλθιμο, *adventus, reditus,* Malaxus.
ἐλευθερωτίκιο, *lytrum.*
ἐλεφαντομανίκη *manubrium eburneum.*
ἐλιὰ, *oliva.*
ἐλικία pro ἡλικία, *ætas.*
ἔλμος, Ital. *Elmo, Galea, caſſis.*
ἐλπίδα, *ſpes.*
Ἔμβαθμος, *ordinarius* (Judex.)
ἐμβασιὰ, *ingreſſus, introitus.*

ἐμᾶς, pro ἡμεῖς, *nos.*
ἐμένα, *me.*
ἔμορφος, & μορφος, *Pulcher, formoſus,* vid. ὀμορφος.
ἔμπα, *ingredere.*
ἐμπαινῶ, ἐμπῶ, *ingredior.*
ἐμπάζω, *introduco.*
ἔμπασμα, *aditus, introitus.*
ἐμπένο, *ebenus.*
ἐμπαίνω, idem quod ἐμπαίνω.
ἐμπερδεύγω, *illaqueo, implico.*
ἐμπέρδεμα, *implicatio.*
ἐμπιμένος, *firmus, ſtabilis.*
ἐμπιστοσύνη, *fidelitas.*
ἐμπορῶ, ἠμπορῶ, *poſſum.*
ἐμποτόπουλο, *poculum.*
ἐμπουκώνω, *manduco, in os mitto.*
ἐμπρὸς, ἔμπροσθεν, *ante.*
ἐμπολιὰ, ἐμβολιὰ, *capitis tegmen.*
ἐμψιῶ, *coquo.*
Ἑνάδα, *unitas.*
ἔναι, pro εἶναι, *eſt, ſunt.*
ἐναρέτα, *fortiter.*
ἐναντιοματικὸς, *contentioſus.*
ἔνας, *unus,* μία, *una,* ἕνα, *unum.*
ἔναν, ἐνάνε, *viritim, ſigillatim.*
ἐνδείγμα, *ſpectrum.*

ἐνδύνω,

Digitized by Google

ἐνδύνω, *induo.*
ἐνδυτὴ, *veſtis.*
ἐνέγκω, *adduco.*
ἐνθρονίζω, *inſtallo, in thronum Epiſcopalem veho.*
ἐνθυμίζω, *in mentem revoco.*
ἐνθυμοῦμαι, *cogito,*
ἐννὰ, *novem.*
ἐνορία, *diæceſis, diſtrictus Epiſcopi.*
ἐνορίτης, *Parochus.*
ἐνοριτὶς, *Eccleſia parochialis.*
ἐνορεύω, *parochiam guberno.*
ἐντροπιάρης, *pudibundus, verecundus.*
ἐντροπιάζω, *dedecoro.*
ἐντροπιαστικὸν, *pudendum*
ἑνώνω, *unio, jungo, adjungo.*
Ἐξάκτορας, *qui exigit tributa* &c.
ἐξακτορικὸν, *quod exactioni obnoxium.*
ἐξαπλώνω, *extendo.*
ἐξαρματώνω, *armis privo.*
ἐξάφτω, *incendo, exuro.*
ἐξεστάινω, *attonitum reddo.*
ἐξεστεμένος, *fanaticus.*
ἐξεφαντώνω, *modulor, cano.*
ἐξηγῶ, *expono.*
ἕξη, *ſex.*

ἕξηντα, *ſexaginta.*
ἐξηφοραῖς, *ſexies.*
ἐξιλεώνω, *placo.*
ἐξοδιάζομαι, *ſumtus facio.*
ἔξοδος, ἡ, *ſumtus*, pl. ἔξοδαις.
ἐξοδιαστὴς, *diſpenſator.*
ἐξοδιάζω, ἐξοδιῶ, *expendo, profundo.*
ἔξοδος, *mors, funus, exſequiæ.*
ἐξοδιάζω, *funus deduco.*
ἐξοδιαστικὸν, *exſequiæ.*
ἐξομολογῶ, *confeſſionem audio.*
ἐξοπόρτο, *veſtibulum.*
ἐξόστης, *idem.*
ἐξστραορδινέυω, *extra ordinem conſtituo.*
ἐξωβγάλνω, *educo.*
ἐξώκαστρον, *caſtrum exterius, propugnaculum antemurale.*
ἐξώπορτον, *veſtibulum.*
Ἐπᾶ, ἔπα, *ecce.*
ἐπαγγελτὴς, *Profeſſor, promiſſor.*
ἐπανόικιο, *tributum, locarium.*
ἐπανωγραφὴ, *inſcriptio*
ἐπανωένδυμα, *veſtis exterior,* Uber-Rock.
ἐπανωφόρι, *theca.*
ἔπαρχος, *Praefectus.*

P 2 ἐπαρ-

ΕΠ.

ἐπαρχία, *provincia.*

ἐπαρχιώτης, *provincialis.*

ἐπιθυμιάρης, *cupidus.*

ἐπικαρπία, *uſus fructus.*

ἐπίκλιο, *cognomen.*

ἐπινέμησις, νέμησις, *indictio, quindecim annis conſtans.*

ἐπιτήδευμα, *profeſſio*, in Baſilicis.

ἐπιτηδεύγω, *exerceo.*

ἐπιθέτω, *impono.*

ἐπιτίμιο, *mulcta, pœna, cenſura.*

ἐπιτροπεύγω, *procuro.*

ἐπιτυχαίνω, *conſequor.*

ἐπιφαίνομαι, *ſuperfluo.*

ἐπιχειρίζομαι, *utor.*

ἐπιχειρῶ, *argumentor.*

ἔποπας, *upupa*, avis.

ἐπτωχὸς, pro πτωχὸς, *pauper.*

ἐπωμάδι, *ſcapulare integumentum*, quale monachi, & alii gerunt.

ἐργαλεῖο, *ferramentum.*

ἐργάτισσα, *operaria.*

ἐργατεία, *opera, ſtudium.*

ἐργίδι, *opuſculum.*

ἐργαστήρι, *officina.*

ἐργόχειρο, *opus manuum, labor externus, qui manibus fit.*

ΕΡ. ΕΣ. ΕΤ.

ἐρευνὰς, *quæſtor, inquiſitor*, pl. ἐρευνάδες.

ἐρημόννω, ἐρημώνω, *vaſto, deſolor.*

ἐρημεύγω, *vitam eremiticam ago.*

ἐρημίτισσα, *fœmina vitam eremiticam agens.*

ἐρομόναχος, pro ἱερομόναχος, *Monachus Sanctus*, h. e. talis, qui literis inſtructus ad ſacra officia admovetur. Speciatim notat Monachum ex monte celebri, Atho.

ἐρχομὸς, *adventus.*

ἐρωταπόκρισις, *interrogationes & reſponſiones.*

ἐρωτιάρης, *amator.*

ἐσᾶς, σᾶς, *vos, veſtrum, vobis.*

ἐσένα, *te.*

ἐστία, *ignis.*

ἐσμίγω, *miſceo.*

ἐσμίκτης, *mixtor.*

ἔσμιμα, *mixtura.*

ἐσόδυμα, *viaticum.*

ἔσοντας καὶ, *quandoquidem.*

ἐσὺ, ἐσῦ, *Tu.*

Ἐτέα, ἰτέα, *ſalix*, Coron. Pretioſ.

ἔτζη, ἔτζι, *ſic, ita, hoc pacto.*

ἔτζι,

ET. EY.

ἔτζι, ἀκόμι, *pariter*, *eodem modo.*

ἔτζι πολλὰ, *tamdiu*, *tantopere.*

ἔτ☉, *ſeculum*, in pl. ἔτη, *ſecula.*

ἐτοῦτ☉, η, ο, *hic*, *hæc*, *hoc.*

ἐτότες, *hic*, *tum*, *tunc.*

Εὐγάζω, ἐὐγάνω, *adimo*, *educo.*

ἐὐγαίνω, ἐὐγένω, *exeo.* (*exitus*

ἐὐγαλμα, ἐὐγασμα, ἐὐγαλμὸς,

ἐὐγάλω, ἐβγάλω, ἐὐγάλλω, βγάλω, *emitto*, *aufero*, *produco.* Demetr. Zen. Batrachom. diſt. 79. item Hiſtor. Apollonii Tyrii.

ἐὐγένεια, *nobilitas*, *ingenuitas.*

ἐὐγενικὸς, *nobilis.*

ἐὐγενικὰ, *nobiliter.*

ἐὐθύχαλκα, *pecunia præſens.*

ἐὐκαιρος, *commodus.*

ἐὐκαιρικὰ, *commodè.*

ἐὐκαιρῶ, *otior.* (*vacuitas.*

ἐὐκεράδα, ἐὐκερία, *inanitas*,

ἐὐκερα, *fruſtra.*

ἐὐκερ☉, *vacuus*, *inanis.*

ἐὐκερολόγ☉, *vaniloquus.*

ἐὐκερώνω, ἐὐκαιρώνω, *irritum facio.*

ἐὐκολ☉, *facilis.*

ἐὐκολία, *facilitas.*

ἐὐκολοτζάκις☉, *fragilis.*

ἐὐλογῶ, βλογῶ, *benedico*, *laudo*, ſpeciatim, *matrimonio conjungo*, *uxorem duco.*

ET. EΦ. EΨ. EΩ.

ἐὐλογιμικὸς, *filius legitimus*, *ex matrimonio ſuſceptus.*

ἐὐλογία, *peſtis ſpecies.*

ἐὐλογιαῖς, *vari in facie*, *varioli.*

ἐὐμορφ☉ ὄμορφ☉, *pulcher.*

ἐὐμορφία, *pulchritudo.*

ἐὐμορφολογία, *eloquentia.*

ἐὐνουχοπουλ☉, *eunuchus minor.*

ἐὐρῶ pro εὑρίσκω, *invenio.*

ἐὐτακτα, *ordinatè.*

ἐὐτακτῶ, *in ordinem redigo.*

ἐυτηνιὰ, *copia.*

ἐυτηνὸς, *copioſus.*

ἐυχαριστημέν☉, *contentus.*

ἐυχαριστοῦμαι, *contentus ſum.*

Εὔφιτον, *cenſus.*

ἔφτα pro ἑπτὰ, *ſeptem.*

ἔχθες pro χθὲς *heri.*

ἔχρα pro ἔχθρα, *inimicitia.*

ἔχθρεμα, *odium.*

ἐχθρεύομαι, *odi.*

ἐχθρος, *diabolus.*

ἔχθρα, *vipera*, *draco*, *ſerpens.*

Εὐψὲ, *heri.* (*rum.*

ἐψητήριο, *refectorium monacho-*

ἐψικεύω, ὀψικεύω, *obſequor*, *obſequium præſto.*

ἑψύνω, *coquo.*

Ἕως ὅπου, *donec.*

ZA. | ZA. ZE.

Z.

ζᾶ, pro ζῶα, *animalia.*
ζάβα, *lorica.*
ζαβὸς, *curvus, uncus.*
ζαβώνω, *inclino.*
ζάβομαν, *curvatura, inflexio,*
ζαβρὸς, *vorax.*
ζάγανος, *accipiter*, avis venaticæ ſpecies.
ζαγάρω, *canis venaticus*, qui cum zagano venatur.
ζαγλίζω, *colaphis cædo.*
ζαγλίκι, *colaphus.*
ζάγλος, *mutilus, mancus.*
ζάκανον, *Lex, mos receptus*, Conſtant. Porph. de Adminiſtr. Imp.
ζάλη, *vertigo.*
ζαλίζομαι, *titubo.*
ζάλισμα, *torpor.*
ζάλον, *veſtigium,*
ζαμβακέλαιο, *oleum Jaſmini.*
ζαμβύκη, *ſambuca*, inſtrumentum muſicum.
ζάμπα, *bufo, rubeta.*
ζάνζαλα, *ſupellex.*
ζαρβὸς, ζερβὸς, *ſiniſter, lævus.*
ζάργια, *teſſera.*
ζαργιοπαιγνίδι, *ludus talorum.*
ζαρκάδι, *dama, capreolus.*
ζαρωμάδα, ζάρωμα, *ruga, plica.*
ζαρώνω, *corrugo, contraho, rugas duco.*
ζαρὄπιο, *ruga, platea, vicus.*
ζατρίκιον, *ludus Scacchorum, ludus latrunculorum.*
ζατρικίζω, *latrunculis ludo.*
ζαφορᾶς, ζαφορὰ, *Crocus, Cnicus.*
ζαφορίζω, *croco condio.*
ζαφοριστὸς, *croceus,*
ζάχαρι, *Saccharum.*
ζαχαρᾶτος, *ſaccharo conditus.*
ζέβλα, *lignum jugi.*
ζεκχέτυς, *monachus Turcicus,*
ζέμα, *jusculum.*
ζέματα, *therma.*
ζεματίζω, *fervefacio.*
ζεμπίλι, *corbis.*
ζέννω, *ferveo*, ex ζέω,
ζερβὸς, *ſiniſter.*
ζέστα, *color, æſtus*, ζεστᾶ, *calide.*
ζεσταίνω, *calefacio.*
ζεστόνερα, *therma.*
ζεστὸς, *calidus.*
ζευγάρι, *jugum, par.*
ζευγαριάζω, *copulo.*

ζεῦγος,

ZE. ZH. ZI ZO.

ζεῦγος, *jugerum.*
ζευτὴς, *arator.*
ζεφτὸν, *tigillum.*
Ζηβύνη, συβίνη, *jaculum, venabulum.*
ζηγώνω, *expello.*
ζηγωτὴς, *expulſor.*
ζηγώτρια, *expultrix.*
ζήζικας, ζήζηρος, *cicada.*
ζήλα, ζηλιὰ, *invidia, æmulatio.*
ζηλεύγω, *æmulor, invideo.*
ζηλιάρης, *invidus, rivalis, æmulus.*
ζήλιος, *lilium.*
ζήλινος, *liliaceus.*
ζημιώνω, *miſoeo,*
ζήτη, *collecta.*
ζητιάρης, ζητιάνος, *mendicus.*
ζητονούμιος, *avarus.*
Ζιῶ, *vivo,* Gloſſ. Græco-Barb.
ζινίχιο, *lorum, corrigia.*
ζιφο, *exprimo.*
Ζόμβα, ζόμπα, *gibbus.*
ζομβος, ζόμπος, *gibboſus.*
ζότη, *lumbus.*
ζουγλαίνω, *mutilo.*
ζουγλὸς, *mutilus, mancus.*
ζουγλώνω, *mutilo.*
ζουγλαμα, *mulitatio.*

ZO. ZY. ZΩ.

ζουδάκι, *beſtiola.*
ζοῦμι, ζουμάκι, *juſculum.*
ζουμερὸς, *ſucculentus.*
ζουμάζω, *influo.*
ζοῦπα, ζουπόνι, Ital. *Giupone, Tunica.*
ζοῦρα, *uſura, ſortes.*
ζουράρης, ζουριάρης, ζουριάριος, *uſurarius.*
ζουρεύγω, *fæneror.*
ζουρλάδα, *vaſania.*
ζουρλαίνομαι, *veſanio.*
ζουρλὸς, *amens.*
ζοῦφα, *hyſſopus.*
ζουφάρια, *belluarum multitudo.*
Ζυγαριὰ, *Bilanx, trutina.*
ζυγαριάζω, *trutino, libro.*
ζύγι, *trutina, bilanx.*
ζυγιάστης, *librator.*
Ζυγιάζω, *libro, trutino.*
ζυγρὸς, *humidus.*
ζυμάρι, *fermentum.*
ζυμώνω, *fermento.*
Ζωγραφίζω, *pingo.*
ζωγραφοπουλο, *penicillus pictorius.*
ζῶμα, ζώστρα, ζωνάρι, *cingulum.*
ζωντανὸς, *vivus.*

ζώνω

ζώνω, cingo.

ζωντίμι, jumentum, ζωτικὸς, animalis.

ζωώνω, vivifico.

Η.

Ἡ' pro *αἱ* articulus pl. fœm. gen.

ἤβρικα, inveni, attigi. Præterium ex verbo *βρίσκω*, pro *εὑρίσκω*.

ἠβρισία, injuria.

Ἡγούμενος, dux, præſes, abbas,

ἡγουμένισσα, abbatiſſa.

ἡγουμενιὸ, ducatus, præfectura; abbatia.

Ἡδογεύγω, corrumpo.

ἡδονὴ, vitium.

ἡδονικὸς, vitioſus.

ἡδυπαθαίνω, delicior, mollis ſum.

ἠεράνεος, γεράνεος, γέραγνος, color cæruleus, aërius.

Ἡλάριο, clavus.

ἡλιάζομαι, ad ſolem calefio.

ἡλιακὸ, ſolarium.

ἡλιόςαλος, pulcher, radians.

ἡλιοςάσιο, ſolſtitium.

ἥλυθρος, pro *ἔρυθρος*, *ruber.*

Ἡμαντώρι pro *σημαντήρι*, *domus monetaria.*

ἡμερεύω, diem duco.

ἡμερηνᾶ, indies.

ἡμεροκάματο, unius diei opus.

ἡμερονύκτι, diu noctuque.

ἡμερώνω, miteſco.

ἠμπορῶ, ἐμπορῶ, poſſum.

ἠμπορετὸς, ἐμπορετὸς, poſſibilis.

ἠξεύρω, ſcio.

ἦρα, αἶρα, lolium, zizania.

Ἦσε, pro *αἶσαι*, *es*, ex *εἶμαι* *ſum*, apud Demetr. Zen. Batrachom. diſtich. 9.

ἤσκιος, umbra.

Ἤ*ως*, *ſive, vel.*

Θ.

Θαλασσοβρασις, æſtus maris.

θαλασσοδόμετρο, pyxis nautica.

θαλασσόνερο, aqua marina.

θαλασσοπολεμάρχης, præfectus Claſſium.

θαλασσοκράτορας, idem.

θαλασσοπερνῶ, mare trajicio.

θαμπάδα, caligo.

θαμπώνω, fuſco, oculos perſtringo.

θανατικὸς, peſtis.

θανατικώνω, peſte laboro.

θανα-

Digitized by Google

ΘΑ. ΘΕ.

Θανατηρὸς, *peſtilentialis.*
Θανατώνω, *occido morte mulcto.*
Θανὴ, *mors, funus.*
Θαρετὰ, *confidenter.*
Θαῤῥεύγω, *confido.*
Θαῤῥῶ, *arbitror.*
Θαυγω, θάφτω, ex θάπτω, *ſepelio, tumulo.*
Θάψιμο, *ſepultura.*
Θαυμασιώτης, *ſpectabilitas,* Titulus ſeu compellatio honoris.
Θειάφι, τειάφι, τειάφη, *ſulphur.*
Θεληματικὸς, *voluntarius, ſpontaneus.*
Θεληματικᾶ, *ſponte, libenter, ultro.*
Θεληματάρης, *ſubobediens.*
Θελιὰ, θηλιὰ, *laqueus.*
Θέλω, *requiro, volo.*
Θέμα, *legio, præſidium, provincia.*
Θεργιακὴ, *Theriaca.*
Θεργιὸ, *fera, bellua, coluber.*
Θεργιστικος, *ferus.*
Θεριστὴς, *menſis Julius,* item *meſſor,* in pl. Θεριστάδες,
Θερίστρα, *mulier metens.*
Θερμη, *febris,* θερμοπᾶλα, *febricula.*

ΘΝ. ΘΝ. ΘΡ. ΘΥ.

Θερμώνω, *febricito.*
Θέτω, θέτλω, *pono.*
Θηλυκοπαθαίνω, *muliebria patior.*
Θηλυκογεννῶ, *fœminas genero.*
Θηλυκώνω, *fibulo.*
Θηλυκονδάκι, *fibula.*
Θλιβευτὴς, *afflictor.*
Θνησκόγενο, *infans ſtatim poſt nativitatem mortuus.*
Θόρα, *janua.*
Θρακυιία, *carbones.*
Θρέφω, *nutrio.*
Θρεφερὸς, θρεφητερὸς, *alimentarius.*
Θρινάκι, *tridens, ventilabrum.*
Θρόνι, *ſolium.*
Θρόνος, *Epiſcopatus, ſedes Epiſcopalis.*
Θρύβαλον, *fragmentum.*
Θρυβαλίζω, *infringo, collido.*
Θρυλλίζω, *comminuo.*
Θρύλλισμα, *imminutio.*
Θροφὴ, *alimentum.*
Θυγατέρα, *filia.*
Θυγατεροπᾶλα, *filiola.*
Θυμίζω, *memoro.*
Θυμισιάρης, *memor.*
Θυμητήρι, *memoriale.*

θυμοδιάρης. ferox, iracundus.
θυμὸς, cholera, ira,
θυμώνω, iraſci facio, irrito.
θυρίδα, feneſtra.
θυροκάρφια, cardo.
Θωρῶ, video.
θωργιὰ, θωριὰ, viſus, aſpectus, facies.
θωρετὴς, ſpectator.
θωρετὸς, ſpectabilis.
θωριακὸς, aſpectu gratus, ſuavis.

I.

Ἴδρι ἴδριον, ærugo.
ἰατρεύγω, curo.
ἰατρίνη, medica, obſtetrix.
ἰατροσοφιστὴς, Medic. Profeſſor.
ἰατροσόφιον, liber de re medica.
Ἴγδη, ἴγδι, ἰγδιὸν, mortarium.
ἰγδοκοπάνο, piſtillum.
ἰγκλικὸς, Anglicus.
Ἴδικτον, edictum.
ἰδιόχειρο, Chirographum.
ἰδιωτία, ruſticitas, ſimplicitas.
ἰδρῶτας, ſudor.
ἰδρώνω, ſudo.
Ἰένεια, γένειον, barba, Cruſius in Turco-Græcia.
ἱερίσσα, ſacerdotiſſa, ſacerdos fœmina.

Ἱκανᾶ, ſufficienter.
ἱκανοποιΐα, ſatisfactio.
ἱκανεύγω, ſufficio.
ἱκανὸς, ſtrenuus.
ἰκμάδα, humor, uligo.
Ἰμαντήριο, pro σημαντήριον, officina monetaria.
ἰμαλίζω, habitu monachali induo aliquem.
ἴμφας, infans.
Ἰνβεντάριον, ἴνβεντον, inventarium.
ἴνκολας, incola.
ἰντερκεδεύγω, intercedo, Harmenopul.
ἰσίος, planus.
ἰσιάζω, ἰσιώνω, plano, adæquo, dirigo.
ἰσωμάδα, planities.
ἴσκιος, umbra.
ἰσώνω, æquo.
ἰσόβαρο, æquipondium, ἰσοζύγι æquilibrium.
ἰσοκάντυνα, rectangulum.
ἱστιὰ, focus, ignis.
ἱστορῶ, pingo.
ἱστορία, pictura, tabella.
ἰσχυρώνω, roboro, munio.
Ἰταλιάνος, Italus.
ἰτιὰ, ſalix.

ἰτέρι,

ἰτέρι, ἰτέρου, *par*, *ſimlis.*
ἴτζου, ἔτζη, *ſic*, *ita.*
ἰχθηρευτὴς, *piſcator.*
ἴχος, ἴχιος, *æqualis*, ἰχεώνω, *æquo.*

K.

καβαδαγιάδα, *coma.*
καβαδαγίζω, *capite crinito ſum.*
καβάδι, *ſagum*, *toga.*
καβάλλης, *equus.*
καβαλλιάρης, καβαλλιάριος, *eques.*
καβαλλαρεία, *equitatus.*
καβαλλαροτέχνη, *ars equitandi.*
καβαλλικεύγω, *equito.*
καβαλλαρίκιο, *equile*, item *locus, ubi equi exercentur.*
καβαλλίνα, καβαλλὶς, *equinum ſtercus.*
καβοὺρ, καβουρεὶς, Turcica, aut potius Arabica vox, qua *Chriſtianos* maximè notant. *Carolus du Freſne* in Gloſſario, colum. 529. deducit ex voce κάβουρος, quæ *Cancrum* notat: ſed male conjectat. Eſt enim Arabica ex Alcorano notiſſima dictio, radicis *Cáfara*,

h. e. *non credidit*, *abnegavit*: Hinc كافر, *Caferon* & كفور, *Cafur*, vel *Cafuron*, i. e. *infidelis*, *incredulus.*
καβουρὰς, κάβουρος, καβρὸς, *cancer.*
κάγγελο & κάγκελλο, *cancelli.*
καγγελλώνω, *cancello.*
καγκελοθυρὶς, *janua cancellata.*
καδελέτο, *feretrum.*
καδένα, *catena.*
καδενωμένος, *catenatus.*
καθαχρόνον, rectius καταχρόνον, *quotannis.*
καθάργιος, *evidens.*
καθέδρα, *Epiſcopalis ſedes.*
κάθε, *omnis*, *omnimodus*, καθελογῆς, *omnis generis.*
καθέφτερι, *ſpeculum.*
καθέφτης, καθρέπτης, *ſpeculum.*
καίγω, κέγω, *uro.*
καΐλα, *æſtus*, καϊμὸς, *combuſtio.*
καινούργια, καινούρια, *nuper.*
καινούργιος, καινούριος, *novus.*
καινοριώνω, *innovo.*
καιρὶ, *cera.*
κακάπσμα, *riſus effuſus.*

KA

[illegible], κακιώνω, contriſto.
[illegible], peccatum.
[illegible]ζω, cano.
[illegible]ωος, obtrectator.
κακοθάνατος, malè mortuus.
κακοθελῶ, malè volo.
κακοθωρῶ, invideo.
κακοθώρεμα, odium.
κακοκαρίζω, contriſtor.
κακολογιάζω, male cogito.
κακολογῶ, maledico.
κακομεταχειρίζομαι, abutor.
κακομοιργιὰ, calamitas. (ſum.
κακομοιργιάζω, infortunatus
κακομονέδα, moneta adulterata.
κακονόητης, difficilis intellectu.
κακοντυμένος, malè veſtitus.
κακοπαθαίνω, gravia patior.
κακοπαθηχία, infirmitas.
κακοπλερώνω, male, vel difficulter ſolvo.
κακορίζικος, ærumnoſus.
κακοριζικιὰ, ærumna.
κακόσουρος, infelix, miſer.
κακοστράτα, via mala.
κακοφαίνομαι, indignor, ægrè fero
κακοφορασιὰ, judicium temerarium.
κακοφοροῦμαι, malè judico.
κακοφόρετος, ſuſpicioſus.

KA

κακοφχάρδης, offenſus, Ital. mal contento.
καλὰ, bene, καλακαὶ, quãquam.
καλαμαία, ſtipula.
καλαμάρι, calamarium, atramentarium.
καλαμίτης, magnes, quem etiam μαγνήτην vocant.
καλαμοσιτάρι, culmus.
καλάνδαι, calendæ.
καλαπόδι, forma ſutoria, calcearia.
καλῶ, convivor.
κάλεσμα, convivium.
καλενδάρι, calendarium.
καλήτερος, melior.
καλήτερα, καλλίτερα, potiùs, meliùs, citiùs, ſatiùs.
καλητερίζω, melius habeo.
καλητερεύγω, καλλοτερεύω, tranquillum reddo.
καλλίβι, καλύβη, tugurium.
καλήγηρος, καλόγηρος, monachus.
καλογυρεύω, καλογερεύω, monachatum profiteor.
καλογραία, καλογρία, monialis.
καλογνομία, opportunitas.
καλοβάνω, colloco, ſtatuo, pono.
καλοθελὴς, benevolus.

καλο-

Digitized by Google

KA. | KA.

καλοθελῶ, *benecupio.*
καλοκαίρι, *aſtas.*
καλοκαιρεύγει, *ver appetit.*
καλολογῶ, *beneloquor, bene dico.*
καλολόγημα, *bona fama.*
καλομαθημένος, *bene moratus.*
καλομάθητος, *docilis.*
καλομιλῶ, *bene loquor.*
καλόμπασσος, *aditu facilis.*
καλονουσιά, *ingenii praſtantia.*
καλοξετάζω, *diſcutio.*
καλοξοδιαστής, *liberalis.*
καλοπούλιτος, *vendibilis.*
καλοπαιδάς, *filiorum amans.*
καλοπιστία, *orthodoxia.*
καλοπλερώνω, *libenter ſolvo.*
καλοπερπατῶ, *recte ambulo.*
καλορίζικος, *felix.*
καλοσήμαντος, *boni ominis.*
καλοστράτα, *recta via.*
καλοσύνατος, *benignus.*
καλοσύνη, *benignitas.*
καλοσυνεύγω, *mitigo.*
καλοτεχνία, *bona inventio.*
καλοτυχία, *felicitas*, καλότυχος, *felix.*
καλουπάκι, *mithra.*
καλουργίζω, *aro, exaro, villico.*
καλούτζικος, *pulchellus.*
καλοφρένεστος, *urbanus.*
καλοχρονιά, *fertilitas anni.*
καλπάκι, *mithra.*
καλύβη, *tugurium.*
καλυβίζω, *aliquem hoſpitio excipio.*
καλυβῖται, *monachi in tuguriolis vitam degentes.*
κάλτζα, *tibiale*, pl. κάλτζαις.
καλτζοπόδι, *inſtrumentum, quo calcei induuntur*, Anzügel.
κάμα, pro καῦμα, *aſtus.*
καμάκη, *tridens, fuſcina, ſudes.*
καμάρα, κάμερα, *fornix, cubiculum.*
καμαρiέρης, *cubicularius.*
καμιζόλα, *interula.*
καμινάδα, *fumarium.*
καμίνη, *fornax, caminus.*
κάμνω, *facio, laboro.*
καμεδά, *euge, eja.*
κάμινος, *via.*
καμινοβίγλιο, *excubia in viis diſpoſita.*
καμπάνα, *campana, tintinabulum.*
καμπανάριο, *turris campanaria.*
καμπανὸς, *ſtatera.*
κάμπιο, *fænus, uſura.*
κάμπος, *campus, caſtra.*
καμπόσος, *parvulus*, καμπόσοι, *paululum.*
καμπέρης, *curvus*, καμπώνω, *incurvo.*

KA.

κάμω, κάμνω, *facio.*
κάμωμα, *opus, factum.*
καμώνω, *laboro, conficio.*
καμεῖο, *officina.*
καναβάτζο, *linteum, tela.*
κανακη, κανακιά, *blandita.*
κανακεύγω, *blandior.*
κανάλης, κανάλος, *alveus, canalis.*
κανδήλα, *candela.*
κανεὶς, *nemo, nullus.*
κάνε, *ſaltem.*
κάνι, *vas concavum.*
κανένω, *collineo.*
κανίσκι, *caniſtrum*, item *ſportula, honorarium, donum.*
κανισκεύγω, *dono, muneror.*
καννίζω, καννύζω, *claudo oculos.*
καντῆλα, κανδήλα, *lampas, candela.*
καντηλιέρι, κανδηλιέρι, *candelabrum.*
καντίνα, *cella vinaria.*
καντίον, *ſaccharum factitium,* Gall. *ſucre candi.*
καντοῦνι, *angulus*, Ital. *Cantone.*
καντουνάκι, *angulus parvus.*
κανονίζω, *canoni ſubdo.*
καπετάνος, *Capitaneus, claſſis præfectus.*

KA.

καπάσι, *pileus, capitium.*
κάπονας, *capo.*
κάποιος, *quidam.*
καπούτζιο, *capitis tegmen.*
καρὰ, *nux.*
καράβι, *navis.*
καραβοκτίζω, *navem exſtruo.*
κάραβος, *cloaca.*
καρβοῦνι, *carbunculus.*
καρβουνισιὰ, *pruna.*
κάρβουνο, *carbo.*
καρβουνάρης, *carbonarius.*
καρδέλι, *carduelis.*
καρδίσιμος, *animoſus, iracundus.*
καρδιόπονος, *cordolium.*
καρδίτζα, καρδοῦλα, *corculum, cor.*
καρίδι, *nux*, καρίδιτζα, *nucula.*
καρκελίνα, *tugurium.*
καρκέσι, *pileus.*
καροτζέρης, *auriga.*
καροῦτζα, *carpentum, currus penſilis.*
καρτερῶ, *exſpecto.*
κάρτζα, *pecunia*, pl. κάρτζαις, item *Tibia, tibialia.*
καρτζιζώνω, καρτζώνω, *tibialia induo.*
καρτζύνια, *calceamentum.*
καρύδι, *nux.*

καρυ-

καρυδόφυλλα, *cortex nucis.*
καρφί, καρφίον, *clavus.*
καρφοβελόνα, *acicula.*
καρφώνω, *clavis affigo.*
κάσα, *caſa, domus.* Item *ſordes, ſpurcicia.*
κασέλα, κασέλλα, κασσέλα, *capſa*, κασσελᾶς, *capſarius, ſcriniarius*, κασελοπῦλα, *capſula.*
κασίδα, *porrigo.*
κάσσα, *caſſa, capſa, arca.*
καστέλι, καστέλλιον, *caſtellum.*
καστελλῶ, καστελλώνω, *munio, fortalitium ædifico.*
καστελλάνος, *caſtelli præfectus.*
καστόρχι, *caſtor*, animalis genus.
καστρίκι, *parva civitas.*
καστρηνὸς, *urbanus.*
κάστρον, *urbs, civitas.*
καστώνω, *cancello, maculo, deleo.*
κάτα, κάτλα, *felis, catus.*
καταβοκάρι, *deſcenſus,*
καταβολεύγω, *propago, as.*
καταβολάδα, *propago, inis.*
κατάδικα, *contra.*
καταδίκη, *mulcta.*
κατακαῦς, *incendium.*
καταλεπτᾶ, *accurate.*
καταξοδιάζω, *conſumo.*
καταπατητὴς, *explorator.*
καταπινάρι, καταπίθρα, *guttur.*
καταπλακώνω, *opprimo.*
καταπλακωτὴς, *oppreſſor.*
καταπόνεμα, *ſuperatio.*
καταπονῶ, *profligo, vinco.*
καταποτὴς, *aquæ ductus.*
κατάῤῥο, *pituita, catarrhus.*
κατάρτι, *malus navis.*
καταρτοθήκη, *locus mali.*
κάτασπρο, κατάσπρη, *albiſſimus, albiſſima.*
καταστάζω, *mitigo, concilio, placo.*
καταστάσιμα, *conciliatio.*
καταφράκτο, *ferreum tegmentum equitum.*
καταχέρνω, *incipio.*
καταχνία, *caligo, nebula.*
καταχνιάρης, *caliginoſus.*
κατάχρεος, *ære alieno obrutus*, tom. I. Baſilic. p. 559.
κατεβάζω, *depono.*
κατέβατο, κατάβατο, *pagina.*
κατευοδῶ, *felici itinere fungor.*
κατεπάνω, καταπάνω, *Capitaneus.*
κάτεργο, *triremis*, κατεργάρης, *nauta.*

κατε-

ΚΑ

κατευόδιο, *ſalvus conductus.*

κατέχω *ſcio*, κατεχιὰ, *experientia*, κατεχάρης, *peritus.*

κατζαρὸς, *criſpo crine*, κατζαρὸ, *caſaries.*

κατζι, κατζοῦλι, *catulus*, *felis.*

κάτζι, *capſula*, *vas.*

κατζόχοιρος, *echinus.*

κάτης, κάτος, κάτα, *felis*, *catus.*

κάτου, pro κάτω, *ſubter.*

κατορθώνω, *perficio.*

κάτουρο, *urina*, κατουρολαΐνο, *matula*, κατουρογυάλι, *vitrum urinarium.*

κατωτερεύγω, *inferior ſum.*

καύγω, *cremo*, *conflagro.*

καύκαλο, *cerebrum*, καυκαλάκι, *cerebellum.*

καΰλα, *febris*, καϋλώνω, *febricito.*

καυτερὸς, *ardens*, *ignitus.*

καύχα, καύκα, *amica*, *concubina.*

καυχησιάρης, *jactator.*

καφάσια, *cancelli.*

καψα, ex καύγω, *incendium*, *calor.*

καψερὸς, *calidus*, καψαλίζω, *torreo*, καψώνω, *calefacio.*

ΚΕ

Κέγω, καίγω, *uro.*

κελιος, *ineptus*, *ſtolidus*, *vanus.*

κέλλα, κέλλη, *cella*, κελλάρης, κελλάρος, *cellarius*, κελλαρεία, *cellaria*, κελλαρεύγομαι, *cellæ præſum.*

κένταρχος, κεντούρος, *centurio.*

κεντημαδία, *punctura*, κεντητὸ, *opus acupictum.*

κεντερίζω, κεντρώνω, *ſurculos inſero.*

κεντρούνιο, *ſtimulus.*

κεραμίδα, κεραμίδι, *tegula*, κεραμάδας, κεραμιδῆς, κεραμιδάρης, *tegularius*, *laterarius*, κεραμιδώνω, *tegulis tectum operio.*

κεραστὴς, *pincerna*, *pocillator.*

κερασφόρος, κερατᾶς, κερατίας, κερατάτος, *corniger*, *actæon*, cujus uxor mœchatur.

κερατάρι, κέρατο, *cornu.*

κερατζοῦνι, *pediculus.*

κερδαιματάκι, *lucellum.*

κερὴ, κερὶ, *cera*, *candela.*

κερόπητα, *favus.*

κερκιτεύω, *circo*, *circito.*

κερνῶ, *vinum fundo*, *miniſtro.*

κερούρα,

Digitized by Google

κερούρα, *matula*, *vas urinarium.*

κεφάλι, *caput*, κεφαλιάρης, *cerebroſus*, κεφαλοκόβγω, *decollo*, κεφαλοπόνος, *capitis dolor.*

κεφάλαιο, *ſors*, vulgò *capitale*, pecunia ad uſuram deſtinata.

κεφάλαιο, *cenſus capitis*, tributum per capita.

κιχρὶ, *milium.*

κηβοῦρι, *buſtum*, *tumba.*

κἦμαι, *& ſum*, ex καὶ & ἦμαι vel εἶμαι.

κηόλας, *attamen.*

κηπάρι, *hortus*, κηπουράκι, *hortulus*, κηπουρικὰ, *fructus hortenſes*, κηπουροπουλιτὴς, *venditor fructuum hortenſium.*

κηρὸς, *cereus*, κηραψία, *cereorum accenſio*, κηρουλάρι, *locus*, *ubi cerei reponuntur*, κηριατρο, *candelabrum.*

κητάζω, κιτάζω, κυτάζω, *aſpicio.*

κητρώνω, idem quod κεντρώνω.

κιβος, κιβάρι, *cibus.*

κιβώριο, κιβούριο, *ciborium*, ubi ſacer panis aſſervatur.

κυνηγῶ, *adſequor*, *conſequor.*

κίτρινο, *color gilvus*, κιτρινούτζικος, *ſubflavus*, κιτρινάδα, *color flavus*, κιτρινίζω, *flaveo.*

κλάδι, *ſurculus*, κλαδαράκι, *dumetum.*

κλαδευτήρι, *falx.*

κλαίγω, κλέγω, *fleo*, *ploro*, κλαμα, κλαῆμα, κλάιμα, *ploratus*, *fletus*, κλάματο, *idem.*

κλαμουρίζω, *ejulo*, *ploro.*

κλάνω, *frango.*

κλάπα, κλάπος, *cippus*, κλαπώνω, *cippo conſtringo.*

κλαυσιάρης, *plorator*, *gemebundus.*

κλαψέχρης, *plorabundus*, κλάψιμο, *ejulatus.*

κλειδάκι, *clavicula*, κλειδαριά, *ſera*, κλειδᾶς, *ſerarius*, κλείδωμα, *ſera*, κλειδώνω, *obſero.*

κλέφτης, κλεύτης, ex κλέπτης, *fur*, κλεφτοπιάζω, *furtum facio*, κλεφτοπιασμένος, *in furto deprehenſus.*

κλόθω, κλώθω, *neo.*

κλότζα, *ictus pedis*, κλοτζίζω, κλοτζῶ, *calcitro.*

κλȣβι, κλοβὸς, κλȣ̃βος, *cavea carcer clathratus.*

κλȣθῶ, pro ἀκολȣθῶ, *ſequor.*

κλωιμάλι, *ornatus, ex collo, manibus, auribus &c. appenſus.*

κλωνὰ, *filum*, κλωϛὴ, *idem.*

κλώσια, *fimbria aurea*, pro κρόσσια.

κλωσσȣ̃, κλωσσαρεὰ, κλωσσαρεὰ, *gallina glocitans*, κλωσσοπȣ̃λι, *pullus gallinaceus.*

κλωτζῶ, κλοτζῶ, κλοτζένω, *calcibus ferio, calcitro.*

κνίδα, *urtica.*

κνίδι, *dolium.*

κόβγω pro κόπτω, *amputo, ſuccindo.*

κόι pro καὶ οἱ apud Demetr. Zenum.

κοιαισίτωρ, κυαίστωρ, *Quaeſtor.*

κοιλάδισμα, *cantilena*, κοιλαθῶ, *cano, canto.*

κοιλιδάκι, *ventriculus.*

κοιλιοπονῶ, *laboro partu, parturio.*

κοιλίτης, *hernioſus.*

κοιμησιάρης, *ſomnolentus.*

κοίμησις, *mors, dormitio.*

κοινοϛράτα, *via publica.*

κοιτάζω, *perſpicio, conſpicio*, Malaxus. vide κητάζω.

κοιτῶ, *in cubili colloco, cubare facio*, niederlegen.

κοιτȣ̃μαι, *dormio, ſum in cubili.*

κοιτωνῖται *cubicularii*, κοιτωνάρι, *lectulus, cubiculum*, κοιταῖα, *cubilia ferarum.*

κόκαλον, κόκκαλον, *os, oſſis.*

κοκαλάκι, *oſſiculum.*

κοκαλίζω, *oſſa circumrodo.*

κοκκινάδιο, *fucus*, quo mulieres genas pingunt.

κοκκινάβαρυ, *cinnabari.*

κοκκινίζω, *rubefacio.*

κοκκινȣ̃τζικος, *rubellus.*

κοκλὶ, *matula.*

κοκὸ, *pulticula.*

κολάινα, κολάνα, *torques, monile.*

κολακεύγω, *adulor.*

κολάρα, κολάρος, κολλάρος, *collare.*

κολάσαις, αἱ, ex κόλασις, *poena, labores.*

κολάτζο, *jentaculum.*

κολλητζάρικος, *glutinoſus.*

κολισαύρα, κολοσάφρα, *lacerta*, aliis *talpa.*

KO.

κολοκύδι, *cucurbita.*
κολονελάτο, *tribunatus.*
κολονελέυγω, *tribunatum teneo.*
κολονέλος, *tribunus.*
κολόννα, item κολόνα & κολώνα, *columna.*
κολοφωτιὰ, *cicindela.*
κόλπος, *vulnus, plaga*, Ital. *colpo.*
κολυμπῶ, *nato.*
κομάτη, κομμάτι, *fruſtum.*
κομένον, *fractum.*
κόμης, κόμις, *comes.*
κομίζω, *adduco.*
κομμέρκιον, κυμμέρκιο, *commercium, negotiatio, vectigal pro mercibus.*
κομπάσο, *circinus.*
κομπὶ, *globulus*, κόμπος, *nodus*, κομπιαρικὸς, *nodoſus*, κομπολόγι, κομποσκήνι, κομπόσκοινο, *roſarium, corolla precaria*, vulgo, Roſen-Krantz / Pater noſter.
κομποδαίνω, κομποδένω, κομπώνω, *lateo, innodo, involvo.*
κονάκι, *hoſpitium.*
κονδος, *curtus*, κονδοχέρης, *curtas manus habens*, κονδύνω *decurto, minuo.*

KO.

κόνεμα, κονάκι, *hoſpitium.*
κονεύγω, *diverſor, hoſpitio utor.*
κονιορκτὸς pro κονιορτὸς, *pulvis.*
κοντὰ, *prope, apud, juxta.*
κοντήτερα, *propius.*
κοντεύω, *accedo, appropinquo.*
κόντακα, *jaculum.*
κοντακίζω, κονδακίζω, *lanceis pugno.*
κοντάρι, *venabulum*, κονταρονικῶ, *jaculando vinco*, κονταροτέχνη, *jaculandi peritia.*
κόντζα, *odor, ſuffitus*, Ital. *conza.*
κοντίλι, *penna, calamus.*
κοντιλιμαχαίρο, *cultellus ſcriptorius.*
κοντὸς, *parvus, brevis*, κοντίο, *campanula*, qua in refectoriis monachi utuntur, κοντολογιὰ, *breviloquium.*
κοντοκρατῶ, *ſupprimo, parco.*
κοντεύγω, κονταίνω, *diminuo, breviorem reddo.* item κοντινίσκω.
κόντερα, *plaga*, κοντεράζω, *plagas infligo.*

κονφέτο, ex Ital. *confitto*, *confetto*, *ſalgama*.
κοπάδι, *fruſtum*, *grex*, *manipulus militum*.
κοπανίζω, *tero*, *trituro*.
κοπέλη, κοπελιάρης, *adoleſcentulus*, *juvenculus*. Κοπέλα, *puella*, κοπελίτικος, *puerilis*, κοπελιτικᾶ, *pueriliter*. κοπελεύγομαι, *adoleſco*, κοπελοῦδα, *puellula*.
κόπελος, *ſpurius*, *nothus*, *filius ex thoro legitimo non ſuſceptus*.
κοπιατής, *veſpillo*.
κοπιαςικᾶ, *difficulter*, *laborioſè*.
κοπρά, κοπρόλακκος, *ſterquilinium*.
κοπροθέσιο, *idem*.
κοράσια, κορασίδα, *puella*, pl. κορασίαις, *puellæ*. Cruſius in Turco-Græc. fol.188. κορίτζη, *virgo*.
κόρβος, *corvus*.
κοργιός, κόρεος, *cimex*.
κόρδα, *chorda*, *fides*, κορδέλα, *chorda minor*, κορδίζω, *tendo chordam*.
κορίλι, *criſta*.

κορμή, κορμὶ, *corpus*, κορμάλι, *truncus*, κόρμαλος, *obeſus*. κορμικὸς, *corporalis*, κορμιάζω, *torpeo*, κορμὸς, *pullus avis*.
κόρπος, *vulnus*, *ictus*, κόρπωμα, *idem*, κορπώνω, *ferio*.
κορφὴ, *cacumen*, *apex*.
κόρφος, pro κόλπος, *gremium*, *ſinus*.
κορῶνα, *corona*, κορωνάρω, *corono*.
κοσκινίζω, *cribro*, *ventilo*.
κόσσος, *alapa*, κοσσίζω, *alapam infligo*.
κοτζιπίδα, *tinea*.
κότζιφας, κότζιφος, *merula*.
κόττος, *alea*, κοττίζω, *aleam ludo*.
κουβαλῶ, *veho*, κουβάλιμα, *vectura*.
κουβάρι, *glomeramen*.
κουγγεςίζω, *conquiro*, κουγγέςα, *conqueſta*, Gallicè *conqueſte*.
κουδοῦνι, *tintinabulum*, κουδουνίζω, *tinnio*, κουδουνάτος, *larvatus*.
κουζουλάδα, *ſtultitia*, κούζουλος, *ſtultus*.
κουκκιά, κουκκὶ, κοκκὶ, *faba*.
κουκουβάγια, κοκοβάϊα, *ulula*.
κουκοῦδι, *peſtis*, apud Epirotas.

κουκοῦλι, *capitium*, κουκουλώνω, *cooperio*, Demetr. Zen. Batr. *diſtich. 64.*

κουλὸς, κουλλὸς, *claudus*, *mancus.*

κουμερκιάρης, *quaſtor*, *negotiator.*

κούμπα, κοῦπα, *crater*, *catinus.*

κουνέλι, κουνέλη, *cuniculus.*

κουνιὰ, *ſecuris.*

κουνιάτος, ex *cognatus*, *affinis.*

κουνοῦπι, κούνουπας, *culex.*

κουντῶ, *trudo*, *pello*, *repello.*

κουπὶ, *remus*, κουπίζω, *remigo.*

κουρὰ, *tonſura*, μελλοκουρίτης, *monachus detondendus*, ξενοκουρίτης, *monachus*, *qui in altero cœnobio eſt detonſus.* νεοκουρίτης, *nuper attonſus.*

κουράδι, *grex.*

κουράζω, *defatigo*, κουράζομαι, *fatigor.*

κουράτζα, *lorica*, *thorax*, Küraß.

κουράνα, *cornix.*

κουρατωρεύω, *curatorem ago.*

κουρδουβάνι, *corium caprinum*, κουρδουβανάρης, *cerdo*, *cordubanarius.*

κουρεύγω, *capillos & barbam tondeo*, κουρίσκος, *tonſor*, κουρευταργαστήρι, *tonſtrina*, κουρευτοψάλιδο, *forfex.*

κουρσεύγω, *depopulor*, *ſpolio*, κούρσευσμα, *ſpolium.*

κούρτη, *aula*, *curia*, κουρτίζανος, *aulicus.*

κούσουλος, *conſul mercatorum in urbibus maritimis.*

κουτάλα, *tudicula.*

κουτάλαφας, *cicada.*

κουτάλι, *cochlear.*

κούτελο, *frons*, κουτελίζω, *cornu peto*, κουτουλῶ, *idem.*

κουτζὸς, *claudus*, κουτζαίνω, *claudico*, κουτζοκεφαλίζω, *decollo*, κουτζοχέρις, *manu truncatus*, κούτζουρος, *truncus.*

κούτικας, κουτοῦνι, *ſinciput.*

κουφαίνω, *ſurdum facio*, κουφαίνομαι, *ſurdeſco*, κουφὸς, *ſurdus.*

κούφιος, *vacuus.*

κόφα, *ſporta*, κοφινάκι, *fiſcella.*

κόφτω pro κόπτω, *incidio*, κοφτερὴ, *acies cultri.*

κόχλιος, *limax.*

κόψιμο, *inciſio*, *diſſectio.*

κραίκτης, *nomenclator*, item *Advocatus.*

κράμπι, *braſſica.*

κρασίπουλιὸ, *forum vinarium.*
κρασὶ, *vinum*, κρασᾶς, *vinarius.*
κρεατάκι, *caruncula.*
κρατειοῦμαι, *teneo*, κρατεικτὴς, *poſſeſſor.*
κρεβάτι; κρεβατάκι, *lectulus.*
κρεμάστρα, *patibulum, furca.*
κρεμαστῶ, *pendeo.*
κρέστα, *criſta.*
κριάρι, *aries, hircus.*
κριθάρι, *hordeum.*
κριθόψωμο, *panis hordeaceus.*
κρίμα, *peccatum*, κριματίζω, *pecco*, κριματισμένος, *peccator.*
κρίσιμα, *lis.*
κριτάδες, ex κριτὴς, *judices.*
κρομμύδιο, κρεμέδι, *cepa.*
κρούγω, *pulſo*, pro κρούω.
κρύβγω, *abſcondo.*
κρυάδα, κριάδα, *frigus, algor.*
κρυαίνω, *frigeo.*
κρυὸς, *frigidus.*
κρυφᾶ, *occultè*, κρυφὸς, *occultus.*
κρυφοδίδω, *clam ſubminiſtro.*
κρυφοπέρνω, *clam exporto.*
κτηκιὸ, *tabes*, κτηκιάζω, *tabe laboro.*

κτίζω, *ædifico*, κτίστης, *faber lignarius*, pl. κτιστάδες.
κτίριο, *ſtructura.*
κτυπῶ, κτιπῶ, κτυπίζω, *ſonum edo, obſtrepo, concutio cum ſtrepitu*, κτυπησάρης, *ſonorus.*
κυλῶ, *volvo.*
κυνηγάρης, *venator.*
κυνήγι, *præda.*
κῦρι, κύρι, κύρις, *Dominus*, pl. κυράδες.
κυρὰ, *Domina.*
κυράτζα, κυροῦλα, *avia.*
κύρης, *pater, dominus, patronus.*
κυασίρι, *mortarium.*
κώδιξ, *codex.*
κωλόμηλα, *nates.*
κωλοράβδια, *virgæ*, quibus nates feriuntur.
κωλοσύρνω, *repo, repto, poſt culum traho*, κωλοσύρτης, *reptator.*
κωλοφωτιὰ, *cicindela.*
κωλοφωνία, *crepitus ventris.*
κωμόπολις, *oppidum ſine muris.*
κώταλις, *tudicula.*
κωτζίβελα, *ſupellex.*

λάβρα, *flamma*, ex λαμπρά: ſed λάβρα ex λαῦρα, eſt *via, platea.*

λαβρερὸς, *flammeus.*

λαβρίζω, *flagro.*

λάβωμα, λαβωμαλιὰ, *vulnus.*

λαβώνω, *ſaucio, vulnero.*

λαβοῦτος, ex Ital. *Liutto, teſtudo,* inſtrumentum muſicum.

λαγγὰς, λαγγάδι, λαγκάδι, *vallis.*

λάγγιος, *longus*, Demetr. Conſtantinopolitanus, libr. I. Hieracoſophii cap. 3. Vox Longobardica. Conf. *du Freſne col. 779.*

λαγῆνα, *lagena*, λαγηνάκι, *lagenula.* (*puſculus.*

λαγίνη, *lepus*, λαγουδάκι, *le-*

λάγκη, *lancea*, λαγκεύω, *lancea pugno*, vel *percutio lancea.*

λάδη, λάδι, *oleum*, λαδικὸ, *vas olearium*, λαδώνω, *oleo ungo*, λαδοφέτζα, *fex olei.*

λάζαρος, *recens mortuus*, λαζαρώνω, *ſepelio, vincio,* λαζάρωσις, *ſepultura*, λαζαρώματα, *faſciæ ſepulchrales.*

λαθαίνομαι, *aberro*, λάθος, *aberratio, hallucinatio.*

λαθύρι, *cicerula.*

λαϊμοστολίδα, *ornamentum.*

λαϊνᾶς, *figulus*, λαΐνι, *figlinum.*

λακκάκι, *foſſula*, λακκίζω, *fodio.*

λακτάρα, *deſiderium*, λακταρῶ, *deſiderio flagro.*

λακτεντόπουλο, *porcellus.*

λαλὰ, *avia, abavia.*

λαλῶ, *clamo, cano.*

λάμα, *lamina*, in Coron. pretioſ.

λάμνα, *lamella*, λαμνίζω, *in laminam diduco.*

λαμπητερὸς, *nitidus, lucidus.*

λαμπρὸν, *ignis, fulgor flamma.*

λαναρίζω, *carmino, lanam carpo.*

λαοῦθο, idem quod λαβοῦτος.

λαουζοῦνι, *cuſpis.*

λάρδι, λάρδος, *lardum.*

λάσπη, *coenum, lutum, fex.*

λασπερὸς, *lutoſus*, λασπίζω, *luto reſpergo*, λασπητερὸς, λασπωμένος, *lutoſus.*

λάσω, *latro*, Gloſſ. Barbaro-Græc.

λατζόνι, idem quod λανζοῦνι, *lanceola*, *cuſpis*.

λατρεύω, *agrum colo*, Fabul. Æſop. Barbaro-Græc.

λαῦρα, *via*, *platea*, λαυρίτης, *Eremita*.

λαῦρος, *laurus*.

λάφι ex ἔλαφος, *cervus*, λαφόπουλο, *cervulus*, λάφισσα, *cerva*.

λάχανο, *caulis*, λαχανᾶς, *olitor*.

λαχαίνω, *contingo*, *accido*, λάχαιμα, λαχνὸς, *ſors*, λαχαίνει, *accidit*.

λεβάντη, *oriens*, Ital. *levante*.

λεβέντης, *prado*, λεβεντιὰ, *pradatio*, λεβεντιάζω, *prador*.

λεήμονας, *miſericors*.

λεηνὸς, *miſerabilis*.

λεζουρεύω, *luxurio*.

λειπὸν, *igitur*, *ergo*.

λείπωντας, *abſens*, λείπω, *abſum*.

λείψανον, *cadaver*.

λειψὸς, *imperfectus*, λειψὸν, *defectus*, λειψομάδα, *idem*.

λεκάτη, *colus*.

λεμοσύνη, *eleemoſyna*.

λεοντάρι, *leo*, λεονταρίνα, *leana*, λεονταρίτικος, *leoninus*.

λεοφάντες, *elephas*.

λέπι, *ſquama*.

λεπτούτζικος, *tenuiculus*, λερώνω, *maculo*.

λεστὸς, *elegans*, *concinnus*, *terſus*.

λεύθερος, pro ἐλεύθερος, *liber*.

λευταίνω, λεφταίνω, *minuo*.

λευτοκαρὰ, *avellana*, λεφτοκάρι, *idem*, λευτοκαριά, λεφτοκαριὰ, *corylus*.

ληκτεύω, *lectito*.

ληγώνω, *decreſco*, λιγώνω, *conſumo*, λήγεμα, *diminutio*, λήγωσις, λιγοθυμία, *animi deliquium*, ληγκὸς, λιγνὸς, *tenuis*, *exilis*.

λιβάδη, λιβάδι, *pratum*, *locus amœnus*.

λιβάνη, λιβήνη, *thus*.

λιγάρι, *ligo*.

λιγάκι, *parumper*.

λιγιάδα, *macies*.

λίγος ex ὀλίγος, *parvus*, λιγουλάκι, *paululum*, λιγοψύχω, *exanimor*.

λιθάρι, *gemma*, item *ſaxum*.

λιθέαι, λιθέαι, *gemma*, *lapides pretioſi*.

λιθα-

λιθαροπλυμίζω, *gemmis orno*, λιθαροπλυμισὸς, *gemmeus.*
λιλάδι, *cos, cotis.*
λίμα, *lima*, λιμάρω, λιμαρί-ζω, *limo.*
λιμάσσω, *fame premor.*
λιμενάρειο, *portus exiguus.*
λιμηῶνας, *portus.*
λινάρη, λινάρι, *linum.*
λιναρᾶς, λιναροπυλητὴς, *lintea-rius, linteorum venditor, li-nopola.*
λιναρικὸς, *ex lino paratus.*
λίξη, λεξιὰ, *gula, guloſitas*, λίξεύγω, *gulæ indulgeo*, λι-ξιάρης, *guloſus.*
λίξιγκας, *ſingultus.*
λιχνίζω, *ventilo*, λιχνήτης, *ven-tilator*, λιχνηςήρι, *venti-labrum.*
λιψάδι, *defectus.*
λογάρι, λογάρη, *ſermo.*
λογαριάζω, *loquor, narro, com-puto.* (*merus.*
λογαριασμὸς, *computus, nu-*
λόγγος, *ſilva, ſaltus.*
λογῆς, λογὶς, *genus, modus, ſta-tus, conditio.*
λογίδειο, *ſermo breviculus, li-bellus.*

λογογράφω, *libros condo.*
λογχάρι, *lancea*, λογχέντης, *lancearius*, λογχίζω, *lanceis pugno.*
λόδολα, *alauda, galerita*, avis.
λοιπὰς, pl. λοιπάδες, *reliquum, quod reſtat, reſiduum.*
λοιπὸν, *ergo, igitur.*
λολῦδι, λυλῦδι, *lilium, flos.*
λοςάρι, *penula, gauſape.*
λύγω ex λύω, *lavo.*
λυκανικὸ, *tomaculum, farci-men.*
λυλῦδι, λυλῦδο, λυλύδιο, *flos, lilium*, λυλυδίζω, *floreo.*
λύξιγκιάζω, *ſingultio*, λύξιγ-κας, λυγκιὸ, *ſingultus.*
λύνω, idem quod λύγω, ex λύω, *lavo*, λυςήρι, *balneum.*
λυτράρης, *balneator.*
λυρὶ, *lorum*, λυρίδεμα, *vin-culum ex loro.*
λυχῦνα *puerpera*, λυχυνεύγω, *parturio.*
λυγνὸς, λιγνὸς, *ſubtilis.*
λυκογῦνα, *pellis lupina.*
λυκοκύλυμα, *luporum catuli.*
λυμένος, *ſolutus.*
λυπητερὸς, *doloroſus.*
λυπῦμαι, *contriſtor, doleo.*

Digitized by Google

λυσσάρης, *furioſus.*
λυσιάζω, *rabio.*
λυχνάρι, *lucerna*, λυχνάρης, *lucernam gerens.*
λυώνω, *liquefacio*, *mollio.*
λωλάδα, *ſtultitia.*
λωλὸς, *ſtultus.*
λωλαίνομαι, *inſanio.*
λῶρος, *lorum*, λωρίζω, *loris cado.*
λῶρος, *fornix*, *arcus.*
λώταξ, *prodigus*, *mendicus.*

M.

Μὰ, ex Italico, mà, *ſed, verum.*
μαβρὸς vid. μαῦρος.
μαγαζὶ, *armamentarium*, *apotheca.*
μαγάρι, pro μακάρι, *utinam.*
μαγαρίζω, *inquino*, *fœdo*, μαγαρισιὰ, *fœditas*, *ſpurcicies.*
μαγαρίζω eſt etiam idem, quod *Agarenorum religionem amplector.* Hinc μαγαρίτης, *apoſtata*, μαγαρισμὸς, *Saracenica religio.*
μαγειρειὸς, μαγερεμὸς, *coquus*, μαγειρεύγω, *coquo*, μαγέ-
ρεμα, *juſculum*, *pulmentum.*
μάγκανον, *machina.*
μαγεύγω, *incanto*, μάγισσα, *venefica.*
μάγιστρος, *magiſter*, μαγίστρισσα, *uxor magiſtri.*
μάγουλο, *maxilla*, *gena.*
μάδης, *torcular.*
μαδῶ, μαδίζω, *depilo*, *expilo.*
μάζα, *maſſa.*
μάζηλος, *pelvis.*
μάζωμα, *collectio*, *conventus*, μαζώνω, *colligo*, *coacervo.*
μάθημα, *documentum*, *ſymbolum.*
μαθηταργιὸ, *gymnaſium*, *ſchola.*
μαϊμοῦ, *ſimia*, *ſimius.*
μάϊστρος pro μάγιστρος.
μακάρι, *utinam.*
μακελλάρης, *lanio*, μακελλειὸ, *macellum*, μακελλώνω, *lanionem ago.*
μάκραιμα, *abſceſſus*, μακραίνω, *prolongo.*
μακρουλὸς, μακρούτζικος, *longiuſculus.*
μάλαμα, μάλαγμα, *aurum*, μαλαγμάτενιος, *aureus*, μαλαματωτὴς, *aurifaber*,
auri-

aurifex, μαλαματώνω, *inauro*.
μαλάσσω, *miſceo*.
μαλὴ, μαλὶ, *lana*, *capillus*.
μαλιαρὸς, *villoſus*, *ſetiger*.
μαλιάζω, *barbeſco*.
μαλινοτέχνη, *lanificium*.
μαλλώνω, μαλώνω, *certo*, *contendo*, *contentiones cieo*, μάλωμα, *rixa*.
μαλωσιάρης, *litigioſus*.
μάλωτο, *captivus* pro αἰχμαλωτὸς.
μάμα, μάμμα, *mater*, μαμμεύγω, *obſtetricem ago*, *nutrio*, μάμμη, *avia*, *obſtetrix*.
μαμμυλίζω, *rumino*.
μάνα, μάννα, *mater*.
μάνδαλον, μάνταλος, *peſſulus*, *vectis*.
μανδαλώνω, μανταλώνω, *claudo*.
μάνδρα, *ſtabulum*, *caula*, *monaſterium*.
μανδρίτης, *monachus*, μανδρεύω, *monachum facio*.
μανδατωρεύγω, μανδατεύγω, *accuſo*, *mando*, μανδατοφόρος, *Fecialis*, *Nuncius*.
μανίζω, *iraſcor*, μάνισμα, *ira*, *excandeſcentia*.
μανίκι, *manica*, μανικέλλιο, *manicellum*, ſive *parva manica*, μανίτζα, *manica*, μανόπυλα, *idem*.
μανιτάρι, μαντης, *fungus*.
μανόκιο, *ſecuris*.
μανὸς, *furioſus*.
μαντίλι, μαντῆλα, *ſtrophiolum*, *mantile*.
μάντρα, vide μάνδρα.
μάξιλα, *maxilla*, item *alapa*, μαξιλάρι, *cervical*, *pulvinar*.
μάπα, *pila*, μάππα, *mappa*, *mantile*.
μαραγκὸς, *lignarius faber*.
μάραμα, *tabes*, μαραίνομαι, *flacceſco*, μαραντικὸς, *tabificus*.
μάργαρος, *unio*, μαργαριτάρι, *idem*.
μαργέλλα, μαργέλλιο, *ora veſtis*.
μαργώνι, *ſaccus*, *pera*.
μαριόλος, μαργιόλος, *vafer*. *fraudium architectus*, μαργιολικὸς, *captioſus*, μαργιολιά, μαριολιά, *vafrities*, *fraus*.

μαρκέσιος, *Marchio*, ex Italico *Marcheſe*.
μάρμαρο, *marmor*, μαρμέριος, *marmoreus*, μαρμαρώνω, *incruſto*. (minutiv.
μαρȣ̃λι, *lactuca*, μαρȣλάκι, di-
μαρτζαπᾶς, *martius panis*, Italicè *Marzepane*.
μᾶς, pro ἡμᾶς, *nos*, *noſtrûm*, *nobis*.
μασσώνω, *mando*, *dis*, μάσσιμα, *manducatio*.
μασέλα, *maxilla*, *alapa*.
μάσελίζω, *alapis cædo*.
μάσκα, *mandibula*.
μασκαρᾶς, *hiſtrio*, *mimus*, *ſcurra*.
μασκαρεύγομαι, *nugor*.
μασκαρευτὴς, *ludorum amator*.
μαστάρης, in Demetr. Zeni Batrachom. contractè, ex μᾶς & conjunctivo verbi πέρνω, *accipio*.
μαστιγώνω, *flagello*.
μάστωρ, μάστορας, μάστορα, ex Italico *maëſtro*, idem quod μάγιστρος, *opifex*, *artifex*, *magiſter*.
μαστορικὸς, *artificioſus*.
μαστχαρᾶς, idem quod μασκαρᾶς.

μάτζα, *clava*.
ματζοκώνω, *gracileſco*.
ματζώνω, *clavâ vel baculo ferio*.
μάτι, μάτιον, ματάκι, *oculus*, ex ὀμμάτιον.
ματιάζω, *faſcino*.
ματόκλαδο, *palpebra*.
μάτιν, μάτι, ex ἱμάτιον, *veſtis*, *tunica*.
ματώμενος, *ſanguinolentus*.
ματώνω, *cruento*, pro αἱματώνω.
ματρίκι, *matricula*.
μαυλισία, *mollities*, μαυλιστὴς, *leno*.
μαῦρος, μῶρος, *niger*, μαῦροι, *Mauri*, quaſi *Nigros* diceres. μαυράδα, *nigredo*, μαυρίζω, *nigrico*, μαυρȣτζικὸς, *nigricans*, μαυροπράσιος, *cæruleus*.
μαχαίρι, *culter*, μαχαιράκι, *cultellus*.
μαχαιροθυκάρι, *theca cultrorum*.
μαχιτὴς, *pugnator*.
μὲ pro μετὰ, *cum*.
μεβία, *vix*, ex μὲ, & βία, *neceſſitas*.
μεγαλέργος, *cunctator*.
μεγαλόκορμος, *corpulentus*.

μεγα-

μεγαλομιλῶ, *magna loquor.*
μεγάλος & μέγας, *magnus*, Luc. VII. 16.
μεγαλειὸ, *amplitudo.*
μεγαλήτερος, μεγαλίτερος, *major, maximus.*
μεγαλώνω, *amplifico.*
μεγαλωτὴς, *ampliator.*
μεγασήμαντρο, *inſtrumentum*, quo Græci loco campanarum, utuntur.
μέδος, *hydromeli.*
μεθυστακάς, pl. μεθυστακάδες, *ebrius, vinolentus.*
μεθύστρα, *ebria*, μεθύστρια, *ebrietas.*
μειτριάζω, *jocor*, μειτριαστικᾶ, *facete*, μειτριάρης, *jocoſus.*
μελανάδα, *livor.*
μελάνη, μελάνι, *atramentum.*
μελανες, *lividus.*
μελανιάζω, *liveo.*
μελισσοφάγο, *merops*, avis.
μελίτερος, *melleus.*
μελιτρέχατος, *mellifluus.*
μελόπιτα, *favus.*
μελίζω, μελωδίζω, *concino*, μελώδημα, *cantus.*
μεμβράνα, μεμβράνι, *pergamenum.*
μέναυλος, *venabulum.*

μενίσκω, *maneo.*
μέρα, pro ἡμέρα, *dies.*
μερόνυκτον, *ſpatium diei & noctis.*
μεράδιος, *particularis, ſeparatus.*
μερδικὸν, μερτικὸν, *portio.*
μέρι, *coxa, latus, femur.*
μεριστὴς, pl. μεριστάδες, *particulones.*
μέρμιγκας, μερμίγκι, *formica.*
μερσινιὰ, *tamarix.*
μέρτη, μερτία, *myrtus.*
μερωμένος, *manſuetus.*
μερώνω, *domo, manſuetum facio.*
μερωτὴς, *domitor.*
μέσα, *menſa*, μεσάλη, *mappa, menſale.*
μέσα, *intus*, μέσα εἰς τοῦτο, *interim.*
μεσάζω, *in duas partes æquales divido.*
μεσάζοντες, ita ſunt miniſtri primates in aula regia quondam dicti.
μέσεος, μεσακὸς, *medius, mediocris.*
μεσάνθρωπος, *ſemivir.*
μεσανύχτι, *nox media.*

μεσημέρι, *meridies*, *μεσημερινὸς*, *meridianus*, *μεσημεριάζω*, *meridiem ago.*

μεσοάτυχος, *ſemipravus.*

μεσογέματος, *ſemiplenus.*

μεσένα, ex *μὲ* & *ἐσένα*, *tecum.*

μεστὸς, *maturus*, *repletus.*

μεστώνω, *matureſco.*

μεταβάνω, *converto.*

μεταγλωττίζω, *interpretor.*

μεταγλωττιστὴς, *interpres.*

μεταγυρίζω, *revertor.*

μεταδίδω, *diſtribuo.*

μεταχάμνω, *readifico.*

μεταλλίζω, *in metallum damno.*

μεταμένα, *mecum.*

μετανοιώνω, *pœnitet me.*

μετανοίωμα, *pœnitentia.*

μέταξα, *μετάξι*, *ſericum.*

μεταξωτὸς, *ſericeus.*

μεταπουλάνω, *propolam ago.*

μεταπουλητὴς, *propola.*

μετασένα, *tecum.*

μεταφέρνω, *transfero.*

μετόχι, *villa*, *vicus*, *monaſterium ab alio monaſterio pendens.*

μετρημένος, *modeſtus.*

μετριότης, *mediocritas.*

μέτρος, *numerus.*

μετουσίωσις, *tranſubſtantiatio.* Vox barbara, de qua vide prolixè agentem *Thomam Smith*, *in Miſcellaneis*, *anno 1686. editis*, *p. 3. ſeq.*

μηδένας, *nemo*, *nullus.*

μηδελιποτένος, *homo nihili.*

μηδελίποτες, *nihil.*

μιζήθρα, *caſeus Laconicus*, ab urbe Lacedæmon, quæ hodie *Miſithra* appellatur, dictus. Scribunt m. *μυζίθρα*, *μυσίθρα.* Demetrius Zenus in Batrachom.

μήκοθεν, *eminus*, *procul*, *elonginquo.*

μῆλο, *pomum*, item monetæ genus, de quo vid. *Carol. du Freſne col. 923.*

μηλύτζιο, *parvum pomum.*

μηλία, pro *ὁμιλία*, *locutio.*

μῆνας, *menſis*, *μηνίσιος*, *menſtruus.*

μηνολόγιο, liber Eccleſiaſticus Græcorum, qui Latinis vulgò *martyrologium* audit.

μηντζιβηρία, *fraus.*

μήνυμα, *renunciatio Epiſcopi* vel *Patriarchæ*, item *citatio in jus.*

μηνυτὴς, *nuncius.*

μηνυτίκια, *præmium nunciationis.*
μηνύτρα, *nuncia.*
μήτη, *naſus*, μύτη, *idem.*
μητζαρὰς, *naſutus*, μητούτζικος, *parvônasô.*
μήτη, *acumen*, μητερὸς, *acutus*, μητερώνω, *acuo, turbino.*
μητέρα, *mater*, ματροφαμήλιος, *materfamilias.*
μηχανευτὴς, *machinator*, μηχάνημα, *machina bellica.*
μίαν μίαν, *ſenſim, paulatim.*
μίγα, μύγα, *muſca.*
μίκος, pro μικρὸς, *parvus.*
μικραίνω, μικρένω, *minuo.*
μικρούτζικος, *parvulus.*
μιλία, μίλημα, *ſermo, loquela.*
μίλιο, *milliare*, μίλι, *idem.*
μίλλα, μύλλα, *adeps.*
μιλμίλλις, *rubrica.*
μίλλιγγας, *tempora*, Schläfe.
μιμὰς, *meretrix*, μιμάρι, *lupanar.*
μίνα, *cuniculus militaris*, μινάρω, *ſuffodio.*
μίσα, μίσσα, μίνσα, *dimiſſio, miſſa.*
μισεύγω, μησεύγω, *diſcedo, abeo.*

μισεμὸς, μίσεμα, *abitus.*
μισυσκλήζω, *percello, turbo, miſceo.*
μιτάρι, μιτάριο, *filum.*
μιτόλινο, *filum e lino.*
μνημόσυνον, *exſequia.*
μνήμοι, *idem.*
μνημεῖο, *ſepulchrum.*
μνῆμα, *idem.*
μνημονεύγω, *parento, funus celebro.*
μνημοῦρι, *monumentum.*
μνώδης, *valdè, multum*, Gloſſ. Bar. Gr.
μόγγος, *blaſus.*
μόδιν, μόδος, *modus.*
μόδο, μόδον, *cubiculum, domus.*
μοιάζω, *ſimilis ſum.*
μοιρολόγι, μυρολόγιο, *ejulatus.*
μοιρολογῶ, μυρολογῶ, *lamentor.*
μοιρολογίτρα, *præfica*, μοιρολογίστρα, *idem.*
μοιχαλίδα, *adultera.*
μοιχευτὴς, *adulterator.*
μοιχοπίασμα, *deprehenſio in adulterio.*
μόλυβος, μολίβι, *plumbum.*
μόνα, *impariter.*
μονάδα, *unitas.*

μόναχ

μόναι, *tantùm*, Demetr. Zenus, Diſtich. 66. & 86.
μοναξὸς, *ſolitarius*, μοναξὰ, *ſolitudo.*
μοναχογυιὸς, *unigenitus.*
μοναχὸς, *unicus, ſolus.*
μονέδα, μονίζα, *pecunia, moneta.*
μονεδάρης, *monetarum faber.*
μονεδόσπητο, *officina monetaria.*
μονητάριος, μονιτάριος, idem quod μονετάρης.
μόνος, *monachus*, μονία, *monachiſmus.*
μονοῦχος, *caſtratus*, μονουχίζω, *exſeco, caſtro*, μονουχάρι, μουνουχάρι, *vervex, aries caſtratus.*
μόνωρις, *ex tempore, confeſtim.*
μορφία, *pulchritudo, forma.*
μορφόω, *formo.*
μοσκαρὰς, idem, quod μασκαρὰς.
μοσκάτο, *vini genus.*
μοσκένω, *diluo, aquâ mollio.*
μοσκεμένος, *maceratus, dilutus.*
μοσκοκάραφι, *caryophyllum.*
μόστρον, *monſtrum.*
μοσχάρι, μοσχαράκι, *vitulus.*
μοσχατέλι, *vitis muſcata*, unde naſcitur vinum, μουσκάτο ſive *vino moſcato* Italis dictum.
μουγαρίζω, *mugio.*
μουγκαλίζω, μουγκαρίζω, *idem.*
μουγκαλίουμαι, *idem.*
μουγκάλισμα, μουγήρισμα, *mugitus.*
μουγία, μύγια, *muſca.*
μουδιάζω, *torpeo.*
μουδιασμὸς, *torpor.*
μουδιῶ, *torpeo.*
μοῦζα, *ſcopula*, qua quid abſtergitur.
μουζαλώνω, *deleo, oblitero, fœdo.*
μουζαλία, μουζουδία, *fuligo.*
μουκτέρης, *lictor.*
μουλάρι, *mulus, mula.*
μουλώνω, *ſileo.*
μουλλωτὸς, *mutus.*
μοῦλτον, *tumultus.*
μουλτεύγω, *tumultum excito.*
μοῦνα, *ſimia.*
μοῦνζα, *fuligo.*
μούντζη, *mons.*
μουνοῦχος, *caſtratus.*
μουράρος, *murarius.*
μουργιόνι, *galea.*
μουρμουρίζω, *murmuro.*
μουρτάρι, *mortarium.*
μουρέα, *morus*, arbor.

μοῦρον

μῦρον, *morum.*
μῦρτος, *homicidium.*
μυρτεύζω, *occido*, *eneco.*
μυσιώνω, *muſivo adorno.*
μυσίωμα, *opus muſivum.*
μυσιάτυρας, *muſivi artifex.*
μυσυλμάνοι, *Muſulmani*, dictio *Arabica* eſt, & *Orthodoxos* ſignificat, ut rectè obſervat B. D. CHRIST. KORTHOLTUS *Diſſert. de Relig. Ethnic. Muhammed. & Judaic. Kilonii 1666. impreſſa, pag.* 32.
μυσυλμανίζω, *Orthodoxiam Muhammedicam profiteor.*
μυστάκι, *myſtax.*
μῦστος, *μῦτζος*, *muſtum.*
μύτζενο, *vultus*, *facies*, *roſtrum.*
μῦχλα, *mucor.*
μυχλιάζω, *muceſco.*
μύχρωμα, *crepuſculum.*
μυχλιασμένος, *aridus*, *mucidus.*
μπάγκος, Ital. Banco, *menſa nummularia.*
μπάγκα, *telonium.*
μπαγκάρης, *telonarius.*
μπαζαρλώτης, *ſalſamentarius.*
μπάλα, *pila luſoria*, *μπαλλότα*, *pilula*, *globulus*, item *calculus*, *ſuffragium*, *μπαλλοτιάζω*, *ſortem mitto*, *μπαλώνω*, *reficio*, *reſarcio*, *interpolo.*
μπαμπάκι, *Bombycium*, *μπαμπακερὸν*, *bombycinium*, *μπαμπώνω*, *tumefacio.*
μπαράκα, *adicula*, *diverſorium militum.*
μπάνος, *μάπανος*, *Banus.* Ita Princeps audit in Croatia.
μπανδιέρα, *vexillum* Ital. *Bandiera.*
μπάρμπας, *μπάρπας*, *patruus.*
μπαρμπερειὸ, *tonſtrina.*
μπαρμπέρης, Ital. Barbiere, *tonſor.*
μπαρὺς, *Baro.*
μπασίας, *πασίας*, *πάσσα*, *Baſſa*, vox Turcica.
μπαστάρδος, *ſpurius*, *nothus.*
μπασαρδεύγω, *degenero.*
μπάτζι, *μπάτζο*, *alapa*, *colaphus.*
μπατζίζω, *alapis cædo.*
μπένδα, *faſcia.*
μπήγνω, *figo*, *defigo*, *μπηγμένος*, *infixus.*
μπήγος, *onus*, *ſarcina.*

μπήθι, *locatio*, *conductio hoſpitii.*
μπηθάζω, *loco.*
μπήντα, *vitta.*
μπίζος, *fuſcus.*
μπιςικὸς, *fidelis.*
μπλάβ@, *cærulus*, blau.
μπλανκέτο, ex Ital. Bianchetto, *ceruſa.*
μπλάςρι, *emplaſtrum.*
μπογίας, *μπόϊας*, *carnifex.* Ital. *boia.*
μπόλι, *ſurculus inſititius*, *μπολιάζω*, *inſero.*
μπόλια, *velum.*
μπομπάρδα, *bombarda.*
μπορῶ, pro *ἠμπορῶ*, *poſſum.*
μπορεμένο, *poſſibile*, *μπόρεσις*, *potentia*, *μπορετὸ*, *potens*, *poſſibile.*
μπόσκ@, Ital. boſco, *ſylva.*
μπυγάδα, *lixivium*, Ital. *bucata.* (*fruſtum.*
μπυκκὴν, Ital. boccone, *bucella*,
μπυλιτῆρι, *operculum.*
μπυρλιάζω, *filo contexo*, *intexo.*
μπυμπάρδα, *μπομπάρδα*, *bombarda.*
μπύσυλα, *pyxis nautica*, ex Ital. *Boſſola.*
μπυτζώνω, *ingredior.*
μπυφῦν@, Ital. Buffone, *mimus*, *ſcurra.*
μπράτζο, Ital. braccio, *brachium.*
μπροςὰ, *ante*, *coram.*
μπρύνζο, *cuprum*, Ital. *bronzo.*
μπρύντζιν@, *aneus*, *cupreus.*
μυάδικο, *muſcarium*, *flabellum.*
μυαλὸν, *cerebrum*, *medulla.*
μυαλίζω, *medulla repleo.*
μύαξ, *μυάκιο*, *concha adis ſacræ*, de qua vide *Carolum du Freſne*, *columna 974.*
μύγια, *μύγα*, *μέγια*, pl. *μύγαις*, *muſcæ*, *μυγιαςῆρι*, *muſcarium*, *μυιαςῆρι*, *idem.*
μύλλα, *μίλλα*, *adeps*, *axungia.*
μυλωνὰς, *molitor*, *μυλώνισσα*, *μυλωναρὰ*, *molitrix*, *μυλόπετρα*, *lapis molaris.*
μυόσκατο, *murium excrementum.*
μυρεψὸς, *unguentarius*, *μυρεψιὰ*, *aromata*, *μυρώνω*, *ungo.*
μυροδιὰ, *odor*, *μυρίζω*, *fragro*, *μυριςικᾶ*, *fragranter.*
μωρὰ, *μωρρὰ*, *ſtrigæ*, *ſaga.*
μωρο habetur *a Carolo du Freſne colum. 982.* pro præpoſitione, quæ verbo adjuncta, *parum*

ſigni-

ſignificet: exempli loco allegat μωροδιψῶ, *parumper ſitio.* Sed malim ego vel ex veteri nomine, μόριον h. e. *particula*, vel ex nomine μικρὸ, compoſitionem derivare, utpote quod facilè ita potuit corrumpi, ut μωρο pro μικρο barbarè diceretur, audiretur, ſcriberetur. Hinc videntur nata vocabula,

μωρὸ, μωρόπαιδο, *infans*, *parvulus.*

μωρουδάκι, *infantulus.* Sed μαῦρος, *nigricolor*, eſt ex nomine μαῦρος, maurus, de quo ſuprà. Unde Germanorum Mohr / *æthiops.*

N.

Νὰ, pro ἵνα, *ut.*

Νὰ, *ecce*, νάτου, νάτας, *ecce tibi*, *ecce vobis.*

νάβα, *navis.*

ναβροῦμε, *ut inveniamus*, pro νὰ βροῦμεν vel εὑροῦμεν, apud *Demetrium Zenum.*

ναήμουν contractè pro νὰ ἤμουν, *eſſe*, in Corona Pretioſa.

νάισκε, *etiam*, *ita*, cui opponitur ὄισκε, *non.*

νάρτω, *evenio*, *accido.*

ναράντζι, *pomum*, *aureum.*

νάχαν, *cum*, *quando*, Gloſſ. Græcobar.

νε, *particula*, *expletiva Chiorum.*

νειώνω, *pubeſco.*

νεκροκρέβατο, *capulum*, *feretrum.*

νεοσκοτωμένος, *nuper interfectus.*

νεοῦτζικος, *juvenis*, *juvenculus.*

νεράντζιο, νεράντζι, *malum aureum.*

νερὸ, *aqua*, νερούτζικο, *parum aqua*, νεροκάνατο, *aqualis*, νερόμυλος, *molendinum aquaticum*, νεροφίδι, *natrix*, νερουλὸς, *aquoſus*, νερουλιάζω, νερώνω, *diluo*, νερωτικὸς, *aquoſus*, *aquis abundans.*

νέφαλο, *nubes*, νεφαλάκι, *nubecula.*

νεφρὰ, *lumbi*, *renes.*

νησὶ, *inſula*, νησάκι, *idem.*

νησιο, νῆσσα, νησσάριο, *anas.*

νηστικὸς, *jejunus.*

νηστικάδα, *jejunium.*

νηστικάρης, *jejunator.*

νίβα, *nix.*
νίβγω, *lavo, abluo,* pro νίπτω.
νικοκύρια, *bona, opes, facultates.*
νίνο, *pupa.*
νίος, νεῖος, pro νέος, *adoleſcens.*
νιόμα, *ænigma.*
νίσκιος, *umbra.*
νιψίδι, *fucus.*
Νοβατένω, *novo,* Gloſſ. Baſilic.
νοβέλα, Ital. novella, *nova, relationes publicæ.*
νοδάριος, *Notarius.*
νοέβρης, νοέμβρης, *November.*
νοητερὸς, *ingenioſus,* νοητέρεμα, *ingenium.*
νοθεύγω, *degenero.*
νοίκι, *locandi pretium, pretium conductæ domus.*
νοικιάζω, *conduco, loco.*
νοικοκύρης, νοικοκύρις, *dominus ædium,* νοικοκυρὰ, *ædium domina.*
νοιωνῶ, νοιώνω, *divino, auguror,* νοιῶμα, *augurium.*
νομάτοι pro ὀνομάτοι, *ſinguli, ſigillatim.*
νομοπίνακας, *tabula legum.*
νομοχαλῶ, *legem abrogo.*
νόννα, νοννὶς, *Domina, Sanctimonialis.*
νοπὸς, *novus, recens.* Agapius Cretenſ.
νοστιμάδα, *lepor.*
νοστιμίτης, *conditor,* νοστίζω, *condio, guſto.*
νόστιμος, *gratus, jucundus guſtatu, ſuavis, ſapidus.*
νοστᾶ, *recenter,* νοστὸς, *novus, recens.*
νότα, *nota,* νόταις in plural.
νοτάριος, *notarius.*
νοτία, *humor, humiditas.*
νοτιὰ, *auſter, notus.*
νοτοβολία, *nebula.*
νούκη, *nux.*
νουρὰ, νουρᾶς, *cauda.*
νούφαρα, *nymphæa,* planta aquatica, Nenufar.
Ντάμα, *domina,* ex Italico Dama.
ντζαρτούνη, *jaculum.* Ital *dardo.*
ντόγα, *doga,* Agapius Cretenſ.
Νύκτα, *nox.*
νυκτερίδα, *veſpertilio.*
νυκτιάζει, *nocteſcit.*
νυκτοπροπατὴς, *noctivagus.*
νυκτοστρατιὰ, *nocturnum iter.*

νυκτοσυκώνομαι, noctu ſurgo.
νύκτωμα, nox intempeſta.
νύφη, nurus, pro *νύμφη*, Coron. pret.
νόχι, νύχια, unguis.
νυχάκι, ungula.
νυχορίτζα, radix unguis.
Νωβελίσιμος, ex *Nobiliſſimus*, Titulus, primò Imperatorum filiis, deinde aliis etiam tributus. *Conf. Carol. du Freſne col. 1010.*
νῶμος, humerus ex *ὦμος.*
νωμάτος, humeris latis, vel *altis præditus.*

Ξ.

ξαγοράζω, redimo.
ξαγορεύγω, confiteor, ξαγορία, confeſſio, ξαγοράρης, confeſſor.
ξαγριεύγω, exaſpero, ξαγρίωμα, irritatio.
ξανθος, ξανθὸς, flavus, ξανθαίνω, flaveo, ξανθογένης, ξανθογένης, cui flava barba eſt, ξανθούτζικος, ſubflavus.
ξάκουστος, celebris.
ξαμάρι, forma.
ξαμώνω, metior.
ξαναβλασταίνω, repullulo.
ξαναβλέπω, iterum video.
ξαναγεμίζω, repleo.
ξαναγεννῶ, regenero.
ξαναγράφω, reſcribo.
ξαναγυρίζω, redeo.
ξαναδένω, religo.
ξαναδίδω, reddo, reſtituo.
ξανέρχομαι, redeo.
ξαναζητῶ, repeto, repoſco.
ξανακαινουργιώνω, renovo.
ξανακαινουργιώτης, reparator.
ξανακάμνω, reſtauro, itero.
ξανακτίζω, readifico.
ξανακόφτω, recido.
ξαναλέγω, relego.
ξαναλογαριάζω, reputo.
ξαναμαγερμένος, recoctus.
ξαναμασῶ, rumino.
ξαναμωραίνω, repueraſco.
ξανανιώνω, repubeſco.
ξαναπερίνω, ξαναπέρνω, recupero
ξανάπαρμα, recuperatio.
ξαναπιάνω, reſumo.
ξαναρχίζω, recapitulo.
ξανασκοτώνω, iterum occido.
ξαναστρέφω, retorqueo.
ξανάστροφα, præpoſterè.
ξανασυκώνω, exſuſcito.

ξαναϋβρίζω, *maledicta maledictis compenſo.*
ξαναφέρνω, *defero, infero.*
ξαναψυχαίνω, *refocillo, rehilareſco.*
ξανθὸς, vid. ξαθθὸς, *flavus.*
ξαπέρνω, *emineo, excello, tranſeo.*
ξαπλώνω, *extendo.*
ξαρυθυμῶ, *deambulo, ambulando recreo.*
ξαρυθμίζω, *idem.*
ξαρματώνω, *armis privo.*
ξαστερώνει, *ſereneſcit, ſerenitas redit.*
ξαφίνω, *omitto.*
ξαφνικὸς, *inopinatus, ſubitaneus.*
ξαφρίζω, *deſpumo.*
ξάφτω, ξάπτω, *exuro, incendo.*
ξεβιζάνω, *ablacto.*
ξεβουλώνω, *ſignum aperio.*
ξεβράζω, *deferveſco.*
ξεγυμνώνω, *denudo.*
ξεγλωσσίζω, *elinguo.*
ξεγελώνω, *irrito.*
ξεδένω, *evolvo.*
ξεδιαλύζω, ξεδιαλύνω, *dilucido, diſſolvo.*
ξεδιπλώνω, *evolvo.*
ξεδικιώνω, *ulciſcor.*

ξεδίκημα, *vindicta.*
ξεδοντάρι, ξεδοντιστήρι, *dentiſcalpium.*
ξεδόχι, *torcular.*
ξεζώνομαι, *diſcingor.*
ξεθελικώνω, *diffibulo.*
ξεθεμελιώνω, *funditus everto.*
ξεθυμαίνω, *evaneſco.*
ξεκαβαλικεύγω, *ex equo deſcendo.*
ξεκανθαρίζω, *declaro.*
ξεκάμνω, *diſſuo, diſſolvo.*
ξεκάνω, *obliviſcor*, ξεκασμὸς, *oblivio.*
ξεκαρτζώνω, *diſcalceo.*
ξεκαρφώνω, *refigo, revello.*
ξεκοκκινίζω, *rubeſco.*
ξεκοπρίζω, *ſtabulum purgo.*
ξεκουμπίζω, *luxo.*
ξεκουντῶ, *trudo, pello.*
ξεκουφίζω, *ſurdeſco.*
ξεκωλώνω, *ſodomiticè ago.*
ξελογιάζω, *diſtraho.*
ξελωλαίνω, *ad inſaniam redigo.*
ξεμαθαίνω, *dediſco.*
ξεμακραίνω, *removeo, amando.*
ξεμαχαιρώνω, *gladium ſtringo.*
ξεναποδοχάρης, *hoſpitalis.*
ξεμιοτεύγω, *ſeparo.*
ξεμπερδαίνω, *evolvo.*

ξέμ-

ξέμπλι, *exemplum.*
ξενερίζω, *exhaurio.*
ξενευρίζω, ξενευρώνω, *enervo.*
ξενεφριάζω, *renes frango.*
ξενιτεύγω, *peregrinor*, ξενία, ξενίδιον, *hoſpitium*, *convivium.*
ξενιὰ, ξενιτιὰ, *peregrinatio.*
ξενοδόχιο, *hoſpitium.*
ξενοδȣλέυγω, *alterius rem ago.*
ξενοδȣλειψις, *negotium alterius.*
ξενοφονώνω, *peregrinos interficio.*
ξεντερίζω, *exentero, eviſcero.*
ξενοχτίζω, *pernocto.*
ξενώνω, *abalieno.*
ξεπαγώνω, *egelido.*
ξεπαρθενίζω, *virginem defloro.*
ξεπαστρέυω, *depuro.*
ξεπέφτω, *incido, prœterlabor.*
ξεπλανῶ, *ſeduco.*
ξεπλατύνω, *amplifico.*
ξεποδύνω, *diſcalceo.*
ξεπȣλιάζω, *ovis incubo.*
ξεραίνω, *arefacio.*
ξεριζώνω, *eradico, exſtirpo.*
ξεροβήχω, *tuſſi ſicca laboro, ſcreo, exſpuo.*
ξεροματτειώνω, *rumino, remando.*
ξερὸν, *ſiccus.*
ξεραχιὰ, ξερότης, *ſiccitas, ariditas.*
ξέρνω, ξεραίνω, *vomo*, ξέρασμα, ξέραμα, *vomitus.*
ξεσκῶ, ξεσκελίζω, ξεσκίζω, *diſſeco, divello.*
ξεσκεπάζω, *detego, retego.*
ξεσκονίζω, *in pulverem redigo.*
ξεσπαθώνω, *gladium ſtringo.*
ξεσπητώνομαι, *peregrinor.*
ξεςείθȣ, ξεςήθȣ, *memoriter*, quaſi ἐκ ςήθȣς, *ex pectore*, diceres.
ξεςίχα, *idem*, *quod* ξεςήθȣ ſignificat.
ξεςολίζω, *ſpolio.*
ξεςραμπȣλίζω, *diſtorqueo.*
ξεςραμπȣλισμα, *diſtorſio.*
ξεσυμβȣλέυγω, *diſſuadeo.*
ξεσυνηθίζω, *deſueſco.*
ξεσυντροφιάζω, *diſſocio.*
ξεσφάλλω, *aberro*, ξέσφαλμα, *aberratio.*
ξεςχίζω, *concerpo.*
ξετελειώνω, *perficio.*
ξετρέχω, *transcurro*, *prœterfluo.*
ξετριχιάζω, *evello.*
ξεύρω, *invenio*, *ſcio.*
ξεφαίνω, *retexo.*

Digitized by Google

ΞΕ

ξεφαντώνω, *convivor, oblecto, recreo.*

ξεφάντωμα, *convivium, recreatio.*

ξεφαντώτης, *facetus.*

ξεφεύγω, *declino.*

ξεφλίζω, ξεφλῶ, ξεφλοίζω, *expedio, enucleo:* ξέφλοισις, *expeditio.*

ξεφλουτίζω, *decortico.*

ξεφνιδιάζω, *depropero, ex improviſo occupo.*

ξεφοτηλίζω, *candelam emungo.*

ξεφορτώνω, *deonero, exonero.*

ξεφρίζω, *deſpumo.*

ξεφυλλίζω, *frondeſco.*

ξεφυλλιστὴς, *frondator.*

ξεφυτεύω, *deplanto.*

ξεχάνω, *obliviſcor.*

ξεχασμὸς, *oblivio, inconſiderantia.*

ξεχανιάρης, *immemor, oblivioſus.*

ξεχειλίζω, *inundo.*

ξεχείλωμα, *exundatio, effluxio.*

ξεχορταριάζω, *exherbo, zizania evello ex agro.*

ξεχρεώνω, *debitum ſolvo,* ξεχρέωμα, *debiti ſolutio.*

ξεχρονίζω, *annum expleo.*

ξεχωρίζω, *disjungo, ſeparo.*

ΞΕ ΞΗ ΞΙ ΞΟ

ξεχωριστὰ, *ſeparatè.*

ξεψύχημα, *exſpiratio.*

ξεψυχῶ, *exſpiro.*

Ξηγαλίζω, *lac mulgeo.*

ξηγορία, *confeſſio.*

ξηδιαλύζω, *exſolvo.*

ξηδυναμώνω, *non poſſum, imbellis ſum.*

ξηζουρώνω, *mundo, purgo.*

ξηλείβγω, *deleo.*

ξηλιμμὸς, *defectus, interitus.*

ξημέρωμα, *aurora.*

ξημερώνει, *dies appetit.*

ξηπάζω, *perterrefacio.*

ξηπάζομαι, *ſtupeo.*

ξήπασμα, *trepidatio.*

ξηπαστήρι, *terriculamentum.*

ξηπασιάρης, *territus.*

ξηράδα, *ſiccitas.*

Ξίγγι, *adeps.*

ξίδι, ξύδι, ξῆδι, *acetum.*

ξιδιάζω, *aceſco.*

ξιδόκρασον, *vinum acidum, vappa.*

Ξοδιάζω, *conſumo, impendo.*

ξοδίασμα, *ſumtus, impenſa.*

ξοδιαστὴς, *conſumtor.*

ξολοῦρι, *lorum exterius.*

ξόμπλι, *exemplar.*

ξομπλιάζω, *exemplis illuſtro.*

ξορί-

Digitized by Google

ξορίζω, extermino, in exilium (ago.
ξορισμένος, exul.
ξουράφι, novacula.
ξουρίζω, tondeo.
ξουσία, poteſtas.
Ξυάλη, aſcia, ſecuris.
ξύγγι, ξούγγι, ſebum, adeps.
ξυδάγγουρα, accidi cucumeres.
ξυλάλογο, ligneus aſinus, equuleus.
ξυλαράκι, ξυλάρι, lignum parvum.
ξυλιά, fuſtigatio, verberatio.
ξυλίζω, verbero.
ξύλινο, ligneus calceus.
ξυλογάτα, ξυλοκάτα, muſcipula.
ξυλόσπιτο, domus lignea.
ξυλώνομαι, lignum fio.
ξυμητώνω, acuo, acumino.
ξύμητος, acutus.
ξυνὸς, acerbus.
ξυντὲς, acutus.
ξυπνίζω, expergefacio.
ξύπνητος, vigil.
ξυπνῶ, vigilo.
ξυράφι, ξυράφη, novacula.
ξυραφιστὴς, novacularum artifex.
ξυῦμαι, prurio.
ξυφαίνω, pertexo.

ξυῶ & ξύω, rado.
Ξώκαστρον, ſuburbium.
ξωφυγὴ, fuga.
ξωμένω, emaneo.

O.

Ὀβαλιάτος, hoſtia Latinorum.
ὀγγιὰ, οὐγγιὰ, uncia.
ὀγδὶς, mortarium.
ὀγδιχέρι, γδιχέρι, piſtillum.
ὄγιος & ὄγιος, quisquis, quicunque, pro ὅσοις. Vox Valachica creditur *Mich. Anaſtaſio Macedoni*, in Epiſtola Neo-græca, quæ Clariſſ. Tribbechovii Element. Ling. Græc. vulgaris addita eſt.
ὄγεσκαι, ὄγεσκε, ὤισκε, non, nequaquam, cui opponitur affirmativum adverbium *ναίσκε, etiam, utique.*
ὀγκῖνος, uncus, uncinus.
ὀγλήγορος, γλήγορος, velox.
ὀγληγορεύγω, feſtino.
ὀγληγορογραφέας, qui citò ſcribit.
ὀγληγορόπιστος, credulus.
ὀγραίνομαι, madeſco.
ὀγραίνω, madefacio.

V ὀγρα-

ΟΓ ΟΛ ΟΜ

ὀγρασία, *mador.*
ὀγρὸς, *madidus.*
ὀδόντι, *dens.*
ὅθεν, *unde, ideo.*
οἴμένα, *heu.*
ὀκνιάρης, *piger.*
ὀκνεύω, *piger ſum.*
ὁλάκερος, ὁλάκαιρος, *totus, univerſus.*
ὁλάκαιρα, *plenè, omnino.*
ὁλημεράζω, *diurno.*
ὁλονυκτῆς, *per totam noctem, pernox.*
ὀλιγαίνω, *abbrevio.*
ὀλιγοστεύω, *minuo.*
ὁλονὸς, *omnis, univerſus.* Marc. IX. 35. Damaſcenus Studita, & alii.
ὁλονυκτίζω, *pernocto.*
ὁλοκόκαλος, *qui totus oſſeus eſt.* Demetr. Zen. in Batrachom.
ὁλοὔστερος, *omnium ultimus.*
ὁλοῦθεν, *vulgo, undique.*
ὁμάδι, *ſimul, una.*
ὁμαδιάζω, *addo, conſummo, in unam ſumam colligo numeros.*
ὀμβρεσία, *receptaculum aquæ pluvialis.*
ὀμιάλος, *cerebrum*
ὀμμάτη, ὀμμάτι, μάτι, *oculus.*

ΟΜ ΟΝ ΟΞ

ὀμματιάζω, *intueor.*
ὀμματόκλαδο, *ſupercilium.*
ὀμματόφυλλο, *idem.*
ὀμνεύγω, ὀμώνω, *juro.*
ἔμορφος, *formoſus, pulcher,* ὀμορφάδα, ὀμορφία, *pulchritudo.*
ὀμορφίζω, ὀμορφαίνω, *venuſtum facio.*
ὀμπάλω, *rurſum.*
ἔμπιος pro ἔμπυος, *purulentus.*
ὀμπρὸς, ὀμπροσθὰ, *ante, coram,* ὀμπρόστινος, *anterior,* ὀμπροστίτερα, ὀμπρότερα, *ultra, ulterius,* ὀμπροστελίνα, *antilena.*
ὀμύαλος, *cerebrum.*
ὀμφίκιο, *officium.*
ὀνάρ, *aſinus.*
ὀνειρεύγομαι, *ſomnium video.*
ὄνειρο, *ſomnium.*
ὀνειροξηγητὴς, *interpres ſomniorum.*
ὀντὰν, *cum, quando.*
ὀξύδι, ὀξείδι, *acetum.*
ὀξυνίζω, *aceſco, aceo.*
ὀξυνιάρικος, *ſubacidus.*
ὄξοδος, ἡ, *ſumtus,* pl. ἔξοδαις.
ἰξυλάβη, *forceps.*
ὀξὺς, *violaceus,* Portius, Hieron. German.

ὀξωτά-

Digitized by Google

ὀξυτάρι, *acetabulum.*
Ὀπεράτος, *operarius.*
ὀπισθάγκωνα, *revinctis poſt terga manibus.*
ὀπισθέλη, *poſtilena.*
ὁποῖος, *qui, qualis.*
ὅποιος, *quisquis.*
ὅπου, *qui, quæ, quod.*
Ὀρά, *cauda.*
ὀράδα, *aurata*, piſcis.
ὀραδάτος, *caudatus.*
ὀργανάρης, *organorum, fiſtularum faber.*
ὄργον, *opus, penſum, filum.*
ὀργιάκι, *torrens.*
ὀρδινιὰ, *edictio, prælium, expeditio, acies*, Schlacht-Ordnung.
ὀρδινεύγω, ὀρδινιάζω, *ordino, in ordinem redigo.*
ὀρθώνω, *dirigo.*
ὀριὰ, *cauda*, ex οὐρά.
ὀριὰ ex ὀργυιὰ, *paſſus.*
ὄρνιθα, *gallina.*
ὀρνιθόπουλο, *pullus.*
ὀρνιθόσπιτο, *gallinarum locus.*
ὀρνιθερὸς, *gallinaceus.*
ὀροπροπατῶ, *in montem aſcendo.*
ὀροψήμωλα, *cacumen montis.*
ὀρτύκη, ὀρτικὴ, *coturnix.*
ὀρφανεύγω, *orbo, privo.*
ὀρχίδι, *teſticulus.*
Ὄσκε, *non.*
ὀσκιὰ, *umbra.*
ὀσπίτι, σπίτι, *hoſpitium, ædes.*
ὀστία, *porta.*
ὀστρίδι, *oſtrea.*
ὅτι, haud raro idem valet, quod Latinorum *Item.* Xylander ad Cedrenum, Not. 4.
ὅτι λογῆς, ὅτι λογὶς, *quodcunque.*
ὅτι καὶ ἂν, *quicquid.*
Οὐ aliquando eſt idem ac *vel, aut* Vid. du Freſne Gloſſ. col. 1063.
οὐδένας, *nullus.*
οὐδεπωσῶς, *nullo modo.*
οὐδετιποτένιος, *homo nauci, vilis.*
οὐζάρω, οὐζαρίζω, *utor, fruor.* Ital. *uſare.*
οὐζάρισμα, *uſus.*
οὐζοῦρα, *fænus, uſura.*
οὐικάριος & βικάριος, *Vicarius.*
οὔλη, *fax.*
οὐρανίσκος, *palatum*, interna oris convexitas, item *umbella aræ.*
οὐρβικαρία, *Diœceſis Epiſcopi Romani*, quaſi diceres *Urbicaria.*

ȣ̓ργγιὰ, *ulna.*
ȣ̓ρια, *ova irrita, ſubventanea.*
ȣ̓ριμο, *maturum.*
ȣ̓σίδιο, *ſubſtantiola, peculium exiguum.*
ȣ̓σκε, *non, minimè.*
ȣ̓σȣκαπιτεύω, *uſucapio.*
Ὀφὰ, *offa.*
ὀφαλὸς, pro ὀμφαλὸς, *umbilicus.*
ὀφίτος, *hoc tempore.*
ὀφθαλμίζω, *faſcino, oculis lædo.*
ὀφθάλμισμα, *faſcinatio.*
ὀφθὸς, *coctus, aſſatus.*
ὀφθὸν κάμνω, *aſſo.*
ὀφικιάλος, ὀφφικιάλιος, *officialis.*
ὀφικιάλις, idem, pl. ὀφικιάλιδες.
ὀφίκιον, ὀφφίκιον, *officium.*
ὀφϑαρμίζω, idem quod ὀφθαλμίζω.
ὀφφικιώνω, *officium confero.*
ὄχεντρα, ὄχενδρα, *vipera.*
ὀχενδροπȣ̃λα, *vipera parva.*
ὄχθα, *ripa.*
ὀχθρὸς, *hoſtis, inimicus.*
ὀχθρῆτα, *odium.*
ὄχι, *non, minimè.*
ὄχι ἀκόμι, *nedum.*
ὀχὶ μοναχὰ, ἀμὴ ϗ, *non tantùm, ſed etiam.*
ὄχȣ idem quod ὀϊμένα.
ὀψαρίδι, *piſciculus.*
ὀψάρι, & uſitatius ψάρι, *piſcis.*
ὀψικεύω, *obſequium præſto.*

Π.

Παβιώνι, *tentorium.*
παβιώνω, *tentorium figo.*
παβόνι, *pavo.*
παγάδι, *puteus.*
ϖαγαίνω, *vado.*
παγανὸς, *lepus.*
ϖαγανευτὴς, *venator.*
παγίδα, *decipula, laqueus.*
ϖαγένω, πάγω, *vado, venio.*
πάγος, *glacies, gelu.*
παγώνη, *pavo.*
παγώνω, *gelo.*
ϖαγωτικὸς, *gelidus.*
παζὰ, ϖαζιὰ, *Beta.*
ϖαζάρη, ϖαζάριο, *forum, emporium.*
ϖαθαίνω, ϖαθθένω, *patior,* ϖαθίσμα, *paſſio, morbus.*
ϖάθνη, *ſtabulum.*
ϖαιγνιδαρίζω, *ludo.*
ϖαιγνιδάρης, *luſor, joculator.*
ϖαιγνίδι, *ludus, jocus.*

ΠΑ

παιδάκι, *puerulus*, *filiolus*.
παιδάρι, in pl. παιδάρια, *liberi*.
παιδευμένος, *eruditus*.
παίδενες, πίδενες, *virgines*, *puella*.
παίδεψις, *punitio*, *mulcta*.
παιδεύγω, *caſtigo*, *punio*.
παιδὶ, *puer*.
παιδιςικὸς, *puerilis*.
παιδιώνω, *adoleſco*.
παιδομάζωμα *puerorum Chriſtianorum collectio*, quam ſubinde Turcæ in ſuis provinciis inſtituunt, de qua Chriſtoph. Angelus, aliique.
παιδοπȣ̃λα, *puella*.
παιδόπȣλον, *puellus*, *famulus*.
παιζȣ̃ρα, πέζȣρα, *peditatus*.
παινομένος, *laudatus*.
παίρνω, πέρνω, *aufero*, *adipiſcor*.
πακακᾶς, *rana*.
πάκτον, *fœdus*, *pactum*.
πάκτωμα, *elocatio*.
πακτώνω, πακτέυγω, *pradia*, *eloco*, verpachten.
πακτωνάρης, *conductor pradii*, Pacht-Mann.
παλαίβω, παλέβω, *luctor*.
παλαιώνω, *veteraſco*.
παλαμήδα, *ſarda*, piſcis.

ΠΑ

παλαμοσκόπος, *Chiromantes*.
παλάτι, παλάτιο, *Palatium*.
παλατίτζιο, *Palatium parvum*.
παλικάρι, *puer*, item, *generoſus*, *ſtrenuus*.
παλικαρεύγομαι, *nobiliter*, *ſtrenuè*, *generosè ago*.
παλικαργιὰ, *generoſitas*, *ſtrenuitas*.
παλλίον, *pallium*.
πάλμα, πίλμα, *lacus*, *foſſa*.
παλȣ̃κι, *palus*, *paxillus*, *trabs*.
παλȣκώνω, *palum figo*.
παλȣ̃δι, *palus*, *paludis*.
παναγία, *Maria Virgo*.
παναγιώτατος, *Titulus*, quo Patriarcha Conſtantinopolitanus colitur.
πανδρεύομαι, *nubo*, πανδρειγιὰ, *nuptia*.
πανδρεύω, πανδρεύγω, *nuptui do*.
πανηγύρι, *feſtum*.
πανηγυρίζω, *epulor*.
πάνειο, πάνειον, *terror panicus*, *tumultus*, Gallis *alarme*.
πανὴ, *tela*.
πανὶ, *pannus*, πανιὰ, *faſcia*. Hinc compoſita, ἐσωπάνι, *pannus interior*, Unter-Fu-

der;

der ; ἰσωπανίζω, *pannum ſubſterno*, unterfüdern.
παννυχίευγω, *vigilias ago in Eccleſia.*
παννυχίδες, *vigiliæ religioſæ.*
πανὸς, *panis.*
πάνος, πάνιος, *pannus.*
πανοῦγλα, πανοῦκλα, *peſtis, morbus epidemicus.*
πανουγλιάζω, *peſte laboro.*
πανέκλιο, *radius textorius.*
πανουργεύομαι, *calleo.*
παντᾶ, *continuò.*
παντέχω, *obviam eo, obvio.*
παντοτινᾶ, *continuò.*
παντοτινὸς, *perpetuus, æternus.*
παντιέρης, παντιέρα, *vexillum.*
παντοῦ, *vulgò.*
παντοῦθεν, *undique.*
παξιμάδι, *bis coctus panis.*
παπαγᾶς, *pſittacus.*
παπαγάλος, *idem.*
πάπας, *Papa*, παπᾶς, *Clericus, presbyter*, pl. παπάδες.
παπαδία, *uxor presbyteri*, vel *Clerici.*
παπαδίσκι, *presbyterulus.*
παπαδίζω, *clericum facio.*
πάπια, *anas*, παπίτζα, *anas parva.*

παπιουποῦλα, *idem.*
παπιοφύλακας, *anatum præfectus.*
παπίας, παππίας, *pater.*
πάπλωμα, *culcitra ; lodix, ſtragulum.*
πάππα, *pulticula.*
πάππος, πάππους, *avus.*
παπποῦτζα, *crepidæ.*
παπποῦτζι, *calceus, calceamentū.*
παπποῦτζάκι, *calceolus.*
παπποῦτζώ ω, *calceo.*
παρὰ, apud Neo-Græcos in compoſitione notat exceſſum, ſive *multum* vel *nimis.*
παραβαίνω, *prævarico.*
παράβαλμα, *excrementum.*
παραβάπτισμα, *baptiſmus pravus*, ſive præter Chriſti inſtitutionem ſuſceptus.
παραβουνὶ, *collis, mons.*
παραγέρνω, *vacillo.*
παραγερῶ, *valde ſeneſco.*
παραγιάλι, *littus.*
παραγράφω, *adultero literas.*
παραδαρμὸς, *tormentum.*
παραδέρνω, *torqueo.*
παραδήγω, *everto.*
παραδίνω, *depono.* (*in aulis.*
παραδυναστένοντες, *Miniſtriſſimi*
παρα-

Digitized by Google

παραθύρι, *feneſtella verſatilis*, Fenſter-Schüberlein/ ein Schub-Fenſterlein.
παρακαθίζω, *obſideo.*
παρακάθισμα, *præſidium*, item *inſidiæ.*
παρακαλετὰς, *ſupplex.*
παρακαλῶ, *ſupplico, peto, rogo.*
παρακαλέσματα, παρακαλέσεις, *rogationes, proceſſiones publicæ.*
παρακάτω, *infra.*
παρακέλλι, παρακέλλιο, *latrina.*
παρακίνημα, *incitamentum.*
παρακινῶ, *permoveo, perſuadeo.*
παρακεῖθε, παρέκει, *illinc.*
παραλογίζω, *amens fio.*
παραμαζώνω, *ſpicas colligo.*
παραμεγάλος, *permagnus.*
παραμένω, *cuſtodio.*
παραμερία, *ſeorſim.*
παραμιλῶ, *ſuſurro.*
παραμονεύγω, *inſidior.*
παραμονὴ, *inſidiæ, cuſtodia.*
παραμπρὸς, *ante.*
παραμύθι, *fabula.*
παραμυθεύγω, *fabulor.*
παρανόμι, *cognomen, agnomen.*
παρανομιάζω, *cognomino.*
παράξενος, *moroſus, extraordinarius*; item, *admirabilis, eximius.*
παραξιφίδι, *pugio.*
παραπάνω, *paulò ſupra.*
παραπέμπω, *delego, proſequor, prætermitto.*
παραπομπὴ, *proſecutio.*
παράπομπος, *proſecutor.*
παραπολλὰ, *nimis.*
παραπονοῦμαι, *lamentor, queror.*
παραπόνεμα, *querela.*
παραπονεμένος, *querulus.*
παραποτάμι, παραπόταμο, *ripa, fluvii margo, littus.*
παραστρατῶ, *extra viam eo, exorbito.* (*præſtò.*
παραστέκω, *aſſiſto*, παραστέκοντας,
παραστῆθι, *prepugnaculum.*
παρασύρα, *ſcopa*, παρασύρνω, *ſcopo.*
παρατζοῦκλι, *cognomen*, παρατζουκλιάζω, *cognomino.* (*tia.*
παρατραπέζι, *menſula appoſiti-*
παραυτὰ, *ſtatim.*
παραχρονιάρι, *annuis vicibus.*
παραψήνω, *nimis coquo.*
παρηγοργία, *funeralis cœna.*
παρηγορητὴς, *conſolator.*
παρθενεύγω, *celibem vitam ago.*
παρθενοβιαστὴς, *violator virginũ.*

ΠΑ

παρθενοφθορία, *ſtuprum.*
παρθενοςολισία, *virginum ornatus.*
παρίτα, *hernia*, *παρίτης*, *hernioſus.*
παρίπωι, *veredus*, *equus publici curſus.*
παρκατενάζω, *mimmo*, item, *conſidero*, *attendo.*
παρκατώτερ@, *minimus.*
παρμὸς, *captura.*
παρμέν@, *captus.*
παρομπρῶς, *ulterius.*
παρνία, *Baronatus.*
παροφθαλμίζω, *præſtigiis utor.*
παροφθαλμιςὴς, *præſtigiator.*
παρπίερ@, *tonſor*, Ital. *Barbiere.*
πασαεὶς, *unusquisque*, *omnis.*
πασανεὶς, *idem.*
πασάντζο, *πασάτζο*, *tranſitus.*
πασπαἶεύγω, *palpo*, *contrecto.*
πασπαἶευτὴς, *palpator.*
πασπάτεμα, *palpatio.*
πας άδα, *thalamus.*
πασία, ex baſtione, *propugnaculum.*
πασὸν, *cibus.*
πασόψαρο, *piſcis*, *muriâ conditus.*

ΠΑ

παςώνω, *muriâ condio.*
πάςωμα, *muria.*
πάςρα, *cultus*, *mundities.*
παςρεύω, *mundo*, *expurgo*, *tergo.*
παςρικὸς, *politus*, *mundus.*
παςρικᾶ, *eleganter.*
πασχάζω, *Paſchale feſtum celebro.*
πατέλλα, *patina.*
πατέρας, *pater.*
πατερὸν, *trabs.*
πατζὸς, *ſimus*, *curtus.*
πατηθύρα, *limen inferius.*
πατημαἶιὰ, *veſtigium*, *nota*, *ſignum.*
παἶητήρα, *ſtapes.*
πατητήρι, *torcular.*
πάτ@, *pavimentum*, *callis*, *via.*
πάτωμα, *idem.*
πατὸς, *ſimus.*
παἶῦμα, *παἶῦσα*, *planta pedis.*
πατερμίζω, *Orationem Dominicam dico.*
πατρίκι@, *Patricius.*
πατρῶνας, *Patronus*, *πατρώνισα*, *Patrona*, *πατρωνία*, *Patrocinium*, *πατρωνεύω*, *patrocinor.*

παύγω,

παύγω, *quieſco.*
παυόνιο, *pavo.*
παχαίζω, παχαίνω, *pinguem reddo.*
παχὺ, *pinguedo.*
παχοῦδας, *obeſus, pinguis.*
παχυκάρδιος, *brutus, ſtultus.*
Πεγνήδι, pro παιγνήδι, *ludus.*
παιδενες pro παίδενες, *virgines.*
πεδιασικὸς, *campeſtris.*
πεδουκλώνω, *prolabor, corruo,* item *pedibus impedio.*
πεζω pro παιζω, *ludo.*
πεζὴ γλῶσσα, *lingua vulgaris.*
πεζοβατῶ, *pedibus calco.*
πεζούλιο, *atrium, veſtibulum domus.*
πεθανίσκω, *morior.*
πεθερὸς pro πενθερὸς, *ſocer.*
πεθερὰ, *ſocrus.*
πεικάζω, *conjecto.*
πειράζω, *turbo.*
πειρακτὴς, *vexator.*
πείραξις, *moleſtia.*
πεῖσμα, πίσμα, *pertinacia, indignatio,* πεισματάρης, *pertinax,* πεισματώνω, *animo ſum obſtinato.*
πελακίζω, *injuriâ afficio.*
πελακισμὸς, *injuria, contumelia.*
πελεκῶ, *ſculpo.*
πελεκὰς, πελεκάνος, *faber lignarius, ſculptor,* πελεκοτέχνη, *artificium ſculpendi.*
πελεκίδα, πελεκοῦδα, *cæmentum.*
πελελάδα, πελελάρα, *ſtultitia.*
πελελὸς, *ſtultus.*
πελλάνω, πελλανίσκω, *ſtultus fio.*
πέμπαμα, *miſſio.*
πεντεχρονιὰ, *quinquennium.*
πεπτώνη, *pepo.*
περάμα, *trajectus maris, tranſitus.*
περαμαζω, *fretum trajicio.*
πέρασμα, *vadum,* περατάρης, *portitor.*
περδεύω, *complico.*
περιβολάκι, *hortulus.*
περιβολαρεύγω, *hortum excolo.*
περιβολάρης, *hortulanus.*
περιβόλι, *hortus, arboretum.*
περιγέλοιο, *ludibrium.*
περιγελῶ, *derideo.*
περιγιάλιος, *maritimus.*
περιγιαλοφυλάγω, *littus cuſtodio.*
περιγκαλιάζομαι, *amplector.*
περιγυρισὴς, *circuitor.*
περδέ·ω, *obligo, devincio.*
περιδιαβάζω, *obambulo.*

ϖεριμάγιο, *magia, incantatio.*
ϖεριοδεύω, *curo, medeor.*
ϖεριορίζω, *interdico.*
ϖεριπαίγνιο, *ludibrium.*
ϖεριπιάνω, *apprehendo.*
ϖερίσσιος, *ſuperfluus.*
ϖερισεύγω, *abundo.*
ϖεριστέκω, *circumſto.*
ϖεριστέρι, *columba.*
ϖεριτραχήλιο, *collare.*
ϖεριτριγυρίζω, *circumeo.*
ϖεριφορεάριος, *circumforaneus.*
ϖερίφραγμα, *vallum.*
ϖερίχαρος, *facetus.*
ϖεριχύνω, *circumfundo.*
ϖερλογὴ, *uter*, ἀσκός.
πέρνω, *capio ſumo, adipiſcor.*
περνῶ, *tranſeo, trajicio.*
ϖερπατῶ pro ϖεριπατῶ, *ambulo.*
ϖορπατῶ, *idem.*
περσὰ, περισσὰ, *ſatis, ſupervacuè.*
ϖερσίδιον, *præſidium.*
ϖερσικὸς, *color cæſius.*
ϖερσίμουλο, *petroſelinum.*
πέσιμα, ϖέσιμον, *lapſus.*
πέταλο, *ſolea equi.*
πεταλώνω, *equum calceis ferreis munio.*
πετεινὸς, *gallus*, ϖετεινόπουλον, *pullus gallinaceus.*

ϖετεινόκρασμα, *gallicinium.*
πέτζαμα, *callus.*
ϖετζὰς, *coriarius.*
ϖετζὶ, ϖετζίον, *pellis, corium.*
πετζένιος, *pelliceus, coriaceus.*
ϖετζοκόμματα, *ſegmenta corii.*
πέτζα, ϖέτζο, ex Italico, pezzo, *portio.*
πετίτα, *petitiones.*
πετραδάκι, *lapillus.*
πετροβολιστὴς, *lapidator.*
πετροβολῶ, *lapido.*
ϖετροκόπος, *lapidicida.*
πετροκοπειὸ, *lapidicina.*
πετρομαστόρης, *architectus.*
πεσμα, *lapſus.*
ϖεύκη, *tapes.*
ϖέφτω, *cado.*
Πηγάδι, *puteus, ciſterna.*
ϖηγαδοκαθαριστὴς, *qui puteos purgat.*
ϖηγαίνω, *vado, diſcedo.*
ϖηγοῦνι, *mentum, barba.*
πηκτώνω, *condenſo.*
ϖηλάλημα, *curſus equi.*
ϖηλαλῶ, *curro, veredis iter ago.*
ϖῆττα, ϖίτα, ϖίτζα, *placenta, lamina.*
Πιάνω, *capio, ſumo, excipio.*

πίανον,

ϖίανον, ϖήγανον, *ruta.*
ϖιβουλιὰ, *inſidiæ*, pro ἐπιβουλιὰ.
ϖίβουλος, *inſidiator.*
πιγάδι, *puteus.*
πιγκέρνης, *pincerna, pocillator.*
πιδέξιος, *dexter, ſolers.*
πιδεξιοσύνη, *ſolertia, dexteritas.*
πιθαμὴ pro σπιθαμὴ, *palmus.*
ϖίθος, *dolium*, ϖιθάρι, *idem.*
πιθαρὰς, *doliarius.*
πίκρα, ϖικράδα, *afflictio, dolor.*
ϖικρανίσκω, *indignor.*
ϖικραμένος, *triſtis.*
ϖικραμένα, *acerbè.*
ϖικρὺ, *amarum*, Coron. pretioſ.
πιλάτεμα, *equuleus.*
πιλώνω, *inculco.*
πιμοῦρα, *in capus*, πεινή.
ϖίνα, *fames*, item *penna.*
ϖίννω, πίνω, *bibo.*
πίσμα, *bibacitas.*
πιοτὴς, *potator.*
ϖιοτὸν, *potus*,
ϖιπιλίζω, *ſugo.*
ϖιπινίζω, *pipio*, ϖιπίνι, *columba.*
πιριόνη, *ſerra.*
ϖίρωλα, *pilula.*
ϖίσι pro ϖίστις, *fides.*

πίσκοπος, *Epiſcopus.*
ϖίτα, *lamina, placenta.*
πιταρίτζη, *placentula.*
ϖιτζᾶς, *nanus, pumilio.*
πιτζὸς, *parvus.*
πιτήδειος, pro ἐπιτήδειος, *idoneus.*
ϖιτήδεια, *de induſtria, datâ operâ.*
πιτίμιο, *mulcta, pœna.*
πιττάκιο, πιττάκη, *ſchedula.*
Πλάγι, *latus.*
ϖλαγιάριος, *plagiarius.*
ϖλακοῦντι, *placenta.*
ϖλακουντάριος, *dulciarius.*
ϖλακώνω, *opprimo, terreo, invado.*
ϖλακῶ, *incruſto, lapidibus ſterno.*
ϖλάνια, *dolobra.*
ϖλάνεμα, *error, vagatio.*
ϖλαντῶ, ϖλαντάσω, *ſuffoco.*
ϖλάση, *flos farinæ, ſiligo.*
ϖλαταίνω, ϖλατένω, *torqueo, crucio*, πλάτεμα, *ſupplicium, cruciatus.*
ϖλάτζα, *locus*, ϖλατζιάριος, *mercator.*
πλατζάριος, *qui plagas infligit, tortor.*
ϖλάτη, *humerus, tergum.*

ὀγρασία, *mador.*
ὀγρὸς, *madidus.*
ὀδόντι, *dens.*
ὅθεν, *unde, ideo.*
οἴμένα, *heu.*
ὀκνιάρης, *piger.*
ὀκνεύω, *piger ſum.*
ὁλάκερος, ὁλάκαιρος, *totus, univerſus.*
ὁλάκαιρα, *plenè, omnino.*
ὁλημερεάζω, *diurno.*
ὁληνυκτὴς, *per totam noctem, pernox.*
ὀλιγαίνω, *abbrevio.*
ὀλιγοστεύω, *minuo.*
ὁλονὲς, *omnis, univerſus.* Marc. IX. 35. Damaſcenus Studita, & alii.
ὁλονυχτίζω, *pernocto.*
ὁλοκόκκαλος, *qui totus oſſeus eſt.* Demetr. Zen. in Batrachom.
ὁλοὔστερος, *omnium ultimus.*
ὁλοῦθεν, *vulgo, undique.*
ὁμάδι, *ſimul, una.*
ὁμαδιάζω, *addo, conſummo, in unam ſumam colligo numeros.*
ὀμβροσία, *receptaculum aquæ pluvialis.*
ὀμιάλος, *cerebrum*
ὀμμάτη, ὀμμάτι, μάτι, *oculus.*

ὀμματιάζω, *intueor.*
ὀμματόκλαδο, *ſupercilium.*
ὀμματόφυλλο, *idem.*
ὀμνεύγω, ὀμώνω, *juro.*
ἔμορφος, *formoſus, pulcher,* ὀμορφάδα, ὀμορφία, *pulchritudo.*
ὀμορφίζω, ὀμορφαίνω, *venuſtum facio.*
ὀμπάλω, *rurſum.*
ἔμπυος pro ἔμπυος, *purulentus.*
ὀμπρὸς, ὀμπροςθὰ, *ante, coram,* ὀμπρόστινος, *anterior,* ὀμπροστίτερα, ὀμπρότερα, *ultra, ulterius,* ὀμπροστελίνα, *antilena.*
ὀμύαλος, *cerebrum.*
ὀμφίκιο, *officium.*
ὀνάρι, *aſinus.*
ὀνειρεύγομαι, *ſomnium video.*
ὄνειρο, *ſomnium.*
ὀνειροξηγητὴς, *interpres ſomniorum.*
ὀντὰν, *cum, quando.*
ὀξύδι, ὀξείδι, *acetum.*
ὀξυνίζω, *aceſco, aceo.*
ὀξυνιζικος, *ſubacidus.*
ὄξοδος, ἡ, *ſumtus*, pl. ὀξόδαις.
ὀξυλάβη, *forceps.*
ὀξὺς, *violaceus,* Portius, Hieron. German.

ὀξωτά-

ὀξυτάρι, *acetabulum.*
Ὀπεράτος, *operarius.*
ὀπισθάγκωνα, *revinctis poſt terga manibus.*
ὀπισθέλη, *poſtilena.*
ὁποῖος, *qui, qualis.*
ὅποιος, *quisquis.*
ὅπου, *qui, quæ, quod.*
Ὀρὰ, *cauda.*
ὀράδα, *aurata*, piſcis.
ὀραδάτος, *caudatus.*
ὀργανάρης, *organorum, fiſtularum faber.*
ἔργον, *opus, penſum, filum.*
ὀργιάκι, *torrens.*
ὀρδινιὰ, *edictio, prælium, expeditio, acies*, Schlacht: Ordnung.
ὀρδινεύγω, ὀρδινιάζω, *ordino, in ordinem redigo.*
ὀρθώνω, *dirigo.*
ὀριὰ, *cauda*, ex οὐρὰ.
ὀριὰ ex ὀργυιὰ, *paſſus.*
ὄρνιθα, *gallina.*
ὀρνιθόπουλο, *pullus.*
ὀρνιθόσπιτο, *gallinarum locus.*
ὀρνιθερὸς, *gallinaceus.*
ὀροπροπατῶ, *in montem aſcendo.*
ὀροψήμωλα, *cacumen montis.*
ὀρτύκη, ὀρτικὴ, *coturnix.*

ὀρφανεύγω, *orbo, privo.*
ὀρχίδι, *teſticulus.*
Ὄσκε, *non.*
ὀσκιὰ, *umbra.*
ὀσπίτι, σπίτι, *hoſpitium, ædes.*
ὀστία, *porta.*
ὀστρίδι, *oſtrea.*
ὅτι, haud rarò idem valet, quod Latinorum *Item.* Xylander ad Cedrenum, Not. 4.
ὅτι λογῆς, ὅτι λογὶς, *quodcunque.*
ὅτι καὶ ἂν, *quicquid.*
Οὐ aliquando eſt idem ac *vel, aut.* Vid. du Freſne Gloſſ. col. 1063.
οὐδένας, *nullus.*
οὐδεποσῶς, *nullo modo.*
οὐδελιποτένιος, *homo nauci, vilis.*
οὐζάρω, οὐζαρίζω, *utor, fruor*, Ital. *uſare.*
οὐζάρισμα, *uſus.*
οὔζουρα, *fœnus, uſura.*
οὐικάριος & βικάριος, *Vicarius.*
οὔλη, *fæx.*
οὐρανίσκος, *palatum*, interna oris convexitas, item *umbella aræ.*
οὐρβικαρία, *Diœceſis Epiſcopi Romani*, quaſi diceres *Urbicaria.*

ΠΑ

παιδάκι, *puerulus*, *filiolus*.
παιδάρι, in pl. *παιδάρια*, *liberi*.
παιδευμένος, *eruditus*.
παίδενες, *πέδενες*, *virgines*, *puellæ*.
παίδευψις, *punitio*, *mulcta*.
παιδεύγω, *caſtigo*, *punio*.
παιδὶ, *puer*.
παιδιςικὸς, *puerilis*.
παιδιώνω, *adoleſco*.
παιδομάζωμα *puerorum Chriſtianorum collectio*, quam ſubinde Turcæ in ſuis provinciis inſtituunt, de qua Chriſtoph. Angelus, aliique.
παιδοπῦλα, *puella*.
παιδόπυλον, *puellus*, *famulus*.
παιζῦρα, *πεζῦρα*, *peditatus*.
παινομένος, *laudatus*.
παίρνω, *πέρνω*, *aufero*, *adipiſcor*.
πακακᾶς, *rana*.
πάκτον, *fœdus*, *pactum*.
πάκτωμα, *elocatio*.
πακτώνω, *πακτεύγω*, *prædia*, *eloco*, verpachten.
πακτωνάρης, *conductor prædii*, Pacht-Mann.
παλαίβω, *παλέβω*, *luctor*.
παλαιώνω, *veteraſco*.
παλαμήδα, *ſarda*, piſcis.

ΠΑ

παλαμοσκόπος, *Chiromantes*.
παλάτι, *παλάτιο*, *Palatium*.
παλατίτζιο, *Palatium parvum*.
παλικάρι, *puer*, item, *generoſus*, *ſtrenuus*.
παλικαρεύγομαι, *nobiliter*, *ſtrenuè*, *generosè ago*.
παλικαργιὰ, *generoſitas*, *ſtrenuitas*.
παλλίον, *pallium*.
πάλμα, *πέλμα*, *lacus*, *foſſa*.
παλούκι, *palus*, *paxillus*, *trabs*.
παλουκώνω, *palum figo*.
παλοῦδι, *palus*, *paludis*.
παναγία, *Maria Virgo*.
παναγιώτατος, *Titulus*, quo Patriarcha Conſtantinopolitanus colitur.
πανδρεύομαι, *nubo*, *πανδρειγιὰ*, *nuptiæ*.
πανδρεύω, *πανδρεύγω*, *nuptui do*.
πανεγύρι, *feſtum*.
πανηγυρίζω, *epulor*.
πάνειο, *πάνειον*, *terror panicus*, *tumultus*, Gallis *alarme*.
πανὴ, *tela*.
πανὶ, *pannus*, *πανιὰ*, *faſciæ*. Hinc compoſita, *ἐσωπάνι*, *pannus interior*, unter-Fu-

der;

der; ἐσωπανίζω, *pannum ſubſterno*, unterfüdern.

πανυχεύγω, *vigilias ago in Eccleſia.*

παννυχίδες, *vigiliæ religioſæ.*

πανὸς, *panis.*

πάνος, ϖάνιος, *pannus.*

ϖανοῦγλα, πανοῦκλα, *peſtis, morbus epidemicus.*

πανουγλιάζω, *peſte laboro.*

πανούκλιο, *radius textorius.*

ϖανουργεύομαι, *calleo.*

πανταῖ, *continuò.*

παντέχω, *obviam eo, obvio.*

ϖαντοτιναῖ, *continuò.*

ϖαντοτινὸς, *perpetuus, æternus.*

παντιέρης, παντιέρα, *vexillum.*

παντοῦ, *vulgò.*

παντοῦθεν, *undique.*

παξιμάδι, *bis coctus panis.*

ϖαϖαγᾶς, *pſittacus.*

ϖαϖαγάλος, *idem.*

ϖάϖας, *Papa*, ϖαϖᾶς, *Clericus, presbyter*, pl. παπάδες.

ϖαϖαδία, *uxor presbyteri*, vel *Clerici.*

ϖαϖαδίσκι, *presbyterulus.*

ϖαϖαδίζω, *clericum facio.*

ϖάϖια, *anas*, ϖαϖίτζα, *anas parva.*

ϖαϖιουϖοῦλα, *idem.*

ϖαπιοφύλακας, *anatum præfectus.*

ϖαϖίας, ϖαϖϖίας, *pater.*

ϖάϖλωμα, *culcitra, lodix, ſtragulum.*

ϖάπϖα, *pulticula.*

πάππος, ϖάππους, *avus.*

παπποῦτζα, *crepida.*

παπποῦτζι, *calceus, calceamentũ.*

ϖαπποῦτζάκι, *calceolus.*

ϖαπποῦτζώ ω, *calceo.*

ϖαρὰ, apud Neo-Græcos in compoſitione notat exceſſum, ſive *multum* vel *nimis.*

παραβαίνω, *prævarico.*

παράβαλμα, *excrementum.*

ϖαραβάπτισμα, *baptiſmus pravus*, ſive præter Chriſti inſtitutionem ſuſceptus.

παραβουνὶ, *collis, mons.*

παραγέρνω, *vacillo.*

παραγερῶ, *valde ſeneſco.*

ϖαραγιάλι, *littus.*

παραγράφω, *adultero literas.*

ϖαραδαρμὸς, *tormentum.*

ϖαραδέρνω, *torqueo.*

ϖαραδήγω, *everto.*

παραδίνω, *depono.*

ϖαραδυναστένοντες, *Miniſtriſſimi (in aulis.*

ϖαρα-

παραθύρι, *feneſtella verſatilis*, Fenſter=Schüberlein/ ein Schub=Fenſterlein.
παρακαθίζω, *obſideo.*
παρακάθισμα, *præſidium*, item *inſidiæ.*
παρακαλετὰς, *ſupplex.*
παρακαλῶ, *ſupplico, peto, rogo.*
παρακαλέσματα, παρακαλέσεις, *rogationes, proceſſiones publicæ.*
παρακάτω, *infra.*
παρακέλλι, παρακέλλιο, *latrina.*
παρακίνημα, *incitamentum.*
παρακινῶ, *permoveo, perſuadeo.*
παρακεῖθε, παρέκει, *illinc.*
παραλογίζω, *amens fio.*
παραμαζώνω, *ſpicas colligo.*
παραμεγάλος, *permagnus.*
παραμένω, *cuſtodio.*
παραμερὰ, *ſeorſim.*
παραμιλῶ, *ſuſurro.*
παραμονεύγω, *inſidior.*
παραμονὴ, *inſidiæ, cuſtodia.*
παραμπρὸς, *ante.*
παραμύθι, *fabula.*
παραμυθεύγω, *fabulor.*
παρανόμι, *cognomen, agnomen.*
παρανομιάζω, *cognomino.*
παράξενος, *moroſus, extraordinarius*; item, *admirabilis, eximius.*
παραξιφίδι, *pugio.*
παραπάνω, *paulo ſupra.*
παραπέμπω, *delego, proſequor, prætermitto.*
παραπομπὴ, *proſecutio.*
παράπομπος, *proſecutor.*
παραπολλᾶ, *nimis.*
παραπονοῦμαι, *lamentor, queror.*
παραπόνεμα, *querela.*
παραπονεμένος, *querulus.*
παραπολάμι, παραπόταμο, *ripa, fluvii margo, littus.*
παραστρατῶ, *extra viam eo, exorbito.* (*præſtò.*
παραστέκω, *aſſiſto*, παραστέκοντας,
παραστῆθι, *propugnaculum.*
παρασούρα, *ſcopa*, παρασούρνω, *ſcopo.*
παρατζοῦκλι, *cognomen*, παρατζουκλιάζω, *cognomino.* (*tia.*
παρατραπέζι, *menſula appoſiti-*
παράαυτα, *ſtatim.*
παραχρονιάες, *annuis vicibus.*
παραψήνω, *nimis coquo.*
παρηγορία, *funeralis cœna.*
παρηγορητὴς, *conſolator.*
παρθενεύγω, *celibem vitam ago.*
παρθενοβιαστὴς, *violator virginũ.*

παρθε-

παύγω, *quieſco.*
παυόνιο, *pavo.*
παχνίζω, παχαίνω, *pinguem reddo.*
παχὺ, *pinguedo.*
παχοῦρδας, *obeſus, pinguis.*
παχυκάρδιος, *brutus, ſtultus.*
Πεγνήδι, pro παιγνήδι, *ludus.*
πεδενες pro παίδενες, *virgines.*
πεδιαστικὸς, *campeſtris.*
πεδουκλώνω, *prolabor, corruo,* item *pedibus impedio.*
πέζω pro παίζω, *ludo.*
πεζὴ γλῶσσα, *lingua vulgaris.*
πεζοβατῶ, *pedibus calco.*
πεζούλιο, *atrium, veſtibulum domus.*
πεθανίσκω, *morior.*
πεθερὸς pro πενθερὸς, *ſocer.*
πεθερὰ, *ſocrus.*
πεικάζω, *conjecto.*
πειράζω, *turbo.*
πειρακτὴς, *vexator.*
πείραξις, *moleſtia.*
πεῖσμα, πίσμα, *pertinacia, indignatio*, πεισματάρης, *pertinax*, πεισματώνω, *animo ſum obſtinato.*
πελακίζω, *injuriâ afficio.*
πελακισμὸς, *injuria, contumelia.*
πελεκῶ, *ſculpo.*
πελεκὰς, πελεκάνος, *faber lignarius, ſculptor*, πελεκοτέχνη, *artificium ſculpendi.*
πελεκίδα, πελεκοῦδα, *cæmentum.*
πελελάδα, πελελάρα, *ſtultitia.*
πελελὸς, *ſtultus.*
πελλάνω, πελλανίσκω, *ſtultus fio.*
πέμπαμα, *miſſio.*
πεντεχρονιὰ, *quinquennium.*
πεππώνη, *pepo.*
περάμα, *trajectus maris, tranſitus.*
περαμαλίζω, *fretum trajicio.*
πέρασμα, *vadum*, περατάρης, *portitor.*
περδεύω, *complico.*
περιβολάκι, *hortulus.*
περιβολαρεύγω, *hortum excolo.*
περιβολάρης, *hortulanus.*
περιβόλι, *hortus, arboretum.*
περιγέλοιο, *ludibrium.*
περιγελῶ, *derideo.*
περιγιάλιος, *maritimus.*
περιγιαλοφυλάγω, *littus cuſtodio.*
περιγκαλιάζομαι, *amplector.*
περιγυριστὴς, *circuitor.*
περδέ·ω, *obligo, devincio.*
περιδιαβάζω, *obambulo.*

περιμάγιο, *magia, incantatio.*
περιοδεύω, *curo, medeor.*
περιορίζω, *interdico.*
περιπαίγνιο, *ludibrium.*
περιπιάνω, *apprehendo.*
περισσός, *ſuperfluus.*
περισσεύω, *abundo.*
περιστέκω, *circumſto.*
περιστέρι, *columba.*
περιτραχήλιο, *collare.*
περιτριγυρίζω, *circumeo.*
περιφορέας, *circumforaneus.*
περίφραγμα, *vallum.*
περίχαρος, *facetus.*
περιχύνω, *circumfundo.*
περλογή, *uter*, ἀσκός.
πέρνω, *capio ſumo, adipiſcor.*
περνῶ, *tranſeo, trajicio.*
περπατῶ pro περιπατῶ, *ambulo.*
πορπατῶ, *idem.*
περσά, περισσά, *ſatis, ſupervacuè.*
πεσίδιον, *præſidium.*
περσικὸς, *color cæſius.*
περσίμελο, *petroſelinum.*
πέσιμα, πέσιμον, *lapſus.*
πέταλο, *ſolea equi.*
πεταλώνω, *equum calceis ferreis munio.*
πετεινὸς, *gallus*, πετεινόπουλον, *pullus gallinaceus.*
πετεινόκρασμα, *gallicinium.*
πέτζαμα, *callus.*
πετζὰς, *coriarius.*
πετζὶ, πετζίον, *pellis, corium.*
πετζένιος, *pelliceus, coriaceus.*
πετζοκόμματα, *ſegmenta corii.*
πέτζα, πέτζο, ex Italico, pezzo, *portio.*
πετίτα, *petitiones.*
πετραδάκι, *lapillus.*
πετροβολιστὴς, *lapidator.*
πετροβολῶ, *lapido.*
πετροκόπος, *lapidicida.*
πετροκοπειὸ, *lapidicina.*
πετρομαστόρης, *architectus.*
πεσμα, *lapſus.*
πεύκη, *tapes.*
πέφτω, *cado.*
Πηγάδι, *puteus, ciſterna.*
πηγαδοκαθαριστὴς, *qui puteos purgat.*
πηγαίνω, *vado, diſcedo.*
πηγοῦνι, *mentum, barba.*
πηκτώνω, *condenſo.*
πηλάλημα, *curſus equi.*
πηλαλῶ, *curro, veredis iter ago.*
πῆττα, πίτα, πίτζα, *placenta, lamina.*
Πιάνω, *capio, ſumo, excipio.*

πίανον, πήγανον, *ruta.*
πιβουλιὰ, *inſidiæ*, pro ἐπιβουλιὰ.
πίβουλος, *inſidiator.*
πιγάδι, *puteus.*
πιγκέρνης, *pincerna, pocillator.*
πιδέξιος, *dexter, ſolers.*
πιδεξιοσύνη, *ſolertia, dexteritas.*
πιθαμὴ pro σπιθαμὴ, *palmus.*
πίθος, *dolium*, πιθάρι, *idem.*
πιθαρὰς, *doliarius.*
πίκρα, πικρίδα, *afflictio, dolor.*
πικραινίσκω, *indignor.*
πικραμένος, *triſtis.*
πικραμένα, *acerbè.*
πικρὺ, *amarum*, Coron. pretioſ.
πιλάτεμα, *equuleus.*
πιλώνω, *inculco.*
πιμῦρα, *in caput*, πεινή.
πίνα, *fames*, item *penna.*
πίννω, πίνω, *bibo.*
πίσμα, *bibacitas.*
πιοτὴς, *potator.*
πιοτὸν, *potus,*
πιπιλίζω, *ſugo.*
πιπινίζω, *pipio*, πιπίνι, *columba.*
πιριόνη, *ſerra.*
πίρωλα, *pilula.*
πίστι pro πίστις, *fides.*

πίσκοπος, *Epiſcopus.*
πίττα, *lamina, placenta.*
πιττερίτζη, *placentula.*
πιτζᾶς, *nanus, pumilio.*
πιτζὸς, *parvus.*
πιτήδειος, pro ἐπιτήδειος, *idoneus.*
πιτήδεια, *de induſtria, datâ operâ.*
πιτίμιο, *mulcta, pœna.*
πιττάκιο, πιτάκη, *ſchedula.*
Πλάγι, *latus.*
πλαγιάριος, *plagiarius.*
πλακοῦντι, *placenta.*
πλακουντάριος, *dulciarius.*
πλακώνω, *opprimo, terreo, invado.*
πλακῶ, *incruſto, lapidibus ſterno.*
πλάνια, *dolobra.*
πλάνεμα, *error, vagatio.*
πλαντῶ, πλαντάσω, *ſuffoco.*
πλάση, *flos farinæ, ſiligo.*
πλαταίνω, πλατένω, *torqueo, crucio*, πλάτεμα, *ſupplicium, cruciatus.*
πλάτζα, *locus*, πλατζιάριος, *mercator.*
πλατζάριος, *qui plagas infligit, tortor.*
πλάτη, *humerus, tergum.*

ϖλειὰ, *amplius, etiam.*
ϖλεμόνη, *pulmo.*
ϖλεξίδα, ϖλεξοῦδα, *crinis, caſaries.*
ϖλέρωμο, *catena, torques.*
ϖλέρωμα, *pretium.*
ϖλερωτὸς, *mercenarius.*
ϖλερώνω, *ſolvo.*
ϖλερωμὴ, *ſolutio.*
ϖληγώνω, *ſaucio, vulnero.*
ϖληγωμαλι, *vulnus.*
ϖλήθη, *plebs.*
ϖληθαίνω, *augeo.*
ϖληθερὸς, *multiplex.*
ϖλήθιος, *ſuperfluus.*
ϖληρώνω, idem quod πλερώνω.
πλησιαςὴς, *vicinus, proximus.*
ϖλιθθάρι, *later.*
ϖλίοσω, *doleo, triſtor.*
ϖλοιάρι, *navigium.*
ϖλόρη, πλῶρα, *prora.*
πλοριτης, *qui ad proram eſt.*
πλουμβος, ϖλουμος, *plumbum.*
ϖλουμάτο, πλουμβάτο, *flagellum, cujus lora plumbeis globulis in extremo inſtructa erant.*
πλουμαλίζω, *flagello.*
πλουμὶ, πλουμίο, *opus phrygium* ſive *plumarium.*

πλουμος, *pluma.*
ϖλουμίζω, *acupingo, inſculpo.*
ϖλουσιοχαρίζω, *abundè do.*
πλουτινίσκω, πλουταίνω, *diteſco.*
πλούτη, *opes.*
ϖλυνίσκω, *lavo.*
πλυςὴς, *fullo*, πλύςρια, *lotrix.*
ϖλώϊμο, ϖλόϊμο, *claſſis navalis*, item *navis.*
πλῶρα, *prora.*
Πνευμαλιῶ, *malo dæmone corripior.*
ϖνιγάρης, *pirata.*
ϖνιμένος, *ſuffocatus.*
πνίξιμο, *laqueus, furca.*
Πόα, *putamen ovi.*
πογνίζα, *lagena.*
ποδάγρα, *pedica.*
ποδαγρώνω, *podagra laboro.*
ϖοδαίνω, ποδήνω, *ocreas induo.*
ϖοδάρι, *pes.*
ϖοδέα, ποδια, ποδὴ, *veſtis talaris.*
ϖοδοδένω, *pedes ligo.*
ϖοδοκόπιο, *merces, quæ datur homini pedes eunti.*
ϖοδόλουρο, *lorum pedis, pedica.*
ϖοδονίπτα, *lebes.*
ϖοθαίνω, ϖοθένω, *morior.*
ϖοιαίνω, πιάνω, *capio.*

ποίει, Ital. poi, *poſtea.*
ποιναλίζω, *punio.*
ποῖος, ποῖος, *quis? qualis.*
ποιώνω, *qualitate afficio.*
ποκάμισο, *induſium.*
ποκάρι, *vellus.*
ποκοῖλι, ποκῦλον, *abdomen, veſica.*
πολεμιςάδες (pl. à ſingul. πολεμιςὴς) *bellatores.*
πολεμοπιάζω, *in bello capio.*
πολιτικαρὰς, *ſcortator.*
πολιτικεύγω, *ſcortor.*
πολιτικὴ, *ſcortum, proſtibulum.*
πολιτικοπῦλα, deminutivum ex nomine πολιτική.
πολλυνίσκω, *abundo.*
πολομῶ, *facio, laboro.*
πόλομα, *opus, labor.*
πολπίζω, *deſpero*, ex ἀπελπίζω.
πολὺ, *valde.*
πολυβάρετος, *valde gravans.*
πολυζουμος, *ſucculentus.*
πολυκαιρίζω, *moror.*
πολυκάνδηλον, *candelabrum penſile.*
πολυκοιταζόμενος, *ſpectabilis.*
πολυμιλῶ, *multa loquor.*
πολυξευρια, *argutia, calliditas.*
πολύξευρος, *argutus, callidus.*
πολυξοδιαςὴς, *ſumtuoſus.*
πολυπαιδὰς, *qui multos liberos habet.*
πολυπαινεμένος, *laudatiſſimus.*
πολυπιοτὴς, *bibax.*
πολυτησαμάτος, *quod ex multo ſeſamo eſt.* Demetr. Zen. in Batrach.
πολυςαύρο, *veſtis patriarchalis*, cui multæ figuræ crucis intextæ ſunt.
πολυτορνεσὰς, *pecuniis abundans.*
πολυτρώγω, *multum edo.*
πολυχρόνιο, *apprecatio longævitatis.* πολυχρονίζω, *apprecor longævitatem.*
πολυχρονῶ, *longævus ſum.*
πομπεύγω, πομπεύω, *ſolenni comitatu procedo*, item *diffamo.*
πομπὴ, *probrum.*
πόνεμα, *afflictio.*
πόνος, *dolor.*
πόνος, *pleuritis.*
ποντζίζω, *malleo, tundo.*
ποντίζω, *mergo, perdo, peſſundo.*
ποντίκι, ποντικὸς, *mus, ſorex.*
ποντικάλι, *muſculus.*

ΠΟ

ποντικοκάβουλο, *muſcerda.*

ποντικοπιάστρα, ποντικοπαγί-δα, *muſcipula.*

ποντίκι, *ponticulus.*

ποντελώνω, *pontem ſtruo.*

ποντελειῶ, πουντελειῶ, terminus militaris in obſidionibus urbium, quando *cuniculi*, *ſuggeſta* & ſimilia *parantur.*

ποντογέφυρα, *pons navalis.*

ποντῶ, *inundo, diluo, mergo.*

πονῶ, *doleo.*

ποπίνα, *popina.*

πορδίζω, πορδοκοπῶ, *pedo.*

πορικὸ, *fructus.*

πορινὸν, *pomum.*

πορνοβοσκίζω, *lenocinor.*

πορνοκαπήλιο, *lupanar.*

πορνόσπιτο, πορνοστάσιο, *idem.*

πορνὸν, *mane.* Gloſſ. Barbaro Græc.

πορπατῶ, περπατῶ, *ambulo, iter facio.*

πόρτα, *aula, janua.*

πορτάρης, *janitor.*

πορφυρώνω, *purpuraſco.*

ποσεύω, *pauſo, quieſco, moror.*

ποστατικὸ, *poſſeſſio.*

ποσφίγγω, *amplector*, Demetr. Zen. Batrach. diſtich. 66. pro ἀποσφίγγω.

ποταγὴ, pro ὑποταγὴ, *familia, famulitium.*

ποτάμι, *flavius.*

ποτὲ, ποτὶ, *nunquam*, ποτέμου, ex ποτὲ & μου, all mein Lebtag nicht/ *Demetrius Zenus Batr. diſtich.* 149.

ποτίστρα, *irrigua.*

πούβετα, πούπετα, *alicubi.*

πουγγὶ, πούγγη, *marſupium.*

πουγκάκι, *ſacculus.*

πουλάρι, *pullus equinus.*

πουλῶ, *vendo.*

πούλημα, *negotium.*

πουλητὴς, *venditor.*

πουλὶ, *avis.*

πουλοκυνήγι, πουλολογία, *aucupium.*

πουλολογῶ, πουλοπιάζω, *aves capio.*

πουλολόγος, *auceps.*

πούλουδο, *flos.*

πουλουδίζω, *vigeo, floreo.*

πουνιάλω, ex Ital: pugnale, *pugio.*

πούπετα, vid. πούβετα.

πούπη, *gibbus*, πούπης, *gibboſus.*

ποῦρι, *cur? quare?* in Fabul. Æſop. Barbaro Gr.

πουρκί-

πουκίζω, *dito, bona confero.*
πῦρνος, πόρνος, *dies.*
πουσουνίζω, *emo.*
πουσουνιστὴς, *emtor.*
πουτάνα, *meretrix.*
πουτζαναργιὸ, *lupanar.*
πουφέρνουσιν, pro ὁποῦ φέρνουσιν, *quæ offerunt*, Demetr. Zen. Batr.
Πραγματεύγω, *mercor.*
πραγματευτὴς, πραμματευτὴς, *mercator.*
πραμματευ]όποπος, *locus, ubi merces venduntur.*
πράμα, pro πράγμα, *opus.*
πρασινάδα, *viriditas.*
πρασινίζω, *vireſco.*
πράτης, *venditor, propola.*
πράτρα, *venditrix.*
πρέντζα, Ital. prezza, *prælum.*
πρεπεσύνη, *decentia.*
πρέσα, *hominum turba.*
πρίγγιπας, pl. πριγγιπάδες, *Princeps*, πριγγίπισσα, *fœmina Princeps.*
πριονίζω, *ſerrâ ſeco.*
πρίκα, *triſtitia.*
πρικαίνω, *amarum facio.*
πρικὸς, πρικὺς, *amarus.*
πρίμα, *puppis.*
πριμὴν, *priusquam.*
πριμμιλόγιο, *privilegium.*
πριόνη, πριῶνι, *ſerra.*
πριονίζω, *ſerra ſeco.*
πρίσκω, *tumefacio, inflo.*
πρίσμα, *tuber, tumor.*
πριχοῦ, *priusquam.*
προάστειο, *ſuburbanum, prædium.*
προσίτζη, *prædiolum.*
προβαλομάνδρη, *ovile.*
προβατοπέτζο, *pellis ovina.*
προβεδοῦρος, Ital. Provedidore, *proviſor.*
προβοδῶ, *præparo, paro.*
προγροικῶ, *præſentio.*
προδιαλέγω, *ante eligo.*
προζύμι, *fermentum.*
προθυμεύγομαι, *promtus ſum.*
προικιὸ, *dos*, προικοδοτῶ, *dotem do.*
προκράζω, *provoco.*
προκριμαλίζω, *præjudico.*
προλαλιὰ, *avia.*
προλόγιάζω, *præmeditor.*
προμάχισμα, *propugnaculum.*
προμηνῶ, *præmoneo.*
προμικίδα, *proboſcis.*
προνόμιο, *privilegium.*
προξενεύγω, *pronubo.*
προπαγαίνω, *præcedo.*

προπερ-

προῖπερσι, *nuper.*
προπέρνω, *ante occupo.*
πρόσρησις, *ſalutatio, allocutio.*
προσίχιο, *pomarium.*
προσπορίζω, *acquiro.*
προσφέρνω, *offero, commendo.*
προσχειράριος, *manuarius opifex.*
προσωπομαντίλι, *linteum, quo facies tergitur.*
προτεραιή, *pridie.*
πρωτιμεύγω, *primas teneo.*
προτίτερα, *prius.*
πρυκίζω, *doto.*
πρυιὸ, *dos.*
πρυνικὸς, *matutinus.*
προφέρνω, *pronuncio.*
προφασίζομαι, *purgo me, defendo me.*
πρῶτας, *imprimis.*
πρωταρχίζω, *incipio.*
πρωτογεννήτρα, *primipara.*
πρωτοκαθίζω, *præſideo.*
πρωτομάστορας, *architectus.*
πρωτονοτάριος, *Notarius primarius.*
πρωτοπαιγνίδι, *præludium,*
πρωτοπαίζω, *præludo.*
πρωτοπραξία, *privilegium.*
πρωτοσύγγελλος, πρωτοσύγκελλος, *dignitas Eccleſiaſtica apud Græcos.*

πρωτοφανιστικὸν, *primitiæ.*
Πταρνίζομαι, *ſternuto.*
πτερυγίζω, *alis percutio.*
πτέρυγα, *ala.*
πτερώνω, *alatum reddo.*
πτεχὸς, pro πτωχὸς, *pauper.*
πτωχίζω, *paupero.*
πτώχιο, πτωχεῖο, *domus pauperum.*
πτωχόσπιτο, *idem.*
Πυπῦνη, *mentum.*
πυκνώνω, *denſo.*
πυκνόμαλος, *denſus capillus.*
πυράζω, *perturbo.*
πυράμη, *falx meſſoria.*
πυργόβαρις, *turris munita.*
πυρετώνω, *febricito.*
πυρώνω, *uro, inflammo.*
πυροστάτης, *lebes, olla.*
Πωλάρι, *pullus equinus.*
πῶλος, *aſinus.*
πωλοτρόφος, *pullus ex nido captus.*

P.

Ῥαβδὶ, ῥαβδάκι, *baculus, bacillus.*

ῥαβδιά,

ῥαβδιά, *ictus*, ῥαβδίζω, *caſtigo.*

ῥάβδος, *Pedum patriarchale.*

ῥαγάζιον, apud Scholiaſten Euripidis ad Oreſtem. Meurſius explicat ex Italico, *Ragazzo, puer, famulus*: Carolus du Freſne mavult dici pro ῥαγὰς, *fiſſura, ſciſſura*, ut ſit ramus abſciſſus.

ῥάδα, *linea.*

ῥαδίκι, *cichorium, intybus.*

ῥάζω, *anchoras jacio.*

ῥάζουρα, *raſura.*

ῥαΐζω, *findo, rimas ago.*

ῥάϊσμα, *ſciſſura.*

ῥάμμα & ῥάμα, *filum*, item *as* ex Italico, *rame.*

ῥάμνα, ῥάμνος, *talea, termes.*

ῥαντίζω, *populum aqua luſtrali aſpergo.*

ῥαντιστήρι, *aſperſorium.*

ῥαντουρίζω, *rigo, aſpergo.*

ῥάπη, *palca.*

ῥάπτης, ῥαφτὴς, *ſartor, ſutor,*

ῥάφτρισσα, *ſartrix.*

ῥαφταργαστήρι, *officina veſtiaria.*

ῥάφτω, ῥαύγω, ῥάφτω, *ſuo.*

ῥάφω, pro γράφω, *ſcribo.*

ῥαφὶς pro γραφὶς, *calamus, penicillus.*

ῥάψιμο, *ſutura.*

ῥάχη, *dorſum, tergum.*

ῥέγω pro ὀρέγω, *porrigo, prabeo.*

ῥεγκανίζω, *ſterto.*

ῥέμα pro ῥεῦμα, *fluxio, defluxio.*

ῥεματιάρης, *defluxione laborans.*

ῥεματίζω, *ſubmergo, ſuffoco.*

ῥεμπέλλος, *rebellis*, ῥεμπελλεύγω, *rebello.*

ῥεμπέλλεψις, *rebellio.*

ῥένω, *ſpargo.*

ῥέτζα, *reditus.*

ῥιπίδι, *flabellum.*

ῥεύγομαι, pro ἐρεύγομαι, *eructo.*

ῥεύγομα, *ructus*, ῥεύψιμο, *idem.*

ῥήγλα, ῥίγλα, *regula.*

ῥημάδα, *verſificatio*, item *verſus, rhythmus.*

ῥῆμα, *rhythmus*, ῥημάρω, ῥημαρίζω, *rhythmos ſcribo.*

ῥίβγω pro ῥίπτω, *jaceo, projicio.*

ῥίγα, *regula, canon.*

ῥίγλα, *idem.*

ῥιγάρω, *ad regulam dirigo.*

ῥιζάρι, ῥίζα, *radix.*

ῥίζι, ῥίτζι, *oriza.*

ῥίζικο, *fatum*, *ſors*, *periculum*, *fortuna*, ἀπὸ ῥίζικου, *fortè*.
ῥιζικάρης, *fortunatus*, *felix*.
ῥιζικάιος, *periculoſus*.
ῥιζικάρω, *periculo expono*.
ῥιζικαρίζω, *fatale mihi accidit*.
ῥιζοδόντι, *gingiva*.
ῥιζομέρι, *inguen*.
ῥίκτω, *jacio*.
ῥίκτης, *ſortilegus*.
ῥικτολόγι, *alea jactus*.
ῥιμάδι, *locus incultus*.
ῥιπίδι, ῥιπίδιο, *flabellum*.
ῥιπτάρι, *ſpiculum*, *miſſile*.
ῥιπταρίζω, *jaculor*.
ῥίφος pro ἔριφος, *hadus*.
ῥίφιος, ῥίφιο, *idem*.
ῥιχίνα, *reſina*, *pix*.
ῥίχνω, *jacio*, *projicio*.
ῥίψιμο, *excrementum*, *projectio*.
ῥεβελέυγω, *rebello*.
ῥόβι, *arum*, *ervum*, *orobus*.
ῥοβίθι, *cicer*.
ῥόγα, *donativum*, *honorarium*, *ſtipendium*.
ῥογεύω, *erogo*, *do*, *mercedem pendo*.
ῥογεμένος, *ſtipendiarius*.
ῥογοδουλέυω, *mercedem facio*.
ῥόδα, *rota*.

ῥοδάρω, *roto*.
ῥοδάκινο, *malum perſicum*.
ῥοδακινιὰ, *malus perſica*.
ῥοδαρένιος, *roſeus*.
ῥόδι, *malus punica*, ῥοῦδι, ῥόδια, *idem*.
ῥοδοπέρβολο, *roſetum*.
ῥοδόλαδο, *oleum roſeum*.
ῥοδοκοκκινίζω, *rubeſco*.
ῥοδόσταμα, ῥοδόστομα, *aqua roſacea*, pro ῥοδόσταγμα.
ῥοζονάρω, *diſſero*, ῥοζονάρισμα, *ſermo*, ex Latino ratiocinor.
ῥόζος, *nodus arboris*, ῥοζιάρης, *nodoſus*.
ῥόκα, ῥόκκα, ex Italico, rocca, *colus*.
ῥοκᾶ, *petitio*, *libellus ſupplex*.
ῥόντελα, *umbo*, *clypeus*, Ital. rotella
ῥοπίδι, *ventilabrum*.
ῥοπιδίζω, *ſufflo*.
ῥότζα, *rupes*. Ital. roccia.
ῥοῦγα, *vicus*, *platea*.
ῥοῦδα, *ruta*.
ῥουθούνια, *nares*.
ῥοῦκα, *eruca*, in Coron. pretioſ.
ῥουκάνη, ῥυκάνη, ῥυγχάνη, *runcina*, ῥουκανίζω, ῥουχανίζω, *lævigo*, *expolio*.
ῥουφῶ, ῥοφῶ, *ſorbeo*.

ῥουφεύω, *pungo.*
ῥοῦχα, *ſupellex, veſtimenta.*
ῥοῦχον, *tunica, indumentum.*
ῥουχαλίχω, *ronchos edo.*
ῥοχαλίζω, *idem.*
Ῥυάκι, *rivus.*
ῥύγχη, ῥύγχι, *roſtrum porci.*
Ῥῶγα, *acinus.*
ῥωθούνια, *nares.* in coron. pretioſ.
ῥωμεὺς, ῥώμιος, *Græcus.*
ῥωτῶ, ῥωτίζω, *interrogo.*
ῥωχάλισμα, *ronchus.*

Σ.

Σὰ, σὰν, *quemadmodum.*
σαβοῦρα, σαβοῦῤῥα, *ſaburra.*
σαβουρώνω, *ſaburrâ onero.*
σάγιστρο, *inſtratum equi.*
σαγίτα, σαγίτζα, σαΐτα, *ſagitta.*
σαγιτεύω, *ſagittis jaculo.*
σαγόνι, σαγίωνι, *gena, mandibula.*
σαδημονία, pro εἰς ἀδημονία, *in infelicitate*, ap. Demetr. Zenum Batrachom. diſtich. 163.
σάζω pro ἰσάζω, *æquo, convenio, concordo.*
σακέλλα, σακέλι, *ſacculus, crumena.*

σακελίζω, σακλίζω, *colo, as.*
σακκὶ, σακκὴ, *ſaccus.*
σακκίζω, *in ſaccum repono.*
σάκκουλο, σακκούλι, *pera, marſupium.*
σακκουλάκι, *bulga.*
σάλα, Ital. ſala, *aula.*
σαλάτα, Ital. ſalada, *acetarium, lactuca.*
σάλγεμμα, *ſal foſſilis.*
σάλεμα, σαλαψία, *mobilitas, motio.*
σαλία, *ſtultitia, ſtultè dictum.*
σάλιακας, *limax.*
σαλιβάρι, *frænum, lupatum, habena.*
σαλιβαρώνω, *fræno, refræno.*
σάλιγγας, *cochlea, limax.*
σαλιντζάδα, *ſtroma ex lapidibus.*
σαλιντζάδοτος, *lapidibus ſtratus.*
σαλμπήγγια, *tuba.*
σαλένιτρο, *nitrum.*
σάλος, σάλι, σάλιον, *ſaliva.*
σαλάρης, σαλιάρης, *ſalivoſus*, Portius.
σαλὸς, *ſimplex, ſtultus.*
σαλίζω, *ſtultè ago.*
σάλτζα, Ital. ſalſa, *embamma.*
σαλτζαδόρας, σαλτζαδόρος, *ſaltator.*

σαλυβάρι, *frænum.*
σαμιώνω, *acuo, ſubigo.*
σαμάρι, σαγμάρι, *clitella.*
σαμαρώνω, *clitellis armo.*
σαμιαμυθος, σαμιαμινθος, *ſtellio*, animal reptile.
σὰν pro ὡς ἂν, *quemadmodum, ſicut.*
σανάτος, *ſanatus*, Hiſtor. Apoll. Tyr. Barb. Græc.
σανιδάκι, σανίδι, *tabula.*
σανὸ, *fœnum.*
σαπηνω, σαπηνίσκω, *putreſco.*
σάπημα, *pus, ſuppuratio.*
σαπημένος, *ſuppuratus.*
σάπιος, *putris, putrefactus.*
σαπιον, σαπὶ, *caries, putredo.*
σαπώνι, σαπουνι, *ſapo, nitrum.*
σαπωνίζω, *ſapone eluo.*
σαράντα, *quadraginta.*
σαραντίζω, *quadraginta dierum ſacra celebro.*
σαρακοστὸς, *quadrageſimus.*
σαρακοστὴ, *quadrageſima.*
σάρδα, σαρδέλα, *ſardinia.*
σάρκα, *caro, luxuria.*
σαρκικὸς, *venereus.*
σαρμανίτζα, *cuna*, Cruſ. Turco Gr.
σαρώματα, *purgamenta, ſordes.*
σαρώνω, *verro.*
σᾶς, *veſtrum, vos, vobis.*
σάσμα, σασμὸς, *conventio, pactio.*
σαστὴς, *pactor.*
σαχλὸς, *flaccidus.*
σαχλαίνω, *flacceſco.*
Σβενῶ, σβίνω, σβέω, σβένω, *exſtinguo*, ex σβεννύω.
σβουρίζω, *reſono.*
σβουρικτᾶ, *reſonanter.*
σβουγγίζω, σπουγγίζω, *ſpongia deleo.*
Σγάρα, *veſica, folliculus.*
σγάφφω, ex σκάπτω, *fodio.* Gloſſ. Barb. Græc.
σγομπος, ex Ital. gobbo, *gibboſus.*
σγουρὸς, *obſcurus, ſubfuſcus.*
σγουρίζω, *obſcureſco, obſcurum reddo.*
σγουρότης, *obſcuritas.*
σγουροειδὴς, *qui eſt fuſco colore.*
σγουροκέφαλος, *qui eſt capillitio nigro.*
Σεβαινω, *ingredior*, pro εἰςβαίνω.
σιγοῦρος, σιγοῦρος, *ſecurus.* Coron. pretioſ.
σίδα, *ſedes.*

σιδερὰ,

ΣΕ

σειρὰ, *catena*, *ſeries*.
σειςὰ, *idem*.
σεκεῖνο, pro εἰς ἐκεῖνο, *in illud*, Demetr. Zenus.
σέλα, σέλλα, σέλιο, *ephippium*, *ſella*.
σελλάςρωσις, *id quod ſellæ inſternitur*, *Selliſternium*, Carol. du Freſne.
σελλάρι, σελάριο, *ſella*, *latrina*, Nacht-Stul.
σεληνᾶια, *luna*.
σεληνᾶιο, *calceus ferreus equi*.
σεμένα, pro εἰς ἐμένα, *in me*.
σενάτο, *Senatus*, Ital. Senato.
σενατόρης, *Senator*.
σεντόνι, ςεντονάκι, *linteolum*, *linteum*, *linteamen*.
σεντούκι, ςεντονάκι, *arca*, *capſa*, *capſula*, Gloſſ. Barbaro-Gr.
σεπέτι, *idem*.
σέρα, *ſera*, σειρά.
σερβίρω, *menſæ appono*. Ital. ſervire.
σερβόςα, ex Ital. cervoſa, *cereviſia*.
σέρνω, *traho*.
σεσένα, pro εἰς ἐσένα, *in te*, *ad te*, *tibi*.
σέςκλο, *beta*.

ΣΗ ΣΙ

σέοσος, *ſeſſus*, *thronus*.
σεῦτλον, ςεῦκλον, σέςκλον, *beta*.
σεύω, *ingredior*, *intro*.
σεφέριο, *avena*, *præbenda equi*.
Σημάδι, *ſignum*, *pignus*.
σημαδεύω, *oppingoro*, *ſignifico*.
σημάδη, σημάδι, *vexillum*.
ςημαδοδεςμένος, *obſes*.
σημαδοφυλάκτης, *qui depoſita cuſtodit*.
σήμαντρον, *tintinabulum*.
σημαντήρι, ςήμαντρο, *ſignum*, *quo Græci fideles ad Eccleſiam convocant*. Vid. du Freſne Gloſſ. col. 1359.
σημαίνω, *pulſatione ſemantri ad Eccleſiam convoco fideles*.
σήμασμα, *tinnitus*.
ςημαςὴς, *ſonator*.
ςημερινὸς, *hodiernus*.
ςημηδία, ςημίδαλις, *ſimila*.
ςημώνω, σιμώνω, *appropinquo*, *ſimul ſum*.
ςησαμάτο, *panis ex ſeſamo*.
ςηλάβος pro ςκλάβος, *captivus*.
Σιάζω, σιάνω, *convenio*, *accommodo*.
σιγανὸς, *tacitus*, *quietus*.
σιγᾶ, σιγελᾶ, *tacitè*, *clam*, *quiete*.

ΣΙ

σιγανεύγω, *taceo.*
σιγανοσύνη, *quies.*
σίγιςρο, pro ζύγαςρο, *arca, ciſta.*
σιγιλᾶ, *tacitè.*
σίγλαι, σίγλα: ita dicuntur literæ, quæ ſingulæ vocem ſignificant.
σίγνον, *ſignum, ſtatua, ſigillum.*
σίγνοφον, *opacum, obſcurum.*
σιγνοφιάζω, *obſcuro.*
σιγνοπατῶ, *ſilens ambulo.*
σίδερο, *ferrum.*
σιδερὰ, *vincula, compes.*
σιδερᾶς, *faber ferrarius.*
σιδεργιὸ, *officina ferraria.*
σιδερένιος, *ferreus.*
σιδερόπυλο, *ferrum lanceæ*, vel *ſpiculi.*
σιδερώνω, *ferro inſtruo.*
σιδεροσκουρὰ, *ferrugo, rubigo.*
σιδεροσκούφια, *galea.*
σίζω, *quatio.*
σίκλα, σίγλα, σίτλα, *ſitula.*
σίκλος, *tepidus, leviter calidus.*
σικλιαίνω, *tepeo.*
σικλότητα, *tepiditas.*
σικότι, σικότιο, σκότι, *jecur, hepar.*
σικόνω, σικώνω, *attollo, elevo.*
σίκωμα, *pondus.*
σικύριο, τζικούρι, *ſecuris.*

ΣΙ

σιλεντιάρης, *ſecretarius, conſiliarius intimus.*
σιλιαύρα, *tibia*, σιλαυριςὴς, *tibicen*, σιλιαυρίζω, *tibiis cano.*
σιμᾶ, συμὰ, κοντὰ, *propè, apud.*
σιμάμου, *mecum.*
σιμαδένω, *colligo.*
σιμαζώνω, *unio, ad unum redigo.*
σίμαζωκτᾶ, *catervatim.*
σιμώνω, *appropinquo.*
σίμωσμα, *appropinquatio.*
σιμὸς, *proximus, propinquus.*
σινάβρι, *ſinapi.*
σινίατρο, *cribrum.*
σιργιάνι, *gaudium.*
σιργιανίζω, *gaudeo.*
σιργιανισμὸς, *convivium.*
σισάμι, σησάμι, *ſeſamum.*
σιτάρι, *frumentum, triticum.*
σιταρένιος, *triticeus.*
σιταρομάγαζο, *horreum, granarium.*
σιτάρκιο, *arca cibaria.*
σίτλα, *ſitula.*
σιφουνίζω, *ſicco.*
σιφουνισμένος, *ſiccus.*
σιχαδερὸς, *abominandus*, σιχαδιάρης, *faſtidioſus*, σιχασία, *abomi-*

abominatio, σιχαίνομαι, *abominor*.

σίχλιος, χλιὸς, *tepidus*, σιχλιότης, *tepiditas*, σιχλιαίνω, *tepeo*.

Σκάζω, *triſtor*, *palleſco*, σκασμὸς, *triſtitia*.

σκάλα, *ſcala*, σκάλι, σκάλιο, *gradus*, σκαλόνι, *idem*, σκάλωσις, *ſcala*, σκαλοβάτης, *funambulus*.

σκαλώνω, *appello*, *exſcendo*.

σκαλίζω, *cieo*, *moveo*.

σκαλίθι, *ſarculum*.

σκαλιστὴς, *ſarritor*.

σκαμνὴ, *deſtructio*.

σκάμνο, σκάμνι, *ſcamnum*.

σκάρα, *craticula*.

σκράρδα, *excubiæ*, *cuſtodes*, ex Ital. Guardia.

σκαρλάτο, *pannus coccineus*, *purpura*, Italis ſcarlato.

σκαρπίνι, *alutarius calceolus*.

σκαρτάμπελο, *palus*, *lignum*, cui vites alligantur.

σκαρφίον, σκαρφιὰ, *ſors*.

σκατζόχοιρος, *erinaceus*.

σκατώ ω, *merda inquino*.

σκατὰ, σκάτον, *ſtercus*, *fimus*.

σκατέτοπος, *fimetum*.

σκαλοπάμπυλο, *ampulla ad excipienda excrementa alvi*.

σκάυτης, σκάφτης, *foſſor*, Corona pretioſa, σκάφτω, *fodio*.

σκαφίλι, *funiculus*.

σκέβος, pro σκεῦος, *vas*.

σκεβρώνω, *inflecto*, *curvo*.

σκεβροσύνη, *inflexio*, *flexio*.

σκέθθι, σκέθθιν, *aculeus*, *ſtimulus*.

σκέλι, *paſſus*, *gradus*.

σκέλπος, *ſceleſtus*, Cruſ. pag. 490.

σκεπαστήριον, *operculum*, *tegumentum*.

σκέφθω, σκέυθω, *conſpicio*.

σκευγὴ, *ictus tormenti bellici*.

σκευὴ, *tormentum bellicum*.

σκευοφύλακας, nomen officii Eccleſiaſtici apud Græcos, *vaſorum & cimeliorum Eccleſiæ cuſtos*. Vid. Carol. du Freſne in σκευοφύλαξ, colum. 1386.

σκήβγω, σκηύγω, *inclino*, *adoro*.

σκηυτὸς, *inclinatus*.

σκῆπτρον, *turma militaris prætoria*, der Stab.

σκιάδι, *pileus*, *umbraculum*.

σκιανάδα, *umbra*.

σκιανίζω, *adumbro*.

σκια-

σκιακὸς, *umbroſus.*
σκιάζω, *terreo.*
σκίζω, pro σχίζω, *ſcindo, expedio, extrico me.*
σκισμάδα, *ſciſſura.*
σκιπίων, *ſcipio.*
σκιουράτουλα, *ſciurus.*
σκλαφιὰ, σκλαβιὰ, *captivitas.*
σκλάβος, Ital. ſchiavo, *captivus.*
σκλάβα, *ſerva, ancilla.*
σκλαβώνω, *in ſervitutem redigo.*
σκλαβίνα, *veſtimenti genus, quod captivis familiare eſt.*
σκληρόκαρδος, *crudelis, ſævus.*
σκογιὸ, *ſcopulus*, Ital. ſcoglio.
σκοδαρίζω, *exigo, redimo.*
σκοίνι, σκοινάκι, *funis, funiculus.*
σκολιὸ, *ſchola, gymnaſium.*
σκόλη, *feſtum.*
σκολάζω, *feſtum celebro.*
σκόνη, σκόνις, *pulvis.*
σκονίζω, *pulverem adſpergo.*
σκοντάπτω, σκοντάφτω, *pecco, erro, impingo*, σκόνταμα, *illiſio*, σκότευμα, *idem.*
σκόρδο, *allium*, σκορδώνω, *allio tango.*
σκορδοῦλα, *lues, peſtis.*
σκόρος, *tinea.*

σκορπίδι, *ſcorpio.*
σκοτεινάδα, σκοτεινιὰ, *obſcuritas, caligo.*
σκότι, *jecur.*
σκοτίζομαι, *cæcutio.*
σκοτινάγρα, *venatio, interfectio ferarum.*
σκοτώνω, *occido, interficio.*
σκότωμα, *clades.*
σκουβίτορες, *excubitores.*
σκοῦδο, *ſcutum, ſcutatus*, moneta aurea.
σκουλίκι, σκούληκας, *vermis.*
σκουλικάκι, *vermiculus.*
σκουλικιάζω, *vermino.*
σκουλκεύω, *excubo, excubias ago.*
σκουλκάτορες, *vigiles.*
σκουρὰ, σκουριὰ, *rubigo, ferrugo.*
σκουριάζω, σκουργιάζω, *rubigine infeſtor.*
σκουρδοῦλα, *peſtis.*
σκουρδοῦμα, *allium.*
σκουργιὰ, *flagellum.*
σκοῦρος, *obſcurus.*
σκουτάρι, *ſcutum.*
σκουτέλα, σκουτέλι, σκοῦτλο, *ſcutella, lanx, catinus.*
σκουφία, *capitium.* Ital. cuffia.
σκουφώνω, *reticulum detraho.*

σκρι-

σκρίβας, *ſcriba.*

σκρόφα, *ſcropha, porca, ſus,* in fabulis Æſopi Barbaro-Græc.

σκύλι, σκύλος, *canis.*

σκυλόπουλο, *catellus.*

σκυλιάζω, *rabio.*

σκυλμὸς, *fatigatio.*

σκύφος, *cymba.*

σκύφτω, *inclino, adoro.*

σκύψιμο, *inclinatio.*

Σμάγδος, *pigmentum metallicum.*

σμαγδώνω, *liquatis metallis colores inuro.*

σμάρη, *examen apum.*

σμιμένος, σμιγμένος, *miſtus.*

σμίγω, *miſceo.*

σμίξιμο, *miſtio.*

σμίλα, σμίλαρι, *ſcalpellum, ſcalprum.*

σμίο, ἰσμίο, *ſubitò,* pro εἰς μίαν, quaſi diceres, *in unum, ſimul & ſemel.*

σμίρος, σμπίρος, *lictor.* Ital. Sbirro.

Σοδιὰ, σόδημα, *reditus, proventus.*

σόδιον, *fimetum.*

σολατζαρίζω, Ital. ſolazzare, *recreo, ſolatio erigo.*

σολδάτος, *miles.* Ital. ſoldato.

ςόλον pro εἰς ὅλον.

ςόλαις, εἰς ὅλαις.

ςολτάτος, idem quod ςολδάτος.

σωπῶ, *taceo, ſileo.*

σοπόλιο, *ſuburbium.* Theodoſ. Zygomala.

ςορεάζω, *apto,* Gloſſ. Barbaro-Græc.

ςοςὸς, *ſufficiens, idoneus.*

ςουβλὰ, ςουβλὶ, ςουβλάκι, *ſubula, veru, verutum.*

ςουβλίζω, *ſubulis configo,* ςουβλόπουλον, ςουγλόπουλο, *ſubula.*

ςουγλάρι, *theca ſubulæ.*

ςοῦγλυ, *ſuccus, ſapor.*

ςοῦδα, *foſſa ſudibus munita.*

ςουδάτο, *munimentum valli ex ſudibus.*

ςουδάρι, *ſudarium.*

ςούκινον, *ſuccinum.*

ςοῦκον, *ficus.*

ςοῦκκος, *ſuccus.*

σουλάρης, *brevi viſu pollens.*

ςουλδάτος, vid. σολδάτος.

ςουλτανίκιο, *Sultani dignitas,* item *Sultani palatium.*

ςούλφαρα, σούλφανο, *ſulphur.*

ςουμπίρο, *ſuſpirium, jumento-*

rum morbus. Conf. Carol. Du Freſne *colum. 1411.*

σκνάρω, *cano, ſano.*

σκαπέδιο, *ſcabellum, cui pedes ſedentis inſiſtunt.*

σῦρα, σύρσιψις, *detractio, prætextus, mendacium.*

σκρεύγω, *detraho.*

σκραύλιο, *inſtrumentum muſicum.*

σκρβιά, *ſorbus*, arbor.

σκρδῦλα, *peſtis.*

σκσῦμι, σκσκμίασμα, *ſimilitudo.*

σκσκμοιάζω, σκσκμιάζω, *aſſimilo.*

σκσῦι, *papaver.*

σκσκράδα, *motacilla, culicilega*, avis.

σύφρα, *ruga.*

σκφρώνω, *criſpo, corrugo.*

σκφράγιο, *ſuffragium.*

σοφιλιάζω, *apto.*

Σπάγος, Ital. ſpago, *reſticula.*

σπαζιμάρω, σπασμάρω, Ital. ſpaſimo, *convulſione laboro.*

σπάθα, *gladius major*, Ital. ſpada.

σπάθι, *enſis.*

σπαθάκι, *gladiolus.*

σπαθίζω, *gladio cædo.* σπαθοφονεύγω, *idem.*

σπαθᾶς, *qui gladios facit.*

σπαθαρὶς, *idem.*

σπαθία, *ictus bacillo inflictus.*

σπαθίζω, *fuſtigo.*

σπάλα, σπάλλα, *dorſum, humerus.*

σπαλλάτος, Ital. ſpallato, *qui latos humeros habet.*

σπαράγγι, *aſparagus.*

σπαρμένο, *ſeges.*

σπαρίνα, *reſtis piſcatorum.*

σπασιμάρω, Vid. σπαζιμάρω.

σπαστῦρα, *veſtiaria ſcopula.*

σπασκρίζω, *veſtes emundo.*

σπάστρα, *mundities.*

σπαστρεύγω, σπαστρίζω, *verro, como*, σπαστρικὸς, *mundus, terſus.*

σπαταλίζω, *delicior.*

σπέκλον, *ſpeculum*, σπεκλοποιὸς, *ſpecularius.*

σπέρνω, *ſemino.*

σπέσος, *opacus, ſpiſſus.*

σπέτζιαις, *aromata, ſpecies.*

σπετζαριὸ, *officina aromataria.*

σπετζιάρης, *aromatarius.*

σπηλάριο, σπηλάδι, *parva ſpelunca.*

σπῆθι, σπίτιο, *hoſpitium, domus.*

σπη-

ϛπηρὸνι, *calcar*, Ital. ſperone.

ϛπίθα, *σπίνδα*, *ſcintilla*, pl. *σπίνθες*, *σπίνθαις*, *ϛπίθες*: *σπιθίζω*, *σπινθηρίζω*, *ſcintillo*.

σπιοῦνος, *explorator*, Ital. ſpione.

ϛπίτη, *σπίτι*, *domus*, *hoſpitium*.

ϛπλέτζαις, idem quod *σπέτζιαις*, *aromata*.

ϛπογγάρι, *ſpongia*.

ϛπόνζα, *ſponſalia*.

ϛποριας, *ſator*.

ϛπόρτα, *ſporta*, *σπόρτελο*, *ſportula*.

σπὸρδα, *pharetra*.

σπρίζω, pro *ἀσπρίζω*, *dealbo*, *candidum reddo*.

σπρόζω, *σπρώχνω*, *impello*, *pello*.

Στὰ, pro *εἰς τὰ*.

ϛτάβαρα, *ϛταῦρα*, *pali*, quibus caſtra muniuntur.

ϛταβαρώνω, *palis*, *vallo munio*.

ϛτάβλος, *ſtabulum*.

ϛάγγα, Ital. ſtanga, *vectis*.

ϛάγγος, *ϛάγνος*, *ϛάννιο*, *ſtannum*.

ϛάγμα, *aqua*.

ϛαθερώνω, *confirmo*.

ϛάκτη, *cinis*.

ϛαλαῖτὸ, *ϛαλαγμὸς*, *ſtillicidium*.

ϛαλαγματίζω, *ϛαλαματίζω*, *deſtillo*, *ſtillo*.

ϛαλαγματοῦλα, *guttula*.

ϛάλη, *ſtabulum*.

ϛαλίκι, *terminus*, *ϛαλικιάζω*, *finio*, *limito*.

ϛάμα, *ſedes*, *ſtatio*, *quies*.

ϛταματίζω, *ϛταματώνω*, *ſiſto*, *moror*.

ϛτάμενο, *nummus*, *pecunia*.

ϛτάμι, *ϛτάμνι*, *ϛταμνὶ*, *urna*, *aqualiculus*.

ϛτάμπα, *typus*.

ϛταμπαρία, *typograhia*.

ϛταμπαδόρας, *typographus*.

ϛταμπάρω, *excudo*.

ϛταμπωτὸς, *impreſſus*.

ϛτανικὸς, *violentus*, *coactus*, *invitus*.

ϛτανικᾶ, *coactè*, *violenter*.

ϛτανιὸ, *ϛτανειὸ*, *idem*.

ϛτάννιο, *ſtannum*.

σταννιάζω, *σταννιάρω*, *ſtanno illino*, Portius.

ϛαρὰς pro *σιταρὰς*, *frumenti mercator*.

ϛτάρι, vide *σιτάρι*.

Digitized by Google

στασιάρης, *equus refractarius.*
σταῦλος, στάβλος, *ſtabulum.*
σταυλίζω, *ſtabulor.*
σταυρώνω, *cruci affigo.*
σταυροπάτης, *perjurus*, qui fidem cruce firmatam fallit.
σταυροπατία, *perjurium.*
σταυρώσιμα, *troparia in honorem Crucis Dominicæ.*
σταφίδα, *uva paſſa.*
σταφιδάζω, *uvam ſole duro.*
σταφύλι, *uva.*
σταχώνω, *librum compingo.*
σταχοτὰς, *compactor librorum*, pl. σταχοτάδες.
στεγονόμιο, *pretium conductæ domus.*
στελάρι, *foramen ſecuris*, cui manubrium inditur.
στέκω, *ſto, verſor, maneo.*
στελέυω, στέλνω, *mitto.*
στελεὸς, *manubrium ſecuris.*
στενάδα, *via anguſta.*
στενεμὸς, *anguſtia.*
στέρα, *uterus*, ex ὑστέρα.
στέργω, *volo, contentus ſum.*
στερεύγω, *privo, aufero.*
στεριὰ, στερεὰ, *continens terra.*
στέριο, *aſtrum.*
στέρνα, *ciſterna.*

στέρζιμο, *comprobatio.*
στεφάνη, στεφάνι, *corona*, item, *clericorum tonſura, ſertum.*
στεφανώνω, *corono*, aliquando etiam *matrimonio jungo.* Vid. Carol. du Freſne col. 1444.
στέψιμο, *coronationis ſolennitas.*
στηβανὶ, *cothurnus.*
στηθάρι, *pectorale.*
στήκω, στέκω, *ſto, vertor.*
στημόνι, *ſtamen.*
στημονάρι, στημονάριο, *funis.*
στημαρίζω, *aſtimo.*
στημιαστὰς, *aſtimator*, pl. στημιαστάδες.
στηύγω, στήφω, *maculo, contaminor.*
στῆμμα, *labes, macula*, pro στίγμα.
στιὰ, στία, *focus*, pro ἑστία.
στιβάζω, *accomodo.*
στιβάλια, *ocrea*, Ital. ſtivali.
στιλβώνω, *levigo, polio.*
στιλλώνω, *erigo, attollo.*
στιεράκι, *torcular.*
στιτικὸς, *aſtrictorius*, pro στιπτικος.
στιχάρι, στοιχάριο, *ſtæcharium*, veſtimenti genus.
στίχημα, *ſponſio.*

στιχη-

στιχημαλίζω, *ſponſionem facio.*
στίψυ, *alumen.*
στιβώνω, Vid. *στιλβώνω.*
στοιχάριο, Vide *στιχάρι.*
στόιχημα, *pactum*, *conventio.*
στοιχεῖο, *dæmon*, item *ſol*, *luna*, Conf. Carol. du Freſne in Gloſſ. *colum. 1453.*
στοιχειώνω, *incanto*, *conſecro magicè*, *στοιχείωσις*, *incantatio.*
στολίδι, *ornatus.*
στολίζω, *orno.*
στοματάκι, *os parvum*, *oſculum.*
στοματᾶς, *loquax.*
στομάχη, *στομάχι*, *ſtomachus*, *ira.*
στὸ pro *εἰς τὸ*, *στὸν*, pro *εἰς τὸν*, *στὴν*, pro *εἰς τὴν.*
στουπὴ, *στουππὶ*, *ſtupa.*
στουπώνω, *στουμπώνω*, *obturo*, *oppilo.*
στούμπωμα, *obturamentum.*
στουμπομήκτης, *στουμπομήτης*, *admodum naſutus*; cujus naſo quis loco obturamenti poſſet uti.
στραβᾶ, *obliquè*, *torvum.*
στραβάρα, *viſus obliquus.*
στραβοβλέπω, *torvum video.*

στραβοκολίζω, *nugor*, *ineptio.*
στραβομαλιὰ, *torvitas.*
στραβοπέφτω, *collo obtorto recubo.*
στραβοπόδας, *στραβοπόδαρος*, *qui eſt curvis pedibus.*
στραβώνω, *contorqueo.*
στραγάλινος, *carduelis.*
στραγγίζω, *exprimo.*
στραγλίο, *ſtragulum.*
στραγλομαλωτάρι, *lectitegmen.*
στραμπουλίζω, *luxo*, *demo*, *eximo*, *στραμπούλισμα*, *luxatio oſſis.*
στρανεύγω, *moroſus ſum.*
στραπὴ, *fulgur*, *fulmen.*
στράτα, Italic. ſtrata, *via*, *trames.*
στρατάστινος, *latro*, *prædo.*
στρατίζω, *viam carpo*, *iter facio.*
στρατικὸν, *viaticum.*
στρατοβλέπω, *vias viſito*, *vias cuſtodio*, ſtreiffen.
στρατοκόπος, *viator.*
στραχύδιο, *ariſta.*
στρέφογυρίζω, *torqueo*, *contorqueo.*
στρέψιμο, *redditio*, *reſtitutio.*
στρίγγα, *ligula adſtrictoria.*
στρίγγλα, *ſtrigilis.*

στρίγλος, *præſtigiator.*
στριμώνω, *moveo pello.*
στριφοκάμηλος, *ſtruthio.*
στρογγυλεύγω, *rotundum facio.*
στρογγυλώνω, *idem.*
στρουγλύτης, *paſſer.*
στρουθὶ, *paſſerculus, avis qualibet.*
στρουθοπιαστὴς, *anceps.*
στροῦπτον, στοῦπρο, *ſtuprum.*
στρούφιγγας, στρουφίδι, *cardo.*
στρουφίζω, *torqueo.*
στρωματάκι, *lectulus.*
στρωμάτζο, *ſtratum.*
στρώνω, *ſterno, expando, inſtruo.*
στύβης, *ſtuppa.*
στυφάδα, *acerbitas.*
στυφίζω, *acerbus fio.*
στυφὸς, *acerbus.*
στύψι, *alumen.*
Σύβλα, *fibula.*
συγγένω, *rem cum muliere habeo.*
συγγερῶ, *conſeneſco.*
συγγνωρίζω, *conſcius ſum.*
συγγρουλίζω, *muſica inſtrumenta pulſo.*
συγκαλῶ, *convivio excipio.*
συγκατοικίζω, *eodem domicilio utor.*
σύγκελλος, *qui eadem utitur cum Epiſcopo cella, Syncellus*, item *Epiſcopus ſuffraeganeus.*
συγκόβγω, *abſcindo.*
συγκοπιάζω, *collaboro.*
σύγλα, *urna.*
σύγνοφο, *nubes.*
συγχύζω, *perturbo.*
συγχυστὴς, *perturbator.*
συγχώρησις, *venia, indulgentia.*
συχωρέσι, συγχώρεμα, *idem.*
συγχώρησον, formula veniam petendi, ut apud Italos, *perdonate mi*, vel *di Grazia.*
συγχωροχάρτι, *venia, remiſſio, indulgentia.*
συδδένω pro συνδένω, *connecto.*
σύζεμμα, σύζευμα, *conjunctio.*
συζυγιάζω, *in conjugio vivo.*
συκιὰ, *ficus.*
συκοφάντρα, *calumniatrix.*
συκοφὰς, *ficedula.*
συκώνω, *elevo.*
συλλάμνω, *unà remigo.*
συλλαχαίνω, *contingo.*
συλληβάρι, *frænum.*
συλληβαρώνω, *fræno, refræno.*
συμὰ, Vid. σιμᾶ.
συμβουλάτωρ, συμβουλάτορας,

Con-

Conſul, *Aſſeſſor*, *Conſiliarius.*
συμμαζώνω, *colligo.*
συμμετρεῦμαι, *modeſtus ſum.*
συμπάθεια, *venia*, *condonatio.*
συμπαθῶ, *condono*, *remitto culpam*, *do veniam.*
συμπαιγνιὰ, *colluſio.*
συμπένθερος, *conſocer.*
συμπενθερεύγω, *affinitatem ineo*, *affinis ſum.*
συμπενθεριάζω, *idem.*
σύμπεσμα, *accidens.*
σωμπέφτω, *concordo*, *convenio.*
συμπιάνω, *unà capio* ; *adjuvo.*
συμπίωμα, *convivium.*
σύμπλευρον, *perna.*
σύμπλιον, *proximè.*
σύμπονος, *coadjutor*, *collaborator.*
συμπονῶ, *condoleo.*
συμποσιάζομαι, *convivor.*
συμφέρνω, *aſſimilo*, *comparo.*
συμφοιτητὴς, *ſodalis*, *ſocius.*
σύμψυχα, *unanimiter.*
συμώνω, *accedo.*
συνάζω, pro συνάγω, *colligo.*
συνάιματα, *tabes.*
συνακτήριο, *conventiculum.*
συναλλάγι, *contractus*, *pactum.*
συνακτώνω, *commiſceo.*
συναναπατικτὴς, *obvius.*
συναπαντίζω, *obviam venio.*
συναποβγαίνω, *ſimul mitto.*
συναπτὴ, *Collecta*, *oratio Eccleſiaſtica*, qua partes cultus publici, quaſi connectuntur.
συνάπτω, *connecto*, *conjungo.*
συνάχι, *catarrhus.*
συνεργειὸ, *officina.*
συνεστιάτωρ, *convictor*, *conviva.*
σύνεφι, συνεφιὰ, *nubilum.*
συνεφάκι, *nubecula.*
συνηβάζω, *conſpiro*, *concilio.*
συνήβασμα, *conciliatio.*
συνηβαστὴς, *conciliator.*
συνθένω, *compono.*
συνθηκίζω, *pignore certo.*
συνιφέρνω, Vid. συμφέρνω.
συνομήλημα, *colloquium.*
συνομιλῶ, *colloquor.*
συνοριστικᾶ, *certatim.*
σύνορο, *confinium*, *limes communis.*
συνοψίζω, *in Synopſin redigo.*
σύντεκνος, *Compater* ; *Pater ſpiri-*

ſpiritualis, ſuſceptor, συντεκνεύγω, *ſancta affinitate jungo*, συντέκνισσα, *commater*, συντεκνία, *compaternitas.*

συντζιάζω, *cingo, obſideo.*

σύντομα, *citò.*

συντοπίτης, *qui ex eodem loco eſt oriundus.*

συντραγȣδῶ, *concino, unà canto.*

συντρέξιμο, *concurſus, confluxus.*

σύντροφος, *collega, convictor, ſocius.*

συντρογιάζω, συντροφεύγω, *comitor.*

συντυχάνω, *colloquor, loquor.*

σύρω, *eo, proficiſco.*

συρήμα, *corrigia.*

σύρι, *muſtum.*

σύρμα, *aurum*, vel *argentum in fila diductum*, Drat-Silber/ Drat-Gold.

συρμεογραφῶ, *aureis, argenteis literis exaro.*

συρμάτινος, *quod ex auro vel argento ductili eſt.*

σύρνω, σύρω, *trahe.*

σύρνομαι, *repo.*

συρτᾶ, *per vim trahendo.* adverbium.

συρτὴς, *ductor filorum aureorum vel argenteorum*, Drat-Zicher.

συρτὸν, *equus, qui manu ducitur*, Hand-Pferd.

συρτικὸν, *reptile.*

συσμίγω, *miſceo.*

συχαίνομαι, *abominor.*

σύχαμα, *nauſea, exſecratio.*

σύχαρος, *hilaris, alacer.*

σύχιλος, *humidus, tepidus.*

συχνᾶ, *frequenter.*

συχνάζω, *frequento.*

σύψελιο, *ſubſellium.*

Σφάκλος, *digitus medius.*

σφακελώνω, *exſibilo.*

σφακίδα, *verruca.*

σφακιδιάρης, *verucoſus.*

σφακτὸ, *pecus, capra.*

σφαλάγκι, *talpa*, Fab. Æſop. Barbaro-Græc.

σφαλάγκη, *aranea.*

σφαλιάζω, *erro, fallor.*

σφάλισμα, *clauſtrum.*

σφάλτης, *errans.*

σφαμὸς, *jugulatio, trucidatio.*

σφαμένος, *interfectus.*

σφαντάζω, φαντάζω, *appareo, oſtento me, inſpiciendum me ſiſto.*

σφαράγγι, *aſparagus.*

σφενδόνη, *funda.*

σφενδονίζω, *fundâ jacio.*

σφεν-

σφονδύλη, *vertebra.*
σφῆγγα, σφῆκα, φσίκα, *veſpa.*
σφῆνα, *cuneus.*
σφίκτρα, *vis, neceſſitas.*
σφυρίζω, *ſibilo.*
σφλυγκίνας, σφλυγγένας, *pulmo.*
σφογγίζω, σφουγγίζω, *abſtergo, ſpongia detergo.*
σφογγάρι, σφουγγάρι, *ſpongia.*
σφουγγάτο, *ovum frixum.*
σφυρὶ, *malleus*, σφυράκι, *malleolus.*
σφυροκοπῶ, *procudo.*
Σχάδα, *ficus arida.*
σχάλα, *ſcopulus ſub aquis latens.*
σχάρα pro ἐσχάρα, *ignis, focus.*
σχατόγερος pro ἐσχατόγερος, *decrepitus.*
σχινὶ, σχοινὶ, *reſtis, funis.*
σχισμάδα, σχιμάδα, *ſegmentum.*
σχόλη, *feſtum, feſtivitas, fraternitas.*
σχολὴ, *fel.*
Σώδιο, *latrina.*
σώζω, *eo, pergo.*
σώθικα, *viſcera.*
σωματάκι, *corpuſculum.*
σώνω, σώννω, *ſalvo, ſervo, ſufficio, ſuggero, pervenio.*
σῶμα, *ſumma, pecunia quantitas.*
σωπῶ, σωπαίνω, *ſileo, taceo.*
σώπα pro σιώπα, *tace.*
σωπασὸς, *tacitus.*
σωρεύγω, *cumulo, aggero.*
σωριάζω, σωργιάζω, *idem.*
σωτῆρας, *ſervator.*
σωσμένος, *ſalvus.*
σωσαίνω, *integrum ſervo.*
σωσὸς, *integer, incolumis.*

T.

Ταβέλλαις, *vari.*
ταβελλάριος, *tabellarius.*
ταβέρνα, *diverſorium.*
ταβερναρεύγω, *cauponor.*
ταβερνάρης, *caupo.*
ταβερνάρισσα, *cauponis uxor.*
τάβλα, *tabula.*
ταβολέτα, ταυλέτα, *pugillares,* Cruſius in Turco-Græcia pag. 208.
ταβλάτο, ταυλάδο, *tabulatum.*
ταγίζω, *paſco, cibo,* ταΐζω, *idem,* nec non *farcio, impleo.*
τάγμα, *legio.*

TA

ταγματάρχης, *legionis dux.*
ταδίποιος, *talis.*
τάζω, *voveo, votum facio.*
ταΐζω, vide ταγίζω.
τάκα, *macula, ſtigma, labes.*
ταχτικὸς, *modeſtus, caſtus,* item *miles regularis.*
τάμμα, τάσιμο, *votum.*
ταμμένος, *votivus.*
ταμοῦτζα, *ſimia,* Cruſii Turco-Græc.
ταμπουρλάρης, ταμπουρῖνος, *tympaniſta,* Ital. Tamburo, ταμπουρλίζω, *tympanum pulſo,* ταμπούρλο, *tympanum.*
ταξιδάρης, *navigans.*
ταξιδεύγω, *navigo.*
ταξίδι, *navigatio.*
ταπέτο, τάπιο, *tapes.*
ταπεινώνω, *humilio.*
ταπεινολογιάζω, *ſubmiſsè ſentio.*
ταραχίζω, *tumultuo.*
τάργα, *pelta.*
ταργάτος, *peltifer.*
ταριχὶ, *ſalſamentum.*
τάσα, *taxatio, æſtimatio.*
τασάρω, *taxo, æſtimo.*
τάσσω; *polliceor.*
ταῦλα, vid. τάβλα.

TA TE

ταυρία, ταυρέα, *ſcutica taurea.*
ταυρένιος, *taurinus.*
ταυρουρὰ, *cauda tauri,* conſtellatio.
ταφατὰ, *pannus ſericus.*
τάφθω, ταύθω, *ſepelio.*
ταχὺ, *matutinum tempus.*
ταχυοῦτζικα, *tempore matutino.*
ταχύνη; *matutinum tempus.*
τεάφη, *ſulphur,* τεαφικὸς, *ſulphureus.*
τειχιὸ, *mœnia.*
τειχογυρίζω, *munio.*
τειχόκαστρο, *urbs muro cincta.*
τειχοπολεμῶ, *muros urbis expugno.*
τειχοφυλάκτορες, *cuſtodes in mœnibus.*
τέιως, *ſaltem.*
τελειώνω, *perficio, abſolvo, vitam finio.*
τελεκοῦτος, *talis.*
τένδα, *tentorium, tabernaculum.*
τένας, *collum, cervix.*
τεντώνω, *tabernacula figo.*
τεργιάζω, *comparo, conſono, concordo.*
τέρι, *æqualis, jugalis.*

τερ-

τεριάζω, *æquiparo*, *comparo*.

τερνεμέντον, *torneamentum*.

τεσσαρακονθήμερο, *jejunium quadrageſimale*.

τεσσαρακοστίζω, *quadrageſimam ago*.

τεσσαρακοντυνίζω, *quadratum reddo*.

τίτοιος, *talis*.

τετράμερο, *quadriduum*.

τετράδι, τετραδίσκι, *quaternio*.

τετυπωμένη, *epiſtola ſigillo Epiſcopi munita*.

τέφρα, *rogus*.

τεφραλίτζη, *panis cinericeus*.

τζάγγαι, τζαγγία, *calcei*, *cothurni*.

τζαγγάριος, τζαγκάρης, *ſutor*.

τζαγγὸς, *ſiniſter*.

τζαγκαργειὸ, *officina coriariorum*.

τζαγκίζω, τζαγκνίζω, τζακυρνίζω, *dilacero*, *rumpo*.

τζάγκος, τζάκος, *lorica*.

τζακίζω, τζακκίζω, *frango*, *confringo*, τζάκκισμα, *fractio*.

τζαλαπατῶ, *conculco*, *pedibus premo*.

τζαμπηλώτο, Ital. Ciambellotto, *pannus ex camelorum pilis*.

τζαμπὶ, *racemus*.

τζαμπουνίζω, *nugor*.

τζαμπούρνα, *fiſtula*.

τζάμπρα, *cubiculum*, *thalamus*, Gall. chambre.

τζαννὲς, Ital. zano, *ſtultus*.

τζάντζαλο, *nugamentum*.

τζαντζαρίζω, *jocor*.

τζάπα, τζάππα, *ligo*, Ital. zappa, τζαππίζω, *fodio*, *ſuffodio*.

τζαρλατάνος, *circulator*, Ital. ciarlatano.

τζεκούρι, *ſecuris*.

τζέντζερο, τζεντζέρι, *zingiber*. Ital. zenzero.

τζεννάζω, *illudo*, *ſubſanno*.

τζέρκι, τζέρκουλο, *circulus*.

τζέτζης, *cæcus*.

τζεύδος, *balbus*, τζευδίζω, *balbutio*, τζεύδισμα, *balbuties*.

τζέχοι, *Bohemi*, ſic dicti à Zecho, duce ſuo. Laonicus lib. 5. Hiſtor.

τζηγαρίζω, *incanto*, τζηγαρὶς, *incantator*.

TZ

τζήκωνας, *ſcaturigo*, τζηγκωνίζω, *ſcaturio*.
τζήλα, *puritus*, *impetigo*.
τζηλητουρδῶ, *jocor*, *ludo*.
τζήμπαγος, *gemellus*.
τζημπαγώνω, *gemino*.
τζήπα, τζίπα, τζύπα, *membrana*, *vena*, *muſculus*.
τζία, *tibia*, Demetr. Zenus in Batrachom.
τζίκνα, *fumigatio*.
τζικώνω, *uſtulo*, *torreo*.
τζιμπλιάζω, *lippus ſum*.
τζιμπῶ, *extremis digitis tango*.
τζιμπίδι, *ungula*.
τζίνα, *fraus*, Gloſſ. Barbaro-Græc.
τζιντζίβα, *gingiva*.
τζιντζίκας, *cicada*.
τζίτερα, *cithara*.
τζιτάρι, *frumentum*, pro σιτάρι.
τζίτα, Ital. città, *Civitas*.
τζίφρα, *cifra*, *numeri nota*.
τζίχλα κίχλα, *turdus*, Portius.
τζόμαχος, pro σόμαχος, *ſtochamus*.
τζοννίζω, *ſiphone inſtillo*.
τζουγκριανίζω, *ſcabo*, *unguibus rado*.
τζούζω, *exſugo*, *ſugo*.

TZ TH TI

τζουκάλι, τζηκάλι, τζυκάλι, *olla fictilis*.
τζουκαλάκι, τζουκαλόπουλο, *parva olla*.
τζουκαλᾶς, *figulus*.
τζουκαλεύω, *ollas fingo*.
τζουκαλοσκέπασμα, *ollæ operculum*.
τζουκνάδα, *fumigatio*, *vaporatio*.
τζουκνιά, *vaporatio*.
τζουκνίδα, *urtica*.
τζουρίζω, τζουρλίζω, *circumvolvo*.
τζυρὸς, *ſerum lactis*.
τζουστρία, *haſtiludium*, τζουστρίζω, *haſtiludio certo*.
τζόφλι, τζόφλιο, *cortex*, *cutis*.
τζόχα, *pannus ex lino & lana textus*.
τζοχαρικὴ, *res pannaria*.
τζυκανίζω, *pilâ in equis ludo*. Vid. du Freſne Gloſſ. col. 1576.
τηλίγω, *involvo*, τηλικτάρι, *involucrum*, τηλυγάδι, *idem*.
τημόνι, *temo*.
τημονεύγω, *clavum teneo*.
τημωρεύγω, *caſtigo*.
Τίαλος, *lilium*.
τιμάρι, *honorarium*.

τιμα-

τιμασία, pro *ἀτιμασία*, *opprobrium.*

τιμόνι, idem quod *τημόνι.*

τινὰ, *aliquis.*

τίνα, *cupa.*

τινάζω, *quaſſo*, *agito.*

τίποτα, *τίποτε*, *τίποτες*, *nihil.*

τίτλωμα, *inſcriptio*, *titulus.*

τυκερᾶ, *τυχερᾶ*, *fortuito*, *commodùm.*

Τόβγα, pro *τὸ ἔβγα*, *exitus*, Demetr. Zenus in Batrachom. Diſtich. 59.

τοιουτοτρόπως, *hunc in modum.*

τοιχόκαστρο, vid. *τειχόκαστρο.*

τόλλαμπρο, *ignis*, ex *τὸ* & *λαμπρο*, Cruſius in Turco-Græc.

τομάρι, *τομάρη*, *pellis*, *corium.* *τομαρένιος*, *pelliceus.*

τοξάρι, *arcus.*

τόξον, *iris*, *arcus cæleſtis.*

τοπήτης, *incola loci*, pl. *τοπήταις*, *τοπήτες.*

τοπίον, *ager*, *prædium*, *τοπαράκι*, *τοπίτζι*, *τοπίτζιν*, *prædiolum.*

τοποτένω, *colloco*, *loco.*

τόρα, rectius *τώρα*, *nunc.*

τόρα ἀπὸ καιρὸν, *jamdiu.*

τορά ζι, *ita nunc*, pro *τώρα ἔτζι.*

τόρνι, *τόρνε*, *haſtiludium.*

τορνέσω, *τουρνέσω*, *haſtiludio contendo.*

τορνάρης, *tornator.*

τόρνεμα, *tornatura.*

τορνέσι, *pecunia*, maximè minutior, Scheid-Müntz/klein Geld.

τορνεσιὰς, *pecuniâ inſtructus.*

τουβίο, *tibiale*, *τουβιάζω*, *tibiale induo.*

τουβλὰς, *laterarius.*

τοῦβλον, *τούβουλον*, *later.*

τούβλωμα, *pavimentum.*

τουβλώνω, *pavimentum ſtruo.*

τούβουλο, *tubulus*, *ſipho.*

τουλουπάνι, *pileus Turcicus*, Turbant. Cruſius in Turco-Gr.

τούμπη, *τουμπὶ*, *tympanum*, *τουμπίζω*, *tympanizo.*

τοῦρλα, *τροῦλα*, *trulla.*

τοῦρμα, *τουρμένιο*, *turma.*

τουρνεύγω, *τορνεύω*, *torno.*

τούρτα, *τόρτα*, *placentæ genus.*

τουρτουρίζω, *algore inhorreo.*

τουφέκι, *τουφέκιο*, *ſclopus igniarius*, Feur-Rohr.

Τράβα, *trabs.*

τραβίζω, *τραβῶ*, *traho*; *τράβισμα*, *attractio.*

TP

τραβοσιὰ, *tectum*, τραβομένος, *tectus*, τραβῶ ω, *tego*.
τραγανὸς, *citus*, *velox*.
τραγοδερμάτο, *pellis hirci*.
τραγουδάκι, *cantiuncula*.
τραγοῦδι, *cantio*.
τραγουδιστὴς, *cantor*, pl. τραγουδιστάδες.
τραγουδῶ, *cano*, *canto*.
τράγουλος, *caper*, *hircus*.
τραδιτεύω, *trado*, *prodo*.
τραϊτόρης, *traditor*, *proditor*.
τραϊτουρεύω, *prodo*.
τρακάδα, *ſtrues lignorum*.
τρακτάιζω, *tracto*, τρακτασμὸς, *tractatus*.
τρακτεύω, *tracto*, τρακτωτὴς, *tractator*.
τράκτον, *cera alba*.
τραπεζομάντιλο, *mappa*.
τράφος, *ſeps*, *vallum*, *foſſa*.
τραφίζω, *ſepio*, τραφώνω, *idem*.
τραχηλάγχη, *funis*, quo quis ſtrangulatur.
τρέβα, τρέυα, *inducia*.
τρελλὸς, τρελλὸς, pro στρεβλὸς, *vaſanus*, *ſtupidus*.
τρελλάδα, *vaſania*, *ſtupiditas*.
τρελλένγομαι, *inſanio*, *deliro*.
τρεμουλιάρης, *tremulus*.

TP

τρεμουντάνα, Ital. tramontana, *ſeptentrio*, *boreas*, *aquilo*.
τρεμουχιάζω, *tremo*.
τρέξημα, τρέξιμο, *curſus*.
τρέσπι, *tripes*.
τρέχατα, *curſim*.
τρέχω, *fluo*.
τριάντα, τρέντα, *triginta*.
τρίβγω, *frico*, *tero*.
τριβοῦνος, *tribunus*.
τριγυρίζω, *circumdo*.
τριγύρου, *circa*.
τριδόντι, *tridens*.
τριζομανία, *ſtridor dentium*.
τρικάντουνα, *triangulum*.
τρίκη, *fraus*, *trica*.
τριμέρο, *triduum*.
τριόδι, *trivium*.
τρύπα, pro τρύπα, *foramen*.
τριπόδι, *tripus*.
τρίστρατο, *trivium*.
τρίτζω, *tero*.
τριτζερίζω, *ſtrideo*.
τρίφγω. Vid. τρίβγω.
τρίφθω, *moror*.
τρίχα, *pilus*.
τριχηλάβος, *forpex*.
τρίχινα, *veſtis ex camelorum pilis*.

τριχοτεχνήτης, *capillorum opifex*. Perucquen-Macher.

τριχώνομαι, *pilos habeo*.

τρίψιμο, *farcimen, intritum*.

τριώδι, *triodium*, de quo Carolus Du Freſne col. 1615. 1616. plura.

τρομάζω, *attonitum reddo*.

τρομάρα, *pavor, tremor*.

τρομάσσω, *tremeo*.

τροπάριον, τροπάρι, Canticum in Eccleſia Græca receptum.

τρυγανισμὸς, *ſtridor*.

τροῦλα, τροῦλλα, *trulla*.

τρυλίο, *idem*.

τροῦλλος, *teſtudo orbiculata, Hemiſpharium in medio adium ſacrarum*.

τρουλωτὸν, *ſtrues lignorum*, Portius.

τρουλώνω, *in trulli formam adifico*.

τρουλωτὸς, *in trulli formam adificatus*.

τρουμπέτα, *tuba*.

τρουμπετάρης, *tubicen*.

τρουμπετίζω, *tuba cano*.

τροχῶ, *acuo, exacuo*, Fabul. Æſop. Barbaro-Gr.

τροφέας, *pabulator*.

τρύγημα, *vindemia*.

τρυγουρίζω, Vid. τριγυρίζω.

τρυγόνι, *turtur*.

τρύπα, *foramen, prafurnium, os furni*.

τρυπάνι, *terebra*.

τρυπανίζω, *terebro*.

τρυφερότητα, *mollities*.

τρυφώδης, *voluptuarius*.

τρώνω, τρώννω, *vulnero*.

τρώξιμα, *acetaria*.

Τυμπανιαῖος, τυμπανίτης, *tympaniticus*, homo in excommunicatione mortuus, cujus cadaver poſt mortem ad tympani modum turget. Vid Chriſtophorus Angel. de hodiern. Eccl. ſtat. Cap. XXV. & Fhelavius in notis.

τυπώνω, *formo, effingo*.

τυραγνίζω, pro τυραννίζω, *tyrannum ago*.

τυρανισμὸς, *tyrannis*.

τυρὶ, τυρὶ, τυρίτζη, *caſeus*.

τυρόγαλο, *ſerum lactis*.

τυφλάρα, *cacitas*.

τυφλάγρα, *idem*.

τυφλώνω, *excaco*.

ὑδέρα

Digitized by Google

τώρα, *nunc*, *jam* (ex *τῇ ὥρᾳ* contractum vocabulum) Vid. *τόρα*, quæ ſcriptio frequens quidem, ſed minus accurata eſt.

τωρινὸς, *hodiernus*, *hujus ævi*.

τως, pro *τῶν* ſive *αὐτῶν* dicunt Theſſali hodierni.

τώτοι, *igitur*.

Υ.

Ὑαλή, Phiala, vas chemicum, ex vitro paratum & anguſtioris colli. Vulgo *phiola* dicitur.

ὑάλι, *ſpeculum*.

Ὑβρισία, *ὑβρισὰ*, *contumelia*, ex *ὕβρις*. Coron. pretioſa.

Ὑγράδα, *humiditas*.

ὑγροπίσσι, *pix liquida*.

ὑγροσαίτης, *menſura liquidorum*, continens ſextarios quinquaginta. Du Freſne col. 1319.

Ὑδρεῖο, *receptaculum aquarum*.

ὑδρουπικιάρης, *hydropicus*.

ὑδρομύλι, *molendinum aquarium*.

ὑδροσάτο pro *ὑδροροσάτο*, *aqua roſacea*. Hinc per aphæreſin *δροσάτο*.

ὑδρώνω, *ſudo*.

Ὑέλο, *ὑέλιο*, *vitrum*.

ὑέλινος, *vitreus*, *pellucens ut vitrum*.

ὑελοπή, *vitium in oculis accipitrum*, cùm ſcil. oculos quaſi vitreos habent.

ὑελοπίζω, *vitio illo oculorum laboro*.

Ὑμπόρεσις, *valetudo*.

ὑμπορῶ, *valeo*. Vid. *ἠμπορῶ*.

ὑπάγωμα, *adventus*.

ὑπακόυτερος, *ὑπηκόυτερος*, *obediens*.

ὑπανδρεύγω, *nuptui do*, *ὑπανδρεία*, *matrimonium*, *ὕπανδρος*, *maritata*.

ὑπνιάρης, *ſomnolentus*.

ὑποδήσια, *calcei*.

ὑπόθεσις, *negotium*, *jus*, *lis*, *actio*.

Ὑποθεσιάρης, *creditor*.

Ὑποθησιάρος, *ſubditus*.

Ὑποκάμισον, *ſubucula*, *linteum*, *induſium*.

Ὑποπάτριος, *qui ſub patria poteſtate adhuc eſt*, *filiusfamilias*.

Ὑποπτέυομαι, *ſuſpicor*.

Ὑποστατικὰ, *bona*, *ſubſtantia*, *hæreditas*.

ὑπερ-

ὑπουργία, *officium inferius*, *ſub-officium*.

ὑποφέρνω, *ſuffero*.

ὑποχείριος, *famulus*, *ſubditus*, *captivus*.

ὕσκα, *fomes*, *ignitabulum*.

ὑστερνὸς pro *ὕστερος*, *ultimus*.

ὑστερνᾶ, *ultimò*, *denique*, *tandem*.

ὑφάδι, *textum*.

ὑφάντης, *aranea*.

ὑφαντεργαστήριον, *textrinum*.

ὑφοραμένος, *ſuſpicax*.

ὕφος, *textus*, item *Gypſus*.

ὑψηλωμὸς, *altitudo*.

ὑψηλώνω, *extollo*.

ὕψωσις, *feſtum exaltationis Crucis*.

Φ.

φάβα, *τὸ*, pl. *φάβαις*, *faba*.

φαβάτο, *puls fabaria*.

φάβρικα & *φάβριξ*, *fabrica*.

φαγὰς, *φαγὸς*, *edax*, *guloſus*.

φαγένη, *dolium*, Cruſ. in Turco-Græc.

φαγῆ, *φαγὶ*, *cibus*, *opſonium*.

φαγητὸ, *idem*.

φαγιὰ, *fercula*.

φαγοπότι, *cibus & potus*.

φαγὴν, *menſa*, *in qua cibus exponitur*, Gloſſæ Barbaro-Græc.

φαγοῦρα, *pruritus*.

φάγουσα, *cancer*, *gangrana*.

φαγούνω, *pruritum excito*: item, *polio*, *limo*, *dolo*.

φάδι, *trama*. *φαδιάζω*, *texo*.

φαϊτὸν, *cibus*, pro *φαγητόν*.

φάκλη, *facula*.

φακίδα, *lentigo*, *φακιδιάρης*, *lentiginoſus*.

φαλάγγι, *aranea*.

φαλάγγην, *ova aranearum*.

φάλι, *umbilicus*, *ventriculus*.

φαλιὰ, *φάλεια*, *error*.

φαλιάζω, *fallo*.

φαλκόνι, *falco*, avis: item machina bellica, *falconetto*.

φάλσον, *falſum*, Gloſſ. Barb. Græc.

φαλσεύγω, *falſo*.

φαλσευτὴς, *falſator*.

φάμα, *φάμμα*, pro *ὕφασμα*, *textum*.

φαμελία, *φαμηλία*, *familia*.

φαμελίτης, *domeſticus*.

φαμεύγω, *famulor*.

φαμέγιος, *φαμέλιος*, *famulus*.

Φανάρη, *laterna.*

φανερὰς, *qui laternas conficit.*

φανάρι, *ſpeculum*, item, *furnus*, *caminus.*

φάνω, pro φάγω, *edo.*

φανερώνω, *manifeſto.*

φάνιο, *facula.*

Φαντάζομαι. *ſomnio deludor.*

φαντίνα. ex Ital. fantina, *virgo, puella.*

φαραγγίζω, *præcipito, in vallem dejicio.*

φάρας, *equus ſella inſtructus.*

φαρδαίνω; *amplio, dilato*, φάρδαιμα, *dilatatio*, φάρδος, *latitudo*, Φαρδὴς; *latus, largus* : Φαρδυρώθωνος, *qui latas nares habet.*

φαρμάκι, *venenum.*

φαρμακεύτρα, *venefica.*

φαρὲς, *far.*

φάσχα, *Paſcha Judæorum.*

φασκιὰ, *faſcia.*

φασκίδι, *faſciola.*

φασκιώνω, φασκώνω, *faſciis involvo.*

Φασκώλιο, *crumena*, *marſupium.*

φατιάζω', *defero*, *accuſo.*

φατλὶ, *candela*, *cereus.*

φαυλάγγας, φαυλατὰς, *garrulus, nugator.* φαυλαΐζω, *garrio*, *nugor*, φαυλάτισμα; *nugæ.*

φεγγάρι, φέγγος, *luna*, ſpeciatim *corniculata*, *cornuta.*

φεγγαράκι, *lunula.*

φεγγαριάζω, φεγγαρώνει, *luceo.*

φέγγει, *luceſcit*, perf. ἔφεξε, *illuxit dies.*

φεγγίζω, φέγγω, *luceſco.*

φεγγίταις, *perſpicilla.*

φεδοῦλα, φυδοῦλα, *puella*, forte, (ut Carolus du Freſne conjectat) ex Italico, *Fedele.*

φείδι, *ſerpens.*

φέκλα, φέκλη, σφέκλη, *fax, facula.*

Φεκούλη, *furca tricuſpis*, Cruſius in Turco-Gr.

φελιάζω, *congruo*, *convenio.*

φελλὰς, *crepidarius.*

φελλὸς, *crepida.* Ital. pantafola.

Φελὸς, *ſuber*, ex φέλλος.

Φελος ex ὄφελος, *lucrum*, *emolumentum.*

Φεμέλιο pro θεμέλιο, *Fundamentum*, ap. Cruſium.

Φέρ·ω, φέρω, *fero*, *duco*, *adduco.*

φέριος,

ΦΕ ΦΗ ΦΘ

φέρος, *dies feriatus.*

φέρσιμο, *tolerantia.*

φερτὴς, *adductor.*

φέτζα, *fex.*

φέτος, pro ἐφέτος, *anniculus, hornus.*

φευγαλίζω, *fugo.*

φευγαλὸς, *fugitivus, transfuga.*

φευγιὰ, φευγιὸ, *fuga, exilium.*

φευγομὸς, *idem.*

φηκάρι, φικάρι, φυκάρι, *theca, vagina*, ex θήκη.

φήκλη Vid. φέκλη.

φήμη, pro εὐφημία, *acclamatio* ſolennis ſive publica.

φημισμένος, *famoſus.*

φυτίλι, φυτίλιο, *ellychnium.*

φθάζω, φθάνω, *accommodo, aſſequor.*

φθαίσιμο, φθαῖσμα, *culpa.*

φθεῖρα, *pediculus*, φθειράρος, *pediculoſus.*

φθέρνα, ἡ, *calcaneus*, Demetr. Zen. in Batrachom. diſt. 42.

φθηνᾶ, *abunde, ubertim.*

φθηνιὰ, *ubertas, copia.*

φθηνίζω, *abundo*, φθηνὸς, *copioſus.*

φθῆρα, Vid. φθεῖρα.

φθορὰ, *ſtuprum.*

ΦΘ ΦΙ

φθονεράκι, *parva invidia.*

φιάγκο, *difficultas urinæ.*

φίαι, φίον, *Fevum* ſeu *Feudum.*

φιῶται, *Feudatarii.*

φιάλη, φυάλι, *phiala; receptaculum publicum aquarum.*

φιαμέτα, Ital. fiametta, *flammula.*

φιαμπόλι, *fiſtula, tibia.*

φίβλα, *fibula.*

φιβώνω, *fibulo.*

φιγόσταλος, *equile*, Cruſ. in Turco-Gr.

φίδι, φεῖδι, *ſerpens.*

φιδόδαρμα, *ſerpentis exuviæ.*

φιλὰ, idem quod φίβλα.

φίλενα, *amaſia, amica.*

φιλενάδα, idem. φιλεναδόπουλα diminutivum ex φιλενάδα.

φιλεύγω, *amicè excipio.*

φιλία, *convivium.*

φιλιώνω, *reconcilio*, φιλίωσις, *reconciliatio.*

φιλιπένδουλα, *filipendula.*

φίλο, *folium*, ex φύλλον, pro φύλλο.

φιλοξενῶ, *hoſpitio excipio.*

φιόλα, pro φιάλη, *ampulla.*

φίον, Vid. φίαι.

φινόκαλα, *ſcopa.*

φιλοκαλίζω, φιλοκαλῶ, *verro, everro, exorno.*
φισκίνα, *piſcis, ciſterna, fons in hortis.*
φίσκ☉, *fiſcus*, φισκώνω, *fiſco adjudico, fiſco infero.*
φκερῶ, φκερένω, *ſtillo, fluo*, Gloſſ. Barbaro-Gr.
φκιορκῶ, *perjuro.*
φλαγέλλι, *flagellum.*
φλαγελλώ.ω, *flagris cædo.*
φλαγκία, ex Ital. fianche, fianco, *latera.* φλακὴ ex φυλακὴ, *cuſtodia.*
φλαμαρίζω, *flammas emitto.*
φλάμελο, φλάμπερο, *vexillum flammeum.*
φλαμελάρι☉, *vexillifer.*
φλαρία, φλυαρία, *nugæ.*
φλασκάκι, *lagenula.*
φλάσκη, φλάσκι, *lagena.*
φλίβα, φλέγα, *vena*, item *fodina.*
φλέμμα, *pituita*, φλεμματερὸς, *pituitoſus.*
φλεμόνι, *pulmo*, φλεμμονιάρης, *pulmonarius.*
φλισκίνα, *piſcina.*
φλόγα, *flamma.*
φλογινὸς, *color igneus.*
φλοκοῦς, *puſtula.*
φλομώνω, *inflammo*, *inficio, corrumpo.*
φλοῦδα, φλοῦδι, φλουδάκι, *cortex, putamen.*
φλοῦμπα, φλουμπέτα, *fibula.*
φλουμποδένω, *fibulo.*
φλοῦσ☉, *fluxus ventris.*
φλοῦτρο, *putamen.*
φλουρὶ, φλωρὶ, *florenus*, monetæ ſpecies.
φνιάζω, φνιδιάζω, *luxo, detorqueo.*
φοβέρα, *minæ*, *terror*, φοβερίζω, *terreo*, φοβερισμὸς, *terriculum.*
φοβητζάρ☉, φοβητζάρης, *timidus.*
φόδερα, *pelliceum*, Ital. *fodra*, Unterfutter / φοδεράζω, φορδερίζω, Ital. *foderare.*
φόδερα, φοίδερα, *fædera.*
φόδ☉, ἄφοδ☉, *ſtercus.*
φοιδεράτοι, *fœderati.*
φόλα, *obolus*, *Matth. V 26. Luc. XII. 59.* in Verſ. Barb. Græc. ex veteri vocabulo, ὀβολος, *obolus.*
φόλλα, φόλης, φόλλις, *idem.*
φολέα, *bombarda*, ſeu *bombar-*

ΦΟ

barda canalis, der Lauf.
φολὶς, *follis*, *ſaccus*.
φονεμένος, *interfectus*, *occiſus*
Φονιὰς, *homicida*, pl. φονιάδες.
φονικὸ, *homicidium*.
φὸρὰ, *vices*, Corona pretioſa.
φοραμία, *una vice*, *ſemel*.
φοράδα, φοράδιο, *jumentum*, *equus*.
Φοραίνω, *amicio*, *amictum gero*.
φορῶ, *venio*, *accedo*, *adſum*, item *veſtem induo*.
φορεμένος, *veſtitus*.
Φόρεμα, φορεσιὰ, *veſtis*.
Φόρμουλα; *formula*, *ſententia mortis*.
φόρος, *forum*.
φορτωμα, *onus*, *ſarcina*.
φορδακὰς, pro βορθακὰς, *rana*.
φόσσα, φῶσα, *foſſa*.
φοσσεύγω, *foſſam facio*.
Φοσσάτον, Φουσᾶτον, *caſtra foſſis munita*.
φοσᾶτα, φουσᾶτα, *exercitus*.
Φοσσατεύω, Φουσατεύω, *caſtra loco*, *metor*.
Φοσατικῶς, Φουσατικῶς, Gall. en corps d'armée, *cum exercitu*.

ΦΟ

Φουγλάρο, *ignitabulum*.
Φουδοῦλα, Vid. φιδοῦλα.
Φοῦλκα, Vid. Φοῦρκα.
Φοῦμος, *fama*, ex Φήμη.
Φοῦμος, *fumus*. Φουμωσος, *fumoſus*.
Φοῦνδα, φοῦντα, *funda*, *marſupium*: item *apex*, *floccus*: item *ima pars maris*.
Φοῦρκα, Φοῦλκα, Φουρκὴ, *furca*, *patibulum*.
Φουρκίζω, *in patibulo ſuſpendo*.
Φουλκίζω, *idem*.
Φουρνάρι, Φουρνάκι, *fornax minor*.
Φουρνάρης, Φουρνάριος, *piſtor furnarius*, in coron. pretioſ.
Φουρνίζω, *in furnum mitto*.
Φουρνοκόντζαρο, *pala furnacea*.
Φοῦσκα, Φύσκα, *veſica*.
Φουσκαλίδα, *bulla*.
Φούσκωμα, *tumor*.
Φουσκώνω, *tumeo*, *tumefacio*, *inflo*.
Φούσκωτις, *ſuperbia*, *inflatio*.
Φοῦστα, Φοῦστις, *minor biremis*.
Φουστάρης, Φουστάρις, *pirata*, pl. Φουστάριδες.
Φουλὰς, *ſudarium*.
Φουτρεὶς, Φουτρῆς, *Carnifex*.

Φοῦχτα, φουχτιὰ, *pugnus, pugillus, manipulus.*
Φράτζα, φράζα, φράντζα, *Gallia, Francia.*
Φραντζέζοι, *Galli.*
Φράζω, *circumſepio, munio.*
Φραγγελλόνω, *flagello.*
Φραγγελλίζω, *idem.*
Φραμὸς, *ſepes.*
Φραντζὰ, Vide φράζα.
Φραντζάζω, *ſcabie Gallica laboro.*
Φράτζα, Vid. φράζα.
Φρατζόρζιδες, *Franci.*
Φρεγγιάζα, *pergula, umbraculum, tugurium.*
Φρένα, *Phreneſis.*
Φρενιάζω, *phreneſi laboro.*
Φρενώνη, *craſſum cribrum.*
Φρέρος, *frater, monachus,* præcipuè ex Ordine Minoritarum: Gall. *frere.*
Φρέσκος, *novus, recens,* Ital. *freſco.*
φρίντζα, *tugurium, umbraculum.*
Φρονημάδα, *prudentia.*
Φρονημεύγω, *ſapio.*
Φρόνος pro Θρόνος, *thronus.*
Φρῦδι, φρύδι, *ſupercilium.*
Φρυδάτος, φρυδάτος, *ſuperciliosus.*
Φταίσμα, *culpa,* φταίστης, *reus.*
Φταίγω, φταίω, *pecco.*
Φταρμίζω, *faſcino.*
Φταρμος, *ſternutatio.*
Φτενὸς, *tenuis,* φτεναίνω, *extenuo.*
Φτέρνα, *perna, calcaneus.*
Φτερνιστήρι, *calcar.*
Φτερὸ, *penna, ala.*
Φτηνιὰ, φτινιὰ, *copia, abundantia.*
Φτία, Φθία, *hecticus morbus.*
Φτιάνω, φτιάζω, *facio, fuco, accommodo.*
Φτιασίδι, *fucus,* φτιασίμονο, *accommodatio,* φτίασμα, *opus.*
Φτύω, *ſpuo,* φτύμα, *ſputum.*
Φτωχὸς, *pauper.*
Φυγάδα, *fuga,* φυκάρι, *vagina.*
Φυλάγω, *cuſtodio, conſervo.*
Φυλακάρι, *amuletum.*
Φυλακώνω, idem quod φυλάγω: item *in carcerem conjicio.*
Φύλλο, φύλο, φίλο, *folium libri.*
Φυλλολογῶ, *germino.*
Φύρνω, *complico.*

Φύσει, certè, reapſe, revera.
Φύσει, ſponte, naturâ.
Φυσῶ, ſpiro.
Φυσοῦνι, follis.
Φυσιματία, ventus, ſpiratio.
Φυτρώνω, effloreo, germino, Luc. VIII. v. 6.
Φωλήτζα, nidus, φωλιάζω, nidifico, nidulor.
Φωνιάζω, clamo, φωνήτζα, vox.
Φωνιᾶς, φονέας, homicida.
Φωρασάρης. ſuſpicax.
Φωροῦμαι, ſuſpicor.
Φωτίζω, baptizo, illumino.
Φωτιστήρι, baptiſterium.
Φωτιὰ, focus, ignis, lux.

X.

Χαβιάρι, Ital. caviale, *garum*, ſalſamentum nigri coloris ex piſcibus, quod Peloponneſii in deliciis habent.
Χάβος, capiſtrum, frenum.
Χάδις, geſtus, actio.
Χαζανά, Fiſcus Regius.
Χάζω, amitto.
Χαϊμὸς, χαμὸς, jactura.
Χαΐδεμα, blanditia, χαϊδεύω, blandior, χαϊμένος, attonitus.
Χαιρετῶ, χαιρετίζω, ſaluto.
Χαιρετισμὸς, ſalutatio.
Χαλάβρα, καλάβρα, ruina.
Χαλάζι, grando.
Χαλαζώνω, grandino.
Χαλνῶ, χαλάζω, deſtruo, perdo. *χαλασμὸς, ſtrages, χαλαστικὸς, deſtructibilis, corruptibilis.*
Χαλεύω, ſcrutor.
Χαλίκι, ſilex, cæmentum.
Χαλινάρι, frenum.
Χαλκιᾶς, faber ærarius.
Χαλκομανικάρι, æneum manubrium.
Χαλκοσκοῦρα, ærugo.
Χάλκωμα, æs.
Χαμηλᾶ, ſubmiſsè, deorſum.
Χαμηλὸς, χαμιλὸς, humilis, vilis.
Χαμηλώνω, deprimo.
Χαμοβιολέτα, viola.
Χαμογελῶ, ſubrideo.
Χανδάκι, χαντάκι, foſſa, vallum.
Χάνω, perdo, χάνομαι, pereo.
Χαρακώνω, aliis *ῥιγάρω, chartam lineis noto, ut æqualiter ſcribam.*
Χαραμάδα, hiatus, rima.

Χαρά-

χαράτζα, χαράτζι, tributum.
χαρατζάρης, quaſtor.
χαράτζω, fulgeo, orior, χάραγμα, aurora.
χαρίζω, dono, χαριστικάριος, prabendarius.
χαρύμενα, eja!
χαρτὰς, bibliopola, χαρτάκι, libellus.
χαρτὶ, charta, χαρτία, χαρτοπαιγνίδι, chartarum luſus.
χαρτοφύλακας, archivi cuſtos.
χασκὰς, hians, hiator.
χασκαχιάζω, χασκίζω, bio, biaſco, vagor.
χαστούκι, χαστούκισμα, alapa, colaphus.
χαστουκίζω, alapis percutio.
χαχανίζω, χαχαρίζω, cachinnor, in riſum effundor.
χαχλαδόντης, ſanna.
Χειλάκι, labellum, χειλὰς, labio, χειλὶ, labrum, χειλύρι, idem.
χειμονιάζω, hiberno.
χειμῶνας, hiems.
χεῖρα, manus.
χειρόκτι, chirotheca.
χειρόμυλος, mola manuaria.
χελιδώνι, hirundo.

χελώνι, ſtruma.
χενώνω, fundo, dis.
χέρι, manus.
χεροκοπῶ, manum reſeco.
χερόκρουσμα, applauſus.
χεροκρούω, applaudo, manibus plaudo.
χερομάντηλο, mantile.
χεροῦλι, manubrium.
Χῆνα, anas, anſer.
χηνάρη, χηνάρι, idem.
χηνολόγος, anatarius.
χηρεμὸς, viduitas.
χηρεύγω, viduitate premor.
Χιλδονόπουλο, parva hirundo.
χιόνι, nix, χιονοσμένος, nive obrutus.
χιόνι, χιόνιο, columna marmorea, Inſulanis Græcis *κολώννα.*
χιύχας, aquila.
Χλήμητρίζω, binnio, χλημήτρισμα, binnitus.
χλορὸς, χλωρὸς, viridis.
χλωμὸς, χλομὸς, pallidus, χλωμαίνω, palleo, χλωμύτζικος, ſubpallidus.
χλωροσαῦρα, lacerta.
Χναρὸ, χνάρι, veſtigium plantæ pedis.
χνάποδα, pedis veſtigia. plurale.

χνότος, *putor, fœtor.*
χνοτίζω, χνοτῶ, *fœteo.*
χνοῦδι pro χνοῦς, *pulvis.*
Χοιρίζω, χοιρνίζω, *porcorum mores ſector:* χοιρνὸς, *porcinus,* χοιρόπαστο, *caro ſuilla ſalita:* χοιρομέρι, *perna,* χοιρομάνδριο, *ſuile.*
χολιάζομαι, *iraſcor.*
χολιάρος, *iratus.*
χολόβαφος, χολοβάφινος, *color fulvus.*
χολομανίζω, *ſuccenſeo, ægrè fero.*
χονδρὸς, χοντρὸς, *ſtupidus, craſſus, rudis:* χοντροῦτζικος, *ſubruſticus,* χοντροσύνη, *ruſticitas,* χοντρώνω, *craſſus fio.*
χονικὸς, *modiolus rotæ.*
χοραύλης, *tibicen.*
χόρευμα, *ſaltatio.*
χορεύγω, *tripudio, ſalto.*
χορευτοδιδάσκαλος, *ſaltandi magiſter,* Dantz-Meiſter.
Χορευτοτέχνη, *ſaltandi ars.*
χορταίνω, *ſatio, impleo.*
χορτασιὰ, *ſatietas.*
χορτάρι, *herba,* χορταράκι, deminutivum. χορτίζω, *herbas colligo,* χορτολογῶ, *idem.*

χοχλαδάκια, *lapides cochleam referentes,* Schnecken-Stein.
χόχλιος, *cochlea.*
χράδιο, *color.*
χρεία, χρία, *neceſſitas.*
χρειάζομαι, *indigeo.*
χρειακὸς, *miniſter.*
χρειασίδι, *ſupellex.*
χρειάρης, *pauper, indigus.*
χρήσιμος, *præſtans, probus.*
χρίζω, *ungo.*
χρόνος, *annus,* χρονιάρης, *annuus.*
χρυσάφι, *aurum.*
χρυσοκλαβάριοι, *phrygiones.*
χρυσοτάφρα, *lacerta.*
χρυσοχεύγω, *aurum fundo.*
χρυσώνω, *in auro.*
Χυδαΐζω, *cum vulgo loquor.*
χυδιάζω, *cum vulgo nugor.*
χύμα, *aqua, liquor, fuſio, proclivitas, pronitas.*
χυματερὸς, *proclivis, liquidus.*
χύνω, χύννω, *fundo, liquo.*
χύνοντας, *fuſim.*
χυόστα, *ventris flatus.*
Χῶμα, *terra frugifera,* χωμα-

 ματέ-

ωατένει©, *pulvereus.*
χωνεψιὸ, *digeſtio.*
χωνὴ, χωὶ, *infundibulum.*
χωνεύγω, *digero, concoquo.*
χώνω, *obruo, abſcondo.*
χώρα, χωρὶ, *pagus*, ap. Græcos in Continente, ſed apud Cretenſes & alios Inſulanos eſt *Civitas, Urbs.*
χωράφι, χωραφάκι, *prædiolum.*
χωραφιατεύγω, *ruſticum ago.*
χωραφιάτης, χωραγιάτης, *ruſticus.*
χωριὸ, χωργιὸ, *pagus, rus.*
χωςὰ, χωςᾶ, *clam.*
χωςαὶ, χωςοὶ, *monachi*, qui ſeorſim vitam ducunt.

Ψ.

Ψάθα, ψαθὶ, ψάθα, *teges, ſtorea*, item *canna, cannarium.*
ψαλίδα, ψαλιδάκι, *forfex, forficula.*
ψαλιδίζω, *forfice amputo.*
ψαλιδόςομ©, *cujus os eſt forficulis inſtructum*, ut v. gr. *Cancri.* Demetr. Zenus in Batrachom.

ψαλματάκι, *cantiuncula.*
ψαρίδα, *canities*, ψαρὸς, *canus, albus.* ψαραίνω, *caneſco.*
ψαρὰς, *piſcator*, ψάρι, *piſcis*, ex ὀψάριον.
ψάχνο, *pulpa, pulpa carnis.*
ψεγάδι, *defectus, imperfectio.*
ψεγαδιαρίζω; ψέγω, *vitupero.*
ψέμα, *mendacium*, ψεματάκι, *mendaciolum, parvum mendacium.*
ψεματάρης, *mendax.*
ψεματεύγω, *mentior.*
ψεματινὸς, *fictus, falſus, vanus.*
ψεματινᾶ, *falſò.*
ψευδοκαβαδαγιάδα, *comma adſcititia*, Peruquen.
ψέψιμο, *vituperatio, accuſatio.*
ψηλᾶ, *altè, ſuperbè*, ψηλὸς ex ὑψηλὸς, *altus*, ψηλώνω, *effero.*
ψηλαφίζω, *palpo.*
ψήνω, *coquo, torreo*, ψημέν©, *coctus, decoctus*, ψητὸς, *aſſatus, toſtus.*
ψῆρα, *pediculus*, ψηρώδης, *pediculoſus*, ψηρίζω, *pediculos quæro.*

ψηφώ-

ψηφώνω, *numero*, *calculo.*

ψιλέτζικος, *ſubargutus.*

ψίχα, ψικάλι, *mica.*

ψιχαλίδα, *gutta.*

ψȣμι, ψωμίον, *panis.*

ψȣμοπώλιον, *locus*, *in quo panis venditur*, ψȣμόπȣλον, *panis exiguus.*

ψȣ͂νι, ψȣ͂νος, *victus*, ψȣνίζω, *victito*, *victum quæro.*

ψοφίζω, ψοφῶ, *morior*, ψόφος, *morbus lethalis*, ψόφιον, *cadaver.*

ψυλλίτης, *pulex*, ψυλλιάρης, *pulicibus obſitus*, ψυλλίζομαι, *pulices venor.*

ψυχοπαιδι, *filius adoptivus.*

ψυχανατρέφω, *adopto.*

ψυχαράκι, *animula.*

ψυχικὸ, *eleemoſyna*, ψυχικάρης, *beneficus.*

ψυχομαχῶ, *agonizo*, *animam ago.*

ψύχρα, ψυράδα, *frigus.*

ψυχραίνω, ψυχρώνω, *frigefacio*, *frigeſco.*

ψυχώνω, *animo.*

ψῶμα, *mendacium*, ψωματάρης, *mendax.*

ψωμὶ, *panis*, ψώμη, *idem.*

ψωμᾶς, *piſtor.*

ψωμίζω, *cibo.*

ψωμόπȣλο, *fruſtum panis.*

ψωμοζήτης, *mendicus.*

ψωμοκασέλα, *vas*, *ubi panis reponitur*, Brod-Keſſel.

ψωμοπ λειὸ, *forum*, *in quo panis venditur.*

ψωνίζω, *victito.*

ψωριάζω, *ſcabie infeſtor.*

ψωριάρης, *ſcabioſus.*

ψωφῶ, Vid. ψοφίζω.

Ω.

Ω῎εσκε, *non.* Opponitur particulæ Ναίσκε, *etiam.*

ὤϊμὲ, ὤϊμένα, *heú mihi!*

ὠμάρο, *humerus.*

ὠμοφόριο, *velum*, quo mulieres caput & humeros tegunt.

ὠρεῖο, *horreum.*

ὡρολόγι, *horologium.*

ὡρολογόπȣλο, *parvum horologium.*

ὡς, *uſque*, pro ἕως.

ὡσὰν, *velut*, *ſicut.*

ὡσεδῶ, *in hunc uſque diem.*

ὡςτώρα, *in hanc uſque horam.*

ὡςκα-

ΩΣ ΩΤ ΩΦ

ὡσκαθὼς, *quemadmodum.*
ὥτνὰ, *donec.*
ὥσπότε, *quouſque, uſquedum.*
ὥστενὰ, *donec, tantiſper.*
ὥστε ὁποῦ, *quamobrem, quocirca.*
ὡς τόσον, *interim.*
ὠτίον, *anſa.*
ὠφελεύγομαι, *utilitatem capio.*
ὠφελεύγω, *confero.*

FINIS.

HAG 201 - 165

Digitized by Google